

NARUTO

FELSEFESİ

HUNAUD JAHAN

teras


NARUTO
FELSEFESİ
ARNAUD JAHAN

Naruto Felsefesi

Arnaud Jahan

Orijinal Adı: La philosophie selon Naruto

© Éditions de l'Opportun 2022

Bu kitabın Türkçe yayın hakları AnatoliaLit Telif Hakları Ajansı aracılığıyla ve 2 Seas Literary Agency üzerinden, Les Éditions de l'Opportun'den alınmış olup, Pay Digital Yayıncılık Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.'ye aittir. Yayınevinden izin alınmaksızın, kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

Yayın Koordinatörü: Fırat Saçan
Yayın Yönetmeni: Cumhur Mısırlıoğlu
Kapak ve İç Tasarım: Ercan Portakal
Çeviren: Cumhur Mısırlıoğlu

Baskı Tarihi: Eylül 2023
ISBN: 978-625-99835-1-6
Yayınevi Sertifika No: 35302

Matbaa: MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 674 85 28
Sertifika No: 47939

teras

Teras Kitap
Adres: Mareşal Çakmak Mahallesi, Ortaç Caddesi No: 7 34160
Güngören/İstanbul Tel: 0212 507 10 15

NARUTO
FELSEFESİ

ARNAUD JAHAN

teras





Okuyacağınız bu kitap Masashi Kishimoto'nun **NARUTO**'suna duyulan sevgi ve saygının eseridir. Masashi Kishimoto'nun yarattığı etkiyi keşfe çıkan yazar, öyküye dair analiz ve düşüncelerini kendi sözcükleriyle kaleme almıştır. **NARUTO**, Shūeisha Inc.'in tescilli markası olup tüm hakları saklıdır. Dolayısıyla bu kitapta yer alan tüm ifadeler yazardan başka kimseyi bağlamamaktadır.



İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....9

INTRO

MASASHI KISHIMOTO VE ESERLERİ

Nedir Bu Naruto?.....11
Hikâyesi Ne Anlatıyor?.....12
Masashi Kishimoto.....13

1

NARUTO EVRENİ

Tarihi Esinlenmeler.....17
Mitolojik Esinlenmeler.....21

2

PSİKOLOJİDEN FELSEFEYE
NARUTO UZUMAKI

Aşk – Minato ve Kushina.....27
Umut ve Bağışlama – Naruto.....32

Hesaplaşma – Iruka.....37
Yol – Haku ve Zabuza.....39
Kader – Neji.....47
Yalnızlık – Gaara.....59
El Vermek – Jiraiya.....81
Savaş ve Barış – Nagato.....96
İçindeki Canavar – Kyūbi.....123
Yalanlar – Obito.....131
Nefret ve Dostluk – Sasuke.....157
Umut ve Bağışlama – Naruto.....197

3

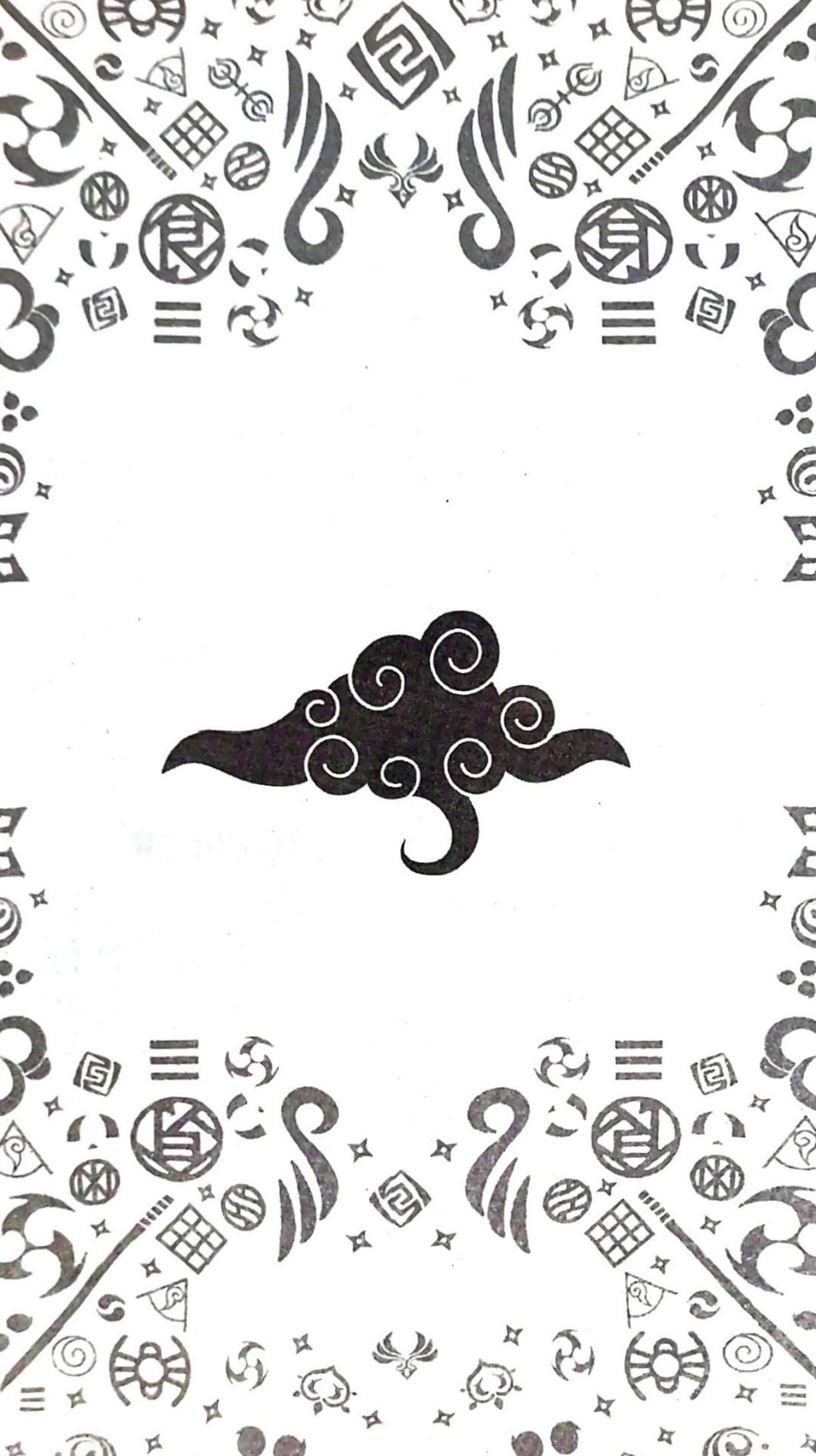
DİĞER ÖNEMLİ KARAKTERLER

Kurucular – Hashirama ve Madara.....203
Azim – Rock Lee.....209
Fedakârlık – Itachi.....212
Kırgınlık – Kakashi.....227

BİTİRİRKEN.....245

SÖZLÜK.....251

TEŞEKKÜR.....255



ÖNSÖZ

Manga kültürünün bütün dünyaya yayılmaya başlamasının üzerinden yirmi yıldan fazla zaman geçti ve bu süreçte Fransa, Japonya'dan sonra en çok manga okunan ülkelerden biri oldu. Naruto'nunsa bunda büyük katkısı olmuştur. Hikâye biteli beş yıldan fazla olmasına rağmen Naruto çılgınlığı ilk günkü tazeliğini koruyor. Öyle ki online platformlardaki animeler sayesinde kendine her geçen gün yeni hayranlar ediniyor. Bendeniz de bu maceraya yedi yaşında dahil olmuş biri olarak, kitaplarını okuyup animelerini izleyerek büyüyen hayran kitlesinin bir parçasıyım. Bana kalırsa, bu çılgınlığın zamana yenik düşmeyip, hız kesmeden devam etmesinin başlıca nedeni, altında yatan felsefesi ve bizlere yaşattığı duygulardır. Evet, yaratılan inanılmaz evreni ve birbirinden renkli karakterleri saymazsak, Naruto'nun bu zenginliğinin yegâne kaynağının felsefe olduğuna inanıyorum.

Benim bu kitabı yazmamın nedeni de, söz konusu duyguları ve zenginliği herkese anlatmak için duyduğum büyük bir istek ve coşkudur. Bu yüzden, kendimi bir yazar ya da bir felsefeciden çok, Masashi Kishimoto'nun eserlerinin büyük bir hayranı olarak görüyorum. Kitabı yazarken kahramanların öykülerini yeniden ele alıp, psikolojilerini ortaya koymayı ve altında yatan felsefeyi vurgulamaya çalıştım. Bu kitap öncelikle Naruto hayranlarına hitap ediyor elbette; ancak onu bilmeyenlerin de faydalanabilecekleri

çok şey olduğunu belirtmek isterim. Kitapta ayrıca, kendi objektif analizlerimin yanı sıra, diğer Naruto hayranlarının düşünce ve duygularına da yer vermeye çalıştım.

Naruto'nun hikâyesine yüreklerinde ve hayatlarında yer açan tüm hayranlara ve çocuklarının Naruto'yu neden bu kadar çok sevdiğini anlamaya çalışan tüm anne babalara teşekkürü bir borç bilirim.



MASASHI KISHIMOTO VE ESERLERİ

NEDİR BU NARUTO?

Naruto her şeyden önce, *shōnen* kategorisine ait olan, dünyaca meşhur bir mangadır. Japonca "ergen erkek" anlamına gelen *shōnen* kategorisi, anlaşılacağı üzere genç bir erkek kitlesine hitap eden manga ve animeleri kapsar. Buna karşılık, genç kızlara yönelik kategoriye de, yine Japonca sözcük anlamından hareketle *shōjo* adı verilir. Fakat *shōnen* okuyan ve kendini o karakterlerle özdeşleştiren pek çok kız olduğu gibi, *shōjo* okumayı seven pek çok erkek de bulunmaktadır. Dolayısıyla böyle sınıflandırmalar çok da gerçeği yansıtmamaktadır. Özellikle de *shōnen* zaman içinde öyle çok hayran kazanmıştır ki, artık erkek ya da kız, genç veya yaşlı demeden herkese hitap ettiğini söyleyebiliriz!

Yayımlanmaya 1999'dan itibaren başlayan *Naruto*, kendine her kuşaktan takipçi bularak dünya çapında bir başarı yakaladı. O zamandan bu yana 72 kitap, 720 anime bölümü ve 11 filmin yanı sıra on adet bonus bölüm, otuzdan fazla da video oyunu çıktı. Zirvedeki yerini bunca yıldır korumasının nedeni ise; çizimlerden animasyona, felsefeden

duygulara, niteliğini hiçbir zaman kaybetmemesidir. Böyle olunca, o zengin duygu ve düşünce dünyası ilk günkü etkisini sürdürüyor.

HİKÂYESİNE ANLATIYOR?

Hikâyede kahramanımızla ilk kez ergenlik çağının başlarında tanışıyoruz. Kimsesizlik ve sevgisizliğin içten içe tükettiği Naruto dikkat çekmek için türlü saçmalıklara başvuruyor. Şöhrete ulaşma yolunda en büyük hayali, köyün lideri diyebileceğimiz bir *hokage** olmak. Fakat Naruto'nun çocukluğu, köyü o doğmadan hemen önce yakıp yıkan ve pek çok insanın ölümüne yol açan Kyūbi içinde mühürlü olduğu için köylüler tarafından nefret edilip dışlanmakla geçiyor. Ancak tüm bunlar, hayaline ulaşmak için çaba harcamasına engel olmuyor. Ninjalık sınavında üst üste üç kez başarısız olsa da, kararlılığı sayesinde kazanıyor sonunda. İki erkek ve bir kızdan oluşan takımların sınavını, kimi zaman yanına öğrencileri iyi tanıyan üst düzey adamlarını da alarak *hokage* Hiruzen yapıyor. Naruto'nun takımındaysa Sakura'yla birlikte, hayattaki tek amacı, ağabeyi Itachi'nin öldürdüğü ailesinin intikamını almak olan Sasuke var. Öğretmenliklerini ise, sevdiklerinin, gözünün önünde birer birer ölümüne tanıklık etmiş olan yetenekli ninja Kakashi üstleniyor. İşte her şey bundan sonra başlıyor. Naruto günden güne güçlenirken, bütün köyün saygısını, güvenini ve de sevgisini kazanıyor. Bilgeliği ve kendine özgü bağışlama yeteneği sayesinde en korkunç düşmanları bile dize getirebiliyor.

MASASHI KISHIMOTO

Masashi Kishimoto'nun hikâyesiyle, yarattığı kahraman Naruto'nunki arasında benzerlikler var. Kishimoto, lisedeyken dersleri epey bir boşlayıp, zamanının çoğunu, bir manga sanatçısı olma yolunda çizim yaparak geçiriyor. Bu uğurda, Japonya'nın ve dünyanın en önemli manga dergisi olan *Weekly Shōnen Jump* dergisinin açtığı yarışmayı kazanmak için gece gündüz çalışıyor. Özel merakı olan samuray evreni o sıralar çok popüler olduğundan katılım da yoğun oluyor ve Kishimoto yarışmayı kazanamıyor, ama yılmadan çalışmaya devam ediyor ve nihayet, yirmili yaşlarının başında, tasarladığı *Karakuri* hikâyesiyle Shūeisha Yayınevi'nden ödül kazanmayı başarıyor. Aynı hızla hemen ardından, en sevdiği spor olan beyzbolla ilgili yazdığı *Bench!* adlı *one shot** hikâyesini yayımlıyor. Sonunda, hayalinden bir an olsun vazgeçmeyip azimle çalışmaya devam eden Kishimoto, gelecekteki başyapıtı *Naruto* projesiyle birlikte *Weekly Shōnen Jump* dergisinden içeri adımını atmayı başarıyor. Ve de 1999 Eylül'ünde ilk bölümü yayımlanan Naruto çok geçmeden büyük bir başarı yakalıyor. Kishimoto yarattığı bu hikâyeye kendi yaşamından çok şey katmıştır. Geçmişinde, yetim ya da annesi babası boşanmış arkadaşlarıyla kurduğu empatinin, bir gün eserlerine yansıyacağını o da tahmin etmiyordu muhtemelen. Fakat öyle ya da böyle, onu derinden etkileyen bu temayı, çocukların çoğu zaman kimsesiz kaldığı ninjaların dünyasıyla özdeşleştirmekte zorlanmadığını tahmin edebiliriz. Naruto'nun ve yarattığı

* Çizgi roman dünyasında, hikâyesi tek bir ciltte sona eren eserlere *one shot* denir.

diğer pek çok karakterin yüreklere böyle dokunabilmesinin belki de en büyük sebebi bu.

Kishimoto, bir röportajında Naruto'nun evrimiyle kendisininkini karşılaştırırken, Naruto'nun *hokage*'lik yolculuğu sırasında karşısına çıkan engellerle kendi mangaka statüsüne erişme yolculuğu arasındaki benzerliklerden bahseder.

"Naruto bir gün *hokage* olacağını söyleyip dururken çevresindekiler bu hayaline gülüp geçiyorlar. Benzer şekilde ben de çocukluğumdan beri herkese bir gün mangaka olacağımı söylüyordum ama bunun uzunca süre altını dolduramadığım için hep bir eziklik hissediyordum*."

Kishimoto gerçek dünyada süregelen zalimlikleri ve çatışmaları eserlerine tüm çıplaklığıyla yansıtır. Onun gözünde hayat güzel olduğu kadar acımasızdır da. Naruto karakteriyle ise iyilik ve barış dolu, ama daha da önemlisi, aklın hükmettiği bir dünya hayal edebileceğimizi gösterir bize. Naruto, hayatı hüzün ve yalnızlıkla geçmiş olmasına rağmen insana dair bütün iyi şeylerin vücut bulmuş bir haline dönüşür. Yalnızca elinde olmayan bir geçmişten dolayı dışlanan genç adam, sıra kendine geldiğinde aynısını yapmayıp, bağışlamayı en büyük gücü haline getirebilmiştir.

Masashi Kishimoto'nun bize *Naruto*'yla iletmek istediği en önemli mesajlardan biri de "aile" kavramının kan bağlarından ibaret olmadığı, çok daha geniş bir anlamı olduğudur. Bu bakımdan, Konoha halkının arasındaki kardeşlik Kishimoto'nun doğup büyüdüğü köydekiyle benzerlikler

* Japon gazetesi *Asahi Shinbun*'a verdiği 2014 tarihli röportajdan alıntı. Röportajı yapan Atsushi Ohara.

taşır. Hikâyesinde, gerçek dünyadaki siyasi çekişmeleri temsilen, köyler ve kabileler arasında çıkan savaşlara tanık oluruz, ama sonunda dünyayı kurtarmak için herkesin birlik olabildiğini görürüz. İşte Kishimoto'nun asıl vermek istediği mesaj budur.



忠志力



NARUTO EVRENİ

TARİHİ ESİNLENMELER

NİNJALARIN DÜNYASI

Bilindiği üzere, ilk kez 15. yüzyılda ortaya çıkan ninjaların asli görevi casusluk ya da paralı askerliktir. Farklı klan ve ailelerden gelen bu insanlar lordlara ve soylulara hizmet ederler. Yürüttükleri casusluk ve suikastçılık faaliyetleri için özel olarak geliştirdikleri, kendilerinin de bir sanat olarak gördükleri yetenekleri vardır. Normalde hep siyahlar içinde ve yüzleri örtülü halde gördüğümüz ninjaları, Masashi Kishimoto'nun eserlerinde, çoğu zaman tuhaf denecek kadar renkli kıyafetler içinde görürüz. Fakat (1600-1868 arası) varlıklarını Edo dönemine kadar sürdüren ninjalar için önemli olan *ninjutsu** kavramı *Naruto*'da da aynı derecede önemli bir rol oynar.

NİNJUTSU

Bir dizi ninja tekniğine verilen addır. Kılıç, *shuriken** ya da *kunai** gibi silahlarla yapılan dövüşler kadar, *taijutsu** adı

verilen çıplak elle dövüş tekniklerini de içerir. Fakat bunlara, kamuflaj, patlayıcı ya da zehir kullanımı ve *genjutsu** denen göz boyama yöntemleri gibi teknikler de dahildir. İyi bir ninjanın tüm bu yeteneklerde ustalaşmak için tıp, kimya, psikoloji, meteoroloji ve astronomi de bilmesi gerekir.

KLANLAR VE AİLELER

Japonya'nın derebeylik dönemlerinde ninjalar iki gruba ayrılıyordu: Bir grup ninja para karşılığında hizmetlerini herkese sunarken, diğer grup yalnızca bir hanedana ya da aileye hizmet ediyordu.

En büyük ninja ailelerinin tarih boyunca klanlar halinde organize olduklarını görüyoruz. Her klanın kendi tarihi, gelenekleri, uzmanlık alanları ve teknikleri vardı. Klanlara dahil olup aileyle kan bağı taşımayanların verilen kararlarda söz hakkı yoktu. Stratejik kararları ve klanın bütün yönetimini ailenin büyükleri yürütürdü. Bir klanın olmazsa olmazı olan hiyerarşide ise üç sınıf bulunuyordu: Çoğu zaman kim oldukları bile pek bilinmeyen üstün ninja sınıfı *jōnin**, orta sınıf ninja diyebileceğimiz *chūnin** ve ninja adaylarından oluşan *genin** sınıfı.

Masashi Kishimoto, köylerin oluşumunda ninjaların, özellikle de en güçlü ninja olan *kage**'lerin tarihteki rollerini Naruto'ya da taşımıştır. Fakat *kage*'ler de, o dönem Japonyasının derebeylerinin, yani geniş alanlara hükmeden hanedan liderleri olan *daimyō**'ların ücretli çalışanı gibidir. Kendi aralarında sürekli bir toprak mücadelesi içinde olan *daimyō*'lar egemenliklerini sürdürmek için samurayları görevlendirir. Böyle bakınca *kage*'ler, Japonya'nın derebeylik zamanlarında tüm samurayların lideri olan büyük general *shōgun*'lara benzetilebilir.

KÖYLER VE YETİMLER

Önce de değinildiği gibi, Masashi Kishimoto'nun eserlerinde kimsesiz çocuklar eksik olmaz. Masashi verdiği bir röportajda bu durumu şöyle açıklıyor: "Ben annemin ve babamın bana kol kanat gerdiği mutlu bir çocukluk geçirdim. Fakat küçük yaştan itibaren, terk edilmişlik hissinin çevremdeki yetim arkadaşlarımın üzerinde nasıl bir etki yarattığını gözlemleme şansım oldu*." Aynı röportajda, bu çocukların yaşadıkları sorunların ve ruh hallerinin ışığında, kendi davranışlarıyla onlarınki arasındaki farklılıklara dair gözlemlerini de paylaşır.

Kishimoto, ninjalarla ilgili bir hikâye yazmaya karar verdikten sonra kendi Nara bölgesinde geçen çocukluğundan fazlasıyla yararlanır. Bunun için, bir anne ya da babanın korumasından yoksun büyüyen o çocuklarda gözlemlediği farklı davranış şekillerini, yarattığı *Naruto* karakterlerine yansıtır. Eserlerinde, kan bağlarından öteye taşınan bir aile kavramının ağırlığı da bundan gelir. Klan üyeliği önemlidir ama bütün bir köyün temsil ettiği bağlılık daha da önemlidir. " 'Aile' kelimesinin sözlük anlamı bana hep yetersiz gelmiştir. Sayısı günden güne artan boşanmalardan öyle ya da böyle etkilenen genç bir kuşağa hitap ettiğim düşünülürse, aile kavramını yerli yerine oturtmak benim için daha da önemli bir hal alıyor**." Aileler arası ilişkilerin değerli olduğu bir yer tasarlama fikri de, sakinlerinin sık sık bir araya geldiği ve herkesin herkesi büyük bir ailenin üyesi olarak

* Kaboom'un 7. sayısında yer alan, "Çizgi romanlarda kimsesiz çocuklar" adlı yazıdan. Masashi Kishimoto'yla röportajı yapanlar Stéphane Beaujean (Kaboom) ve Christel Hoolans (Kana Editions).
https://www.kana.fr/the interview-of-masashi-kishimoto-kaboom/
** Aynı röportajdan

gördüğü kendi çocukluğundan ve kendi köyünden geliyor. Kishimoto, pirinç hasadı ya da odun toplamak gibi işlerde birbirlerine yardım etmek için oluşturulan bu *kumi*'lerin – klanların– akşam yemeklerinde veya doğum, ölüm ve düğün gibi olaylarda da toplanıp kenetlendiklerini hatırlıyor.

"Benim köyümde hayat, ninjaların bir araya geldiği topluluklardakine benzer bir şekilde yaşanıyordu. İşte bu yüzden, *Naruto*'daki köylerden oluşan sistemi tasarlarken bu deneyimlerimin önemli bir etkisi olmuştur. Öyle ki, bütün ninjaların kocaman bir aile oluşturacaklarını, hikâyeyi yazmaya başladığım ilk zamandan biliyordum*."

Ve de Masashi yalnızca Konoha gibi tek bir köy yaratmakla kalmayıp, başlarında bir *daimyō*'nun olduğu, pek çok köyden oluşan bir bölge, bir ülke tasarlamıştır.

* Aynı röportajdan

MİTOLOJİK ESİNLENMELER

Kishimoto, kendi evrenini tasarlarken ninjaların tarihinden yararlandığı kadar Japon mitolojisinden de esinlenmiş, mitolojik unsurları kendi hikâyesine göre uyarlamıştır. Japon mitolojisi ise, Japonların başlıca inanışlarından olan Şintoizm ve Budizmin etkisi altında gelişmiştir.

ŞİNTOİZM

"Tanrıların yolu" anlamına gelen Şintoizm Japonya'nın kadim inanışlarını, çoktanrıcılık ve animizmi bir araya getirir. Çoktanrıcılık, adı üstünde, birden fazla tanrının varlığına inanan dinsel ya da felsefi bir kavramdır. Animizm ise hem canlılarda hem de taş ya da rüzgâr gibi doğal unsurlarda bir ruh, bir hayat gücü olduğuna inanmak üzerine kuruludur. Bazı mitler Asya'nın neredeyse her yerine yayılmış olsa da, tamamen Japonlara özgü olanlar da vardır. Bunların da bazıları Budizmden çok öncesine, Şinto dininin başlangıç zamanlarına kadar uzanır. Daha yeni olan efsanelerse derebeylik zamanlarında (1200-1868) ortaya çıkmıştır.

Bu efsanelerde tanrılara ve türlü doğaüstü yaratığa olduğu kadar, dokuz kuyruklu tilki *kyūbi no kitsune* gibi doğaüstü güçlere sahip hayvanlara da yer verilir. Kishimoto da, bu doğaüstü yaratığın gücünü Naruto'nun içine mühürleyerek, ona önce trajik bir çocukluk, ardından inanılmaz bir yolculuk yaşatmıştır. Naruto ilerleyen zamanda içindeki Kyūbi'nin gücüyle güçlenecek, fakat daha da önemlisi, dostluğunu kazanıp, onu iyiliğin ve aklın tarafına çekmeyi başaracaktır.

DOKUZLAR EFSANESİ BİJŪ

*Bijū**'lar, Japon mitolojisinde olduğu gibi *Naruto*'da da kuyruklu canavarlar olarak çıkar karşımıza. Efsaneye göre, *bijū* denen ve dokuz tane olan bu kuyruklu canavarların beşi aslen tanrılardır ve bu tanrılar, ait oldukları elemente göre (rüzgâr, ateş, yıldırım, toprak ve su) değişmek üzere, *jinchūriki** denen alıcı nesnelere hapsedilirler. Fakat Kishimoto'nun eserlerinde bu alıcılar nesne değil, Naruto gibi insanlardır. Bununla birlikte, elementlerden esinlenerek beş büyük ülke yaratmıştır: Rüzgâr Ülkesi, Ateş Ülkesi, Yıldırım Ülkesi, Toprak Ülkesi ve Su Ülkesi.

ÇAKRA

Masashi Kishimoto, kendi evrenini kâğıda dökerken Hintlilerin içsel çakralarını, Japonların *godai* denen beş elementiyle; yani toprak, su, ateş, rüzgâr ve yıldırımla harmanlamıştır. *Naruto*'da ninjaların *mudra** denen bir dizi işareti yapması gerekir. Kishimoto bunların yanı sıra, on iki hayvanla temsil edilen Çin astrolojisinden de yararlanmıştır.

IZANAGI VE IZANAMI

Izanagi ve Izanami, Şintoizm'e göre dünyayı ve Japonya'yı yaratan iki tanrıdır. Izanagi'nin karısı olan Izanami

* Mudra'lar Hint kültüründe el hareketleriyle temsil edilen sembollerdir. Örneklerine Budist heykellerde rastlanır.

ateş tanrısını doğururken ölür ve böylece ölüler diyarına göç eder. Izanagi onu dünyaya geri getirmek için elinden geleni yapar ama başaramaz; ölüler diyarından döner dönmez Tachibana Nehri'nde kendini arındırır. Derken, yine de teselli bulamayan Izanagi'nin gözyaşlarından üç tanrı dünyaya gelir. Güneş Tanrıçası Amaterasu, babasının sol gözünden, ay tanrısı Tsukuyomi sağ gözünden, Yıldırım tanrısı Susanō ise burnundan doğar. Izanagi, Amaterasu'ya gök ovalarının hâkimiyetini temsilen inci kolyesini, Tsukuyomi'ye zamanı, Susanō'ya da okyanusları ve yıldırımları bahşeder. Sonradan, güç ve kargaşa peşinde koştuğu için dünyadan kovulan Susanō, Koshi eyaletini korkunç bir yılandan kurtardığı için affedilecektir.

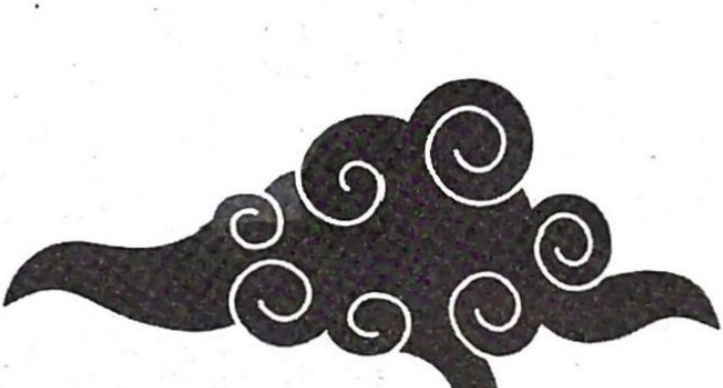
Eserlerinde böyle pek çok unsurdan ilham alan Kishimoto, bunları *Naruto* evreninde, özellikle de Uchiha klanının üyeleri arasında bolca kullanmıştır.

HİKÂYE
JIRAIYA GOKETSU MONOGATARI

Masashi Kishimoto, Jiraiya'nın ekibindeki Tsunade ve Orochimaru'yu tasarlarken, *kabuki** gösterilerinde sıkça sahnelenen *Jiraiya Goketsu Monogatari –Yiğit Jiraiya'nın Destanı–* hikâyesinden yararlanmıştır. Jiraiya, Japonya'nın üçüncü en büyük adası olan Kyūshū'daki klanın en güçlü üyesidir. Klanı dağıtıldıktan sonra ise büyük bir hırsız çetesinin başına geçer. Bir gün, Myōkō Dağı'nın zirvesine çıktığında kurbağalardan aldığı sihir sayesinde, istediği zaman kurbağaya dönüşmeyi öğrenir. Çok geçmeden de,

* Tuhaf karakterleri ve göz alıcı sahneleriyle bilinen geleneksel Japon tiyatrosu.

salyangozların sihrine vakıf olan Tsunade adında güzel bir kadınla karşılaşır ve onunla evlenir. Bu sırada, çetesinin üyelerinden, yılanların sihrini öğrenip büyü altında kalan Yashagoro, kendine Orochimaru adını koyarak eski efendisi Jiraiya'ya saldırır. Jiraiya ve Tsunade, Orochimaru'yla savaşırken zehrinin etkisinde kalıp kendilerinden geçerler. Geçmişte bir kez hayatını kurtardığı çete üyelerinden biri, ölmek üzere olan Jiraiya'yı bulup iyileştirir. Hikâye burada, karakterlerin başına sonradan neler geldiğini öğrenmemize fırsat vermeden aniden biter. İşte Kishimoto da bu destanı alıp hikâyeyi tamamlamış, bir başka deyişle, hikâyenin bütün unsurlarını kendi yarattığı evrene uyarlamıştır.







PSİKOLOJİDEN FELSEFEYE NARUTO UZUMAKI

AŞK - MINATO VE KUSHINA

ÇOCUKLUK

Naruto'nun babası Minato ve annesi Kushina, ninja akademisinde beraber büyümüşlerdir. Minato küçük yaştan itibaren, *hokage* olmayı kafaya koymuştur. Kushina ise onu, ruhu olmayacak isteklerle dolu hayalperestin biri olarak görmektedir. Kendisi de Konoha köyüne, dokuz kuyruklu tilki canavarın ikinci alıcısı olmak üzere gönderilmiştir.

Derken bir gün Kushina, düşman bir köyün ninjaları tarafından kaçırılır ve onu bulup kurtarmak Minato'ya kalır. Minato bunu, Kushina'nın götürülürken düşen saçlarını takip ederek yapmıştır. Minato bu sıradışı yeteneği ve zekâsı sayesinde dikkat çeker ve diğer acemi ninjaların –*genin*– arasından sıyrılmaya başlar.

Kushina, ninja akademisindeyken kendi Uzumaki klanına özgü kızıl saçları yüzünden, başından beri diğer çocukların alay konusu olmaktadır. Minato onu kurtardıktan sonraki günlerden birinde saçlarının rengini çok beğendi-

ğini söyleyince, bu genç adamın pek de sandığı gibi biri olmadığını fark eden Kushina ona âşık olur.

Minato akademiden mezuniyetinin ardından efsane Jiraiya ekibine katılmaya hak kazanan üç öğrenciden biri olur. Çok geçmeden *jōnin* mertebesine yükselir, sonra da Kakashi, Obito ve Rin'in ustası olur. Bunda, böylesi güçlü ama birbirinden farklı üç karakteri bir arada tutabilmesinin ve ekip ruhuna duyduğu saygının etkisi büyüktür.

BÜYÜK NİNJA SAVAŞI

Minato, Üçüncü Dünya Savaşı sırasında, Kakashi'ye bir sabotaj operasyonunun liderliği görevini verirken kendi de koca bir ninja ordusunu tek başına, saniyeler içinde etkisiz hale getirmeyi başarır. Çok geçmeden Kakashi ve Rin'le birlikte Kannabi Köprüsü'nü ele geçirerek savaşı bitirirler.

DÖRDÜNCÜ HOKAGE

Üçüncü *hokage* Hiruzen, Minato'yu savaşta gösterdiği başarıdan dolayı halefi ilan eder. Bu sırada, kendisi de bir Kyūbi alıcısı olan ve canavarı hapseden mührün yalnızca bir doğum sırasında kırılabileceğini bilen Kushina, canavarın serbest kalmaması için ne yapması gerektiğini kara kara düşünmektedir.

KUSHINA'NIN HAMİLELİĞİ

Evet, Kushina Minato'dan hamiledir, çocuk beklemektedirler. Çiftimiz, Jiraiya'yla yaptıkları uzun bir konuşmanın

ardından oğullarına, Jiraiya'nın kitabının başkahramanı olan ve dünyayı kurtaracağına inanılan Naruto'nun ismini koymaya karar verirler. Bu, *Naruto* evrenine hâkim olan aktarma ve el verme kavramının en iyi örneklerinden biridir. Çocuğun doğumunu olabildiğince gizli tutmak isteyen Minato, karısını sonraki aylarda koruyup kollama görevini Kakashi'ye verir.

NARUTO'NUN DOĞUMU

Nihayet uzun zamandır beklenen an gelir ve Naruto 10 Ekim'de dünyaya gözlerini açar. Doğum sıkı bir gizlilik ve güvenlik koşulları altında gerçekleşir. Minato'nun tek derdi, Kyūbi'nin mührünü korumaktır. Kushina sağlıklı, gürbüz bir bebek olan Naruto'yu kucağına aldığında mutluluktan havalara uçmuştur, ancak Minato doğum sırasında iyice zayıflayan mührü kapatmaya çalışırken ortaya maskeli bir adam çıkıverir. Minato bunun üzerine, karısını ve çocuğunu güvenli ellere teslim edip adamın karşısına dikilir. Fakat Kushina'nın içindeki tilki canavarı çıkarmayı başaran bu gizemli adam Konoha'nın kapısına kadar gidip Kyūbi'yi çağırır ve köyü ona yakıp yıktırmaya başlar.

SEN YAŞAYACAKSIN OĞLUM

Bu zor durumda başka şansı kalmayan Kushina, Naruto ve Minato'yu korumak için hayatını feda ederek, Kyūbi'yi kendi içine hapsetmeye karar verir. Kushina verdiği bu karardan zerre pişmanlık duymamaktadır; tek bir üzüntüsü vardır, o da oğlu Naruto'nun büyüdüğünü göremeyecek

olmasıdır. Fakat karısının böyle, gözlerinin önünde yitip gitmesini kabullenemeyen Minato, içindeki Kyūbi'nin bir parçasının mührünü kırmaya karar verir. Hayatı pahasına yaptığı bu hareket hem Kushina'yı hem de Naruto'yu kurtarmak içindir elbette. Ancak Minato'nunki, bir *hokage* olarak, siyasi de sayılacak bir karardır. Kyūbi'yi hapsederek gücün köyler arasında eşit dağılmasını sağlamış, güç dengesizliğinin gelecekte yaratabileceği anlaşmazlık ve çatışmaların önüne geçmiştir. Kyūbi'nin, bir parçası da Naruto'da olan gücünü mühürlemek için ölümcül bir teknik kullanıp hayatını feda edeceğini söylediğinde Kushina buna karşı çıkar. Oğlunun, hayatı boyunca sırtında böyle bir kamburla yaşamasını istemiyordur. Minato'nun kendini feda etmesini değil, hayatta kalıp oğlunu korumasını ve eğitmesini arzu etmektedir. Kocasının, uğruna ölmeye hazır olduğu bu güç dengesi umurunda değildir. Naruto'nun *jinchūriki* olmanın sıkıntılarını yeterince çekeceğini bildiğinden, buna bir de sistemin kurbanı olmasının eklenmesine razı olmamaktadır. Minato ise iyi bir *hokage* olarak, kendi öz evlatları gibi gördüğü köylüleri kaderlerine terk etmeyi reddeder. Kaldı ki küçük Naruto'nun, annesine daha çok ihtiyacı olacaktır.

Derken tilki canavar aniden ortaya çıkıp, pençelerini yeni doğmuş bebeğe saplamaya kalkıştığında Minato ve Kushina araya girip, oğullarını kurtarmak için hayatlarını feda ederler. Minato bu esnada Kyūbi'nin bir parçasını kendine, bir parçasını da oğluna mühürlemeyi başarmıştır. Kushina son nefesini vermeden önce oğluna bazı öğütlerde bulunur: Yemeğini ye, iyi uyu, sana layık arkadaşlar edin, akademiyi önemse, oradaki öğretmenlerine karşı saygılı ol. Fakat hepsinden önemlisi, onu bekleyen zorluklarla yüz

yüze geldiğinde kendine olan güvenini kaybetmemesini, hayallerine her daim sıkı sıkıya tutunmasını ve bunları hayata geçirmek için gereken yeteneklere sahip olduğunu hiçbir zaman unutmamasını öğütler. Evet, Minato ve Kushina böylece hem Naruto için hem de bütün köy için hayatlarını feda etmiştir.

Minato'nun son dileği, Naruto'nun bir kahraman olarak görülmesidir; fakat ne acıdır ki, gelecekte tam tersi olacak, kimsesiz büyüyen Naruto, köyü yakıp yıkan canavar Kyūbi'nin yandaşıymış gibi görülüp dışlanacaktır.



Bir kavuşma olarak görülmesi gereken doğum gecesi böylece bir ayrılık hikâyesine dönüşmüştür. Oğullarını kucaklarına aldıklarında, gözlerinin önünde büyüyeceği nice mutlu yıllar geçirmenin hayaliyle sevinç duymuş olsalar da, hayat onları tam tersine zorlamıştır. İçleri tarif edilmez bir sevgiyle dolu olan Minato ve Kushina, oğullarının hayatını kurtarmak için kendilerininkinden vazgeçmiş, birlikte geçirecekleri mutlu bir geleceği, kendileriyle birlikte toprağa gömmüşlerdir.

UMUT VE BAĞIŞLAMA - NARUTO

ÇOCUKLUK

Her canlı gibi Naruto da dünyaya gelmekle hayattaki ilk savaşını kazanmıştır. Fakat ömrünün ilk yıllarını, evladını gerektiğinde düzeltip gerektiğinde yücelten, ona her zaman yol gösteren bir anne babanın sevgisinden mahrum geçirmiştir. Naruto hem annesine babasına hem de doğumunun ardından yaşanan trajediye dair hiçbir şey bilmemektedir. Bu ondan saklanmıştır da o yüzden elbette. Minato'nun ardından *hokage*'lik görevine gelen Hiruzen, Naruto'yu korumak için, gerçeği ondan saklamaya karar vermiş, bunu diğer köylülere de söyleyip, oğlana Kyūbi'nin alıcısı olduğunun açıklanmasını yasaklamıştır. Fakat bu yasak, köylülerin ondan daha da fazla uzaklaşmasına neden olmuş, Naruto çocukluğunu dışlanmışlık ve yalnızlık içinde geçirmiştir. Yüreği küçük yaşta böyle bir acıyla tanışan çocuk, istemeye istemeye de olsa tek başına yaşamayı öğrenmek zorunda kalmıştır. Yıkılan köylerini ve yitirdikleri canları unutamayan insanlar, içlerinde bir öfke beslemekte, ona baktıklarında Naruto'yu değil, Kyūbi'yi görmektedirler. Küçük çocuğa asıl ağır gelense, bu yalnızlıktan da çok, içindeki cevaplanmamış sorulardır. Köylülerin ona neden böyle davrandıklarına anlam verememektedir. Annesiz babasız büyümek yetmezmiş gibi, bir de çevresindekilerin sebepsiz düşmanlıklarıyla başa çıkmak zorunda kalıyordur ki bu da, derinlere kök salmış acılarını, bir belirsizlik ve adaletsizlik hissiyle daha da azdırmaktadır. Üstelik yaşıtları da, büyüklerini örnek alarak onu, karşılaştıkları anda kaçmaları gereken bir tehlike olarak gördüklerinden, bir ar-

kadaşı bile yoktur. Sonuçta köylülerin tüm bu dışlama ve reddedişlerinin altında büyük bir korku yatmaktadır: aynı trajedinin ve acıların bir daha yaşanabileceğine dair derin bir korku.



Çektiği onca acı, yalnızlık ve dışlanmışlık hissi Naruto'da doğal olarak bir tanınma, bir fark edilme ihtiyacı doğurmuştur. Bu dünyada kendisinin de var olduğunu başkalarına göstermek için duyulan, sonu gelmez bir ilgi ihtiyaçtır bu. Öyle ki, bu uğurda eşek şakalarına başvurmaktan bile geri durmaz, her biri diğerinden daha can sıkıcı ve sevimsiz haylazlıklarını art arda sıralamaya başlar. Ancak bu davranışları köylülerin dikkatini ve öfkesini o anlığına çekse de, bu uzun sürmez; Naruto her seferinde eski yalnızlığına dönmek zorunda kalır. Köyün tenha köşelerinde, içindeki o dinmeyen hüzünle dolaşırken, köyün dışındaki kayalığa oyulmuş *hokage* heykellerini uzun uzun seyredip hayal kurma şansı olur. Hayali bir gün kendi de *hokage* olmak ve kayalıktaki heykellere kendi yüzünün de oyulduğunu görmektir elbette.

İLK TEMASLAR

Günlerden bir gün, Naruto köyün dışındaki ormanda dolaşırken, yaşıtı olan bir kızın birkaç oğlan tarafından saldırıya uğradığını görür. Hinata'dır bu kız. Kendinden büyük oğlanlardan güçsüz olduğunu bile bile atılır Naruto. Oğlanların darbelerine karşı kendini Hinata'ya siper edip elinden geldiğince korur onu; sonra da, her zaman olduğu

gibi tek başına çekip gider oradan. Naruto'nun bu cesareti ve karakteri Hinata'da, önemini hikâyenin sonuna kadar koruyacak olan duygular uyandıracaktır. Bunun yanı sıra bir de Shikamaru vardır elbette. Shikamaru'nun ailesi, köyde çocuklarına Naruto'yla arkadaş olmalarını yasaklamayan tek ailedir. Diğer çocukların Naruto'yu aralarına almak istememelerine anlam veremeyen Shikamaru bu haksızlığa son vermek için Naruto'yla zaman geçirmeye başlar ve kısa zamanda Naruto'nun hayattaki ilk gerçek dostu olur çıkar.

Gerçeğin saklanması her ne kadar acı verici olsa da, Naruto'nun o gerçeğin altından kalkabilecek olması da şüphelidir. Böyle çalkantılarla dolu bir yaşta, Kyūbi gibi bir canavarı içinde taşıdığını bilse ne yapardı kim bilir? Evet, böylece kafasındaki pek çok sorunun cevabını bulmuş olurdu, ancak bu bir yandan da, annesiz babasız, yalnız büyümenin getirdiği yükü daha da ağırlaştırmaz mıydı? İşte, gayet iyi bildiğimiz o güçlü ve dirençli karakterinin arkasında hakikati bilmiyor olması vardır biraz da. Yani varlığını kanıtlamak için duyduğu ilgi ve dikkat ihtiyacıdır o inanılmaz azmini doğuran. Oysaki içinde ta en başından beri, pek çok acıya ve trajediye yol açacak kadar güçlü bir canavarın yattığını bilseydi, bu yükün altından kalkamaz, büyük hayaller kurmasını sağlayan özgürlüğe hiçbir zaman erişemezdi. Böyle olunca da, içi hayallerle değil, ona acı veren insanlara aynısını yaşatmak için güdeceği bir intikam ateşiyle dolu olurdu. Dolayısıyla, gerçeğin ondan saklanması her ne kadar alabildiğine yalnız bir çocukluk geçirmesine yol açmış olsa da, doğru bir karar gibi görünmektedir. Naruto'ya kendi hayallerini ve hedeflerini belirlemesini sağlayan, bir varoluş amacı ve bunun için gerekli azmi veren işte bu yalnızlığıdır.

Anne babadan yoksun, sevgisiz geçen çocukluğu boyunca, kendini ispat etmek için aptalca şeyler yapıp durması derinlerdeki kırılgan duygularını gizlemek içindir biraz da. Ancak arkasına saklandığı bu maskeye rağmen, ona baktığında canavarı değil yalnızca onu görebilen iki arkadaş edinme şansını da bulmuştur Naruto. Hinata ve Shikamaru'nun onda gördüğü, yaşından beklenmeyecek kadar kararlı ve dirayetli olmasıdır. Her şey bir yana, maruz kaldığı onca aşağılama, nefret ve kine rağmen, köye sırt çevirip gitmektense köyün lideri olmanın hayaliyle ayakta kalmıştır Naruto. Budur onun cevabı. İntikamını başkalarına zarar vererek değil; kendini, önce kendine sonra da diğerlerine kanıtlayıp, köyün en büyük ninjası ve *hokage*'si olarak alacaktır. Köyü ve de ona zamanında sırt çevirmiş olanlar da dahil bütün köylüleri korumaya hayatını adamış gerçek bir *hokage* olarak.

AKADEMİYE GİRİŞ

Naruto çok geçmeden akademiye girer. Yalnızlık içinde geçen yılları artık sona erecek, yeni dostlar edinebilecektir. Shikamaru'nun yanı sıra Chōji ve Kiba gibi çocuklarla arkadaşlık kurması uzun sürmez gerçekten de. Tam da kafasına göre birilerini bulmuş, hepsi birlikte haylaz bir çete olup çıkmıştır. Bu yüzden öğretmenleri Iruka tarafından sık sık ceza alıyor olsalar da keyfi yerindedir Naruto'nun. Fakat yine de, bahçedeki salıncakta oturup, çocukların anne babalarıyla okuldan ayrılışlarını izlerken eski yalnızlığına geri dönüyordur. Çok geçmeden, bütün kızların sevgilisi olan Sasuke'yi kıskanmaya başlar ve onun kadar yetenekli olmadığını bilse de kendine rakip beller onu. Derken bir

gün, bu iki ninja adayı bir dövüş dersi sırasında karşı karşıya gelirler. Naruto bu dövüşü, okulun en güçlü ve en popüler öğrencisini alt etmek için bir fırsat olarak görür; fakat onun kadar iyi olmadığı için dövüşü kaybeder haliyle. Naruto, Sasuke'nin ona dövüşten sonra attığı nefret dolu bakışlarda başka bir şey daha görür ve merak edip araştırdığında Sasuke'nin de kimsesiz olduğunu, bütün ailesinin katledildiğini öğrenir. Bundan sevinç duymaz elbette, ama kendisi gibi kimsesiz birilerinin daha olduğunu bilmek içini ferahlatır biraz. Hislerini Sasuke'yle de paylaşmak ister ama egosu buna engel olur. Onun yerine, nasıl iyi bir ninja olabileceğini Sasuke'ye kanıtlamayı koyar kafasına. Sonraki günler, birbirleriyle konuşmak ve zaman geçirmekten çekinen iki çocuğun birbirlerinden köşe bucak kaçmalarıyla geçer.

Naruto akademide geçirdiği uzun aylara rağmen sınavlarını vermeyi bir türlü başaramaz. Bu yüzden arkadaşlarının alay konusu haline gelirken, nicedir kurduğu hayallerini bile sorgulamaya başlamıştır. Bir gün akademideki öğretmenlerinden Mizuki gizli bir teknik kitabını çalması için Naruto'nun kanına girer. Kuralları zaten önemsemeyen çocuk, güçlü bir teknik öğrenmenin de hevesiyle kitabı çalıp kaçar. Bunun üzerine, öğretmeni Iruka da dahil pek çok ninja onu aramaya çıkar. Iruka Naruto'nun bunu Mizuki'nin oyununa gelerek yaptığını anlamıştır. Kovalamacanın bir yerinde, maskesi düşüp köşeye sıkışan Mizuki Naruto'ya, dokuz kuyruklu tilki canavarın içinde olduğunu açıklar. Bununla da kalmayıp, öğretmeni Iruka'nın, Kyūbi saldırısında ailesini kaybettiği için ondan nefret ettiğini de söyler.

HESAPLAŞMA - IRUKA

ÇOCUKLUK

Küçüklüğü anne babasının sevgisiyle geçen Iruka on bir yaşına geldiğinde alın bandını da alıp ninja olmuştur. Fakat aynı yıl Konoha köyü Kyūbi'nin saldırısına maruz kalmış, Iruka hem annesini hem de babasını bu saldırıda kaybetmiştir. Hayatta bir anda kimsesiz ve bir başına kalan Iruka derin bir hüzün ve yalnızlığa gömülmüştür. İçinde, anne babasının katiline karşı beslediği nefret büyürken köylülerin çoğu gibi o da Naruto'yu Kyūbi'yle bir tutmuştur. Yeni *hokage* Hiruzen'in desteğini almış olsa bile, çok geçmeden onun da tıpkı Naruto gibi, dikkat çekmek için türlü haylazlıklar yaptığı olmuştur. Fakat bu dönemi çabuk atlatıp kendini çalışmaya vermiş, kısa sürede *chūnin* mertebesine yükselmiş, sonra da akademide öğretmen olmaya hak kazanmıştır. Köyünün geleceğinin ancak ninja değerleri çocuklara aşılanabilirse güvence altında olacağına inanmaktadır. İşte biraz da bu yeni görevi sayesinde Naruto'ya olan öfkesi silinmiş, onu olduğu gibi görebilmeye başlamıştır. Bir gün, en sevdiği yemek olan ramen yemeye götürdüğünde Naruto ona gelecekte bütün *hokage*'lerden daha üstün bir *hokage* olmak istediğini itiraf eder.

NARUTO'NUN KURTULUŞU

Yasak kitabı alıp kaçan Naruto'nun izini süren Iruka eski arkadaşı Mizuki'yle karşı karşıya geldiğinde öğrencisini korumaktan bir an olsun geri durmaz. Mizuki bütün köylülerin Naruto'ya gerçeği anlatmama yeminini bozup,

herkesin ona doğduğu günden beri yalan söylediğini açıklamıştır. Daha da ileri gidip, köyde kimsenin onu istemediğini ve öğretmeni Iruka'nın bile ondan nefret ettiğini söylemiştir. Derken Mizuki bir *shuriken* fırlattığında Iruka araya girip kendini Naruto'ya siper eder. Hayret içinde kalan Naruto kendini neden böyle feda ettiğini sorduğundaysa Iruka gözyaşlarına boğulup, tıpkı onun gibi kendisinin de yalnız ve kimsesiz bir çocukluk geçirdiğini ve yine onun gibi haylazlıklar yaptığını itiraf eder. Bunu fark ettiğindeyse, Naruto'nun o zamana dek çektiği acılara göz yumduğu için pişman olmuştur. Mizuki araya girip Iruka'nın yalan söylediğini, ondan hâlâ nefret ettiğini söylediğinde Naruto buna inanıp kaçar. Mizuki ardından Iruka'ya, Naruto'nun kitaptan öğreneceği gizli teknikleri kullanarak köye intikam saldırısı düzenleyeceğinden emin olduğunu söyler.

Fakat bir ağacın arkasına saklanan Naruto aralarında geçen konuşmaya tanık olur. Iruka Mizuki'ye, öğrencisine duyduğu güveni anlatmaktadır. Karşılarındaki Kyūbi değil, en iyi öğrencilerinden biri olan, çabalamaktan hiçbir zaman vazgeçmeyen Naruto Uzumaki'dir. Onu bütün gerçekliğiyle görebilen tek kişinin Iruka olduğunu anlayan Naruto gözyaşlarına boğulur ve hemen ardından, yeni öğrendiği çoklu klonlama tekniğini kullanarak öğretmenini kurtarır. Bu, üst üste kaç keredir sınavlarından kalmasına neden olan tekniğin ta kendisidir ve sınavı geçmesi için iki-üç klon yeterliyken şimdi kendinden yüz tane klon çıkarabilmiştir.

Bu büyük başarısına tanık olan Iruka kendi alın bandını çıkarıp Naruto'ya vererek onu resmen ninja ilan eder. Böylece Iruka Naruto için, bütün hikâye boyunca göreceğimiz üzere, her zaman güvenebileceği bir ağabey olup çıkar.

Naruto o güne kadarki başarısızlıklarının ezikliğiyle, güç peşindeki Mizuki'nin oyununa geldiğini anlamıştır. Öte yandan, acı gerçeği de görmüş, bunca zamandır neden dışlandığını öğrenmiştir. Fakat o günden sonra köyden ve köylüden intikam almanın peşine düşebilecek olmasına rağmen, Iruka'nın ona olan inancının da etkisiyle doğru yoldan sapmamıştır. Bunca yıldır eksikliğini çektiği şey olan sevgiyi Iruka sayesinde gerçek anlamda ilk kez hisseden Naruto bir yandan da, en büyük hayalini gerçekleştirme yolundaki ilk adımını atıp ninja olmuştur.

Sonrasında Iruka'yla Naruto'nun arasındaki bağ hiçbir zaman kopmayacak, ikisi birbirlerine her zaman destek olacaklardır. Iruka, yeni kardeşi Naruto'nun büyüyüp *hokage* oluşunu gururla izleyecek, Naruto da ondan düğününde sağdıcı olmasını isteyecektir.

YOL – HAKU VE ZABUZA

HAKU'NUN ÖYKÜSÜ

Savaşın korkunç izlerini taşıyan uzaklardaki bir köyde doğan Haku, hayatının ilk yıllarını sevgi dolu bir anne ve babanın kanatları altında geçirdi. Annesi, üyeleri son derece tehlikeli özel bazı güçlere sahip olan Yuki klanındandı. Fakat kadın bunu kocasından, uzun ve mutlu bir evlilik sürebilmeleri için saklamıştı. Derken bir gün, Haku'nun babası gerçeği, yani karısıyla evladının özel bir gücün mirasçıları olduğunu öğrendi. O sıralar *Naruto* dünyasında, böyle bir

gücün sahibi olan insanlar çok tehlikeli olduklarından dolayı yakalanıp öldürüyorlardı. Bunu bilen baba da, büyük bir tehlikenin içinde olduğunu düşünüp köylülerle işbirliği yaptı ve karısını öldürdü. Aynısını elbette oğluna da yapacaktı ama başının belada olduğunu fark eden Haku hepsine karşı savaştı. İşte, içindeki büyük gücün farkına da, dövüş bitip, annesi ve babası da dahil herkesin öldüğünü görünce vardı. Sonrasında o da, hikâyedeki diğer pek çok çocuk gibi, yalnız ve kimsesiz büyüdü. Öyle ki, köyünün karla kaplı buz gibi sokaklarında dolaşıp, açlıktan ölmemek için çöpleri karıştırıyor, köylülerden bir kişi olsun kapısını açıp bir kap yemek vermiyordu ona.

Günlerden bir gün, onun özel güçlerini bilen Zabuza adında bir ninja çıktı karşısına. Zabuza onu çok geçmeden sokaklardan kurtardı fakat asıl niyeti Haku'yu bir silah olarak kullanmaktı. Hayatına bir anlam katmanın peşinde olan Haku ise, kurtarıcısı olarak gördüğü Zabuza'nın bir dediğini iki etmemeye kararlıydı. Sonrasında, her ne kadar sakin bir karakteri olsa da ninjalık eğitimi almayı kabul etti. Zabuza ona bir ninja gibi dövüşmeyi de öğretmek, özel güçleriyle birlikte kat kat tehlikeli ve güçlü bir savaşçıya dönüştürmek istiyordu.

ZABUZA'NIN ÖYKÜSÜ

Zabuza yalnızca güçlülerin ayakta kalabildiği kanlı bir devirde doğup büyümüştü. Kana susamışlığı ve gaddarlığı yüzünden "sis canavarı" lakabını alan Zabuza ninja sanatında gösterdiği yetenekleri sayesinde özel kuvvetlere kadar yükselmiş, bilhassa da suikast işinde uzmanlaşmıştı. Haku'yla ilk kez karşılaştığında onu bekleyen, hayallerden ve özgürlükten yoksun, sefil gelecekten bahseder. Haku'nun

ona yalnızca gülümseyerek karşılık verdiğini gördüğündeyse oğlanı kanatlarının altına alır. Zabuza bir gün Kiri köyünün başı olan *mizukage*'ye bir suikast girişiminde bulunup da başarısız olunca hain ilan edilip dışlanır. Bunun üzerine o da Haku'yu yanına alıp uzaklara gider. Amacı kiralık bir ninja olarak çalışıp yeterince para kazanmak ve bu olanakları kullanarak köyden intikamını almaktır.

7. TAKIMIN GÖREVİ

Naruto, başında Kakashi, yanında da arkadaşları Sasuke ve Sakura'yla birlikte, *hokage*'nin onlara verdiği bir görevi layıkıyla yerine getirir. Görevleri, marangoz Tazuna'yı Dalgalar Ülkesi'ne sağ salim götürmektir. Ancak bu basit görev, Tazuna'nın peşinde kiralık katiller olduğunun anlaşılmasıyla birlikte son derece tehlikeli bir hal alacaktır.

ŞAFAKTA BULUŞMA

Naruto uzun ve yorucu bir antrenmanla geçen bir gecenin ardından aydınlık bir şafak vakti, şifalı bitkiler toplamaya çıkmış olan Haku'yla karşılaşır. İkisi çok geçmeden sohbet etmeye başlar ve Haku Naruto'ya kendini neden bu kadar yorduğunu sorar. Naruto da bir gün *hokage* olup herkes tarafından sayılan biri olmak istediğini anlatır. Haku bu kez de, bunu belli biri için mi yoksa sadece kendisi için mi yaptığını sorar. Haku insanın, tek başına güçlü ve kendine yeten biri olmanın hayalini kurup kuramayacağını merak etmektedir. Kendi akıl hocası Zabuza'dan söz edip, insanın sevdiği birini korumak için de güçlü biri olmak

isteyebileceğini anlatır ve bu fikrine Naruto da katılır. Sonunda, Naruto'nun ileride çok güçlü bir savaşçı olacağına ikna olan Haku, bir gün yine karşılaşacaklarını söyleyerek ayrılır yanından.

ÖLÜM DÖVÜŞÜ

Naruto ve takımı birkaç gün sonra, kiralık katil Zabuza'yla, Tazuna'nın inşa ettiği bir köprünün üstünde karşılaşırlar. Kakashi Zabuza'ya hemen meydan okuyup bir ölüm dövüşüne davet eder. Naruto ve Sasuke de bir maskenin ardına gizlenmiş olan Haku'yla dövüşür. Haku başta onlara bu dövüşün ölümle sonuçlanacağını ilan eder ama bu iki genç ninjayı öldürmeye hiç niyeti yoktur. Naruto ve Sasuke'nin de, bu güçlü düşmanları karşısında fazla bir şanslarının olmadığını anlamaları uzun sürmez zaten. Bir ara Haku Naruto'ya bir avuç iğne attığında, onu kurtarmak için atılan Sasuke iğnelere maruz kalıp, zehrinin etkisiyle kendinden geçer. Sasuke'nin öldüğünü sanan Naruto ise yepyeni bir duyguyla, yani sevdiği birini kaybetmenin acısıyla tanışır. Sasuke'nin işini bitirmek üzere başına gelen Haku, sevdiği birini korumanın ve kaybettiğinde yasını tutmanın ninjalığın vazgeçilmez bir parçası olduğunu söyler. Naruto ise o esnada derin bir öfkeye kapılmış, içindeki canavarı uyandırmıştır. Hemen ardından Kyūbi'nin gücüyle silkinip kendine gelir ve intikam arzusuyla atılıp Haku'nun maskesini tek bir darbede paramparça eder.

HAKİKAT

Maskesi düşen Haku'yu tanıyıp hatırlayan Naruto, tam işini bitirecekken durur. Ormanda karşılaştığı bu iyi yürekli çocuğu öldürmeye içi el vermez. Bir yandan da buraya, yani o şafak vakti yaptıkları güzel sohbetin ardından birbirlerinin canına kast edecek noktaya nasıl geldiklerini merak ediyordur. Böyle bakıldığında Naruto'yu durduranın, intikam almasına engel olan şeyin, harekete geçmeden önce anlama ihtiyacı olduğu söylenebilir. Haku ise Naruto'nun gösterdiği bu merhametin karşısında şaşkındır. Onun için, canından çok sevdiği Zabuza'yı koruyamamak yenilgilerin en büyüğüdür. Hayallerini bir kenara bırakıp, kendinden başka kimseye faydası olmadan yaşamaktansa ölmeyi yeğlemektedir. Sonra Naruto'ya kendi öyküsünü anlatır Haku. Annesini babasını nasıl kaybettiğini, sokaklarda geçen zorlu hayatını anlatır. Artık ona kimsenin ihtiyaç duymadığından, onunki gibi özel güçlere sahip insanlardan yalnızca korkulduğundan bahseder. Anlattıklarını hayret içinde dinleyen Naruto biraz da kendini görür onda. Zabuza'nın istediği gibi, önüne çıkanı hiçbir şey hissetmeden öldürecek kadar güçlü bir silah olamamanın hayal kırıklığı, dolayısıyla hayatının tek anlamını kaybetmenin verdiği boşluk hissidir Haku'nun anlattığı. Onun Zabuza'ya karşı bu kadar derin bir bağlılık hissetmesi afallatmıştır Naruto'yu. Onun gözünde, kanlı canlı bir insanın, ninja da olsa, duygusuz bir silaha dönüşmesi, yalnızca dövüşmek için yaşaması anlamsızdır. İnsan, değerini sadece fiziksel gücü ve yetenekleriyle kanıtlayamaz. Böyle şiddetin hüküm sürdüğü bir dünyada yapılması gereken tek şey kendi fikirlerini ve hayallerini sonuna kadar savunmaktır. Kendinin efendisi olan bir insan karalar bağlayıp pes etmez, amacından bir an olsun vazgeçmez.

FEDA

Bu konuşmayı yaparlarken Kakashi'nin Zabuza'yı öldürmek üzere olduğunu fark eden Haku atılıp, onu korumak için kendi hayatını feda eder. Bundan zerre etkilenmeyen Zabuza'ya Kakashi iğrenme Naruto ise öfkeyle bakar. Naruto daha fazla dayanamayıp Zabuza'dan bir şey söylemesini ister. Böyle bir fedakârlık böyle duygusuzca karşılanmamalıdır. Fakat hâlâ bir tepki göremeyince ona bir ahlak dersi vermeye girişir. Zabuza gibilerin dünyasında ninjalar bir kısır döngünün içine hapsolmuştur. Onlar için gerçeklik, zengin ya da fakir, güçlü ya da zayıf gibi bazı zıtlıklardan ibarettir ve böyle bir dünyada çarkların işleyişine kafa tutacak kimse çıkmamaktadır. Zabuza herkesin bu şartların boyunduruğu altında olduğunu, ninjaların, dünyanın yaradılışından beri birer silahtan ibaret olduklarını söyler. Bu yüzden Haku'ya da kişiliğinden dolayı değil, özel güçlerinden dolayı ihtiyaç duymuştur. Naruto Zabuza'yı dinlerken Haku'nun onu nasıl yürekten sevdiğini hatırlayıp gözyaşlarına boğulur.

HÜZÜN VE UYANIŞ

Zabuza her ne kadar acımasızlığıyla bilinen, kötü şöhretli biri olsa da, yüreğinin derinlerinde bir insanlık da taşımaktadır. Böyle olunca Naruto'nun gözyaşları içinde anlattığı şeyler, bazı duyguların uyanmasına neden olmuştur. Naruto'nun sözcükleri işe yaramış, Zabuza olan bitenin farkına varmış, şimdi de tüm içtenliğiyle Haku'nun yasını tutmaya başlamıştır. İstediği kadar gizlemeye çalışsın, Haku onun en yakın dostu olmuştur. Hatasını anlayan

adam, ninjaların birer makine değil, kanlı canlı, duygulu ve yürekli birer insan olduklarını fark etmiştir. Kaldı ki ninjalık bütün ahlaki sorumluluklardan muaf olmak anlamına da gelmemektedir.

SON NEFES

Artık hem kendinin hem de Haku'nun şerefini temizlemekten başka bir amacı kalmayan Zabuza son nefesini vermeden önce Kakashi'den onu Haku'nun cesedinin yanına götürmesini ister. O esnada kar yağmaya başlamıştır. Zabuza Haku'nun yüzüne dokunup şöyle der: "Mümkün olsaydı oraya seninle birlikte gelebilmek isterdim..."

NARUTO'NUN YOLU

Ninjalığın yirmi beşinci kuralı ağlamayı yasaklamış olsa da Naruto gözyaşlarına hâkim olamaz. Sonradan Sakura, ninjaların gerçekten de Haku ve Zabuza'nın iddia ettiği gibi mi yaşamaları gerektiğini sorduğunda Kakashi bir ninjanın, her yerde olduğu gibi Konoha'da da, bir silah gibi yaşamayı kabul etmek zorunda olduğunu söyler. Dünya görüşü ne olursa olsun bu kuralın dışına çıkılamaz. Fakat savaşların hüküm sürdüğü bir çağda yazılan bu ninjalık kanunları Naruto'nun ne aklına ne de duygularına hitap etmektedir. Durmuş onları izlerken ufka bakıp, bundan sonra kendi yolundan gitmeye karar verir. Hem de bir an olsun yavaşlamadan ve biraz olsun pişmanlık duymadan.

Böylece 7. Takım Konoha'nın yolunu tutarken köylüler de Tazuna'nın yaptığı köprüye "Büyük Naruto Köprüsü"

adını verirler. Üzerinde yaşanan onca dövüşe rağmen yıkılmadıysa bundan sonra hiç yıkılmayacaktır.



Bu görev Naruto'nun hayatında, kendi ninja yolunu çizmesini sağladığı için ayrı bir öneme sahiptir. Genç adam ninjalar dünyasının acımasız gerçeklerini tüm çıplaklığıyla ilk kez bu görev sayesinde görebilmiştir. Ve de duygularına yenik düşerek ninjalık kurallarından birini yıkmış, Haku'nun yasını tutarken gözyaşı dökmüştür. Naruto, öncesinde Haku'yla sohbet ederlerken aralarında değerli bir paylaşım olduğunu hissetmişti. İlk defa karşılaşıyorlardı ama birbirlerini yıllardır tanıyor gibilerdi. Çünkü ikisi de, başkaları tarafından dışlanan yetim çocuklardı. Fakat Haku kimsenin, kendi hayallerini kurup bunları hayata geçirmek için gerekli gücü tek başına bulamayacağına inanıyorken Naruto tam tersini düşünüyordu. O da kimsesiz büyümüş, o da türlü aşağılamalara maruz kalmıştı; ama o, *hokage* olma arzusuna sıkı sıkıya tutunup ayakta kalabilmişti. Ve de bunu, onunla omuz omuza verip, hayallerini gerçekleştirmesine yardım edebilecek dostlar edinene kadar tek başına yapmıştı.

Naruto bir yandan da, gözüpekliği ve samimiyeti sayesinde Zabuza'yı içine düştüğü girdaptan kurtarmayı başarmıştır. Naruto'nun sözleri, çevresine kötülük saçtığı için canavar lakabını alan bir kiralık katile, sevdiklerinin önemini hatırlatacak ve öğretecek kadar etkilidir. Ama bunda Haku'yla yaptıkları konuşma sırasında farkına vardıklarının önemi büyüktür elbette. Ninjaların soğuk ve kör birer silah değil, yüreği ve duyguları olan birer insan olduğunu

anlayan Zabuza, hayattaki tek dostunun başında gözyaşı dökerken Naruto da ninja dünyasının kurallarını harfiyen yerine getirmenin ona göre olmadığını anlamıştır. Dediğimiz gibi, ninja da olsa kendi yolundan gitmeye karar vermesi bu görev sayesinde olmuştur. Naruto bundan sonra duygularını dizginlemeyecek, tam tersi, onları alabildiğine yaşayacaktır. Naruto'ya, hayranlarının sevdiği insani yönü veren budur işte.

KADER – NEJI

ÇOCUKLUK

Konoha'da doğup büyüyen Neji, köyün en güçlü klanlarından biri olan Hyūga'lardandır. Hiyerarşiye sıkı sıkıya bağlı olan Hyūga klanı iki temel kola ayrılır: biri klanı yöneten ana kol, diğeriyse ana kola hizmet eden yan kol. Neji işte bu yan kola mensup bir aileden gelmektedir. Amcası ve klanın liderlerinden biri olan Hiashi, ait olduğu yan kolun mührünü Neji'nin alnına henüz dört yaşındayken bağlamıştır. Amcasının mutlak kontrolü altına girmesini sağlayan bu mühür Neji'nin hayatında bir dönüm noktası olmuştur. Öyle ki, ne zaman sinirlense ve kafa tutmaya kalksa Hiashi hemen devreye girip onu olduğu yere mıhlayabilmektedir. Büyüdükçe türlü yetenekleri ortaya çıkan Neji çok geçmeden klanın üyeleri arasında bir dâhi olarak anılmaya başlamıştır. Fakat onun bu muazzam potansiyelini gören babası Hizashi, böyle bir yeteneğin ana kola hizmet etmekten öteye gidemeyeceğini düşünüp üzülmektedir. Bu kaderi kendisi gibi oğlu da kıramayacak, ömrü boyunca kafesteki bir kuş gibi yaşayacaktır.

GÜÇ ARZUSU

Anlaşmazlıkların ve çatışmaların esip gürlediği bir çağda olmalarına rağmen Konoha ve rakip Kumo köyü aralarında bir ateşkes imzalamayı başarmıştır. Fakat bir gün, Kumo'lu bir ninja ana kolun varislerinden biri olan Hinata'yı kaçırmaya kalkışır. Ninjanın ve de Kumo'luların amacı bellidir: Hyūga'lara ait olan 360 derece görme gücünü elde etmek. Hinata'nın babası Hiashi, kızını kurtarmak için ninjayı öldürmek zorunda kalır. Bunu, o özel güce sahip olmak için bir fırsat olarak gören Kumo'lular, karşılığında Hiashi'nin onlara teslim edilmesini isterler. Konoha da onların talebini, daha fazla çatışma çıkmasın diye kabul eder. Fakat Hiashi'nin yerine, kardeşi ve Neji'nin babası Hizashi gitmeye karar verir. Yan kola ait olduğu için, *byakūgan* denen geniş görüşlü gözbebekleri, sahibinin ölümüne mühürlüdür. Hizashi kendini feda ederek hem klanının sırrını hem de kardeşini korumuş olmaktadır.

AZAP

Gerçeği bilmeyen Neji uzunca bir süre, babasının kendini feda etmeye mecbur bırakıldığına inanır. Öncesinde, ana kolun basit bir hizmetkârı olmak onu elbette ki üzmektedir ama bu bir nefrete dönüşmüş değildir. Fakat babasını kaybetmesiyle birlikte üzüntüsü, bunun tek sorumlusu olarak gördüğü ana kola ve kendi doğuştan gelen kaderine karşı derin bir nefrete dönüşür. Yetenekleri ve özgüveni gelişmesine rağmen bir çıkar yol bulamayan Neji gitgide daha kaderci bir ruh haline bürünür. Hiç değilse alnındaki mühür bile, yürüyeceği yolun ve yaşamda başına geleceklerin çok

önceden belirlenmiş olduğunu göstermektedir. Fakat ona dâhi dedirtecek kadar ilerlemiş yetenekleri, halihazırdaki nefretini zaman içinde iflah olmaz bir kibre dönüştürürken; Hinata veya Naruto gibi kendinden zayıf ve farklı olanları ezmeye başlamıştır. Ait olduğu klanın getirdiği ezikliğin acısını güçsüzlerden çıkarmaya çalışıyor gibidir.

NİNJA ADAYI

Guy'ın emriyle; Neji, Rock Lee ve Tenten bir takım oluştururlar. Kural gereği takımlardaki ninja adayları ileride ne olmak istediklerini açıklamak zorundadır. Sıra Rock Lee'ye geldiğinde, *ninjutsu* ya da *genjutsu*'da çok da başarılı olamayan çocuk, beden yeteneklerinin öne çıktığı *taijutsu*'da uzmanlaşarak büyük bir ninja olmak istediğini anlatır. Neji ise ona gülüp, başarısızlığa mahkûm olduğunu söyler. Bunun üzerine, sıkı çalışmanın Neji gibi bir dâhiyi bile alt edebileceğini kanıtlamak isteyen Rock Lee onu kendine rakip beller. Fakat Neji bütün karşılaşmaları kazanıyor, Rock Lee ne yaparsa yapsın onun sırtını yere getiremiyordur.

CHŪNIN SINAVI

Ninjalıkta çıraklıktan çıkış sınavı olan *chūnin*'e Rock Lee ve Tenten'le birlikte giren Neji eleme dövüşlerinden birinde, o çok nefret ettiği ana kolun varislerinden biri olan Hinata'yla karşılaşır. Hinata küçüklüğünden beri utangaç ve kırılgan bir çocuk olmuştur ve Neji koskoca Hyūga klanının böyle zayıf bir varisi olmasını hazmedememektedir. Önüne çıkan bu dövüşü, ana kola olan nefretinin acısını

çıkarmak için bir fırsat olarak gördüğünü söylemeye gerek yoktur herhalde. Yan kolun dâhi çocuğu nihayet ana kolla dalgasını geçebileceği için heyecanlıdır. Neji bu öfkesini dövüş başlamadan gösterip rakibini çekilmeye davet etse de, bu durumdan rahatsız olan Naruto, Hinata'ya ona kulak asmamasını söyler. Hinata ise küçüklüğünden beri hep arkasında duran Naruto'nun verdiği bu destekten güç alarak mücadeleye devam eder. Fakat Neji çok geçmeden, hayati noktalarına dokunmayı başararak kızda geçici felce yol açar. Hinata çok acı çekmektedir ama tıpkı, içten içe âşık olduğu ve şimdi de onu izlediğini bildiği Naruto gibi pes etmeyi reddeder. Aldığı her darbenin ardından Naruto'nun yüreklendirmeleriyle ayağa kalkmayı başarır. Kızın nasıl böyle dayanabildiğini anlayamayan Neji, dövüşe devam ederse hayatını kaybedebileceğini söyleyerek uyarır onu. Her ne kadar bir vâris olsa da zayıflığını kabul edip bırakmanın zamanı gelmiştir. Fakat Hinata, kendisi kadar onun da yıprandığını söyleyerek karşı çıkar buna. Neji'nin dünyayı sadece haksızlıklarla dolu bir yer olarak gördüğünü ve içten içe ana kolun üyesi olmaya heves ettiğini biliyordur.

Hinata'nın pes etmeyi reddetmesiyle daha da öfkelenen Neji ölümcül bir darbe indirmek üzere atılır fakat dövüş hakemi Genma, Guy, Kakashi ve Kurenai, kıza dokunmasına fırsat vermeden durdururlar onu. Aldığı yaraların etkisiyle iyice zayıf düşen Hinata Naruto'nun önünde bayılır nihayet. Neji dönüp Naruto'ya, başkalarına böyle merhamet gösterdiği sürece hiçbir zaman iyi bir ninja olamayacağını söyler. Zayıf karakterli bir çocuğun asla güçlü bir dövüşçüye dönüşemeyeceğine inanmaktadır. Naruto o anda, başarısız birinin azmederse Neji gibi bir dâhiyi bile alt ede-

bileceğini kanıtlamayı kafasına koyar. Ardından parmaklarını Hinata'nın kanayan bir yarasına değdirip yumruğunu Neji'nin olduğu tarafa doğru savurarak, "Seni ne olursa olsun ezip geçeceğim!" diye seslenir.



Naruto nihayet bir ay sonra yeni bir dövüşte Neji'yle karşılaşır. Akademinin parlak çocuğuyla "umutsuz vaka"sı arasında geçecek sembolik bir dövüştür bu. Naruto bu dövüşü Neji'ye yanıldığını, hiçbir şeyin önceden yazılamayacağını kanıtlamak için kazanmak istiyordur. Çünkü onun gibi, başarısız birinin, kaderinden kaçamayacağına, zayıflıklarına ömür boyu mahkûm olacağına inanmıyordur.

Naruto dövüşün yapılacağı yere giderken yolda Hinata'yla karşılaşır. Onun Neji'nin yeteneklerine karşı endişe duyduğunu hisseden Hinata yüreklendirici sözler söyleyip gücünü över. Naruto dışarıdan güçlü biri gibi görünse de sonunda kaybedenin hep kendisi olduğundan yakınır. Hinata bu kez de asıl büyük gücünün, her başarısızlığın ardından ayağa kalkıp hedefinin peşinden gitmeye devam ediyor olmasından geldiğini söyler. Onun bu sözleri sayesinde Naruto'nun baştaki o kuşku dolu hisleri yerini büyük bir özgüven ve motivasyona bırakır. Naruto Hinata'ya bu zamana dek umut vermiş, kendini yeniden sevmesini sağlamıştır; şimdi de Hinata onun dövüş öncesi yeniden ayağa kalkmasına yardımcı olmuştur. Başkalarına yardım etmenin karşılığı çoğu zaman yardım görme şeklinde olur. Başkaları tarafından dışlanmanın acısını yeterince çekmiş olan Naruto komşularına yardım etmeyi ve onlarla birlikte yürümeyi seçmiştir. Böylesi bir yardımlaşma bilgeliğin en

belirgin özelliklerinden biridir. Yüreklendirmenin, çevremizdekilerin üzerinde her zaman olumlu etkileri olur. Naruto'nun Hinata'ya başından beri yaptığı da budur.

KADERE KARŞI KOYMAK

Neji dövüşten önce Naruto'nun karşısına tam bir özgüven abidesi olarak dikilir. Naruto'nunsa en güçlü silahı yenilmekten korkmamasıdır. Böyle bir karşılaşmayı kaçırmak istemeyen herkes toplanmıştır. *Hokage*, ninjalar, köylüler... herkes. Bütün gözler üzerindedir. Naruto'nun bu noktaya kadar gelebilmiş olması bile bir başarı olarak görülürken Naruto bu dövüşü, kendini ispatlamak için bir fırsata çevirmenin peşindedir.

Dövüş başlar başlamaz Neji üstünlüğü ele geçirip Naruto'nun tepesine çıkar ve ona *hokage* olma hayalinin imkânsız olduğunu söyler. Ona göre *hokage* mertebesine yükselmek iradeye değil kadere bağlıdır. Pes etmeye hiç niyeti olmayan Naruto ayağa kalkıp dövüşe devam ederken Neji bir ara altmış dört hayati noktasına birden saldırarak yere serer onu. Fakat Naruto her zamanki azmiyle toparlanıp, Neji de dahil herkesin şaşkın bakışları altında yeniden ayağa kalkar. Naruto Neji'nin felsefesinin yanlışlığını kanıtlamaya kararlıdır. Derken Neji ona kendi klanının hikâyesini anlatmaya karar verir. Önce alnının tam ortasında yer alan ve kafesteki bir kuşu simgeleyen mührü göstererek bunun bir lanet olduğunu söyler. Yan kolun üyeleri sadece ana koldakilere hizmet etmek için yaşarlar ve bu lanet yüzünden, isteseler bile isyan edemezler. Bu acımasız gerçeği ilk kez duyan Naruto Neji'ye, *hokage* olduğunda Hyūga klanını değiştireceğine dair söz verir. Ama kadere dair düşüncelerinde zerre değişiklik olmamıştır.

ÖZGÜRLÜK ARAYIŞI

Neji onu bir kez daha yere serer, Naruto yeniden ayağa kalkar. Neji'nin böyle sürekli bir şeylerden şikâyet edip bunları değiştirmek için bir şey yapmamasından rahatsız olan Naruto onun ödleğin teki olduğunu söyler. Ancak Neji belli ki kaderini kabul eden biri olmakla övünmektedir. Bir ara Naruto'ya, üzerinde silinmez bir damgayla yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilip bilmediğini sorar. Biliyordur Naruto bilmesine ama, içinde bir canavar yaşıyor olmasına rağmen, maruz kaldığı sıkıntıların acısını başkalarından çıkarmaya çalışmıyordur. Öte yandan Neji, kendi kaderini değiştirmek için Hinata'yı kullanmaya kalkışmıştır. Herkesten gizlediği bu niyetini açık ettiği için öfkelenen Neji hiddetle üzerine atılıp Naruto'yu öldürmeye çalışır; Naruto ise Kyūbi çakrasını kullanarak karşılık verir ona. Tüm köylülerin ve ninjaların gözleri önünde, içindeki canavarın gücünden yararlanarak aslında ne kadar kararlı olduğunu göstermek istiyordur. Derken Neji olağanüstü yetenekleri sayesinde ayaklanıp karşı saldırıya geçtiğinde Naruto kendinin bir klonunu yerde bırakıp yenilmiş numarası yapar. Hemen ardından gerçek Naruto, yere kazdığı bir tünelin içinden fırlayıp Neji'ye bitirici bir darbe indirir. Akademide bir türlü kıvıramadığı çoklu klonlama tekniği sayesinde bir kez daha zafer kazanmış ve bu kez yeteneğini herkese gösterebilmiştir.

Naruto bunca zamandır yorulmak bilmeden çalışmış, sonunda da karşılığını almıştır. Dövüşü izlemeye gelmiş olan herkes alkışlamaya başlayınca böyle bir şeyi ilk kez yaşadığını fark eder. Derken hakem Genma, Naruto'nun felsefesinden ilham alarak Neji'ye kafesteki bir kuşun, eninde sonunda kilidi açıp özgürlüğüne kavuşabileceğini söyleyerek bitirir dövüşü.

GERÇEKLER

Dövüşün ardından Neji'nin amcası Hiashi ona babasının ölümüyle ilgili gerçeği açıklamaya karar verir. Babası Hizashi ölmeden önce, oğlunun okuması için bir mektup bırakmıştır. Mektupta Hizashi kendini, çok sevdiği kardeşi uğruna, bile isteye feda ettiğinden söz etmektedir. Ama bunu daha da çok, oğlu Neji'nin, ailesinin ve köyünün iyiliği için, yeni bir savaş çıkmasına engel olunsun diye yapmıştır. Babasının kendi kaderini seçebilmiş olduğunu anlayan Neji gözyaşlarına boğulur. Hemen ardından da kendi kendine, kaderinin tek hâkimi olacağına ve bundan böyle hiçbir dövüşü kaybetmeyeceğine söz verir. Naruto'yla yaptığı bu dövüş sayesinde yazgıya karşı konulabileceğini görmüştür. Naruto ona örnek olmuş, insanın kendi özgürlüğünü kendi yaratabileceğini göstermiştir.



Evet, bu dövüş Neji'nin, bir dâhinin güçsüz bir insana bile yenilebileceğini; yani hiçbir şeyin önceden yazılmış olmadığını ve de insanın kendi kaderini değiştirebileceğini göstermiştir. Naruto da böylece, kendi dünyasına sıkışıp kalmış, acı içindeki bir çocuğu, katıldığı tek bir dövüşle özgür bırakmayı başarmıştır. Neji bir bakıma, alnında taşıdığı o silinmez iz yüzünden çektiği eziyeti Naruto'nun anlayabildiğini görüp, kendini daha az yalnız hissetmiştir. Çünkü Naruto, köylülerin ondan niçin köşe bucak kaçtıklarını anladığında kendisi de benzer acılar çekmiştir. Fakat bu çıplak gerçek onu yıkacağına daha da şevklenmesine, hayallerinin peşinden daha büyük bir kararlılıkla gitmesine

yol açmıştır. Dahası, içindeki bu acıyı ve getirdiği zaafları hem fiziksel hem de psikolojik bir güce dönüştürmeye çalışmıştır. Kendinden uzun zamandır saklanan bir gerçekle yüzleşmenin sarsıntısını yaşayan Neji ise, benzer şekilde, ruhunu uzun yıllardır kemiren ve kafasının içindeki fırtınaların bir an olsun dinmemesine yol açan bir derdin ağırlığını üstünden atmaya başlamıştır. Kaderinin gösterdiği yolu terk etmek Naruto'nun ilk zaferlerinden biridir. Ve bunu da, umudu kaybetmeden azmetmenin, kendine ve hayallerine her daim inanmanın sağladığını erken yaşta görebilmiştir. Neji'nin kadere verdiği lüzumsuz önem onu en çok da bu yüzden öfkelendirmiştir. Başkalarının ona biçtiği kadere ve terk edilmiş bir çocuk olarak yaşamaya karşı çıkarken; o çok korkulan ve nefret edilen tilki canavardan sıyrılmayı başarmıştır. Naruto aslında Neji'yle aralarındaki bu dövüşle birlikte, inat ve kararlılığın kaderi bozarak, köyün gözdesi olan bir dâhinin bile yenilmesine yol açabileceğini herkese göstermiştir. Neji'nin bu yenilgisi de, kendi yazgısına ve ona eziyet olan kendi düşüncelerine karşı vereceği savaşın başlangıcı olmuştur.

GELECEĞİ KURTARMAK

Neji, yıllar sonraki Dördüncü Büyük Ninja Savaşı sırasında, dünyanın tek umudu olan Naruto'yu korumak için kendini feda etmiştir. Sayıca fazla ve güçlü olan düşmanlarıyla giriştikleri bir çarpışma sırasında, Naruto kendisine doğru gelen ölümcül bir darbeyi göremeyince bunu ilk fark edenlerden biri olan Hinata hemen ileri atılmış, ama Neji ondan erken davranarak Hinata'nın da önüne geçmeyi bilmiştir. Böylece hem Naruto'nun hem de Hinata'nın ha-

yatını kurtaran genç adam dizlerinin üstüne çöktüğünde, başını Naruto'nun omzuna dayayıp ona, hayatının sadece kendisininkinden ibaret olmadığını, başka pek çok insanın hayatını da içine aldığını söyler. O sırada gözyaşlarına boğulmuş olan Naruto, Neji'nin bu fedakârlığına anlam verememektedir. Oysaki olan şudur: Neji, babasının yıllar önce verdiği kararı o çarpışma sırasında anlamış, kendi de, babası gibi, sevdiklerini korumak için hayatını feda etmiştir. Aldığı ölümcül yaralara yenik düşmeden önce Naruto'ya, onu kafesinden kurtarıp yol gösterdiği için teşekkür etmeyi ihmal etmez. Bu teşekkür, kendini tam anlamıyla özgürleştirebildiğinin ve sonunda Hinata'yı ve onu kurtardığı için mutlu bir şekilde öldüğünün göstergesidir.

HAYRANLARININ AĞZINDAN

"İlk başlarda Neji de Sasuke gibi, efsanevi bir klana mensup, geleceği parlak bir çocuktu. Onu herkes tanıyor, arkadaşlarına karşı soğukluğunu ve yeri geldiğinde küstahlaşabildiğini biliyordu. Neji, hayatının tek bir amaçtan, yani ana kolu korumaktan ibaret olduğunu düşünüyordu. Bu yüzden de sürekli kaderden konuşan ve hayallerinin peşinden giden insanlardan nefret eden birine dönüşmüştü. Özellikle de Naruto ve Lee'ye fazlasıyla yükleniyordu. Ama bunun sebebini biraz düşününce anlayabiliyor insan. Sonuçta küçüklüğünden beri ona hayatta tek bir amacı olduğu söylenmiş. Kaderini değiştiremeyeceğini düşünmesi bu yüzden. Ama Naruto'yla yaptıkları o dövüşten sonra herkesin kendi hayat yolunu çizebileceğini anlıyor. Nihayet, Naruto için kendini feda ederken de, kendine yaşamak için bir sebep bulmuş olan ve bu yüzden ölüme bile sevinçle giden bir Neji görüyoruz. Böyle bakınca Neji'nin geçirdiği değişim inanılmaz. Başlardaki o nefret ve hayal kırıklığı dolu, küstah çocuk gidiyor, yerine her an ölmeye hazır olacak kadar mutlu biri geliyor.

Bence eserdeki tüm bu karakterlerin yaşantılarından kendi hayatlarımız için de dersler çıkarabilir, yeri geldiğinde onların yolundan gidebiliriz. O yüzden de Naruto'nun her kesimden insan için hayat dersleri verdiğine inanıyorum."

ENZO, 18 YAŞINDA



YALNIZLIK - GAARA

DOĞUM

Suna köyünün dördüncü *kazekage*'si olan Rasa, karısı Karura'nın yalvarmalarına aldırmadan, doğacak oğlu Gaara'nın tek kuyruklu canavarın alıcılarından biri olmasını buyurur. Suna köyü, savaşlardaki başarısızlıklarından dolayı hem para hem de askeri güç kaybetmiş, eski güzel günlerine kıyasla bir çöküş dönemine girmiştir. *Kazekage*'nin oğluyla ilgili olarak yaptığı planın sebebi budur işte. Doğmamış çocuğunun içine bir canavar mühürleyerek köyün eski askeri gücüne kavuşmasını istemektedir. Gaara, *kazekage*'nin üç çocuğunun içinde, canavarı içine mühürleyebilen tek kardeştir, fakat bunun için annesinin gözden çıkarılması gerekmiştir. Tek kuyruklu canavar, *kazekage*'nin emriyle Gaara'nın bedenine mühürlenirken annesi Karura hayata gözlerini yummadan önce oğluyla son bir kez vedalaşır. Tek kuyruklu canavar Shukaku'nun üçüncü alıcısı olan Gaara'nın doğumu işte böyle olur.

ACI DOLU BİR ÇOCUKLUK

Gaara hem anne sevgisinden hem de baba şefkatinden yoksun bir şekilde büyür. Onu altı yaşına kadar, dayısı Yashamaru yetiştirip eğitir. Dünyada birilerinden şefkat gördüyse o da Yashamaru'dur sadece. Derken, oğlunu yalnızca bir silah olarak gören Rasa, ona ninja sanatını bizzat öğretmeye koyulur. İşte, Gaara'nın babasıyla kurduğu tek temas bu ninjalık eğitimleri olur. Kardeşleri Kankuro ve Temari onunla oynamak isteseler de babaları buna engel

olur. Sonuçta, küçük yaşta sosyal bağlardan ve aile sevgisinden mahrum kalan Gaara, içine düştüğü bu dışlanmışlık ve bitmek bilmeyen yalnızlık hissinden dolayı bazı ciddi psikolojik sorunlar yaşamaya başlar. İçini günden güne kemiren bu yalnızlık, ruhunda onulmaz yaralar açmıştır. Tıpkı Naruto'nun öyküsünde olduğu gibi, Gaara'nın taşıdığı gerçeği bütün bir Suna köyü bilmekte ve ona baktıklarında onu değil, içindeki canavarı görmektedirler. Durum böyle olunca, Gaara da Naruto gibi, yalnızlık ve özellikle de bilinmezliğin getirdiği ağır bir yükle yaşar. Diğer insanların dışlamaları, korku dolu bakışları, yalnızca bir canavar olarak görülmek ruhunun tarif edilmez bir hüzünle dolmasına yol açmıştır. Gaara'nın sorularına cevap bulabileceği tek kişi dayısı Yashamaru'dur. Bir tek onunlayken huzur bulur, bir tek onunlayken sevildiğini hisseder.

İPLERİ KOPARMAK

Yüreği böyle zaman zaman sükûnet bulsa da, içindeki acıları dindirmeye yetmez. Canavar Shukaku onu uykularından etmekte ama Gaara bunun sebebini hâlâ bilmemektedir. Bu fiziksel ve zihinsel yorgunluk çok geçmeden Gaara'da başkalarına karşı derin bir nefrete yol açar. O içine kapanık, hüzünlü çocuk gitmiş, yerine günden güne daha dengesiz ve tehlikeli bir hal alan bir Gaara gelmiştir. Hayatta sevgiden ve sevilmekten başka bir isteği olmayan çocuk, başkalarının ona karşı hislerine aynı kötülükle karşılık veren bir canavara dönüşmüştür. Günleri tek başına kumdan kaleler yaparak ve neden olduğunu bilmeden, babasıyla çalışarak geçmektedir. Zaman zaman da köylüler tarafından taşlanıp, türlü hakaretlere maruz kalmaktadır. Böyle-

ce, öfke, hüzün ve nefret hislerinin eksik olmadığı yaşantısı onu içindeki canavara daha çok yaklaştırmış, kendini kaybettiği anları daha da sık yaşamaya başlamıştır.

Bir gün, köyde tek başına dolaşırken bir top yuvarlanıp ayaklarının dibinde durur. Ne kadar dışlanmış olursa olsun, birileriyle arkadaşlık kurma umudunu hiçbir zaman yitirmeyen Gaara topu nazikçe çocuklara geri verir; fakat canavar alıcısının onlara doğru geldiğini gören çocuklar çil yavrusu gibi dağılırlar. Buna anlam veremeyen Gaara onları geri getirmeye çalışır ama bu sırada farkında olmadan canlarını da yakar. Tamamen iyi niyetle yaptığı bu sakarlık, köylülerin ondan daha da çok korkmasına neden olacaktır.

MERHAMET

Bu kadar sıkıntıya daha fazla katlanamayan Gaara arka arkaya intihar girişimlerinde bulunur, fakat kumlar ona her seferinde engel olur. Bunu öğrenen dayısı bir daha böyle bir şey yapmamasını isterken, onu kurtaran kumların, annesinin iradesiyle hareket ettiğini anlatır. İstese de kendine zarar veremeyeceğini anlayan Gaara, dayısına hissettiği bu acının ne olduğunu sorar. Yaralanmamıştır, hiçbir yeri kanamıyordur ama içinin paramparça olduğunu hissediyordur. Dayısı ona bu acıların iyileşmesinin uzun sürdüğünü söyler. Fiziksel yaralar kapanıp, zaman içinde silinirken kimi yürek acıları hiçbir zaman iyileşmemektedir. Onları dindirecek bir şey varsa o da sevgidir sadece. Gaara ona sevgiyi anlatmasını istediğinde ise dayısı aslında sevginin ne olduğunu bildiğini, annesinin ve kendisinin ona verdiği şeyin sevgiden başka bir şey olmadığını söyler. Bu güzel sözlerle içi ısınan Gaara, yaşıtı olan çocukların canını yak-

makla yaptığı hatayı telafi etmeye karar verir. Fakat aslında iyi yürekli biri olduğunu göstermek için köylülerin yanına gittiğinde ona bir kez daha canavar deyip kovmaya çalışırlar. Bir ara adamın birinin ona iğrenerek baktığını fark eden Gaara içindeki duygu fırtınasına karşı koyamayıp, herkesin gözünün önünde öldürür onu. Bu hayatın yükünü daha fazla kaldıramayacağını hisseden çocuk yine intihar etmeye kalkışır fakat koruyucu kumlar ona bir kez daha engel olur. Acıya saplanıp kalmıştır Gaara. Öyle ki onun için ölüm bile bir çıkış yolu olamamaktadır.

SUİKAST GİRİŞİMİ

Gaara'nın işlediği bu cinayetle birlikte, insanların içindeki korkunun daha da azdığını gören *kazekage*, oğlunun artık bir tehdide dönüştüğünü düşünüp öldürülmesi için planlar yapmaya başlar. Ve de bunu ilkönce, Gaara'ya en yakın olan Yashamaru'dan ister. Gaara, babasından ne kadar uzaksa dayısına da bir o kadar yakındır. Rasa aslında oğlunu biraz olsun tanımıyor, onda sadece görmek istediğini görüyordur. İşte böyle korkunç, böyle geri dönülmez bir karar vermesinin sebebi oğluna karşı bu ilgisizliğidir. Onu tüm sosyal bağlardan koparark gerçek değerini de gözardı etmektedir. Gelgelelim, Yashamaru yeğenini ne kadar severse sevsin, köyün liderine karşı koyamayacağı için kabul eder emrini. Sonra da maskesini takıp Gaara'nın peşine düşer. O sırada evin çatısında, derin düşüncelere dalmış halde oturan Gaara'yı dayısının saldırısından yine annesinin kumları korur. Köyün nefret dolu sakinlerinin kötülüklerine uğrayıp durmaktan iyice sıkılan Gaara saldırganın maskesini çıkardığında dayısının yüzüyle karşı

karşıya kalır ve o anda içindeki tüm duyguların birbirine karıştığını hisseder. Derin bir üzüntü, iflah olmaz bir hayal kırıklığı ve büyük bir şaşkınlığın karışımıdır bu. Derken, yumruğunu göğsüne vurup, sanki kendini bir kâbustan uyandırmak istermiş gibi, var gücüyle çığlık atmaya başlar. Fakat hakikatin bu çığlıklardan korkup bir yere gideceği yoktur elbette. Gözyaşları tüm benliğini bir hüzün nehrine boğarak akar. Daha fazla dayanamayıp bir açıklama istediğinde Yashamaru oraya onu öldürmek için geldiğini ve bu emri babası Rasa'dan aldığını itiraf eder. Gaara, babasının onu neden öldürtmek istediğini anlamamıştır. Yashamaru bunun üzerine ona, kendisinin aslında bir çeşit deney olduğunu söyler. İçindeki canavarın dürtülerini zapt edemediği için köyün dirayetini tehdit etmeye başlayan bir deney. Dayısının, emir bizzat *kazekage*'den geldiği için yapabileceği bir şey olmadığının farkındadır Gaara. Ancak hemen ardından dayısı yalanlarını sıralamaya başlar. Ona içten içe dargın olduğunu söyler, ki doğru değildir bu; Yashamaru'nun o andaki amacı sadece Gaara'nın suçluluk duymasıdır. Fakat dışarıdan bakan biri için yalandan daha çok gerçekmiş gibi görünmektedir. Ne de olsa Gaara doğarken, Yashamaru'nun çok sevdiği ablasının ölümüne yol açmıştır. Yashamaru, yeğenine belki de gerçekten dargındır ama bunu ona söylemeye hiçbir zaman cesaret edememiştir.

TRAJİK YALANLAR

Korkunç yalanlarına devam eden Yashamaru bu kez de aslında onu hiçbir zaman sevmediğini, hatta annesinin de ölürken ona lanet okuduğunu söyler. Annesi onun yaşamasını istediyse bunun tek sebebi, kendi intikamını almasıdır.

Dayısı sözlerini, onu gerçekte kimsenin sevmediğini söyleyerek bitirir. Tüm bu sözlerin, daha doğrusu bu kan donduruçu iddiaların ardından, içine yuvarlandığı duygu girdabından çıkamayan Gaara kendini iyice kaybedip dizginleri kuyruklu canavar Shukaku'ya teslim eder. Babasının korkunç deneyi başarısızlıkla sonuçlanmış, Gaara ne kendine ne de içindeki canavara hâkim olabilmiştir. Sonrasında doğan kargaşada Gaara alnına "sevgi" sözcüğünün Kanjisini yazar ve bundan sonra yalnızca kendisi için yaşayacağına dair kendine söz verir. Kan kırmızısı rengindeki bu sembol ona yaşadığı bu çöküşü ömrü boyunca hatırlatmak için vardır. Gerçekte kim olduğunu ve kim olmak istediğini unutmaması için. O zamana kadarki beceriksizliğinin bundan sonra bilinçli eylemlere dönüşeceğinin de habercisidir alnındaki bu damga. Babasıymış ya da kardeşiymiş kimseyi dinlemeden, karşısına çıkan herkesi öldürmeye yemin etmiştir artık.



Gaara'nın çocukluğu, Naruto evrenindeki tüm karakterlerin arasında en üzücü olanlardan biridir. Babası yaşıyor olsa da diğer kimsesiz karakterlerden farkı yoktur pek. Aksine, babası olmasa, yaşattığı onca dehşet de olmayacak, belki de kimsesiz bir çocuk olarak çok daha az acı çekecekti. Örneğin Naruto gibi olsa yalnızca kendine özgü hayaller kurabilecek, öyle ya da böyle arkadaşlar edinebilecekti. Ama babası ona, insanlarla temas kurmasını ta en başından beri yasakladığı için Naruto gibi özgür olamamış ve bu

önemli fark, hayatta çizeceği yolu fazlasıyla belirlemiştir.

Her şey bir yana, babasının sadece bir lider olarak güttüğü siyaset yüzünden annesinden yoksun kalmış, hayata gözlerini açtığı andan başlayarak duygusal bir boşluğun içine düşmüştü. Bununla da kalmayıp, öz kardeşleriyle bile oynaması yasaklanmıştı. O yüzden de yüreği hep boş ve sevgisiz kalmış, yapayalnız büyümüş, bu korkunç yalnızlığa alışkın bir hayat sürmüştü. Ondan korkup, sürekli dışlayan köylüler ona baktıklarında hep kuyruklu canavarı görmüşlerdi. Gaara'nın ise hayattan tek istediği, yanında olacak bir arkadaş, bir yoldaş olmuştu. Birlikte sohbet edip oynayabileceği, yeni duygular keşfedebileceği bir arkadaş.

Tüm bu yaralarının ve acılarının dünyayı ona adaletsiz ve anlaşılmaz bir yer olarak göstermesine şaşmamak gerekir. Yaşadığı onca şeyle biriken nefretinin onu gerçek bir kargaşaya itmesine de. Evet, Gaara yavaş yavaş duygularını zapt edemeyen biri haline gelmişti. Öyle ki, köyün çocuklarına istemeden de olsa zarar vermiş, yetişkin birinin de ölümüne yol açmıştı. Tüm bunlar yetmezmiş gibi, bir de ona hayatı boyunca sevgi ve şefkat gösteren tek insan olan dayısı Yashamaru onu öldürmeye kalkmıştı. Bunu *kazekage*'nin emriyle yapmış olsa da, hayatta güven duyduğu tek kişinin bu ihaneti Gaara'yı tamamen yıkmıştı.

Yaşadığı her şeyin birer yalandan ibaret olduğunu, dayısının da diğer köylülerden farklı olmadığını öğrendiği o akşam, Gaara'nın hayatında bir dönüm noktası oldu. Ve de sonunda, sadece kendi için yaşamakla kalmayıp, bu yalnızlığını muazzam bir güce dönüştürmeye ve karşısına çıkan tüm engelleri birer birer devirmeye karar verdi. Tüm bu duygusal boşluklar, aşağılanma, dışlanma, ihanet ve de uykusuzluk Gaara'nın içinden gerçek bir ölüm makinesi çı-

kartti. Hayatta başka bir amacı kalmadığı için de gözünü kan bürümüş bir canavara dönüştü. Hemen öncesinde sürekli bir öldürülme korkusu içinde yaşarken, içine düştüğü çalkantılardan çıkmanın yolunu, yakıp yıkmakta bulmuştu.

KONOHA'YA SALDIRI

Gaara bundan yıllar sonra, kardeşleri Temari ve Kankuro'yla birlikte, Konoha köyünün düzenlediği *chūnin* sınavına girdi. Sınav sırasında hem o muazzam güçlerini hem de dünyaya kötülük ve nefret salma arzusunu gösterme fırsatı buldu. Aslında tüm bunlar Oto ve Suna köylerinin Konoha'yı ele geçirmek için yaptıkları planın bir parçasıydı ve Gaara o canavar gücüyle planın tam merkezinde yer alıyordu. Fakat Gaara saldırı başlamadan önce, sınavın final aşamasında Sasuke'yle eşleşti ve Rock Lee'yle yaptığı dövüş sayılmazsa eğer, gerçek anlamda ilk kez zorlandı. Derken dövüşün bir aşamasında öyle hiddetlendi ki, Sasuke'yi öldürmek için kendini kumdan bir kalenin içine sakladı. Niyeti belliydi: Orada biraz durup içindeki canavarı serbest bırakacak, böylece rakibini öldürecek kadar güçlenebilecekti. Fakat Sasuke bu kumdan zırhı delip onu ağır bir şekilde yaralamayı başardı. Kanlar içinde kaldığını gören Gaara kontrolü bir kez daha kaybetmişti. Nihayetinde, yıllardır beslediği o zehirli ruhun, canavara yenik düştüğünü fark edince, saldırı planını bir kenara bırakıp, kardeşleriyle birlikte oradan uzaklaşmak zorunda kaldı.

Fakat sonradan, Sasuke onunla yeniden yüzleştiğinde Gaara onu canavarın sayesinde punduna getirip yere sermeyi başardı. Ve de tam işini bitirmeye hazırlanırken Naruto ve Sakura, Sasuke'nin imdadına yetiştiler. Sakura'ya

Sasuke'yi de alıp gitmesini söyleyen Naruto, Gaara'ya tek başına kafa tutmak istiyordu. Gaara'nın ise kafası karışmıştı. Bir insanın, başka biri için hayatını feda edebileceğini görmek onu allak bullak etmişti. Dahası, aklına dayısı Yashamaru'yla olan güzel anıları gelmiş, onlarınkine benzer bir sevginin gözünün önünde yaşanması yüreğine dokunmuştu.

DÜŞMAN KARDEŞLER

Gaara'yı daha ilk gördüğünde kuşkulanan, sonra da sınav dövüşü sırasında söylediklerini duyan Naruto onunla arasında bazı benzerlikler olduğunu anlamıştı. Her şey bir yana, o da kendisi gibi bir *jinchūriki*, yani canavar alıcısıydı. Bu yüzden de, yarattığı onca derde rağmen Gaara'yı öldürmeye niyeti yoktu. Bir öfke ve nefret fırtınasının içine hapsolmuş birini görmek sadece üzmüştü onu. Yaralanan Sasuke'yi kurtarmaya koştuğunda, aklının bir köşesinde de Gaara'ya yardım etmek vardı. Çünkü onu ve hissettiklerini gayet iyi anlayabiliyor, şimdiye dek çektiği acıları başkalarına da yaşatma kararından vazgeçirmek istiyordu. Öte yandan, karşısındaki insanların bu derin arkadaşlık bağlarına anlam veremeyen Gaara, Naruto'yu dövüşe çekmek için Sakura'yı bile bile yaraladı. Çalkantılı ruhu, Naruto'nun hayalperest ideallerine anlam veremiyor, bu genç adamın tavırları aklını kurcalıyordu.

Gaara'nın gözlerinin içine baktığında acı veren bir yalnızlığın eşlik ettiği derin bir yalnızlık görüyor, onda kendini buluyordu Naruto. Kendi yalnız ve acı dolu yaşamı, karşısındakinin gerçeğini tüm saflığıyla fark edebilmesini sağlamıştı. Küçüklüğünden beri nefret dolu soğuk bakışlardan başka bir şeyle karşılaşmadığı ve kimseyle konuşa-

madığı için insanları gözlerinden tanımak gibi bir yetenek gelişmişti onda. Herkes yalan söylerdi; ama gözler asla. Birazdan dövüşe tutuşacağı Gaara'ya bakarken kendi deneyimleri geldi aklına. Doğrusu, Gaara'nın ona neden bu kadar büyük bir nefretle baktığını anlayamıyor, hayattaki amacının ne olduğunu merak ediyordu. Derken, onun da içinde Kyūbi'nin olduğunu öğrenince zihnindeki bulutlar dağılmaya başladı. Naruto hayatta sadık dostlar edinecek, onu gerçekten kabullenecek birilerini bulacak kadar şanslıydı; ama Gaara'nın böyle bir şansı olmamıştı. Çocukcağızın yaşadığı zorlukları düşünmek bile yetiyordu içinin ürpermesine. Kendinden başka kimseye güvenemeden geçen bu karanlık yaşam, aklını başından almıştı belli ki. Artık yapabileceği tek şey vardı; o da kendi içindeki aydınlığı ortaya çıkararak karşısındakinin karanlığını boğmak. Onun bu kadar acı çekmesine gönlü elvermiyordu.

FARKLI YOLLAR

Kendin için mi savaşmalı, yoksa başkaları için mi? Gaara'nın kanlı canlı temsil ettiği soru buydu işte. Gaara'nın savaş felsefesi, gücünü tamamen kendisi için mücadele etmekten alıyordu. Naruto ise, Haku'nun gösterdiği örnekten yola çıkarak, sevdiklerini her ne pahasına olursa olsun korumaya kararlıydı. Naruto'nun bu fedakârlığı karşısında iyice çileden çıkıp hiddetlenen Gaara tam bir Shukaku'ya dönüşüyordu.

Dövüşün sonlarına doğru iyice yorulan rakipler yerde dinlenirken Naruto Gaara'ya doğru sürünerek ilerlemeye başladı. Onun içindeki hazin anıları uyandırmak istiyordu. Bir ara gözlerinin içine bakarken aklına Haku'nun söyle-

dikleri geldi: "Sana ihtiyaç duyan hiç kimsenin olmaması korkunç bir şey."

Bu esnada Naruto'nun iyice yaklaştığını gören Gaara korkuya kapılmıştı. Naruto ise ona kendi yalnızlık acılarından bahsetmeye kararlıydı. Onu anlıyordu; hem de çok iyi anlıyordu. Ancak sevdiklerini korumak için onu oracıkta, gözünü kırpmadan öldürebileceğini de bilmesi gerekiyordu. Gaara'nın kafası iyice karışmıştı: bu fedakârlık nereden geliyordu? Oysaki cevabı çok basitti: Naruto kendi yalnızlığından sıyrılabildiyse eğer, ona uzanan, ona dokunan dostları sayesinde olmuştu. Şimdi de, yeni hayatının vazgeçilmez birer parçası haline gelen bu insanlar için savaşıyordu. Rakibinin bu inanılmaz kararlığını gören Gaara, onun gücünün sevgiden geldiğini anlamıştı. Üstelik, zamanında başkalarının ona yaptığını şimdi o da Gaara'ya yapıyor, ona bir yardım eli uzatıyordu. Nihayet Sasuke gelip Sakura'nın iyi olduğunu söylediğinde dövüş yüzünden fazlasıyla yorgun düşmüş olan Naruto yüzünde bir gülümsemeyle kendinden geçti.

AKLIN YOLU

Oradan kardeşleriyle birlikte ayrılan, bambaşka bir Gaara'ydı artık. Naruto giriştiği bu fiziksel ve felsefi mücadele sayesinde onu baştan aşağı değiştirmişti. Artık aklın yolundan gitmeye karar veren Gaara bu işe, nicedir hayatından kesip attığı kardeşlerini düşünmekle başlamış, hayatlarını hep birlikte nasıl güzelleştirebileceklerinin hayaliyle neşe bulmuştu. Başka bir deyişle, Naruto sayesinde kendine bir yol çizmiş, onun ilhamıyla gücünü başkalarına hizmet için kullanmaya karar vermişti. Bu zamana kadar başkalarıyla arasındaki tek bağ nefretten ibaretken, Naruto'nun inatçı-

lığı sayesinde doğru yolu seçmişti. Üzüntü ya da sevinç, ne olursa olsun, her türlü duygumuzu başkalarıyla paylaşabileceğimizi anlamıştı. Naruto'nun yaktığı ışık, yeşerttiği umut Gaara'yı içine düştüğü karanlıktan çekip almıştı.



Naruto'yla Gaara'nın karşılaşması eserin en felsefi ve duygusal motiflerinden birini oluşturur. Naruto ve Gaara: Mutlu bir çocukluk görememiş, kalpleri yorgun, aynı yaşta iki çocuk. İkisi de köylüleri tarafından dışlanarak, nefret edilerek ve canavar yaftası altında büyüdü. Öyle ki, yaşadıkları bu hayatı anlatmakta sözcükler aciz kalır. Hem Naruto hem de Gaara kendi başlarına büyüdükleri için, küçük yaştan itibaren bağımsız ruhlar oldular. Kısacası, ufak bazı detayları saymazsak, aynı çocukluğu yaşayıp, acı ve yalnızlık dolu aynı yoldan yürüdüler. Fakat biriken tüm bu acılar, ikisini bambaşka yollar seçmeye itti. Mesela Gaara, dayısının korkunç yalanları karşısında, artık örnek alabileceği biri ve yaşamak için bir amacı kalmadığı için derin bir umutsuzluğa düşmüş, istemeden de olsa acının yolunu seçmişti. Sonunda da, diğer herkesin onda gördüğü şey olan kana susamış bir canavar çıkmıştı ortaya. Aynı yolu elbette ki Naruto da seçebilir, köyün yaşadığı trajedilerin en büyük sebebi olan Kyūbi'nin onun içine mühürlendiğini öğrendiğinde Gaara gibi umutsuzluğa kapılabilirdi. Daha da kötüsü, hayatta kendine bir yol çizmek için kurduğu hayalleri paramparça olabilirdi. Fakat onu olduğu gibi kabullenen, onun gerçek değerini görebilen insanlar sayesinde umut etmekten hiçbir zaman vazgeçmedi. Yaşadığı onca sı-

kıntıya rağmen kendine dostlar edinebildi ve bir aile kurabildiyse hep içindeki bu umut sayesinde oldu. Her şeyden önce, eğer gerçekten bir *hokage* olmak istiyorsa herkes tarafından sevilip sayılmalıydı. Gaara, acılarını dindirmek için öldürmeyi seçti ama bu onu kör bir kuyuya hapsetmekten başka bir işe yaramadı. Yalnızca kendi gözyaşlarıyla ıslanan, kurumuş, dipsiz bir kuyuya. İçindeki hüznü de bir tek Naruto görebildi. Naruto ise kendi acılarını sevdiklerinin varlığı sayesinde dindirebildi. Onun belki de hayattaki en büyük başarısı yalnızlıktan sıyrılabilmesi oldu. Bunun için kendini şanslı görüyor olsa da, bu şansı, yüreğini herkese açarak kendi yarattı.

Naruto, Gaara'nın gözlerinde hüzün ve yalnızlığı okuduğunda, onu bu çaresizlikten çekip almak adına kendi hayatını tehlikeye atmaktan çekinmedi. Kurtarmaya çalıştığı, bir ikiziydi sanki; onun yanlış yola sapmış haliydi. Onu, akla ve sağduyuya geri dönmek için, umudunu yeniden yeşertmek için geç olmadığına ikna etmek istiyordu. Ve bunu ona, gücünün kaynağının sevgi olduğunu göstererek yapacaktı. Sevgi, dostluk ve ailenin her şeyden daha önemli olduğunu göstererek yapacaktı. Gaara sonunda doğru yolu görebildi ve karanlıktan çıkabildiyse bu, başından beri bir böcekten farksız gördüğü Naruto sayesinde olmuş; dişe diş, kana kan başlayan bir dövüşten bir umut ışığı doğmuştur.

GÖREV

Bundan üç yıl sonra, babasının ölümünün ardından Suna köyünün *kazekage*'si Gaara oldu. Henüz on beş yaşındaydı ve köyün tarihine en genç *kazekage* olarak ismini yazdırmayı başardı. Bu sırada, tehlikeli bir örgüt olan Akatsuki

gizli bir planı uygulamaya koymuştu. Amaçları tüm *jinchūriki*'leri ele geçirip, kuyruklu canavarları serbest bırakmaktı. Böyle olunca, tek kuyruklu canavarın alıcısı Gaara da ilk hedeflerinden biri haline gelmişti. Derken Akatsuki'nin korkusuz üyelerinden biri olan Deidara, hedefini dövüşe zorlamak için Suna'ya saldırı düzenledi. Köyünü ve köylülerini her ne pahasına olursa olsun korumaya kararlı olan Gaara savaş sırasında tüm yeteneklerini ve tekniklerini kullansa da daha fazla dayanamayıp Deidara'nın eline düştü. Naruto'yla olan dövüşünden sonra yeşeren koruyucu içgüdüsü ortaya çıkmış, sonunda yenik düşse bile köyünü kurtarmayı başarmıştı.

KAÇINILMAZ SON

Suna köyünün başına gelenleri duyan Konoha, Gaara'yı kurtarmak için bir ekip göndermeye karar vermişti. Fakat ekip zamanında yetişememiş, Akatsuki örgütü, tek kuyruklu canavarı çıkarırken Gaara'nın ölümüne yol açmıştı. Bunu öğrenen Naruto, arkadaşının cesedinin başında gözyaşlarına kapıldı. Onu kurtaramadığı için kendini de suçluyordu ama bu ölümde, Gaara'ya o canavarı mühürledikleri için Suna ninjalarının payı olduğuna da inanıyordu. İşte bu ninjaların arasında Chiyo adında emektar bir ninja vardı ki, köyünün selameti için Gaara'nın içine Shukaku'yu mühürleyen oydu. Chiyo, yaşanan bu haksızlıktan dolayı öfkeye kapılan Naruto'yu sakinleştirmeye çalıştığında Naruto ona hiçbir şey anlamadığını söyleyerek karşılık verdi. Gaara onlar için basit bir alıcıdan ibaretti ne de olsa. Aslında Chiyo, Konoha'lı bir ninjanın Sunalı bir ninjanın ölümü için böyle gözyaşı dökmesinden çok etkilenmişti. Ninja

köylerinin kendi aralarındaki anlaşmazlıklar, savaşlar ve ihanetlerden başka bir şey görmemiş olan Chiyo, bir alıcı olmanın tarif edilmez acılarını Naruto sayesinde anlamaya başlamıştı. Sonunda, Gaara'nın çektiği sıkıntılardan ve ölümünden kendini sorumlu tutan Chiyo *kazekage*'nin canına karşılık kendi canına kıymaya karar verdi. Hatasını telafi etmek için, sonu kendi ölümüyle biten bir diriltme tekniği kullanacaktı. Bunu yapmadan önce Naruto'ya, kargaşa dolu bu dünyada onun gibilerin de olduğunu bilmekten memnun olduğunu söyledi. Geleceğin dünyasının, kendi neslininkinden farklı olacağını görebiliyordu artık. Üstelik Naruto'nun da gelmiş geçmiş en büyük *hokage* olacağına inanıyordu.

Chiyo kendini feda edip Gaara'yı hayata geri döndürdüğünde oradaki herkes sevinç gözyaşlarına boğuldu. Bunu gören Gaara da hayatında ilk kez gerçekten sevildiğini hissetti. Gaara'nın kız kardeşi Temari, Naruto'nun çevresindekileri değiştirmekteki gücüne tanık olmuştu. O olmasa Chiyo köyün geleceği için kendini asla feda etmezdi. Naruto'nun samimiyeti Chiyo'nun yüreğine dokunmuş, yaşadığı ve bildiği her şeye kuşkuyla yaklaşmasına neden olmuştu. Düşman köyden gelen bir ninjanın bu kadar saf ve samimi duygularla matem tutması onu allak bullak etmişti. Naruto'nun hayat görüşü işte böyle sınır tanımıyordu.

DİPTEN ZİRVEYE

Güneşin pırıl pırıl parladığı bir sabah, yanında Naruto ve arkadaşlarıyla köye dönen Gaara'yı coşkulu bir kalabalık bekliyordu. Köyün bütün sakinleri ve ninjaları, kahramanları *kage*'nin dönüşünü kutlamak için toplanmıştı. Gaara ilk

iş olarak, onurlandırmaya layık bulduğu Chiyo'nun başına gitti. Sonra da, Naruto ve arkadaşları ayrılmadan önce elini uzatıp teşekkür etti ve dostluklarının sonsuza dek süreceğini belirtti.



Gaara, Naruto'yla yaptıkları dövüş sayesinde köklü bir değişim geçirmişti. Naruto onu en umutsuz olduğu bir zamanda kurtarıp, dostu ve hayatındaki en önemli insan olmuştu. Onu bir başına bırakıp gidebilecekken, içindeki yürek burkan yalnızlığı görüp yardım eli uzatmıştı. Ve o günden sonra Gaara da hep seven ve sevilen, koruyan ve korunan biri oldu. Naruto Uzumaki'nin hayat felsefesi sayesinde, gücünü başkalarının yararına kullanmayı öğrendi. Üstelik, en zirveye çıkıp köyünün *kazekage*'si olarak hayatının anlamını da buldu. Dünyaya barış ve umut getirmek için önce kendi geçmişiyle barışması gerekiyordu ve bunu, Naruto'yu örnek alarak yaptı. Dahası, bağışlama ve sevgi olmadan huzur dolu, özgür bir zihne erişemeyeceğini anlayan Gaara, ondan zamanında nefret edenleri affedip doğru bildiği yolda devam etti.

UNUTULMAZ BİR KONUŞMA

Ninjalar Dördüncü Büyük Savaş'ın başlarında Gaara'yı genç yaşına bakmadan, bütün köy birliklerinin lideri ilan ettiler. Bütün köyler –eskiden kendi aralarında savaşıp birbirlerini öldüren köyler– amansız bir düşmana karşı tarihte ilk kez bir araya geliyorlardı. O eski anlaşmazlık günlerinin üstünden uzun yıllar geçse de düşmanlıklar hâlâ devam

ediyordu. Pek çok ninja, sevdiklerinin canına kıyan öteki ninjalarla yan yana savaşmayı kabullenemiyordu. Aslında bu anlaşılır bir şeydir. Bağışlama gücü herkeste olamaz çünkü. Buradan bakınca, düşmanını affetmek geçmişini kabullenmek demektir. Savaşlar kaybetmeyi, sevdiklerini kaybetmeyi kabullenmek demektir.

O zamanlar ninja kanunları çok katıydı. Öyle ki, bütün köyleri birleştirecek bir anlaşma hayal dahi edilemezdi. Peki neden? Geçmişin acıları el değmeden durduğu için elbette. Çünkü bazı yaraları zaman bile iyileştiremez. Özellikle de o yaralar pişmanlık, nefret, öfke ve intikam hırsıyla derinleşip yer ettiyse... Durum böyle olunca, kimi ninjalar eski düşmanlarıyla omuz omuza çarpışmayı, eski savaşlarda ölen sevdiklerine karşı bir ihanet olarak görüyordu.

Fakat yapılması gereken ortadaydı elbette. Nihayet bütün ninjalar, cepheye gitmeden önce, komutanlarının huzuruna çıktıklarında, beklendiği gibi büyük tartışmalar ve kavgalar yaşandı. Derken Gaara söze girip, tarihi bir konuşma yaptı. İşe, beş büyük köyün açgözlülüğünden bahsederek başladı. Birbirinden yıkıcı üç büyük savaşa yol açan, iflah olmaz bir iktidar hırsıydı bu. Üstelik, halihazırdaki kin ve nefreti daha da derinleştiren savaşlar olmuştu. Ardından bir zamanlar kendi gözünü de kör eden öfke ve güç arzusunu anlatmaya koyuldu Gaara. Bütün bir insanlığa lanet okuyup, kökünü kurutmaya yemin ettirecek kadar büyük bir öfkeydi onunki. Sonra da, ninjaları barıştırmak için Naruto'yla olan hikâyesini anlattı onlara. Evet, onun kurtuluşu bir Konoha ninjası sayesinde olmuştu. Düşmanı için gözyaşı döküp yardım eli uzatan yabancı bir ninjanın sayesinde. Şimdi de, herkes aynı acıları paylaştığı için barışıp anlaşmak ve bir ittifak kurmak mümkündü. Naruto

Gaara'yı kurtardıysa, onun acılarını anlayıp paylaştığı içindi çünkü.

Gaara'nın bu içten konuşması, ninjaların her şeyden önce başlarındaki bu Akatsuki belasını hatırlamalarını sağlamıştı. Evet, bütün dünyayı tehdit eden böyle büyük bir düşmana karşı birlikte savaşabilmeleri aynı acıların kurbanı olduklarını anlamaktan geçiyordu. Köyleri ve aralarındaki ayrımları unutup hepsinin birer ninja olduklarını hatırlamaları gerekiyordu. Şimdiye kadarki anlaşmazlıklar ve kavgalar yerini böylece ortak bir coşkuya bırakmıştı. Bütün ninjaları barıştırıp birlik yapmakta Naruto gibi Gaara da başarılı olmuştu.

SEVGİ

Derken Gaara, Dördüncü Büyük Savaş'ın ortasında, düşmanlarının dirilttiği babasıyla karşılaştı. Ona karşı bir dargınlık hissetmediğini fark etmekse şaşırtmadı onu. Geçmişini kabullenmiş, ona kan kusturan herkesi bağışlamıştı ne de olsa. Oğlunun büyüyüp genç bir adam olduğunu gören Rasa ona gerçeği, yani annesinin onu tüm kalbiyle sevdiğini anlatmaya karar vermişti. Gaara'nın bu gerçek karşısında allak bullak olduğunu gören Rasa, hatalarını anlamış, oğlundan normal bir hayatı esirgediği için, onu anne sevgisinden yoksun bıraktığı için pişman olmuştu. Gaara ise gözlerinden yaşlar dökülürken yüreğindeki tüm acıların dindiğini hissetti. Babasına, içini böyle rahatlattığı için teşekkür borçluydu.



Gaara karşımıza ilk kez kötü biri olarak çıkar ama Naruto'nun hikâyesinde iyilik ve kötülük nereden baktığınıza göre değişen kavramlardır. Masashi Kishimoto, Gaara'yı bize ilk bakışta, yakıp yıkmaktan başka bir şey düşünmeyen, gözünü kan bürümüş biri olarak gösterir. Onun içindeki hüznü ve yalnızlığı ise bir tek Naruto görür. Bu çocuğun, içine yuvarlandığı psikolojik sıkıntıların altında acı dolu bir geçmiş ve sevgisiz, boş bir kalp vardır sadece. Düşman bir köyden gelen yaşıtı bir çocuğun, onu kurtarmak için hayatını tehlikeye atması Gaara'nın bildiği her şeyi altüst eder. Böylece, yalnızlık fırtınalarıyla birlikte gelen kara bulutlar dağılmış, yerine güneş gibi parlak bir ışık, yani Naruto gelmiştir. Beraberinde sevgi, dostluk, umut, bağışlama ve daha pek çok şey getiren bir ışık. Sonunda Gaara da Naruto'nun yolundan gidip insanlarla barışmayı seçmiş ve bu, kendiyle de barışmasını sağlamıştır.

HAYRANLARININ AĞZINDAN

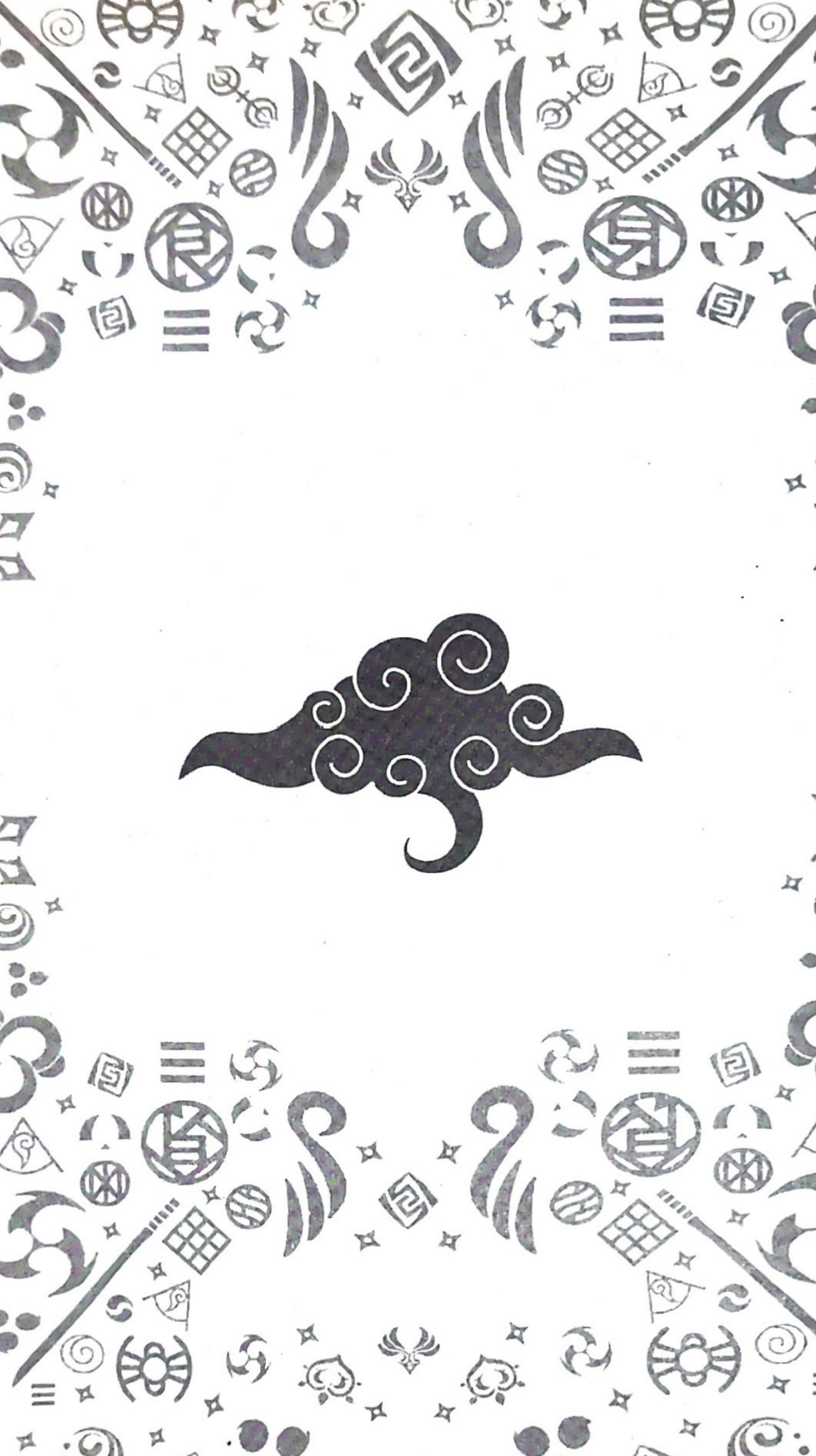
"Naruto'nunkine benzer şekilde Gaara da yalnız bir çocukluk geçirmiş. Ailesi de dahil herkesin nefret edip onu dışladığı bir hayatı olmuş. Onun ve Naruto'nun gözünden, *Jinchūriki*'lere duyulan korkunun köylüleri nasıl etkilediğini görebiliyoruz. Alnındaki dövme de sevgiye ve hakikate duyduğu özlemi anlatıyor. Ona karşı bir sürü suikast girişimi oluyor ve Gaara bunlara bir türlü anlam veremiyor. Ama her şeye rağmen, annesinin onu hâlâ sevip korumaya çalıştığını hissedebiliyor. Naruto'yla karşılaşması da, bir insanın tek bir sözle ya da iyi bir örnekle değişebileceğini gösteriyor hepimize. Zaten Gaara da onu kendi güneşi ve ilham kaynağı olarak görüyor. Bence kendisi de hüzün, yalnızlık ve nefret dolu bir suikastçıdan, saygın bir *Kazekage*'ye dönüşerek herkese örnek oluyor."

ROJINET LOU, 16 YAŞINDA

HAYRANLARININ AĞZINDAN

"GAARA, KİSHİMOTO'NUN ESERİNDEKİ EN ÖNEMLİ KARAKTERLERDEN BİRİ BENCE. KENDİNDEN BAŞKASINI SEVMEYEN VE ÖLDÜRMEKTEN ZEVK ALAN KÖTÜ BİRİNDEN, DÖRDÜNCÜ BÜYÜK NİNJA SAVAŞI'NIN LİDERİ OLAN BÜYÜK BİR *KAZEKAGE*'YE DÖNÜŞMESİ İNANILMAZ BİR HİKÂYE. HERKES TARAFINDAN NEFRET EDİLDİĞİ FELAKET BİR ÇOCUKLUĞUN ARDINDAN, HERKESİN SEVDİĞİ, SAYGIN BİR NİNJA OLABİLMESİ MUAZZAM. VE KARANLIKTAN IŞIĞA DOĞRU YAPTIĞI BU YOLCULUĞUN ARKASINDA SADECE SEVGİ VAR."

LEA,
19 YAŞINDA



EL VERMEK - JIRAIYA

Jiraiya'yla Naruto'nun hikâyesi Masashi Kishimoto'nun bu eserindeki felsefenin özünü oluşturur. Öğretmenle öğrenci arasındaki ilişki tarih boyunca güçlü ve önemli bir bağ oluşturmuştur. Bu iki karakter böyle yakın olabildiyse, bunun sebebi kendi kişiliklerini kuralların ve ninja geleneklerinin ardına gizlemeden, olduğu gibi paylaşabilmelerindendir kuşkusuz. Örneğin Jiraiya aslında bir keşiş olmasına rağmen, ninjaların alkol, kadın ve paraya getirdiği yasakları pek de umursamayan bir ustadır. Kendisinden her şeyi beklemeye alıştığımız Naruto ise, hiyerarşinin gerektirdiği nezaket kurallarını hiçe sayıp, zamanın en güçlü ve saygın ninjalarından biri olan Jiraiya'ya türlü lakaplar takmaktan geri durmamıştır. Fakat bu iki karakterin de gelişimi, ilişkilerinin samimiyetinden kaynaklanan şeffaflık ve yakınlık sayesinde olmuştur. Jiraiya Naruto'ya bir çeşit manevi baba olup yol göstermiş; kaçınılacak hatalar, barışçı zihniyet ve felsefi düşünceleri öğretmiştir. Onu torunu gibi görüp kol kanat germiştir. Naruto ise o her zamanki saflığı, hayalperestliği, enerjisi ve akıl almaz kararlılığıyla Jiraiya'nın umutlarını diri tutmuştur. Barışa, bağışlamaya ve kurtuluşa olan inancı, ninja dünyasının değişebileceğine dair hayalleri hep Naruto'nun sayesinde yaşamıştır.

GENÇLİK

Jiraiya, Konoha köyünde doğdu. Tsunade ve Orochimaru'yla birlikte Hiruzen'in öğrencilerinden biri oldu. Myōboku Dağı'nda yıllarca kurbağa dövüşü üzerine çalışıp

ustalaştı. Eğitiminin sonunda bütün kurbağaların bilgesi onun inanılmaz yeteneklere sahip, sıradışı bir ninja olacağı ve de öğrencilerinden birinin ninja dünyasında büyük bir devrim yapacağı kehanetinde bulundu. Bu öğrenci huzur da getirebilirdi, kargaşa da. O yüzden dünyanın altüst olup olmaması biraz da Jiraiya'nın elinde olacaktı.

YOLCULUK

Jiraiya bunun üzerine, özlemle beklenen kalıcı barışı getirecek olan o öğrenciyi bulmak için dünyayı dolaşmaya karar verdi. Fakat yolculuğu sırasında insanların türlü türlü iktidar emelleri olduğunu gören Jiraiya bu dünya barışına erişmenin hiç de kolay olmayacağını gördü. Bir kere dünya barışından herkesin anladığı başkaydı. Kimileri barışın ninja dünyası değişmeden gelemeyeceğini düşünüyordu. Kaldı ki savaşların çıkıp çıkmaması kişilerin değil, iktidar arzusunun ve intikam hırslarının eseri oluyordu. Başka bir deyişle, ufukta umuda dair en ufak bir işaret görünmüyordu. Ama Jiraiya tüm bu karamsar düşüncelerin farkında olmasına rağmen umudunu kaybetmemeye kararlıydı. Günü geldiğinde insanların birbirilerini pekâlâ anlayabileceğine inanıyordu. Barış istiyorsa öncelikle bu çatışmaların altındaki nedenleri görebilmesi gerekiyordu. İnsanlar ne için ve kimin için savaşır? Savaş meydanlarında vicdan ve sağduyuya yer kalır mı? Savaş olmadan barış olur mu? Savaşlardan nasıl kaçınılır? Savaşlar sonuçta insani ve ekonomik nedenlerle, sınırlara ulaşılıp kaynaklar tükendiğinde biter. Fakat bu kaynaklar bitse de ideolojiler hiçbir zaman bitmez, o yüzden savaş da var olmaya devam eder.

Sonuçta bütün ninjalar, kendileri ölse de bayrağı baş-

kalarının devralacağının farkındaydılar. Savaşlar gücünü asıl bundan alıyorlardı. İşte Jiraiya bu döngüyü kırmak için barışa dair hayallerini ve umutlarını çevresindekilere aşılamaya karar vermişti. Birileri barışa inandığı sürece umut hep olacaktı çünkü. Böyle bakınca umudun, Jiraiya'nın hayat felsefesinde ne kadar önemli bir yere sahip olduğunu görebiliriz.

Köyünün iyiliği için ya da ideallerinin uğrunda mücadele eden bir ninja, savaşın doğasını savaş meydanında bile değiştirebilir. Örneğin, yakın bir dostunu savaşa kurban verdiğinde, elbette ki adalet yerini bulsun diye intikamını almak isteyecektir. Fakat insanın içini boşaltan, hislerini kör eden de bu intikam hırsının ta kendisidir. Masashi Kishimoto, *Naruto*'da bunu çok güzel gösterir: intikam yalnızca intikam doğurur.

Ninjaların dünyasında gördüğümüz siyasi zihniyet günümüzün dünyasına çok benzer. İnsanları birbirinden ayıran, adaletsizliklerin egemenliğidir. Savaşların ve anlaşmazlıkların altında bu hissin yattığını düşünen Jiraiya da çözümü, bu adaletsizliklerin çoğu zaman kaynağı olan aidiyet duygusundan insanları koparmakta bulmuştur. Orochimaru'nun öldürmek üzere olduğu Amegakure'li üç yetimi kurtarmasının nedeni biraz da budur.

KANLI SAVAŞ

Arkadaşları Tsunade ve Orochimaru'yla birlikte İkinci Büyük Savaş'a Jiraiya da katılmıştır. Bu üçlü, yağmur köyü Ame'nin yenilmez lideri Hanzō'ya karşı savaşıp kaybetmiş, ama sonrasında Hanzō'nun kendisi tarafından efsane ninja unvanını almışlardır. Konoha'ya dönüş yolundalarken Ji-

raiya'nın karşısına üç küçük yetim çocuk çıktı: Nagato, Yahiko ve Konan. Jiraiya onları kaderlerine terk etmektense, kendilerini koruyup hayatta kalabilmeleri için dövüş sanatlarını öğretmeye karar verdi. Çocukların anne babalarının ölümünde kendi payı da vardı sonuçta. Jiraiya böylece ömrünün üç yılını, bu çocuklara her türlü tekniği öğretmekle, kendi hayat görüşünü ve barış arayışını aşılamakla geçirdi. Kehanetin sözünü ettiği o çocuğu Nagato'da görmüştü. Lider ruhlu bir çocuk olan Yahiko ise çaresizlik ve adaletsizlikten nefret ediyor, insanların anlaşabilmeleri için aynı kaderi, aynı acıları paylaşması gerektiğine inanıyordu.

Jiraiya bu üç çocuğu canla başla eğitirken bir yandan da ilk romanını yazmaya karar vermişti. Boş sayfayı önüne koyduğu her seferinde bir endişeye kapılıyor, ama sonra öğrencilerinin verdiği ilhamla yazmaya devam ediyordu. Romanı, tıpkı kehanette bildirildiği gibi, insanlar arasındaki nefrete karşı savaşan bir kahramanın hikâyesi olacaktı. Günlerden bir gün, Yahiko, Nagato ve Konan ninjaların saldırısına uğradılar. Nagato son anda atılıp, saldırganları öldürerek Yahiko'nun hayatını kurtarmıştı ama sonrasında üzüntüden gözüne uyku girmemeye başladı. Yahiko'nun yaralandığını görünce kendini kaybetmiş, öfke ve nefrete yenik düşüp can almıştı. Çocuğun bu trajik olayın pişmanlığını üstünden atamadığını gören Jiraiya ona, bu müdahalesini doğru ya da yanlış olduğunu bilmeden yaptığını anlattı. O anda dostunu korumaktan başka bir düşüncesi yoktu. Bir insanın canı yandığında nefret, birinin canını yaktığındaysa suçluluk ve pişmanlık doğardı. Fakat başkalarına iyilik yapabilmek için tüm bu duyguları bilmek de gerekirdi. Nagato demek istediğini anlamış, kötü sonuçlanan bu eyleminin altındaki niyetinin iyi olduğunu görebilmişti.

Bu üç çocuk sonunda kendi başlarına ayakta kalabilecek seviyeye geldiklerinde Jiraiya onları bırakıp yoluna devam etmeye karar verdi. Çocukların Ame köyünde büyük bir değişim yaratarak savaşı durdurabileceklerine ve barışı getirebileceklerine inanıyordu. Bu üç çocuğa, hem teknik hem de felsefi bilgisini öğreterek bir şeyleri değiştirme gücünü aktarabildiğini umuyordu.

KEŞİŞİN YOLU

Jiraiya olanca dehşetiyle yaşanıp biten savaşın ardından, tüm bu siyasi, toplumsal ve askeri çekişmelerden uzaklara gitmeye, keşişlik yolunu seçmeye karar verdi. Hayatı boyunca türlü acılar yaşayıp sıkıntılar çekmişti ama bir gün olsun umutsuzluğa kapılmamış, barışa olan inancını hiç kaybetmemişti. Şimdiyse, daha iyi bir dünyanın tohumlarını atacak bilgiyi bulmak üzere dünyayı dolaşmanın zamanı gelmişti. Jiraiya yolculuğu boyunca hayatın anlamını, çatışmaların kaynağını ve dünyayı kemirip duran nefret döngüsünü sorgulamaya devam etti. Hepsinden önemlisi de, kalıcı bir barış getirmenin yollarını bulmaya çalıştı her zaman. Bir yandan da, uçsuz bucaksız dünyanın muazzam nimetleri karşısında hayranlığa kapılıyor, bunun verdiği ilhamla kitaplarını yazmaya devam ediyordu.

ROMAN KAHRAMANI NARUTO

Günlerden bir gün, yolu Konoha'dan geçen Jiraiya, köyün o sıradaki *hokage*'si olan Minato'ya son romanını okuttu. Romandaki karakterin adı Naruto'ydu ama Jiraiya onu

Ame'deki öğrencisi Nagato'dan esinlenerek yazmıştı. Kehanetin çocuğu, dünyanın kurtarıcısıydı bu Naruto. Minato ve hamile karısı Kushina bu romandan öyle etkilendiler ki, doğacak çocuklarına, o da dünyayı kurtarsın diye Naruto adını koymaya karar verdiler.

HERKESİN BİLGELİĞİ KENDİNE

Bundan yıllar sonra, arkadaşı Sasuke'yi köyde tutmakta başarılı olamayan Naruto'nun bundan duyduğu çaresizliğe tanık olan Jiraiya onda biraz kendini gördü. Kendisi de dostu Orochimaru'yu karanlıktan kurtaramamıştı. Sasuke'yle olan dövüşünün ardından hastanede yatmakta olan Naruto'nun yanına gidip, artık onu unutması gerektiğini söyledi. Belli ki Sasuke kendi isteğiyle Orochimaru'ya katılmıştı ve yine belli ki, tıpkı Orochimaru gibi o da geri adım atmayacak, köye hiçbir zaman dönmeyecekti.

Orochimaru'yu köye geri döndüremeyeceğini anlamak Jiraiya'nın da yıllarını almıştı. Şimdi Naruto da Sasuke'nin aklını başına getirebileceğini sanarak kendini kandırıyordu. Tüm bu sözlerinin altında Naruto'yu umutsuzluk hissinden kurtarmak vardı elbette. Derin bir pişmanlığın eşlik ettiği bu çaresizlik hissini Jiraiya gayet iyi biliyor, onun ne yaşadığını hissedebiliyordu. Jiraiya'nın felsefesine göre, iyi bir ninja olmak sadece güç ve teknikten değil, akıldan da geçiyordu. O yüzden gerçek bir ninja olmak istiyorsa dünyaya daha bilgece bakabilmeliydi. Ayrıca birilerini karanlıktan çıkarmakta bu kadar ısrarcı olmamalıydı; özellikle de bu, o kişinin kendi tercihiyse. Jiraiya, Orochimaru'ya olan bağının hiçbir zaman bitmeyeceğini biliyordu, fakat ortadaki bu sorunla ilgili çözümü başkalarının seçimlerini

kabullenmekten geçiyordu. Jiraiya'nın geçmiş deneyimlerine dayanan bu düşünceleri bir bakıma barış ve huzur arayışının henüz sona ermediğinin de göstergesiydi. Jiraiya ömrü boyunca umuttan yana olsa da yaşadıklarının, bu iyimser hislerinin önüne geçtiği, dünyadaki kötülüklerin bitmeyeceğini düşündüğü zamanlar da oluyordu.

Jiraiya ne kadar sakin ve bilgeyse Naruto da bir o kadar hareketli, hayalci, içten ve bağışlayıcıydı. Benzer şekilde, Jiraiya her ne kadar *hokage*'liğe giden yolun mantıktan geçtiğini düşünse de, Naruto bu unvana, gerektiğinde sevdiklerini yolda bırakarak erişilebileceğini kabullenemiyor, arkadaşını kendi kaderine terk ederek ulaşacağı bir bilgelik istemiyordu. Jiraiya çocuğun bu inadı yüzünden çileden çıkıp hayatın geri zekâlılar için zor olduğunu söylediğinde Naruto ona şöyle karşılık verdi: "Bilgelik buysa eğer, ben ömrüm boyunca geri zekâlı kalmaya devam edeceğim. Sasuke benim arkadaşım, ona tabii ki yardım eli uzatacağım!" Naruto'nun bu sözleri Jiraiya'nın içindeki umudun yeniden canlanmasını sağlamıştı. Koşullar ne olursa olsun pes etmeyip inanmaya devam etme umudunun. Naruto hep yaptığını yapmış, aralarında geçen bu kısacık konuşmada Jiraiya'nın bilgelik dediği şeye meydan okumuştu. Kehanette söz edilen çocuğu onda bir kez daha gören Jiraiya'nın barış arayışını ona aktarabileceğine olan inancı da pekişmiş oluyordu böylece. Öyle ki, barışın kendisinden çok Naruto'ya inanıyordu artık.

ÜZÜCÜ BİR BULUŞMA

Jiraiya'nın yolu yıllar sonra, Akatsuki'nin liderinin peşinde, bir kez daha Ame köyüne düştüğünde eski öğrencisi

Konan'ın meydan okumasıyla karşılaştı. Kız ona zamanında Orochimaru'yu dinlemediği için pişman olup olmadığını soruyordu. Jiraiya o üç yetim çocuğu Orochimaru'nun elinden kurtarmış, sonra da onlara kol kanat germişti. Konan'ın geldiği bu noktayı gördüğündeyse keder ve düş kırıklığıyla yıkılmıştı. Konan'a Akatsuki'nin yaptıklarının kabul edilemez olduğunu söylediğinde bu kez ortaya Nagato çıkıp, "Her şey bizim düşüncelerimizin ürünüydü," diye karşılık verdi. Ardından eski ustasına, yaşadıkları talihsizlikleri anlatmaya koyuldu. Fakat acı çekmenin iyi bir yanı da vardı, ki o da insanı olgunlaştırıyor olmasıydı. Nagato, dostu ve rol modeli olan Yahiko'yu kaybettikten sonra hayat ve ölüm, savaş ve barış gibi pek çok felsefi sorun üzerinde kafa yormuştu. Şimdi de ustasının karşısına, insanlıktan ve getirdiği sorunlardan sıyrılmanın yolunu acı çekmekte bulan bir tanrı gibi dikilmişti. Savaşları sona erdirmenin yolunu da bulmuştu aslında. Bunun için bütün dünyayı bir çırpıda yok edebilecek olan bir yıldırım tekniği geliştirmeye çalışıyordu. Dünyaya barış getirmenin tek yönteminin dünyayı yok etmek olduğuna inanıyordu. Dahası, onun bildiği acıları herkesin bilmesini istiyordu. Nagato'nun dönüştüğü bu insan karşısında sarsılan Jiraiya, bu söylediklerinin, anlaşmazlıkları daha da körüklemekten başka bir işe yaramayacağını anlattı. Nagato'nun savaşları bitirmek için bulduğu yol daha fazla dehşet salmaktan başka bir şey değildi. Sonrasında hayatta kalanların da, yaşadıkları bu travmadan sonra insanlıklarından bir parça gitmiş olacak, böylece yeni çatışmalar yaratmaktan aciz olacaklardı. Evet, Nagato'nun kaosa cevabı yine kaos, hatta daha fazla kaostu. Kendi düşüncelerinin deliliğine iyice kapılmış olan Nagato insanların kılavuzu, dünyaya barış getirecek bir

tanrı olarak görüyordu kendini. Jiraiya'nın aklına kehanet gelmişti; gerçekten de söylendiği gibi, yanlış tarafı seçecek olanlar da vardı. Kehanetin çocuğu Nagato'ysa eğer, belli ki yıkımı seçenlerden olmuştu. Kehanetin seyrinde aynı zamanda kendi rolü de olduğunu hatırlayan Jiraiya nihayet, eski Nagato'ya dair hislerini bir kenara bırakıp, dünyayı kurtarmak için onu öldürmeye karar verdi.

Böylece öğretmen ve öğrencisi, sağduyu ve intikam arasında destansı bir dövüş başladı. Jiraiya'nın karşısında, hepsini Nagato'nun kontrol ettiği altı ölüden oluşan bir takım vardı ve kendi ne kadar güçlü olursa olsun bu düşmana karşı zorlanacağı açıktı. Dövüş sırasında eski öğrencisine, acılarını başkalarına yükleyeceğine kendi başına üstesinden gelmesi gerektiğini söyledi. Seçtiği yol dünyayı daha iyi bir yer haline getiremezdi. Fakat Nagato'nun aslında orada olmadığını, o altı cesedi uzaktan kontrol ettiğini anladığında iş işten geçmişti. Aniden ortaya çıkan Nagato, ustasını susturmak için gırtlağına ölümcül bir darbe indirdi.

ONURLU ÖLÜM

"*Shinobi** için önemli olan nasıl yaşadığı değil, nasıl öldüğüdür. Yaşarken yaptıklarını yargılamaksa ona değil, başkalarına düşer..."

Son nefesini vermeden önce, yaşadığı hayatı düşünmeye koyulan Jiraiya'ya her şey bir satranç oyununun parçasıymış gibi görünmüştü. Tsunade tarafından sürekli geri püskürtülmesi, arkadaşı Orochimaru'yu kurtaramamış olması, ustası Hiruzen'in ve öğrencisi Minato'nun ölümleri karşısındaki çaresizliği... Böyle bakınca Jiraiya'nın yaşamı, hikâyenin nasıl bittiğinin önemine dair bir örnektir.

Çünkü kahramanın neler yapıp neler yapamadığını ancak hikâyenin sonunda öğrenebiliriz. Jiraiya ömrü boyunca, bir satranç maçının, kendini öğretmeye, bilgeliğe ve gelişime adamış bir taşı gibi davranmıştı. Şimdiyse ölümünü, tüm hatalarını unutturacak bir başarıya dönüştüremediği için pişmandı. Dünyaya bütün samimiyetiyle iyilik ve güzellik getirmek isterken sonunda bütün umutlarını kaybetmişti işte. Derken Naruto geldi aklına; ölmeden son bir darbe indirebilmek için toparlanıp kendine geldi ve de son nefesini vermeden önce, bırakmak istediği mesajı bir Fukasaku kurbağasının sırtına yazabildi. Mesaj Nagato ve altı cesedin hakkındaki gerçekle ilgiliydi. Onları alt etmek için gereken şeyi yazıyordu.

Jiraiya okyanusun dibinde yatarken son anlarını, torunu olarak gördüğü Naruto'ya dair düşüncelerle geçirdi. Bu genç Uzumaki'ye neler verip neler veremediğiydi düşündüğü. Naruto, romanındaki kahramana gerçekten de benziyordu. Devamını yazacak olsa adı Naruto Uzumaki'nin Öyküsü olurdu.

MATEM GÜNÜ

Ustasının öldüğünü Naruto bir görevden döndüğünde öğrendi ve duyar duymaz yıkılıp kendini dış dünyaya kapattı. Buna inanmayı reddediyor ama reddettikçe kendini daha büyük bir boşluğun içinde buluyordu. Bu, Naruto'nun matemle ilk tanışmasıydı. Birilerini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu; Sasuke'yi köyde tutamamış, kayıplara karışmasına engel olamamıştı. Fakat bu seferki farklıydı. Naruto birini sonsuza dek yitirmenin acısını çekiyordu. Nagato ve diğer pek çok karakterin yaşadığı acının ta kendisiydi bu; insanı intikam almaya sürükleyen,

dengesini kaybedip yanlış seçimler yapmaya iten o duygu.

Kederden ne yapacağını bilemeyen Naruto kendini sokaklara vurdu; köyün içinde sabah akşam, bomboş ve üzgün dolaşmaya başladı. Fakat gördüğü en ufak bir şey bile ustasını hatırlatıyordu ona. Böyle büyük bir duygusal şokla ilk defa karşılaşıyordu, hazırlıksızdı. Bir gece, köyde tek başına otururken, ona destek olmak niyetiyle eski hocası Iruka geldi yanına. Naruto'nun o anda dili çözüldü, Jiraiya yanında olup *hokage* oluşunu göremeyeceği için ne kadar üzüntülü olduğunu anlattı. Keşke hocasına daha iyi yanlarını da gösterebilseydi. Iruka ise karşılığında, onun moralini yerine getirecek bazı gerçeklerden söz etmeye başladı. Jiraiya onunla hep gurur duymuştu bir kere. Onu öz torunu gibi görmüş, bir gün büyük bir *hokage* olacağına dair inancını hiçbir zaman kaybetmemişti. Üstelik, şimdi her nerede olursa olsun, ona göz kulak olmaya devam ediyordu muhakkak. Böyle üzgün üzgün durarak onu da üzebilirdi. Bu sözler Naruto'ya çok iyi gelmiş, içi efsanevi bir ninjanın öğrencisi olmanın gururuyla dolmuştu. Iruka'ya müteşekkirdi; varlığı ve sözleri kendine gelmesini sağlamıştı. Sonrasında, bu zorlu süreçte çocukluk arkadaşı Shikamaru da destek oldu ona. Iruka ve Shikamaru ona bu şekilde yaklaşmış, onu anlamışlarsa bunda, sevdiği birini terk etmenin acısını onların da bilmesinin etkisi büyüktür. Zamanında kendisi de ustasını kaybetmiş olan Shikamaru Naruto'yu bu trajediyi kafasında evirip çevirmeyi bırakması gerektiğini anlattı ona. Geçmiş geri gelmezdi, ama şimdi ve gelecek hep elimizin altındaydı. Gün gelecek, onlar da ustaları gibi birer hikâyeye, birer efsaneye dönüşeceklerdi. Naruto büyüyüp olgunlaşmak istiyorsa, tüm ustalarını ve *hokage*'leri aşıp bir yere gelmek istiyorsa daha fazla arkası-

na bakmadan, hep ileri yürümeye devam etmesi gerektiğini anlamıştı.



Naruto'nun içine düştüğü acının sebebi yalnızca bir ustasını değil, manevi bir babayı ve bir koruyucuyu da kaybetmiş olmasıdır. Ama sonunda, hep olduğu gibi, bu acıyı, dostlarının yardımıyla güce çevirmeyi bildi o. Nagato'yu alt edip, dünyayı kargaşadan kurtaracak kadar büyük bir güce. Barış arayışına cevap olabilecek hayati bir güce.

HAYRANLARININ AĞZINDAN

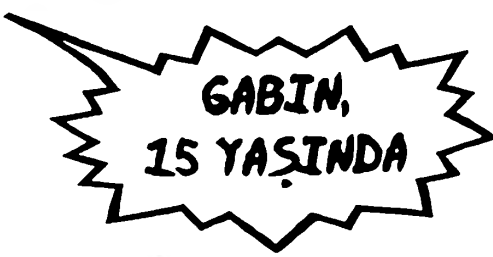
"Jiraiya sınır tanımayan, inançları uğruna sonuna kadar gidebilen bir karakterdi. Ama aynı zamanda, köyünün iyiliği için kendi hayatını hiçe saymayı da bilen biriydi. Bence o, Naruto'nun olgunlaşmasını sağlayan bir çeşit baba figürüydü. Aralarındaki görüş ayrılıklarına rağmen (Naruto, Sasuke'yi kurtarıp köye geri getirmekte inat etmişti) Jiraiya onu her zaman çırağı gibi gördü. Onu eğitirken de değiştirmeye değil olgunlaştırmaya çalıştı. Böyle bakınca Jiraiya onu sadakat ve dostluk gibi değerlere yönelten bir ışık gibiydi. Kakashi'yle birlikte ikisi, Naruto'ya, babası Minato'nun verebilecekleri-ni vermek için ellerinden geleni yaptılar. Minato'nun oğluna Naruto ismini vermesinin arkasındaki hikâye bu aktarımın ne kadar eskiye gittiğinin göstergesi.

Ben ayrıca, bütün ninja dünyasında tanınan bu efsane ada-ma sürekli "sapkın" gözüyle bakılmasının hikâyeye bir espri kattığına da inanıyorum. Hatta bu özelliğiyle de bir renk kazanmış, Naruto'nun hayatında güçlü bir yeri olabilmiştir. Öldükten sonra ruhunun gelip, Naruto'nun ninjalık yolunda ilerlemesine destek vermesi ise benim için bu eserin en duy-gusal anlarından biriydi."

MARIE,
25 YAŞINDA



"JİRAİYA BU HİKAYEDE BENİ SÜREKLİ GÜLDÜRÜP İYİ VAKİT GEÇİRMEMİ SAĞLAYAN ÖNEMLİ KARAKTERLERDEN BİRİ. ÖLÜMÜ BENİ O KADAR ÜZDÜ Kİ, BUNUN ANLATILDIĞI BÖLÜMLERDE GÖZYAŞLARIMI TUTAMADIM. BENCE ÇOK İYİ YAZILMIŞ BİR KARAKTER. ÇOK KARMAŞIK BİR HAYATI OLMAMIŞ AMA ÖLÜRKEN BİLE BİR SÜRÜ PİŞMANLIKLARI VAR. DOSTU OROCHİMARU'YU GERİ GETİREMEMEKTEN, EFENDİSİ HİRUZEN VE ÖĞRENCİSİ MİNATO'YU KURTARAMAMAKTAN VEYA ÂŞIK OLDUĞU KIZLA EVLENEMEMEKTEN PİŞMANLIK DUYMUŞ. HEM KENDİ RENKLİ DOĞASI VE TUHAFLIKLARI HEM DE NARUTO'YLA İLİŞKİSİ ONU HİKÂYENİN EN GÜÇLÜ KARAKTERLERİNDEN BİRİ YAPIYOR."





SAVAŞ VE BARIŞ - NAGATO

ÇOCUKLUK

Nagato yağmurun durmaksızın yağdığı Ame köyünde doğup büyüdü. Üç büyük köyün ortasında yer alan Ame, tarihi boyunca çekişmelerin ve çatışmaların da tam ortasında yer aldı. Durum böyle olunca Nagato'nun çocukluğu da büyük güçlerin çekişmeleri yüzünden sürekli yakılıp yıkılan bir köyde geçti. Başlı başına bir savaş meydanına dönüşen köy, siyasi dengesizliklerin, ölümlerin ve sürgünlerin hüküm sürdüğü bir yer olarak ünlenmişti.

Günlerden bir gün, Ame'yle Konoha'nın savaşta olduğu bir dönemde, Nagato nihayet annesini ve babasını da yitirdi. Konoha'lı savaşçılar onları da ninja sanmış, gözlerini kırpmadan katletmişlerdi. Nagato böylece, savaşın tam ortasında, ölümle yüz yüze yaşamaya mahkûm, kimsesiz bir çocuk olup çıktı. Artık her günü ölüm kalım meselesine dönüşmüş, hayata tutunmaktan başka bir amacı kalmamıştı. İnsan her şeyini kaybettiğinde yaşamaya neden devam eder? Anneniz babanız gözünüzün önünde öldürüldükten sonra nasıl ayağa kalkıp başınızı dik tutabilirsiniz? Tabii Nagato kendine böyle soruları soramayacak kadar küçüktü o sıralar. Hayattan tek dileği, günün sonunu getirmesini sağlayacak bir lokma yemekten ibaretti. Durmaksızın yağan yağmurun kanla karıştığı köyünün sokaklarında tüm gün aç ve sefil dolaşıp dururdu bu yüzden.

HAYATTA KALMA SAVAŞI

Açlıktan baygın düştüğü bir gün Konan adındaki bir kız tarafından uyandırıldı. Kız ona bir parça ekmek getirmişti. Ekmeği göz açıp kapayıncaya bitirdikten sonra kızın peşine takıldı Nagato. Çok geçmeden Yahiko'yla da karşılaştılar ve bu üç yetim çocuk bundan sonra hiç ayrılmadılar. Bir aradayken, zaten az olan yemeği aralarında paylaşmak zorunda kalıyorlardı ama yaşadıkları onca yıkımdan sonra hayata tutunmak için gereken gücü birbirlerinden alıyorlardı. Hayatta henüz kendine bir yol çizememiş olan Nagato kendine Yahiko'yu örnek almaya başlamıştı. Lider ruhlu bir çocuk olan Yahiko, Ame köylülerinin çaresizliklerinden nefret ediyordu. Bu dünyada o da kimsesiz ve çaresizdi ama içindeki bu acı, hayal dünyasını zenginleştirmiş, hayattan beklentilerini artırmıştı. Yahiko barış istiyordu ama bunun ancak herkes aynı acıları paylaşırsa gerçekleşebileceğine inanıyordu.

Üç arkadaş bir gün, rastladıkları Konoha'lı üç efsane ninjanın peşine takıldılar. Jiraiya, Orochimaru ve Tsunade'ydi bu ninjalar. Orochimaru onları fark edince, biraz da yaşadıkları bu sefalete son vermek için canlarını almak istedi ama Jiraiya'nın buna içi elvermemiş, çocukları sahiplenip kol kanat germeye karar vermişti. Jiraiya'nın bu isteğini Nagato başta şüpheyle karşıladı. Annesi babası aynı alın bandını takan ninjalar tarafından öldürülmüştü ne de olsa. Konoha'lı bir ninjaya nasıl güvenebilirdi ki? Jiraiya bu savaşı kendi başlatmamıştı ama savaşta onun da payı vardı. Şimdiyse yarattığı acıları telafi etmek için bu kimsesiz çocukları eğitmek, bilgilerini aktarmak istiyordu.

ÇIRAKLIK

Jiraiya hem hayat görüşünü hem de bildiği savunma tekniklerini çocuklara aktarmak için hayatının üç yılını verdi. Günlerden bir gün, Nagato, Yahiko'yu öldürmeye çalışan bir ninjanın canını almak zorunda kaldı. Dostunun zora düştüğünü gördüğünde öfkeye kapılmış, gözünü bir anda intikam hırsı bürümüştü. Fakat çok geçmeden aklı başına gelmiş, yaptığından dolayı suçluluk duymaya başlamıştı. Savaşlar çıkarıp insanları yıkıma sürükleyenlerden ne farkı kalmıştı ki? Onun bu sıkıntısını fark eden Jiraiya, kişinin bazen sevdiklerini korumak için her türlü duyguyu yaşayabileceğini ve bu duyguları bilmeden iyi bir insan olunamayacağını anlattı ona. Karşımızdakine, ancak çektiği acıları biliyor ve hissediyorsak yardım edebilirdik. Böylece, Jiraiya sayesinde, dostlarının canını kurtarmak için kendi canını hiçe sayabildiğini keşfeden Nagato bunu bir hayat felsefesine çevirdi ve sonrasında, özellikle de Yahiko'nun yanında hep gururla yürüdü. Bu üç yılın sonunda, çocukların artık kendi başlarına ayakta kalabilecek düzeye geldiklerini gören Jiraiya için ayrılık vakti gelmişti. Yahiko, Nagato ve Konan hem *ninjutsu* öğrenmiş hem de ustalarının hayat felsefesini benimsemişlerdi. Jiraiya onlara her şeyden önce, bir şeyleri değiştirebilme gücü vermişti.

AKATSUKİ

Jiraiya gittikten sonra Konan, Nagato ve Yahiko, yalnızca insanların iyiliğini amaçlayan bir takım kurdular ve zora düşen, saldırıya uğrayanlara yardım etmeye başladılar. Amaçları bütün kötüleri kovup, insanların diyalog kura-

bildiği, birbirlerini anladığı bir dünya yaratmaktı. Ve bunu güçle, kuvvetle değil, sözle ve sağduyuyla yapmayı amaçlıyorlardı.

Üç arkadaş günlerden bir gün, adı Obito olan maskeli bir adamla karşılaştılar. Obito onlara birlikte yalnızca barış ve sevginin hüküm sürdüğü bir dünya kurmayı teklif ediyordu. İçinde yaşadıklarının tam tersi, hayal gibi bir dünya olacaktı bu. Adama güvenemeyen Yahiko, zaten gerçekçilikten de çok uzak olan bu teklifini geri çevirdi. Ona kendi düşüncelerini anlattı; çekişmeleri ve çatışmaları, hiçbir türlü intikam gütmeden bitirmenin yolu, insanların acılarını bölüşmesinden geçiyordu. Onun bu ideallerini akla yatkın bulmayan Obito ise karşı çıkıp kendi hayalindeki dünyayı anlatmaya devam etti. Nagato ve Konan'ın onun sözlerinden etkilenip ikna olduklarını gören Yahiko, içten içe gücenmiş olmasına rağmen yoluna onlarla devam etmeye karar vermişti.

Takım kısa sürede, Ame'ye barış getirmeye istekli olan başka ninjaların da dahil olmasıyla büyümeye başlamıştı. Öyle ki, Hanzō'nun savaştan usanmış olan askerlerinden bile katılanlar oluyordu. Takımın adını Yahiko, Nagato ve Konan koydu: Akatsuki. Yani şafak. İdeallerine uygun bir şekilde, şiddete başvurmadan hareket etmeye devam eden Akatsuki'nin şöhreti yayılmaya başlamış, barışçı bir devrim peşindeki bu grup herkesin ilgisini çeker olmuştu. Yahiko, Nagato'nun güçlerine güveniyor, onu barışa giden bir köprü olarak görüyordu. Nagato'nun gerçekten de özel bir yeteneği vardı: *rinnegan* denen ve görünmeyen engelleri bile görmesini sağlayan özel bir güç.

Hanzō başlarda bu Akatsuki'nin başarılarını keyifle takip ediyor, yaptıklarını takdir ediyordu. Ancak çok geç-

meden, Konoha özel kuvvetlerinin başındaki Danzō onun kanına girip, Akatsuki'nin yaptıklarını kötülemeye başladı. Sonunda kendi iktidarının tehdit altında olduğuna ikna olan Hanzō, yalandan bir ittifak vaadiyle Yahiko'yu yanına çekti. Akatsuki'ye, diğer köylerle barış görüşmelerini yürütmelerini teklif ediyordu. Yahiko ve yandaşları bu teklifften memnun kalmışlardı. Şimdiye kadarki çabaları nihayet meyve vermeye başlamıştı. Derken planı başarıyla ilerleyen Hanzō sonunda Akatsuki'ye ihanet edip Konan'ı ele geçirdi. Konan'ın hayatına karşılık Nagato'dan Yahiko'yu öldürmesini istiyordu. Konan elbette ki buna karşı çıktı, onu dinlememelerini söyledi. Yahiko ve Nagato'nun, barışçı ideallerini hayata geçirmeye devam etmeleri için kendini feda etmeye hazırdı. Fakat Yahiko, Nagato'dan onu öldürmesini istedi. Nagato o şaşkınlıkla *kunai*'sini çıkardı ama ne yapacağını bilemiyordu. Onun kararsızlığını gören Yahiko ise *kunai*'yi ondan alıp kendine sapladı. Nagato'ya, dünyayı onun kurtaracağına olan inancının tam olduğunu söyledikten sonra yüzünde bir gülümsemeyle son nefesini verdi.

Dostunun ölümünü gören Nagato'nun dili tutulmuş, çaresizlik içinde donakalmıştı. Sevdiği birini yitirmenin acısını bir kez daha yaşıyordu şimdi. Nihayet, Hanzō askerlerine Nagato'yu öldürme emri verdiğinde gözü döndü ve Konan'ı kurtarmak için o muazzam gücüne başvurmak zorunda kaldı. Arkadaşının intikamını almak için ortalığı kan gölüne çevirmişti.

İNTİKAM YOLU

Yahiko'nun ölümü Nagato'yu derinden sarsmış, sadece bir dost değil, kendine örnek aldığı birini de kaybetmişti.

Bir yandan da her şeyi sorgulamaya başlamıştı. Tüm bunlar ne içindi? Çekişmeleri çözmek mümkün müydü? Yoksa gerçekten de sonu gelmez miydi tüm anlaşmazlıklar? Savaş ve barış, sevgi ve nefret... neydi bunlar? Bu kavramların, Nagato'nun gözünde birbirlerinden bir farkı kalmamıştı. Savaş ve beraberinde getirdiği acılar olmadan barış da olmuyordu. Birini sevmek demek, yokluğunda yaşayacağın acıyı göze almak demekti. Ve de birileri sevdiğini elinden aldığında yaşadığımız tek şey kırgınlık, üzüntü ve yıkılan bir adalet inancı oluyordu. Ardından nefret geliyor, o da intikam hırsına dönüşüyordu. Neden acı çeken bir tek ben oluyorum? Kendimi tüm bu üzüntülerden nasıl kurtarırım? Nagato acıları iyileştirme işini zamana bırakmaya karşı çıkıyordu. Onun için zaman çözüm değildi. Yas tutmayıp, hiçbir şey olmamış gibi davranmak Yahiko'nun ideallerine ihanet etmek, umut ve emeği görmezden gelmek demek olurdu. Nagato ve yoldaşları tüm o zaferlerini bir karşılık beklemeden, bir ideal uğruna kazanmışlardı. Nagato her şeyi bir kenara atıp, Yahiko'nun ona bıraktığı hayalden vazgeçemezdi. Barışın hüküm sürdüğü, insanların aynı acıları paylaşarak birbirlerini anlayabildikleri bir dünyanın hayalini. İşte bu hassas döneminde Obito çıktı karşısına. Konuşurlarken Obito onun bu dünya görüşünün barış getirmeye yetmeyeceğini söyledi. Nagato ise barış peşinde koşmanın daha fazla savaşa ve acıya yol açtığını anlattı ona. Sevgiyi korumak nefret doğuruyordu. Dolayısıyla bu dünyada barış kendiliğinden gelemez, kendi başına var olamazdı.

Nagato ve Konan çok geçmeden Obito'nun adamlarıyla birleşip Akatsuki'yi bir paralı asker ordusuna dönüştürdüler. Obito Nagato'yu bu yeni Akatsuki'nin lideri ilan etmişti ama aslında orduyu perde arkasından kendisi yönetiyor-

du. Ordunun ana amacı bütün kuyruklu canavarları ele geçirip dünyaya hâkim olmak, bu güçle de barışın hüküm sürmesini sağlamaktı. Obito'nun hayalini kurduğu, herkesin mutlu olduğu o dünya için bu canavarlara ihtiyacı vardı. Nagato ise, Obito'nun aksine, tüm bir köyü yok edebilecek kadar yıkıcı bir teknik geliştirmenin peşindeydi. Ama herkesi öldürmeyecek, sağ kalanların da bir daha hiçbir şey yapmaya güçlerinin yetmemesini sağlayacaktı. Nagato tüm bunları, eski ustası Jiraiya'yla karşılaştıklarında ona da anlattı. Onun silahları yıkım ve ardından gelen caydırıcılıktı. Nagato geçen yıllar içinde, ninja dünyasının en güçlü savaşçılarından biri olan Jiraiya'yı alt edecek kadar güçlenmişti. Eski ustasını ortadan kaldırarak aslında hiçbir zaman inanmadığı o barışçı ideallerini yok etmek istemişti. Onu gözünü kırpmadan öldürerek geçmişle tüm bağlarını koparmış, intikamcı ve yıkımcı bir tanrıya dönüşmüştü.

Hemen ardından Akatsuki kuyruklu canavarları teker teker yakalamaya girişti. Sonunda Konoha'ya gidip Naruto'nun içindeki Kyūbi'yi çıkarmanın zamanı gelmişti. Obito bu iş için Nagato'yu gönderdi. Nagato böylece Konoha ninjaları tarafından öldürülen annesi ve babasının intikamını alabilecekti.

YOĞUN ÇALIŞMA

Jiraiya'nın ölümünden kısa bir süre sonra, Naruto'yu eğitme işini, zamanında bildiği her şeyi Jiraiya'ya öğreten kurbağa üstat Fukasaku devraldı. Fazla zamanları yoktu; artık Akatsuki'nin bir numaralı hedefi haline gelen Naruto'nun bir an önce gelişip güçlenmesi gerekiyordu. Hiçbir insanın ayak basamadığı Myōboku Dağı'ndaki eğitimler

sırasında Fukasaku Naruto'ya Jiraiya'nın ilk romanını da okuttu. Jiraiya'nın Nagato'dan ilhamla yarattığı kahramanın hikâyesini okurken, eski ustasının ona öğretmek istediği şeyleri daha da iyi anlamıştı.

İNTİKAM ZAMANI

Günü geldi, Nagato, yanında Konan ve yönettiği altı cesetle birlikte Konoha'ya saldırıya geçti. Ardı ardına patlamalar oluyor, köyün kimi bölgeleri enkaza dönüşüyordu. Nagato'nun saldırısına böyle bir yıkımla başlamasının nedeni köye her şeyden önce korku salmaktı. Herkese acı çektirmeye kararlıydı. Bu esnada karşılarına çıkan herkese Naruto'yu soruyor, cevap alamayınca da gözünü kırpmadan öldürüyordu. Fakat bunca tehdit ve yıkım yeterli değildi. Nagato'nun karşısında, birbirine kenetlenmiş bütün bir köy halkı vardı çünkü. Köylüler Naruto'yu korumak için ellerinden geleni yapıyor, yoldaşlarına ihanet etmemek için canlarını bile feda ediyorlardı.

Akatsuki, kuyruklu canavarların çoğunu ele geçirerek köylerin arasındaki güç dengesini allak bullak etmişti. Akatsuki, ideallerini ve tabii ki muazzam güçlerini göstererek tüm anlaşmazlıkları çözmek, ninja dünyasının tek hâkimi olmak istiyordu. Nagato sonunda, karşısındakinin zihnine girmesini sağlayan bir teknik kullanarak Naruto'nun Konohagakure'de olmadığını öğrendi. Jiraiya'ya sözünü ettiği o korkunç silahını devreye sokmaya hazırdı. Bir hareketiyle bütün köyü yok edebilirdi. Ama önden köylüleri uyarıp, böyle bir acıdan kaçmalarının imkânsız olduğunu söyledi. "Barış" sözcüğünün ne anlama geldiğini kavramaları için bu acıyı çekmeleri gerekiyordu. Bu esnada, dostu

Nagato'yu bu halde görmek Konan'ı endişelendirmeye başlamıştı. Gözü hiçbir şey görmüyor, sonunda belki kendi hayatına da mal olacak kadar tehlikeli bir tekniği kullanmaya can atıyordu. Nagato geçmişi hâlâ unutamamıştı. Her ne pahasına olursa olsun kan döküp Konoha'dan intikam almak istiyordu. Ama daha da önemlisi, Yahiko'nun ölümünü kabullenememiş, Konoha'yı onun ölüsüyle yok etmeyi kafasına koymuştu. Nagato'nun o muazzam gücünün arkasındaki altı cesetten biri Yahiko'nunkiydi gerçekten de. Onun bedenini kontrol edip, onun ağzından konuşabilmek Yahiko'yu yaşatmanın yegâne yoluydu Nagato için.

Nagato nihayet, daha fazla beklemeyip o yıkıcı tekniğini devreye soktu. Köylüleri önce gözlerini kör edecek denli bir ışık karşıladı. Başka bir dünyadan geliyormuş gibi görünen bu ışığın hemen ardından da, bütün köyü yakıp yıkan bir patlama oldu. Işık Nagato'nun ilahi gücünü, patlamalar ve gürültüler de Nagato'nun uygun gördüğü cezayı temsil ediyordu. Onun adaletten anladığı buydu.

İçlerinde şifacılıkta en ileri ninja olan Tsunade, köylüleri ve ninja yoldaşlarını kurtarmak için canla başla çalışmaya girişti. Köyünün dümdüz oluşuna, insanlarının ölümlerine ve acılarına daha fazla dayanamayan Sakura sonunda Naruto'yu çağırmaya karar verdi. Köyün ileri gelenleri, Naruto'nun Myōboku Dağı'nda kalıp hem dağı beklemesini hem de Akatsuki ele geçirmesin diye Kyūbi'yi korumasını istiyordu. Sakura gibilerse Naruto'nun o anda yanlarında olmasını istiyorlardı. O varsa imkânsız diye bir şey olamazdı. Umudun ete kemiğe bürünmüş haliydi Naruto. İçindeki güce insanları işte böyle inandırmış, yüreklerinde bu denli silinmez bir iz bırakmıştı. Kaynağını başkalarına olan inancından ve ayağa kalkıp direnme iradesinden alan bir güçtü bu.

DESTANSI BİR DÖNÜŞ

Köyünün başına gelenleri duyan Naruto yanında Jiraiya'nın Nagato'yla dövüşüne yardım eden Fukusaku, Shima ve üç dev kurbağayla birlikte destansı bir giriş yaptı. Naruto altı cesetle ilk kez, dev bir kraterde karşılaştı. Onlarla arasında, yorgunluktan bitap düşmüş bir Tsunade duruyordu. Ninja dünyasının kurucularından Hashirama'nın kızı olan Tsunade, Akatsuki'nin, atalarının dünyasını ve hayallerini yok etmesine izin vermemeye kararlıydı. Naruto altı cesetten birini tek hamlede alt ettikten sonra Tsunade'den kenara çekilmesini istedi. Myōboku Dağı'nda aldığı eğitim Naruto'nun, çevresindeki herkesin farkında olabilmesini sağlamıştı. Fakat herkesin varlığını hissetmesine rağmen ustası Kakashi'den eser yoktu. Tsunade'ye Kakashi'nin bir görevde olup olmadığını sorunca kan donduran bir sessizlik oldu. Naruto, ustasının hayatını kaybettiğini anlamıştı. Ama durup üzülmenin zamanı değildi şimdi; önünde tüm varlığıyla odaklanması gereken bir dövüş vardı.

AYNI HOCANIN ÖĞRENCİLERİ

Nagato dövüşün bir yerinde devreye girip Naruto'yu etkisiz hale getirdikten sonra ona aynı hocanın öğrencileri olduklarını hatırlattı. Hemen ardından da barış denince kendisinin ne anladığını söyledi. Naruto'nun ölümünün kalıcı bir barış getirebileceğine inanıyordu. Naruto ise öfkelenip, barışın yolunun yıkımdan geçemeyeceğini anlattı.

Derken Nagato, dövüşün ilerleyen zamanında Fukasaku'yu öldürüp Naruto'yu kıskıvrak yakalamayı başardı. Naruto'nun iki elini birden metal bir çubukla sabitleyip ha-

reket edemez hale getirmişti. Naruto o haline aldırmadan Nagato'yu sorgulamaya başladı. Neyin peşinde olduğunu öğrenmek istiyordu. Buna karşılık Nagato ona amacının, ustaları Jiraiya'nın yapamadığını yapıp dünyaya barış ve adalet getirmek olduğunu söyledi. Hemen ardından onun hayattaki amacını sordu. Öfkeden iyice deliye dönen Naruto o andaki tek amacının onu oracıkta ezip geçmek olduğunu, bunun barış için de önemli bir adım olacağını söyledi. Nagato onu, sadece kendini düşündüğü için ayıpladı. Zamanında ailesini, dostlarını ve köyünü yok eden Konoha'lılar yani Naruto'nun insanlarıydı ne de olsa. Şimdi ne cüretle barış ve adaletten söz edebiliyordu? Konoha o savaşı sadece kendi çıkarları için, büyüyüp zenginleşebilmek için çıkarmış, köyünü çıkar çevrelerinin oyun alanına çevirmişti. Ardından da, alacaklarını alıp gittikten sonra köyü tam bir sefalet yuvasına dönmüştü. Naruto'nun o anda süngüsü düştü; bu sözleri duymak canını acıtmıştı. Nagato devam edip, şimdi Konoha'ya saldırarak geç kalmış bir adaleti yerine getirmek istediğini söyledi. Asıl amacı tabii ki Naruto'yu ele geçirmekti ama öncesinde acı, nefret ve adalet gibi kavramlar üzerinde konuşmak istiyor, onun da söyleyeceği şeyler varsa duymak istiyordu. Buna kendi hikâyesinden bahsederek başlamasının nedeni, Naruto'yu psikolojik olarak ezmenin peşinde olmasıydı. İkisi de aynı ustanın öğrencileriydi ve bu hayatta ikisi de aynı acıları çekmişlerdi. Ama şimdi, adaletten anladıkları başka olduğu için barışı farklı şekillerde arıyorlardı. Nagato için "adalet", intikam hırsını gizleyen bir laftan ibaretti. Arka arkaya hep başka intikam dürtülerini uyandıran, sonu gelmez bir nefret döngüsünün peşindeydi o. Jiraiya Naruto'ya barış hayallerini yıllar öncesinde anlatmıştı. Büyük usta, nefret denen belanın dünya-

yı kemirip durduğunun farkındaydı ama umudunu hiçbir zaman kaybetmemişti. İnsanların bir gün gerçeği göreceklerine olan inancı tamdı. Olur da bir gün kendisi de sorularına cevap bulamaz hale gelirse, şüpheye yer bırakmadan barışa inanmaya devam etmeliydi. Naruto o sırada henüz çocuk olduğu için ustasının bu sözlerinin ardındaki derin anlamı görememişti. Ama şimdi, yıllar sonra, Nagato'nun yüzüne bakarken anladı her şeyi. Belli ki Nagato da cevapların peşindeydi. Naruto'nun dünyaya barışı getirmek için ne yapacağını, hayatın içindeki bunca nefreti nasıl ortadan kaldıracağını merak ediyordu.

Nagato'nun, bu nefret döngüsünü kırmak için kuyruklu canavarlara ihtiyacı vardı. O büyük silahını onların sayesinde yapacak, bütün ülkeyi bu silahla vuracaktı. Dünyayı kalıcı barışa götürecek korkunç bir silah. Dünyanın tehlikeyle burun buruna geldiğini anlayan Naruto ona barışın böyle bir şey olmadığını söyledi. Ona nasıl ulaşılacağını tam kestiremese de böyle bir şey olmadığına emindi. Nagato ise gittiği yoldan emindi. İşin sırrı sürekli bir tehdit atmosferindeydi. Kalıcı barış ancak böyle bir tehdidin gölgesinde kurulabilirdi. İnsanlar, aradan yıllar geçtikten sonra acılarını unutacaklardı elbette. Zaman tüm korkularını alıp götürebilecek kadar mucizevi bir ilaçtı çünkü. İnsanın başından türlü türlü şeyler geçiyordu. Kimileri hayatını kaybediyor, kimileri hayatı keşfe dalıyordu. Hafıza, bilgeliği nesilden nesle aktarıyor olsa da, bazı şeyler muhakkak unutuluyordu. Sonra da, atalarının yaşadığı dehşeti yaşamamış olan yeni nesiller sil baştan anlaşmazlıklara düşüyor, savaşlar çıkarıyorlardı. Bazıları kendi çıkarları için, bazıları ideolojiler uğruna savaşıyor; bundan bir tek büyük güçler kazançlı çıkıyordu. İşte tüm bunlardan dolayı Nagato, Naruto'nun-

ki gibi bir barışın kalıcı olamayacağına inanıyordu. Herkesin uyum içinde yaşadığı bir dünyanın olabileceğini düşünmek kendini kandırmaktan başka bir şey değildi.

Naruto bu dövüşe başlamadan önce, ustasını öldüren kişiyi alt etmeye kararlıydı. Ama şimdi böyle rahatlıkla konuşup tartışabildiği bir rakibi olduğu için şaşkındı. Böyle konuşmaları genelde Naruto başlatırdı çünkü. Üstelik, rakibinin yüzüne vurduğu sorunlara bulabileceği somut çözümler yoktu. Akatsuki'nin yaptıkları belki akıl almaz şeylerdi ama hepsinin altında kendilerince haklı sebepleri varmış gibi görünüyordu. Naruto'nun böyle afalladığını fark eden Nagato, dövüşten kendi rızasıyla çekilmesini istedi. Zaten onun peşinde de değillerdi; buraya Kyūbi'yi ele geçirmeye gelmişlerdi. Ama neyse ki hem fiziksel hem de psikolojik olarak bitkin olduğu böyle bir anda arkadaşları bir kez daha yardımına koştular. Fukasaku'nun dul eşi Fuma ona kocasının ve Jiraiya'nın, dünyanın geleceği için ona bel bağlamış olduklarını hatırlattı. Orada bulunan herkes Naruto'ya inanıyor ve güveniyordu.

AŞKIN GÜCÜ

Derken Hinata çıkıverdi ortaya. Naruto ona hemen gitmezse ölebileceğini söyledi ama kızın umurunda değildi. Oraya yüreğinin sesini dinleyerek, tamamen kendi rızasıyla gelmişti. Naruto onu küçük bir çocukken, her şeyi göze alarak kurtarmıştı; şimdi de sıra ondaydı. Eskiden kırılganlığı yüzünden klanının aşağılamalarına maruz kalırken Naruto sayesinde değişip güçlenmişti. Ve yine, kendini kabullenip sevebildiyse sebebi Naruto'nun geçirdiği evrimden aldığı ilham olmuştu. Hinata ona ilk kez açılıyor, bunları ilk kez

itiraf ediyordu. Şimdi de bu sevgisi yüzünden hayatını feda etmeye hazırdı. Aldığı darbelerle yaralanıp kanlar içinde kalmış olmasına rağmen yerde sürünerek Naruto'nun yanına kadar gitmesi ve Naruto'yu yere mıhlayan çubukları çıkarmak için elinden geleni yapıyor olması Nagato'yu şaşırtmıştı. Sonunun iyi olmadığını bile bile yapıyordu bunu. Hinata son bir kez, Naruto'nun meşhur "ne olursa sözünden dönmeme" sloganını söyledikten sonra Nagato onu yüksekten yere vurup metal çubuklardan birini vücuduna saplayarak öldürdü. Böylece Naruto'ya bir şey göstermek istiyordu. Kendi annesi babası, gözlerinin önünde, birkaç korkak Konoha ninjası tarafından katledilmişti. Peki neyin pahasına? Evet, sevgi fedakârlık isterdi ama aynı fedakârlık nefret doğuruyordu. Bir sonraki durak ise dayanılmaz acılar oluyordu. Nagato ona nefret hissini anlatmaya çalışıyordu.

NEFRETİN İÇİNDE BOĞULMAK

Yaşadıklarından sonra allak bullak olan Naruto kendini kaybedip, yavaş yavaş Kyūbi'ye dönüşüyordu şimdi. Kısacık bir zaman aralığında ustası ve manevi babası Jiraiya'yı kaybetmişti. Konoha'ya döndüğündeyse köyünün yakılıp yıkıldığını ve ustalarından Kakashi'yle birlikte pek çok insanın öldüğünü görmüştü. Nihayet Nagato'nun Hinata'yı öldürmesi ise bardağı taşıran son damla olmuştu. Acı, yüreğine saplanıp kalmış, gözünü nefret ve intikam arzusu bürümüştü. Nefrete karşı barış için hiçbir çözümü kalmamıştı. Tüm bu sorunların onu aştığını hissediyordu. İçinde yeniden uyanan Kyūbi de onu serbest bırakmasını, acılarından ancak böyle kurtulabileceğini söylüyordu bir

yandan. Türlü duygu kasırgalarının arasında kalıp ruhen yorulmuş olan Naruto'nun dizginleri Kyūbi'ye vermekten başka çaresi yoktu artık. Umudunu kaybetmiş, acı ve nefretin hükmü altına girmişti. İçindeki canavarı tamamen serbest bırakmak üzereydi ki Minato karşısına dikilip engel oldu ona.

BABA SEVGİSİ

Minato ölmeden önce, Naruto'nun Kyūbi'ye dönüşeceği zamanda müdahale edebilmesini sağlayan bir teknik kullanmıştı. Naruto'nun şimdi karşısında babası, yani ninja dünyasının en saygın isimlerinden biri olan, efsane dördüncü *hokage* duruyordu. Hayatında ilk kez bir akrabasının sevgisini ve desteğini görüyordu. Ömrü boyunca ihtiyaç duyup, yoksunluğunu çektiği bir şeydi bu. Oğlunu öncelikle sakinleştirmesi gerektiğini bilen Minato ona, asıl suçlunun Nagato olmadığını, onu bir sistemin yarattığını anlatmaya koyuldu. Bu ninja sisteminin ve zihniyetinin değişmesi gerekiyordu. Savaş meydanına çıkıp da nefretle tanışmayan ninja yoktu. Çünkü rakiplerini yok etmek için bu nefrete mecbur kalıyorlardı. Sonra da sonsuz bir döngü başlıyor, çatışmaların ve acıların ardı arkası gelmiyordu. Naruto babasının sözlerini dinliyor, hak da veriyordu, ama Nagato'yu asla affedemezdi. Üstelik, babasının ve de Jiraiya'nın yapamadıkları bir şeyi yapabilecek kadar bilge görmüyordu kendini. Kararından caydırmayı kafasına koyan Minato, oğluna aynı sevgiyle yaklaşarak, nefret ve intikam üzerine konuşmaya devam etti. Onu dinledikçe yüreği baba sevgisiyle dolan Naruto sonunda, dövüşü bitirip ustası Jiraiya'nın meşalesini taşımaya karar verdi. Minato,

Kyūbi'nin mührünü kapatırken Naruto'nun da aklı başına gelmiş, içi yeniden heves ve coşkuyla dolmuştu.

Çok geçmeden Nagato ona, aynı yokluklardan ve acılardan geçtikleri için birbirlerini ancak birbirlerinin anlayabileceğini söyledi. O yüzden de iki denk savaşçı gibi konuşup çözüm bulabilirlerdi. Çünkü başından beri, birbirlerine acı çektirmekle içlerindeki acıları paylaşmış oluyorlardı. Fakat Nagato, birbirlerini ne kadar anlarlarsa anlasınlar, hiçbir zaman kardeş gibi olamayacaklarının farkındaydı. Annesini babasını öldürenlerin alınlarındaki Konoha bandını hafızasından silmesi imkânsızdı. Demek ki herkesin yaşadığı aynı olmuyor, acıları paylaşmak mutlak bir anlaşmaya götürmüyordu. Bunda ninja sisteminin, klanların, köylerin ve ülkelerin payı büyüktü elbette. Öte yandan Naruto, rakibine büyük zararlar vermeyi başarmış olsa da, kazanmak ya da kaybetmek umurunda değildi. O anda tek istediği, Nagato'yla ölüler üzerinden değil, birebir, yüz yüze görüşüp tanışabilmekti. Onun saklandığı yere giderken ileri gelen ninjalardan biri çıktı karşısına. Nagato'nun işini bitirip, yaptıklarını ona ödetmek istiyordu. Ama Naruto bunu ona bırakmasını istedi. Onu ya da yandaşlarını öldürmek geçmişin hatalarını tekrar etmekten başka bir şey değildi. Sonrası aynı nefret ve acı döngüsüydü. Naruto artık kazanmayı değil anlamayı ve ikna etmeyi istiyordu.

FİKİR DÖVÜŞÜ

Naruto, Akatsuki'nin gerçek yüzüyle ilk kez karşılaştığında akıl hocaları Jiraiya ve Kakashi geldi gözünün önüne. Ve de onların ölümüne yol açan kişiyi görmek içindeki öfkeyi yeniden kabarttı ister istemez. Nagato onda intikam

arzusu doğurmuştu. Fakat hemen ardından babasının ve Jiraiya'nın sözleri de gelmişti aklına. Zihni türlü düşünceler ve duygularla çalkalanıyordu şimdi. Tek bildiği, nefrete yenik düşüp o uğursuz döngüyü yeniden başlatmak istemediğiydi. Nagato'yu öldürmek hiçbir sorunu çözmez, tersine, içindeki adalet hissini zedelerdi. Kaldı ki, intikam almak için barış arzusunu bahane etmesi de olmazdı. Peki neden kalkıp yanına kadar gelmişti? Her şeyden önce, onu görünce kendisi ne hissedeceğini merak ediyordu ve merakını gidermişti. Nagato onda öldürme, nefret, intikam ve matem hislerinden başka bir şey doğurmamıştı. Hepsi de az çok bildiği duygulardı ama her zamankinden farklılardı şimdi. Tam harekete geçecekken Jiraiya'nın sözlerini hatırlayıp durdu. Ustasının ona emanet ettiği bir barış ideali vardı.

Nagato'yla ustalarının aynı olduğunu ilk öğrendiğinde çok şaşırmıştı Naruto. Nagato onca eğitimden sonra nasıl olmuştu da böyle birine dönüşmüştü? Nagato'nun, diğer bazı gözü dönmüş Akatsuki üyeleri gibi zevk için öldürmediğini görmüştü. Yarattığı kargaşanın arkasında bir hikâye vardı. Naruto ona, barış ve nefret üzerine düşüncelerini, hikâyesini tamamen dinledikten sonra açıklayacağını söyledi. Nagato da, ne diyeceğini çok merak ettiği için kabul etti anlatmayı. Konuşup tartışmaya başından beri açıktı zaten. Benzer geçmişlerine rağmen onları birbirinden ayıran bazı şeyler vardı. Nagato annesini babasını Konoha ninjalarına kurban vermişti. Naruto da ustasını ve yoldaşlarını Nagato yüzünden kaybetmişti. Peki aynı ustanın iki öğrencisi, aynı değer eğitimini almış olmalarına rağmen neden bu kadar ayrı düşmüşlerdi? Nagato anlatmaya başladı.

İLK ACILAR

Aslında annesi babası yanlışlıkla öldürülmüştü. Konoha'lı o ninjalar bir hata edip, onları da ninja sanmışlardı. Konoha'lı ninjalar yiyecek ve öteberi almak için gittiklerinde Nagato ve ailesi de kaçmak üzerelerdi. Fakat Nagato, kapıdan çıkarlarken bir vazoyu devirip kırınca sesini duyan Konoha'lılar onları yakalamış, sonra da ninja sanıp öldürmüşlerdi. Haliyle Nagato'nun üzüntüsüne bir de suçluluk duygusu eklenmişti ve de ömrünün geri kalanında, hiçbir zaman kapanmayacak olan bu yarayla yaşamak zorundaydı. Derken açlığın tüm duyguların önüne geçtiği zor zamanlar gelmişti. Neyse ki kendisiyle aynı durumda olan Konan ve Yahiko'yla karşılaşmıştı da, halihazırdaki dertlerine bir de yalnızlığı eklemek zorunda kalmamıştı. Gel zaman git zaman, bu ayrılmaz üçlü bir gün Jiraiya, Orochimaru ve Tsunade'yle karşılaştı. İçinde bulundukları bu çaresizlikten nefret eden Yahiko ninja sanatını öğrenmeye can atsa da, Nagato Konohagakure'li bu ninjalara güvenmekte ilk başlarda güçlük çekmişti. Fakat zamanla her şey değişmiş, Nagato özellikle de Jiraiya'yla farklı bir bağ kurmuştu. Derken bir gün Nagato Yahiko'yu kurtarmak için ilk kez birinin canına kıydı ve sonrasında büyük bir pişmanlık duygusunun altında ezilmeye başladı. Kendi gücünün büyüklüğüne karşı duyduğu korku ile sevdiklerini kaybetmeme arzusu arasında gidip geliyordu. Onu bu eziyetten kurtaransa Jiraiya ve bilgelik dolu sözleri olmuştu. İnsan acıyı bilmeden büyüyüp olgunlaşamaz, yeterince deneyim biriktirmeden doğru kararlar veremezdi. Deneyim ise bilgelik ve adaleti getirirdi beraberinde. Nagato aradığı cevabı nihayet bulmuştu. İki dostunu her ne pahasına olursa olsun korumaya bundan sonra da devam edecekti.

Öte yandan, Nagato'nun gözlerindeki gücü fark etmiş olan Jiraiya ona ninja tekniğini öğretmeye karar vermişti. Efsaneye göre, Keşiş Rikūdo adında biri, kadim zamanlarda dünyayı kötülerin elinden bu göz tekniği sayesinde kurtarmıştı ve aynı gözler şimdi Nagato'da da vardı. Jiraiya'nın, barış hayallerini ona aşılamak istemesinin sebeplerinden biri de bu olmuştu.

YENİ DUYGULAR

Nagato hikâyesine Yahiko'nun ölümünden sonra yaşadıkları ihanetleri anlatarak devam etti. Doğru düzgün yasını bile tutamamışken, geride bıraktığı acı ondaki barış ideallerini değiştirmeye başlıyordu. Aradan onca yıl geçip olgunlaşmış olsa da, annesinin ve babasının öldüğünde düştüğü çaresizliğe yeniden düşüyordu. Hayattaki kılavuzunu, rol modelini kaybetmişti ne de olsa. Sonrasında pek çok çarpışma oldu, pek çok insan öldü; aradan geçen yıllar kanla yazılacaktı. Hatta Akatsuki'nin amblemindeki kızıl bulutlar da buradan geliyordu: Ame'de dökülen kanların şafağı.

Bir keresinde beşinci *hokage*'yle de görüşmüş, onun suçlamalarının hiçbirini kabullenmeyen Tsunade'nin sözleri içindeki öfkeyi daha da kabartmıştı. Konoha'lılar her ne kadar suçu kendilerinde görmeseler de, Ame'deki savaşın başlangıcından sürdürülmesine kadar her şeyde parmakları vardı. Hiç değilse, savaşın kendi köylerine uğramaması bile değiyordu tüm çabalarına. Bir tek Jiraiya farklı düşünüyor, sebep oldukları acılar yüzünden kendini suçlayabiliyordu. Nagato, Yahiko ve Konan'ı kanatlarının altına almasının bir nedeni de buydu zaten: bir çeşit "telafi" ça-

bası. İnsanların barış hakkında atıp tutmaları Nagato'nun midesini bulandırıyordu. Küçük köylerin ve sakinlerinin yaşadıkları acıları silmek mümkünmüş gibi... Nagato sözlerini, nefretin insan ırkına ait bir şey olduğunu söyleyerek tamamladı. İnsanların komşularına saldırmasını önlemek mümkün değildi. Dünya böyle lanetlenmiş bir yerken gerçek barış erişilmez bir hayalden ibaretti.

NARUTO'NUN CEVABI

Nagato'nun anlatacakları bittikten sonra ilk iş olarak cebinden Jiraiya'nın azimli bir ninjayla ilgili yazdığı kitabı çıkardı Naruto. Onu sonuna kadar dinlemiş, söylediği bazı şeylere hak vermişti. Ama içindeki nefret hâlâ diri olduğu için bağışlayamıyordu onu. Ustasının katilini, köyünün baş düşmanını nasıl bağışlayabilirdi ki? Kendinde öyle bir güç bulabilir miydi? Cevap, Jiraiya'nın kitabındaydı. Naruto her ne kadar ustasının ve yoldaşlarının intikamını almak istese de, bu yol Jiraiya'nın değerlerine ve kişiliğine zerre uymuyordu. Şimdi intikam arzusuna yenik düşerek ustasının hayaline ihanet edemez, nefret döngüsünü daha fazla besleyemezdi. Jiraiya dünyayı, yazdıklarıyla da değiştirmek istemişti ve bunun en büyük kanıtı elinde tuttuğu kitaptı. Bu uğursuz kapandan çıkmanın tek yolu Jiraiya'nın hayalinin peşinden koşmaya devam etmekti. Ustasının hayali onun hayaliydi; barış arayışını, her ne pahasına olursa olsun o sürdürecekti.

Naruto intikam almaktan böylece vazgeçti. Nefreti hâlâ yerli yerindeydi, evet, ama bu yeterli değildi. Yüreği ona bağışlamasını fısıldıyordu. Naruto'nun hayat felsefesi bağışlama üzerine, ikinci bir şans verme üzerine kurulu değil

midir zaten? Ne olursa olsun umut hep vardır ve var olmaya devam etmelidir. O da Nagato gibi çaresizliğe kapılıp yanlış yola sapabilirdi ama öyle yapmayıp olgunluğu ve bilgeliği seçti. Başkalarının acılarını paylaşarak, anlayıp bağışlayarak güçlenen bir bilgelik. Ustasının aktarmak istediği değerler bunlardı ve onun düşüncelerini onurlandırmak Naruto'ya düşüyordu.

Fakat Naruto'nun cevabı Nagato'yu tatmin etmemişti. Tüm bunları türlü hayalperestlikler, beyhude çabalar olarak görüyordu. Bunun sebebi, kendi fikirlerine ve barış anlayışına takılıp kalmış olmasıydı elbette. Diyaloğa açık olduğunu söylese de, Naruto'nun cevabını kabullenmeyi reddediyordu. Naruto ise, kendi doğasına uygun bir şekilde, vazgeçmeyip Nagato'yu ikna etme çabasına devam etti. Peki ama bunu nasıl yapacaktı? Yıllardır aynı düşüncelerle yatıp kalkmış birine yanlış yolu seçtiğini nasıl gösterebilirdi? Nagato'nun eskiden iyi biri olduğu çok açıktı. Zaten insan kötü doğmaz, sonradan öyle olurdu. Yanında ona örnek olacak birileri ya da yol gösterecek değerler olmazsa eğer, etrafına baktığında acıdan başka bir şey göremezdi elbette. Naruto onu nasıl ikna edeceğini bulmuştu. Oraya açılan kapı başından beri aralıktı ne de olsa. Öyle olmasa, onun sözlerini böyle merakla dinler miydi? Peki ama kapıyı ardına kadar açıp, karanlığı kendi ışığıyla nasıl doldurabilirdi? Tabii ki ona kendi sözleriyle gelerek. Jiraiya'nın kitabı Nagato'nun söylediklerıyle başlıyordu. Nagato, ustası Jiraiya'ya, barış hayaliyle ilgili olarak şunları söylüyordu: "Bu laneti bozacağım... İnsanlara barış getirmek için elimden geleni yapacak, bir an olsun pes etmeyeceğim." Naruto bunları okuyarak Nagato'nun güzel anılarını canlandırmayı başarmıştı. Genç, iyimser ve kararlı günlerden kalma

güzel anılarını. Ustasının en büyük amacı, öğrencisine dünyayı değiştirme gücünü verebilmekti ve bunun yolu hiçbir zaman umutsuzluğa kapılmamaktan geçiyordu.

Jiraiya ona ilham veren öğrencisinin adını kitabının son sayfasında açıklıyordu. Naruto da şimdi ona adıyla seslenerek kapıyı biraz daha açtığını fark edebiliyordu. Nagato'nun kafası karışmış, dengesi şaşmıştı. Naruto'nun sözlerini duymak onu geçmişe, karanlığa düşmeden önceki zamanlarına götürmüştü. Yahiko ölmeden önceki günlere. Naruto onun yüreğine dokunmayı başarmıştı. Geçmişteki Nagato'yu düşündükçe şimdiki Nagato'nun geldiği yeri görebilmeye başlamıştı. Jiraiya'nın ona söylediği son sözleri hatırlarken, insanlara yaşattıklarının, hep kendi acılarını nasıl dindireceğini bilememekten kaynaklandığını fark etti. Bu kitabın kahramanı hayal değil gerçek biriydi. *Hokage* olduğunda Ame'ye barış getirmeye yemin etmiş biri. Ama Nagato'nun hâlâ kuşkuları vardı. Örneğin, Naruto'nun gelecekte yolunu değiştirmeyeceğinin garantisi var mıydı? Nagato karanlığa gömüldüyse sebebi çektiği kimi acılardı ve acı, hayatın vazgeçilmez bir parçasıydı. Madem öyle Naruto ileride böyle acılara maruz kalıp değişmeyeceğinden nasıl emin olabilirdi? Bu sözlerden etkilenen Naruto acının ne olduğunu kendisinin de bildiğini söyledi. Öyle ki, içinde hâlâ kapanmamış pek çok yara vardı. Ama tüm bunlara rağmen ustasının hikâyesine ihanet edemezdi. Bu kitap Jiraiya'nın mirası, gelecek nesillere aktarmak istediği düşüncelerinin ve değerlerinin belgesiydi. Haliyle, yaşanacak hiçbir şey tarihin akışını değiştirmemeliydi. Kahraman değişirse hikâye aynı kalamazdı. Oysaki Naruto hikâyeyi bundan sonra yapacaklarıyla yazmaya devam edecekti. Seçtiği yol buydu ve hiçbir engel onu yolundan çeviremezdi.

Naruto'nun anlattıkları Nagato'nun zihninde pek çok şeyin uyanmasını sağlamış, onu dinlerken eski Nagato'ya dair pek çok şeyi adeta yeniden keşfetmişti. Yahiko'nun ölümünden sonra dizginleri nefretin ve ıstırabın ellerine bırakmış, barış yanlısı ustasının ideallerini görmezden gelmişti. Öyle ki, gözünü intikamdan başka bir şey görmez olmuştu. Şimdiyse Naruto sayesinde tüm bunların farkına varabilmişti. Aralarındaki bu konuşma ve fikir çarpışması, Jiraiya'nın bu iki öğrencisi için de faydalı olmuştu. Kapı ardına kadar açıktı artık. Naruto'nun ışığı, yıllardır karanlıkta uyuyan eski Nagato'yu uyandırmıştı. Dahası, Naruto'nun sözleriyle ikna olmuş, hikâyedeki diğer pek çok karakter gibi Nagato da ona ve onun yoluna inanmaya başlamıştı. Naruto varken başka bir gelecek hayal etmek mümkündü. Kendi şimdiye kadar kaçıp durduğu bir gelecek.

ORTAK BARIŞ

Yaptıklarından pişman olan Nagato, özel bir teknik kullanarak Konoha'da canından ettikleri pek çok insanı diriltmeyi başardı. Bu onun kendi hayatına mal olacaktı ama umurunda değildi; hatalarını böylece affettirmenin peşindeydi. Ustası Jiraiya'nın yolunda hiç değilse bunu yapabilirdi. Fakat son nefesini vermeden önce Naruto'yu uyarmayı da ihmal etmedi. Onları bekleyen savaşları bilmesinde fayda vardı.

Ölüm ve acıdan başka bir şey getirmeyen savaş herkesi derinden sarsar. İnsanın sevdiği birini yitirmeyi kabullenmesi çok zordur. Her ölüm ani, her ölüm amansızdır. Böyle bir gerçeğe inanmakta zorlanan insan olaylara dışarıdan bakmaya çalışır, her şeyin iyi sonuçlanacağına inanmak

ister. Sevdiklerimizin yasını tutarken hayatın ve ölümün anlamı üzerine de düşünürüz. Ancak acı her şeyin üstündedir. Kendi nesli hiç böylesini görmediği için savaş nedir bilmeyen Naruto, sevdiklerini kaybetmenin, içinde doğurduğu nefreti birebir yaşadı. Gitgide büyüyen ve sonunda adresini şaşıran bir nefret. Nagato'nun Naruto'dan bir isteği vardı: Savaşlardan kaçınmak ve kalıcı bir barış kurmak için gereken çözümü bir tek o bulabilirdi. Nagato bunu yapabileceğine güveniyor ve inanıyordu.

KONOHA'NIN KAHRAMANLARI

Naruto köye dönerken içinde Jiraiya'nın, Yahiko ve Nagato'nun hayallerini ve ideallerini de taşıyordu artık. İyiden iyiye büyüyüp olgun bir insan olmuştu. Efsane babasıyla karşılaşmış, ustasının ve büyüklerinin mirasını devralmıştı. Üstelik, hayatta büyük işler başarma isteği her zamankinden daha güçlüydü şimdi. Konoha'ya girmeden önce Jiraiya'nın mezarına gidip sunağa kitabını ve Konan'ın yaptığı origami çiçeklerini bıraktı. Gelecekten umutlu, ustasını onurlandırabildiği için mutluydu. Yüreği huzurla dolmuştu. Tıpkı ölmeden önce Nagato'nun yüreğinin olduğu gibi. İkisi çok şeyler görmüş, çok şeyler yaşamışlardı. Nagato, dostu Yahiko'nun ölümünü hiçbir zaman kabullenememiş, cesedini de bu yüzden yanından hiç ayırmamıştı. Ama Naruto sayesinde, hayatla vedalaşırken onunla da huzur içinde vedalaşmıştı.

Tüm bu olanlardan sonra bitkin düşen Naruto köye girerken bayılacak gibi oldu ama Kakashi hemen yardımına koşup düşmesine engel oldu. Ustasıyla birlikte Konoha'ya girdiklerinde herkes onu bir kahraman gibi karşıladı. Ko-

noha'nın kahramanıydı o. Naruto biraz şaşırmıştı ama sevinçliydi. Bunca sevgi ve ilgi, bir şeyler başardığını gösteriyordu. Güçlü düşmanını alt etmekle kalmamış, yaptıklarından pişman olmasını da sağlamıştı. Tüm köy onunla gurur duyuyordu. İçlerinde bir zamanlar ondan nefret etmiş olanlar da vardı ama Naruto'nun umurunda değildi bu. Hep hayalini kurduğu bir şeyi yaşıyordu şimdi.

Nagato'yla olan tartışmaları sırasında Naruto onun kadar dil dökmek zorunda kalmamış, söyleyemediği pek çok şeyi içtenliğiyle göstererek onu gerçek davaya geri döndürmeyi başarmıştı. Aralarındaki fikir mücadelesinde kimse haksız değildi aslında. Herkesin kendince sebepleri vardı. Biri için barış diğeri için matem anlamına geliyordu.

Travmaları atlatmak gerçek hayatta Naruto'da gördüğümüz kadar kolay olmayabilir, ama Kishimoto'nun meseleyi betimleme şekli herkes için ilham vericidir. İki karakter arasındaki bu fikir dövüşü diyebileceğimiz şeyi Kishimoto son derece ayrıntılı bir şekilde verebilmiştir. Eğer ki amaç Nagato'yu ikna etmekse Naruto'nun onu gerçekten iyi anlaması beklenirdi. Bunun için de onun hissettiği nefretin aynısını yaşaması gerekirdi. Ama Kishimoto'nun Naruto'su, içine ilk kez düştüğü yas, intikam ve nefret hislerinden, kendi özüne sadık kalarak çıkmayı bildi. Ninja dünyasını tüketen nefret döngüsünden çıkmanın yolunun bağışlamaktan geçtiğini anlamıştı.



"NARUTO ŞİMDİYE KADARKİ HAYATIMI DERİNDEN SARSMIŞ OLAN BİR KARAKTER. SASUKE, ITACHİ'YLE VE KENDİ KÖYÜYLE İLGİLİ GERÇEĞİ ÖĞRENMESEYDİ NAGATO GİBİ BİRİNE DÖNÜŞÜRDÜ HERHALDE. NAGATO İSE YAŞADIĞI KAYIPLARDAN SONRA DENGESİNİ ŞAŞIRMIŞ BİRİ. NİYETİ İYİ OLSA BİLE, HEP YAŞAMLA ÖLÜM ARASINDA DANS ETMİŞ, VERDİĞİ KARARLARDA AŞIRI UÇLARDAN KENDİNİ KURTARAMAMIŞ. AMA İNSANIN SEVDİĞİ BİRİNİ KAYBETMESİ HER ŞEYİ DEĞİŞTİRİP ALTÜST EDEBİLİR TABİİ Kİ. KİMİLERİ SUYUN YÜZEYİNDE KALIR, KİMİLERİ DE OKYANUSUN DİBİNİ BOYLAR."





İÇİNDEKİ CANAVAR - KYŪBİ

Dokuz kuyruklu tilki canavar Kyūbi'nin eserde çok önemli bir yeri vardır. Naruto'nun hem annesini babasını kaybetmesine hem de mutsuz bir çocukluk geçirmesine neden olmuştur. İnsanların ondan neden nefret ettiklerine anlam veremediği, kimsenin de çıkıp içinde bir canavar olduğunu söylemedikleri, tamamen belirsizlikler ve sıkıntılar içinde geçen bir çocukluk.

Gerçeği öğrendiği gün ise Naruto'nun hayatının en önemli dönüm noktalarından biri olmuştur. İçinde bir canavar olduğunu keşfettikten sonra bu gücü, elbette ona acı çektiren insanlardan intikam almak için kullanabilirdi; ama o, Iruka sayesinde karanlığı değil, aydınlık yolu seçmiştir. Ardından, tabii başta Iruka olmak üzere, köyün diğer ninjaları da ona, dürtülerini ve canavarının gücünü kontrol etmesi için yol göstericilik yapmıştır. Bunlardan Kakashi, Jiraiya, Yamato, Minato, Killer Bee ve annesi Kushina bazılarıdır. Hepsinin de çok yardımı dokunmuştur, ama Naruto aslında Kyūbi'yle yalnızken daha iyi başa çıkabilmiştir. Sonunda, içindeki bu canavarla mücadele ederek geçen uzun yılların ardından onu bir yoldaşa, hatta sadık bir dosta çevirmiştir.

Peki yıllar yılı nefretin yiyip bitirdiği korkunç bir canavarı Naruto nasıl oldu da böyle yola getirebildi? Tabii ki en güçlü yanlarından biri olan bağışlayıcılığı sayesinde. Bu hayatta yaşadığı pek çok talihsizliğin ardında Kyūbi'nin olduğunu bilse de, ondan hiçbir zaman tam anlamıyla nefret etmedi Naruto. Edemedi çünkü ona daha yakın biri yoktu aslında. Tüm üzüntülerinin, yediği tüm darbelerin, yaşadığı tüm çalkantıların en büyük tanığı oydu. Naruto'yu on-

dan daha iyi kim tanıyabilirdi ki? Ama tek amacı serbest kalıp dünyaya kargaşa salmak olan Kyūbi hiçbir zaman rahat durmadı elbette. Derken bir gün, Naruto onun gözlerinin içine bakarak, ruhunu kemiren nefreti kendisinden başka kimsenin yok edemeyeceğini söyledi ona. Aralarındaki dostluk işte bu sözlerle başlayacaktı.

ONUN HİKÂYESİ

Kyūbi, keşiş Rikudō hayata gözlerini yummadan önce doğmuştu. Bu kadim zamanlarda, kargaşanın hüküm sürdüğü dünyaya barış getirmeyi kafaya koyan keşiş Rikudō, bütün canavarların atası olan Jūbi'nin gücünü mühürleyerek dokuz küçük canavara dağıttı. Sonra da her birine birer isim verip dünyanın dört bir yanına saldı onları. İçlerinden en güçlüsü olan Kurama'nın adını da Kyūbi olarak değiştirip, nefreti içine hapsetti. *Jinchūriki*'lerin içine hapsedilmenin azdırdığı bir nefret.

Naruto Kyūbi'nin gücünü ilk kez Haku'ya karşı, Sasuke'nin öldüğünü sandığı bir anda kullandı. Sevdiği birini yitirmenin acısını ilk kez yaşadığından öfkesine hâkim olamamış, karşısındaki güçlü düşmanı alt etmek için dayanılmaz bir arzu duymuştu içinde.

Bir keresinde, Naruto'yu sınamak isteyen Jiraiya onu bir uçurumdan aşağı itti. Amacı, Naruto'nun Kyūbi çakrasını açıp açmayacağını görmekti. Jiraiya Naruto'ya o güne dek içindeki canavarı dizginlemeyi öğretmeye çalışıyordu, bu seferse zor durumda kaldığında ne yapacağını görmek istiyordu. Ölümün eşiğinde olduğunu hisseden Naruto'nun bilinçaltında Kyūbi çıktı karşısına. Ondan ne kadar korkarsa korksun, cesaretini toplayıp, gücünü bir seferliğine ona

vermesini istedi. İçine mühürlendiği bedenle birlikte ölüme gitmekte olduğunu fark eden Kyūbi de gücünü paylaşmaya razı oldu. Sonrasında Naruto da dev kurbağa Gamabunta'yı yardıma çağırmayı başardı.

ZAYIFTAN GÜÇLÜYE

Naruto Kyūbi'nin gücünü bir kez de *chūnin* sınavı sırasında, rakibi Neji'yi yenmek için kullandı. Sınıfının en parlak öğrencilerinden biri olan Neji'ye karşı, zayıflıklarını güce çevirmeyi bilmişti bir kez daha. Canavarının gücüyle şahlanarak en yenilmez düşmanlarını yenebiliyordu, ama daha da çok, sözcüklerine inandırıcılık katıyordu bu güç. Örneğin Neji gibi birini ikna edip sağduyuya geri döndürmek için önce dövüşte alt etmesi gerekiyordu. İşte Kyūbi'nin gücünün böyle bir faydası daha vardı. Aynı şey Gaara'yla dövüşürken de oldu. Naruto onu Kyūbi çakrası sayesinde yere serdikten sonra dövüşü sözcükleriyle tamamlamıştı. Hayattaki pek çok derdinin arkasında Kyūbi vardı belki, ama Naruto bu derdi zaman içinde bir avantaja çevirmeyi öğrenmişti.

Tabii dürtülerine yenik düşüp, öfkesini Kyūbi'ninkiyle birleştirdiği zamanlar da oldu. Örneğin Sasuke'nin ortadan kaybolmasının tek sorumlusu olarak gördüğü Orochimaru'yla karşılaştığında Kyūbi'nin dizginleri ele almasına izin vermişti. Bu esnada Sakura'ya zarar verdiğini öğrendiğindeyse dünyası başına yıkıldı. Böyle bir gücü serbest bırakmakla arkadaşlarını tehlikeye atabiliyordu demek ki. İşte bu yüzden, sonradan Sasuke'yle karşılaştığında Kyūbi'nin çağrısına kulaklarını tıkamayı seçti. Artık kimseye böyle bir sebepten zarar vermek istemiyordu.

Nagato'yla olan dövüşlerindeyse hiç olmadığı kadar zor bir duruma düştü Naruto. Hinata'nın, gözlerinin önünde ölmesi ona tarif edilmez bir acı vermişti. Öyle ki, ona bu acıyı çektireni öldürmesi gerektiğini söyleyip duran Kyūbi'nin çağrılarına daha fazla dayanamayıp onu serbest bırakmaya girişti. Fakat tam sekizinci kuyruğa kadar gelmişti ki babası Minato devreye girip engel oldu ona.

Babasıyla bu buluşması Naruto'nun hayatının dönüm noktalarından bir başkası oldu. Tam anlamıyla kaybolmuştu; ne yapacağını bilemez haldeydi. Jiraiya'yı, Kakashi'yi ve Fukasaku'yu kurban vermiş, Hinata'nın yürek parçalayan acılarına tanık olmuştu. Bunca kaybın getirdiği öfkeden gözü kararan Naruto tam geri dönülemez bir yola girecekken babası yetişip, sakinleşmesine ve içine düştüğü öfke uçurumundan çıkmasına yardım etmişti. Ömrü boyunca bir babanın, evladına olan kayıtsız şartsız sevgisi ve güveninden yoksun yaşayan Naruto için bu destek doğru yolu görmesi için yeterli olmuştu. Böyle bakınca Naruto'nun babasıyla buluşmasında Kyūbi'nin de katkısı olduğu söylenebilir.

İÇ MÜCADELE

Dördüncü Büyük Savaş'ın başlarında Naruto Kyūbi'yi daha iyi denetleyebilmek için bir eğitimden geçti. Amaç, onu dünyaya barış getirmek için kullanabilmekti. Nihayet bir gün hakikat şelalesinin dibinde Kyūbi'nin nefretine boyun eğmiş olan karanlık ikiziyle karşılaştı. Sonrasında giriştiği iç mücadelede bu karanlık tarafını güç yoluyla alt edemeyeceğini anladı. Onun ikna edilmesi, çektiği üzüntünün dindirilmesi gerekiyordu. Bu karanlık ikiz, köylüle-

re güven olmayacağında ısrar ediyordu. Tüm sıkıntıların kaynağı olan ikiyüzlü savaşçılardı hepsi de. Naruto ise ona, köylülere büyük saygı duyduğunu ama her şeyden çok kendine inandığını söyledi. Ve bunda içindeki karanlığın da yardımı olmuştu. Çektiği acılar olmasa fiziksel ve zihinsel olarak güçlenemezdi de. Kendini bir anda yalnız ve terk edilmiş hisseden karanlık tarafı, bunun acısını çıkarmak için Naruto'ya saldırdı. Naruto ise onu kollarının arasına alıp, bu yolda ona katılmaya davet etti. Bunca talihsizliğe göğüs gerdiği için teşekkür borçluydu ona. Bu karanlık ikizi nihayet, Naruto'nun ışığıyla aydınlanmış, geçmişini kabullenip iç huzuru bulmuştu. İkisi yeniden birleşip tek bir Naruto olmuşlardı artık.

İÇİNDEKİ CANAVARI DİZGİNLEMEK

Kyūbi'yi kontrol altına almak Naruto'nun hayatta en zorlandığı şeylerden biriydi. Kyūbi'nin nefreti o kadar güçlüydü ki, ruhuna sızıp kişiliğini zapt etmek için başından beri elinden geleni yapıyordu. Başka çıkar yolu kalmadığını gören Naruto onu nihayet serbest bıraktı. Bunca zamandır bedenine hapsolduğu kişinin onu dizginlemek istediğini anlayan Kyūbi ise Naruto'yla dövüşe tutuştu. Naruto bu canavarı kendi manevi güçleriyle dengelemeye çalışıyordu ama Kyūbi'nin hiddeti her şeyden güçlüydü. Acı dolu hatıralarla nefreti su yüzüne çıkan Naruto tam pes edecekti ki bu kez de annesi Kushina çıktı ortaya.

ANNEYLE KARŞILAŞMA

Annesi göz alıcı güzelliğiyle karşısındaydı şimdi. Kadın ona annesi olduğunu söylemeye kalmadan, gözyaşları içinde atılıp ona sımsıkı sarıldı Naruto. Onu tanımıştı. Ömrü boyunca onunla tanışmanın hayalini kurduğu için sevinçten ne yapacağını bilemez haldeydi şimdi. Birilerine "Anne" diyebilmenin mutluluğuyla bir sürü soru sordu ona. Sorularını cevaplamaya geçmeden önce Kyūbi'yi zincirleyen Kushina, oğluna Minato'nun ileride böyle bir günün geleceğini öngördüğünü söyledi. Naruto'nun, Kyūbi'nin gücünü kullanmaya çalışacağını tahmin etmişti. Bu yüzden de, oğluna gerektiğinde yardım edebilmesi için mühre Kushina'nın çakrasını da eklemişti. Annesini, yüzünde kocaman bir gülümseme, bir çocuk gibi titreyerek dinliyordu Naruto. Onsuz geçen yılları telafi etmek istiyordu. Kushina ona kendi çocukluğunu, Minato'yla tanışmasını, ilk kadın *hokage* olma hayallerini anlattı. Annesinin sözleriyle rahatlayıp yeniden huzur bulan Naruto, Kyūbi'nin gücünü dizginlemeye hazırdı artık. Kushina hikâyesine, onun doğduğu günü anlatarak devam etti.

GERÇEK SEVGİ

Oğlunun bir *jinchūriki* olarak doğması ve yetim büyüyecek olması Kushina'yı çok üzmüştü. Naruto anne ve baba sevgisi olmadan, üstelik içindeki canavarın ağır yüküyle büyümenin her türlü zorluğunu çekmişti, ama eksikliğini çektiği sevgiyi şimdi iliklerine kadar hissedebiliyordu. Onların oğlu olduğu için mutlu ve gururluydu üstelik. Kushina ayrılmadan önce son bir kez gidip oğlunu öptü.

Naruto'nun gözleri yaşlıydı ama gülümsüyordu. Yüreği sevinçle dolup taşmıştı. Annesinin anlattıklarıyla birlikte kafasındaki tüm soruların cevabını bulmuştu. Atalarının ismini yaşatıp onurlandırabileceği bir hayat sürmekte her zamankinden daha kararlıydı artık.

İLK ADIM

Naruto savaş meydanına geri dönmeden önce Kyūbi ile önemli bir konuşma yaptı. Düşmanlarının tüm nefretine karşı koyup savaşı tek başına bitirmeye kararlıydı. Fakat bu konuda Kyūbi'nin de söyleyecekleri vardı. Naruto savaşın ne olduğunu bilmiyordu bir kere. Arkadaşlarını kaybettiğinde nasıl bir tepki verecekti? Düşmanını bağışlayacak gücü o zaman da bulabilecek miydi kendinde? Yanındakilerin, sevdiklerinin ölümüne engel olamazdı. Ve de bu sadece onun tarafında da olmayacak, iki tarafta yaşanan ölümler nefreti daha da körükleyecekti. Kyūbi onun bunu başarabileceğine inanmıyordu. İnsanların nefretini ne dindirebilir ne de sırtlanabilirdi. Çok sevdiği Sasuke'yi bile kurtaramamıştı. Bundan sonra da kimleri karanlığa kurban verecekti kim bilir? Naruto ütopik hayalleri olduğunun farkındaydı ama hayat felsefesini ve yürüdüğü yolu değiştirecek değildi. Bilinçaltına dalıp Kyūbi'yle göz göze geldiğinde, inancını ve umudunu hiçbir zaman kaybetmeyeceğini ve bu zamana dek taşıdığı nefretini de bir gün sırtından atacağını söyledi. O anda bunun ikisi de farkında değildi ama aralarında derin bir dostluğun ilk tohumları atılıyordu böylece. Naruto ona yaşattığı tüm sıkıntılara rağmen Kyūbi'ye sonsuz saygı duyuyordu.

DOSTLUK VE İÇTENLİK

Kyūbi'nin nefreti boşuna değildi elbette. Keşiş Rikudō'nun ölümünden sonra insanoğlunun kötülükleriyle baş başa kalmıştı. Bu ninjalar *bijū*'ları evcil hayvanlarıymış gibi görüyorlardı. İlk *hokage* Hashirama ondaki muazzam gücü görüp endişelenmiş, sonra da özgürlüğünü elinden almaya karar vermişti. Onları *jinchūriki*'lerin içine hapsetmeleri de bundandı. Durum böyle olunca da Kyūbi'nin insanlara olan nefreti günden güne büyümüş, bir an önce serbest kalıp intikam almanın hayallerini kurmaya başlamıştı. Bu noktada bir parantez açalım: Naruto'yla Kyūbi'nin gelecekteki dostluklarında Killer Bee'nin payı büyüktür. Naruto, içindeki *bijū*'yla yakın olabileceğini biraz da onun sayesinde görmüştür.

Gel gelelim savaş meydanında dört kuyruklu canavar Son-Goku'yla karşılaşan Naruto ona, Kyūbi'yle iyi anlaştığını söylediğinde Son-Goku güldü buna. İnsanoğlu tarih boyunca, birilerinin içine hapsedilip sadece birer silah olarak kullanılan *bijū*'ların varlığını hep görmezden gelmeye çalışmıştı ne de olsa. Onun bu sözleri Naruto'nun çocukluk anılarını canlandırmıştı. Köylüler ona baktıklarında bir tek tilki canavarı görmüş, gerçek Naruto Uzumaki'yi görebilen çıkmamıştı. Üstelik ona yaklaşmayı çocuklarına bile yasaklamışlardı. Dolayısıyla Son-Goku'nun tarif ettiği bu aşağılanma ve dışlanmayı iyi biliyordu Naruto. *Bijū*'lara yardım edip onlarla dost olmaya çalışmasının bir nedeni de buydu. Derken Naruto, Kyūbi'nin gerçek ismini de öğrendi: Kurama. Ona gerçek ismiyle belki de ilk kez hitap edilen Kurama, Naruto'nun içtenliğine inanmaya başlamıştı. İçindeki nefret yavaş yavaş diniyordu. Ona yardım etmek, onunla dost olmak istiyordu. İçindeki canavarı yenmek de-

mek Naruto için onunla yol arkadaşı olmak demekti. Ve de Dördüncü Büyük Savaş'ın son zaferi bu birliktelik sayesinde kazanılacaktı.



Evet, Naruto'nun anne baba sevgisi bilmeden yaşamasının sebebi Kyūbi olmuştu. Mutsuz, dışlanmış, nefret edilen bir çocuk olarak büyümesinin de. Böyle bir canavarı dizginlemek elbette kolay olmayacaktı ama ona yol boyunca destek olanlar çıktı neyse ki. Jiraiya, Kakashi, Yamato, Killer Bee ve annesi babası Minato'yla Kushina hiçbir yardımlarını esirgemediler ondan. Ve de sonunda, Kurama'nın dostluğunu kazanarak, daha güzel bir dünya için çıktığı yoluna kararlılıkla devam edebildi.

YALANLAR - OBITO

Obito bu eserin kuşkusuz en gelişmiş karakterlerinden biridir. Ona baktığımızda, Naruto yanlış yolu seçseydi nasıl biri olurdu sorusunun cevabını görebiliriz. İkisinin de benzer geçmişleri olmuş; ikisinin de ilgiden yoksun birer yetim oluşu, bir gün bütün köyün sayacağı bir *hokage* olma hayalini kurmalarına yol açmıştır. Fakat Obito'nun çocukluğu Naruto'nunki kadar zor geçmemişti. Köylüler ondan ne nefret ediyor ne de dışlıyordu. Tersine, sonu gelmez yaşama sevinciyle bütün köylülerin gözdesi olmuştu. Doğuştan yetenekli olmasa da çalışarak kendini geliştirebilmişti. Naruto'nun ise çocukluğu çok zor geçmişti. Herkes onu

görmezden gelip dışlamış, neden böyle nefret edildiğini bilmeden yaşamanın eziyetini fazlasıyla çekmişti. Üstüne bir de, doğduğundan beri içinde bir canavarın olduğunu ve herkesin bunu ondan gizlediğini öğrenmesi onun için büyük bir şok olmuştu. Tüm bunlar düşünüldüğünde, yanlış yola sapması için her türlü gerekçesi olduğu söylenebilir. Ama o umudunu hiçbir zaman yitirmemiş, edindiği dostlarının da yardımıyla yoluna devam edebilmiştir.

Dediğimiz gibi, Obito ve Naruto'nun en büyük ortak yanları *hokage* olma hayalleriydi. *Hokage* olmak, bütün köyü temsil etmek, herkesin saygısını kazanmak ve gerektiğinde tek bir kişinin hayatı için bile canını ortaya koyabilmek demekti. Ve bu da, köyünü ve bütün sakinlerini yürekten sevebilmeyi gerektirirdi. Peki ama Naruto kendinde bu hayalinin peşinden gitme gücünü bulurken Obito neden yapamadı? Aralarındaki fark neydi? Obito karanlığa gömülürken Naruto suyun üstünde nasıl kalabildi? Bunun cevabı Naruto'nun, dostlarından ve akıl hocalarından gördüğü destekte yatıyordu elbette. Obito savaşı görmüş, çok sevdiği arkadaşı Rin'in ölümüne tanık olmuştu. Onu kaybettikten sonra da hayatta yapayalnız kalmıştı. Naruto ise ustasını kaybettiğinde yalnız değildi. Iruka ve Shikamaru yardımına koşmuştu. Obito bu yalnızlık dönemlerinde Madara gibilerin sözlerine maruz kalmış, onun bu çaresizliğinden yararlanıp kanına girmeye çalışanlar olmuştu. Rin olsa belki de onu öldüren Kakashi'yi bulup onunla arkadaş olmasını isteyecekti. Ama Obito bu sağduyuyu gösteremeyecek kadar çaresiz olduğundan, Madara'nın kötü niyetli sözlerine kapılıp gitmişti. Böyle olunca da, sevdiği birini kaybetmek, sevginin değil nefretin peşinden koşmasına yol açmıştı.

ÇOCUKLUK

Obito'nun çocukluğu da Konoha'da geçmiş, o da anne baba sevgisi bilmeden, erken yaşta kendi kararlarını kendi vermek zorunda kalan bir çocuk olarak büyümüştü. Ama onunki çok da mutsuz bir çocukluk değildi. Yaşamaktan ve ihtiyarlara yardım etmekten zevk alan bir çocuktu o. Etrafında birileri olmasından hoşlanıyordu. Fakat kimsesizlik onun da içinde duygusal bir boşluk yaratıyor, tanınıp bilinen biri olmak istiyordu. *Hokage* olma hayali işte buradan geliyordu. Evet, herkesin tanıdığı biri olmak önemliydi ama içten içe sevilme ihtiyacı da duyuyordu. *Hokage*'lik hayalinin dışında onu her sabah yataktan heyecanla kaldıran ise Rin'di. Kız ona her zaman iyi davranıyor, bu yüzden de yaşadığını hissettiriyordu. Bu sevinç zamanla aşka dönüştü ama hisleri tek taraflıydı. Obito Rin'e âşık olmuştu ama Rin'in ona olan sevgisi arkadaşçaydı. Kızın asıl sevip hayran olduğu Kakashi'ydi. Bunun farkında olan Obito, Kakashi'yi içten içe rakibi olarak görüyordu.

Günü gelip akademiden ayrıldıklarında Minato, Obito'yu Kakashi ve Rin'le birlikte bir takım yaptı. Sonrasında Kakashi'nin her başarısıyla birlikte Obito'nun keyfi kaçmaya başlamıştı. Bu başarıların, Rin'in ona olan aşkını daha da artırdığını biliyordu çünkü.

SAVAŞLA TANIŞMA

Obito Üçüncü Büyük Savaş sırasında Kakashi'yi ustasına şikâyet etti. Hem herkese tepeden bakıyor hem de hiçbir şeyden memnun olmuyordu. Gerçeği açıklama zamanının geldiğini fark eden Minato Obito'ya, Kakashi'nin babası

Sakumo'nun acıklı hikâyesini anlattı. Geçmişte yaşanan bu olayları öğrenmek Obito'yu allak bullak etmişti. Bir görevi, sırf arkadaşlarını kurtarmak adına bırakabilmek, özellikle de kuralların sorgulanamaz olduğu bir devirde, efsanevi bir hareketti. Sonrasında yaşadığı travmayı bilmek Obito'nun Kakashi'ye başka bir gözle bakmasını sağlamıştı. Belli ki Kakashi, ondan hiçbir zaman söz etmese de, hep babasının yaptığının tersini yapmaya çalışıyordu.

Bir gün Minato, öğrencilerine bir görev verdi: Düşmanın Ateş Ülkesi'ne, oradan da Konohagakure'ye girmesini engellemek için Kannabi köprüsünü yıkmaları gerekiyordu. Daha yeni *jōnin* olan Kakashi takımın lideri olacaktı. Bu görev kimin canına mal olacaksa olsun, başarıyla tamamlanmak zorundaydı. Derken operasyon sırasında düşman ninjalar Rin'i yakaladılar. Fakat Obito hemen yardımına koşmak istese de Kakashi görevlerini hatırlatarak engel oldu ona. Onun bu davranışı Obito'yu şok etmişti. Arkadaşlarını kaderine terk etmek söz konusu bile olamazdı; özellikle de Rin gibi, ikisinin de iyiliğini isteyen bir arkadaşlarını. Kararlıydı, onu kurtarmak için görevi yarım bırakacaktı. Evet, görevi bırakmak iyi bir şey değildi elbette, ama yol arkadaşını terk etmek çok daha kötüydü. Sakumo'nun hikâyesinden aldığı ilhamla yolunu çizmişti Obito. Gerçek bir ninja, arkadaşını kurtarmak uğruna gözünü kırpmadan kendi canını verebilmeliydi. Obito'nun, babasını örnek göstererek yaptığı bu açıklama Kakashi'yi derinden etkilemişti etkilemesine ama önce tamamlamaları gereken bir görevleri vardı.

Obito'nun, Rin'i kurtarmaya gitmeden önce söylediği bu son sözler Kakashi'nin içinde fırtınalar koparmıştı. Birilerinin babasını ilk kez böyle örnek gösterdiğine tanık oluyor-

du. Obito belki fark etmemişti ama Kakashi'nin ruhunda içten içe büyük bir değişime yol açmıştı.

YOLDAŞLAR VE ARKADAŞLAR

Obito bir baskına maruz kaldığında onu, fikrini değiştirip geri dönmüş olan Kakashi kurtardı. Genç *jōnin*, ne kadar değiştiğini göstermek için bu müdahalesinde babasının kılıcını kullanmıştı. Obito'nun sözleri yoldaşların ve arkadaşların önemini görmesini sağlamıştı. Baskın sırasında bir gözünü kaybeden Kakashi'nin acısını gören Obito *sharingan**'ını devreye sokarak, çevrelerini saran Uchiha klanını püskürttü. Hemen ardından, yeraltındaki bir mağaraya hapsedilmiş olan Rin'in yanına gittiler. Tam Rin'i alıp çıkıyorlardı ki düşman ninjalardan biri mağarayı başlarına yıktı. Tek gözü kalan Kakashi'nin üstüne gelen kayaları göremediğini fark eden Obito onu kurtarmak için hayatını feda etti. İçgüdüleri onu Sakumo'nun yaptığını yapmaya itmiş, büyük ninjalara yakışır şekilde, silah arkadaşını korumak için ölümü bile göze almıştı. Obito'nun vücudunun yarısının kayaların altında kaldığını gören Kakashi onu kurtarmak için elinden geleni yaptı ama işe yaramıyordu. Zamanında, *jōnin* seçildiğinde Kakashi'ye hediye vermeyen tek kişi olan Obito ona bu kez *sharingan* yeteneğine sahip olan gözünü vermeyi teklif etti. Bu bir semboldü elbette. Gerçek amacı, onu her zaman hatırlasın diye gücünün bir parçasını vermekti. O göz sayesinde, ölse de yok olmayacak, dostlarına göz kulak olmaya devam edebilecekti. Rin de bir yandan üzüntüden ne yapacağını bilemiyor, arkadaşını bırakıp gitmeye gönlü elvermiyordu. Obito nihayet Kakashi'ye, Rin'i her zaman koruyup kollayacağına söz verdirip gönder-

di onları. Orada daha fazla kalamayacakları için Kakashi, Rin'i de alıp dışarı çıktı. Onlar gittikten sonra Obito bir an ölmek istemediğini fark etti. Kakashi'nin dostluğunu daha yeni kazanmış, Rin'e de aşkını ilan edememişti. Ama kendiyle gurur duyuyordu yine de. Böyle bir fedakârlık yaparak, gerçek ninjalığın ne olduğunu herkese gösterebildiğini düşünüyordu. Söylediği hiçbir şey lafta kalmamış, idealleri ni hayata geçirebilmişti. Üstelik bir de Kakashi'ye meydan okuyarak gözlerini açmasını sağlamıştı. Obito onun, kaçıp durduğu acılarla bir an önce yüzleşmesi gerektiğini anlamıştı. Geçmişte yaşadığı trajedileri ömrü boyunca saklayamazdı. Bu acılardan sıyrılıp kurtulmasını da ancak gerçek bir dost sağlayabilirdi.

MUCİZE

Derken, herkesin öldü sandığı Obito gözlerini açtığında tanımadığı bir yerde buldu kendini. Hashirama sayesinde hayatta kalan Madara Uchiha onu yıkıntıların altından kurtarıp yaralarını sarmıştı. İyiden iyiye kendine gelen Obito'nun aklında tek bir şey vardı şimdi: Konoha'ya dönüp yoldaşlarını yeniden görmek. Artık *sharingan*'ı da uyanmıştı; Kakashi'yle birlik olup Rin'i korumaya devam edebilirlerdi. Obito Madara'ya teşekkür edip, bu düşüncesini ona da söyledi. Ama vücudu henüz yeterince kuvvetli değildi, dışarı çıkarsa hayatta kalamayabilirdi. Ayrıca Madara onu boşuna kurtarmamıştı. Çok geçmeden Obito'ya hayat, hakikat ve ninja dünyasıyla ilgili düşüncelerini anlatmaya başladı. Dünyayı mahveden ıstıraplardan ve adaletsizliklerden bahsetti. Artık ninja kalamayacağını bilen Madara hayatın gerçeklerine karşı çıkıyordu. Gerçek denen

şey acıdan, ıstıraptan ve boşluktan ayrı düşünülemezdi. İnsanlar arasındaki mücadelede kazananlar olduğu kadar kaybedenler de oluyordu. Sonu hep daha fazla nefret ve savaşla biten barışlar insanın bencil arzularından başka bir şey değildi. Üstelik nefretin bile kaynağı sevgiydi. Artık zamanının geldiğine karar veren Madara ona Ayın Gözü planını da açıkladı. Başarılı olurlarsa, yalnızca barış ve sevginin hüküm sürdüğü bir dünya yaratabilirlerdi. Acıların, nefretin ve üzüntünün olmadığı bir dünya. Obito ise ona, yoldaşlarının yanına dönmekten başka bir isteği olmadığını söyledi. Ve bunun için de bir an önce iyileşip dışarı çıkacak güce kavuşmayı planlıyordu.

Madara'nın adamlarından Zetsu bir gün yanlarına gelip, Rin'le Kakashi'nin başlarının belaya girdiğini söyledi. Obito bunun üzerine, onları kurtarmak için hemen harekete geçti. Gitmeden önce Madara'ya teşekkür edip, oraya bir daha dönmeyeceğini anlattı. Madara aynı fikirde değildi elbette. Obito farkında değildi ama Madara'nın onunla ilgili başka türlü planları vardı.

HAYAL KIRIKLIĞI

Arkadaşlarının savaş meydanında olduklarını öğrenen Obito oraya gittiğinde, gördükleri karşısında kalakaldı. Kakashi gözlerinin önünde Rin'in kalbine yıldırım bıçağını saplamıştı. O esnada yağan yağmurun şıpırtısı kesildi, ortalığı buz gibi bir sessizlik kapladı. Fırtınadan önceki sessizlikti bu. Obito çaresiz, aşkının son anlarına eşlik etti. Kakashi de yanındaydı; gözleri yaşlıydı. Ölümden döndükten sonra, arkadaşı ve aşkıyla birlikte güzel bir hayat yaşamaya hazırlanan Obito'nun hayalleri bir anda paramparça ol-

muştu. Hayatın gerçekleri her şeyini almıştı elinden. Şimdi bu yaşadığıysa resmen cehennem azabıydı. Hayatını kurtardığı arkadaşı, her zaman koruyacağına söz verdiği insanın canını almıştı. İçinde kabaran nefretle gözü dönen Obito etrafındaki bütün düşman ninjaları öldürüp ortalığı can pazarına çevirdi. Acısını kan dökerek dindirmeye çalışıyor, adaleti bu şekilde sağladığına inanıyordu.

Yarattığı katliam bittikten sonra Madara'nın sözlerini hatırladı Obito. Sevdiğini kaybetmek büyük bir nefret doğurmuştu onda. Ancak can alarak teselli edebildiği bir nefret. Sevmek demek, acı çekmeyi göze almak demekti. Ama Obito'nun buna itirazı vardı. Madara gibi o da adaletsizce buluyordu bunu. Hakikat denen şey gerçekten de cehennemden farksızdı. Sevdiği birini ilk kez kaybettiği için büyük bir darbe yaşamış, içinde kocaman bir yara açılmıştı. Dahası, bu hayal kırıklığı hayata bakışını tümden değiştirmişti. Rin'in başında gözyaşları dökerken Madara'nın sözleri yankılanıyordu kulaklarında. Hakikatin acısıyla başa çıkamayan Obito, Madara'nın planına katılmaya karar vermişti. Birlikte, her şeyin mümkün olduğu, ölülerin bile diriltilebildiği, hayallerin hüküm sürdüğü bir hayat kuracaklardı. Rin'i gözlerinin önünde öldüren Kakashi'nin canını bağışlayıp her şeye sıfırdan başlayacak, Rin'in canlanıp yeniden yaşayabileceği bir dünya yaratacaklardı.

AYIN GÖZÜ

Hashirama'nın o zamana dek hayatta kalmasını sağlayan hücreleriyle fazla ileri gidemeyeceğini bilen Madara planını Obito'ya tüm ayrıntılarıyla açıklamaya karar vermişti. Öncelikle kuyruklu canavarların dokuzunu da yaka-

layıp, on kuyruklu Jūbi'yi dirilteceklerdi. Ardından kendisi Jūbi'nin alıcı *jinchūriki*'si olacaktı. Ve de sonunda Madara, on kuyruklu canavarın gücü sayesinde aya illüzyon tekniğini uygulayıp bütün dünyayı bir hayalin içine hapsedecekti. Madara bildiği her şeyi öğretip öldükten sonra Obito taktığı maske sayesinde dünyayı Madara'nın gözleriyle görmeye başladı. Obito diye biri yoktu artık. Kendi kimliğini reddediyor, Madara'nın hayalinin ete kemiğe bürünmüş hali olmayı seçiyordu. Rin'in ölümü onun için muazzam bir şok olmuş, kişiliği baştan aşağı değişmişti. Arkadaşlarını seven ve bir gün *hokage* olmanın hayallerini kuran hayat dolu, iyimser genç adam gitmiş, yerine soğuk ve duygusuz biri gelmişti. Öyle ki, içi ölmüş, hiçbir şey hissedemez olmuştu. Maske takmasının nedeni de, gerçek kimliğini gizleyerek kırılgan tarafını korumak istemesiydi. Gerçek yüzüydü kırılgan tarafı; kimliğiydi, ona geçmişini hatırlatan her şeydi. Ve tüm bunları ortada bırakması ana hedefine ulaşmasını zora sokabilirdi. Hiçbir şey umurunda değildi zaten. Dünyayı değiştirmeye kararlıydı.

YENİ DÜNYA

Obito'nun bu hayal dünyasını kurması için müttefiklere ihtiyacı vardı. Peki silah arkadaşlığına ve yoldaşlığa artık kendi de inanmıyorken, insanları ordusuna katılmaya nasıl ikna edecekti? Bu uğurda, insanların zayıf yanlarını ve aralarındaki anlaşmazlıkları kullanmaktan çekinmeyerek elbette. Yalan, hile, manipülasyon... amacına ulaşmak için her yola başvurdu Obito. Nasıl ki Madara onu yanına çekebildiyse o da Nagato'yu saflarına katmayı başardı. Gelecekte Nagato'nun ve arkadaşlarının başına neler gele-

ceğini biliyordu ama umurunda değildi. Nagato'yu pençesine, en kırılgan anında, yani sevdiği birini yitirdiği zaman aldı. Obito'nun barışla ilgili düşünceleri Nagato'nun aklına yatmış, sevgiyi bencilce savunmanın daha fazla nefret doğuracağına inanmıştı. Bunlar, Madara'nın ona zamanında söylediklerinin aynısıydı elbette. Ama bir kez daha işe yaramış, Obito Akatsuki'yi, amacı dünyayı ele geçirmek olan bir orduya dönüştürmüştü.

Obito sonraki yıllarda, üstün gözü sayesinde dünyanın dört bir yanını izlemeye devam etti. Kakashi'yi de unutmamıştı elbette; gözü hâlâ üzerindeydi. Kakashi sık sık Rin'le Obito'nun mezarına gidip çiçek bırakıyor, içindeki üzüntüyü dindirmek için konuşuyordu onlarla. Obito, Rin'in o gün Kakashi'nin kılıcına, köyü korumak için bile bile atılıp canını feda ettiğini bu sayede öğrendi. Ama Kakashi öyle ya da böyle sözünde durmamıştı işte. Obito'nun ona olan hıncını hafifletmeye yetmezdi bu. Onu sefil bir yaratık olarak görüyor, ama sevdiği kişiyi öldüren kişinin canını bağışladığı için kendini suçlamaya da devam ediyordu. Sonunda, bu gözetlemeleri sırasında gizli bilgiler de öğrendi Obito. Kakashi Rin'in mezarı başındayken, ustası Minato'nun yakında baba olacağını söylemişti. Konoha'ya bir saldırı düzenlemenin tam zamanıydı.

HEDEF: DOĞDUĞUN TOPRAKLAR

Obito, Naruto'nun doğduğu gün yüzü maskeli bir halde çıktı ortaya. İlk iş olarak da gidip, Kushina'nın bu zayıf anından yararlanarak Kyūbi'nin mührünü çözdü. Onu serbest bırakmasının amacı, ele geçirip kendi hayalleri için kullanmaktı. Fakat o zamanki *hokage* Minato üzerine saldı-

rınca Obito Kyūbi'yi köyün ortasına bırakmak zorunda kaldı. Sonunda dövüşü kaybetmiş, Minato Kyūbi'nin gücünü Naruto'ya mühürleyebilmişti. Obito ise, Kyūbi'yi ele geçirememiş olmasına rağmen Minato'yla Kushina da dahil, pek çok ninjanın ve köylünün ölümüne sebep olmuştu. Kendi köyüne, böyle gözünü kırpmadan saldırması Obito'daki büyük değişimin en büyük göstergelerinden biriydi. Yaşlılara yardım eden, bir gün köyünün *hokage*'si olmayı hayal eden çocuğun, geçmişiyle hiçbir bağı kalmamıştı artık.

ZOR YILLAR

Bu saldırının üstünden on yıl geçmeden, Konoha'ya yeniden döndü Obito. Bu kez Itachi'nin klanını katletmesine yardım etmiş, ona Akatsuki'de önemli bir görev vermişti. Ardından Kiri köyünün *mizukage*'sini oyuna getirip hâkimiyeti altına sokmayı başarmıştı. Sıra, köyün acımasız ninjası Kisame'deydi. Köyünü korumak için en hunhar yöntemleri kullanabilen, bu uğurda kendi yoldaşlarına bile ihanet eden güçlü bir ninjaydı Kisame. Fakat yaptığı bunca şey ona ağır gelmiş, nereye ait olduğunu sorgulamaya başlamıştı. Obito ona işte böyle zor ve zayıf olduğu bir zamanda yanaşıp, onu tüm eziyetlerinden kurtaracak kişinin kendisi olduğunu söyledi. Dilerse hemen Akatsuki'ye girebilirdi. Obito'nun bu cesaretinden etkilenen Kisame ona gerçek yüzünü göstermesini istedi. Obito da kabul edip yüzünü gösterdi; yalanın, dolanın ve ihanetin olmadığı bir dünya kurmalarını sağlayacak olan planından bahsetti ona. Kisame onun sözleriyle ikna olmuş, inanmıştı. Öyle ki, Akatsuki'nin ve Ayın Gözü planının en sadık üyesi olacak, yıllar sonra gerçekleşen Dördüncü Büyük Savaş sırasında, Obi-

to'yu korumak için intihar etmeyi bile göze alacaktı.

Sonrasında yeni bir kimlik edinen Obito uzunca süre Tobi olarak tanındı. Ama Madara'nın planını gizliden gizliye sürdürüyordu elbette. Sasuke ağabeyinin intikamını aldıktan sonra yanaşarak onun da aklını çeldi ve Akatsuki ile işbirliği yapıp, sekiz kuyruklu canavarın peşine düşmesi için ikna etti onu.

Naruto ise ilk kez Nagato'nun aklını başına toplamasını sağladığında çekti Obito'nun dikkatini. Birilerinin Nagato'yu karanlıktan çıkarabileceği aklının ucundan bile geçmemişti. Etki altında kalabileceğini biliyordu ama bunun, ona ihanet edecek kadar ileri gidebileceğini tahmin edememişti. Obito o sıralar kaçak dövüşüyor, farklı kimlikler altında yer değiştirip duruyordu. Belki de kendi yalanlarına kapılıp gitmiş, Madara olduğuna kendini inandırmıştı. Fakat tüm bu Madara'lara ve Tobi'lere rağmen içinde bir Obito olduğunun farkında olmalıydı.

SAVAŞ İLANI

Gel zaman git zaman, Obito beş *kage*'nin bir arada olduğu bir konseye sızıp Ayın Gözü planını açıkladı. Ona katılmalarını ve kuyruklu canavarlardan kalan ikisini bulup ona getirmelerini istiyordu. Sonra da, *kage*'lerin karşı çıkmasına aldırmadan, elindeki yedi canavara güvenerek Dördüncü Büyük Savaş'ın başladığını ilan etti.

Obito ilk iş olarak, Nagato'nun yandaşlarını toparlamak için Ame'ye doğru yola çıktı. Gider gitmez de Konan'ı ölümüne bir dövüşün tam ortasında buldu. Konan, Naruto'yu kurtarıp umudun güç kaybetmemesi için canını dişine takmış dövüşüyordu. Barışa giden köprünün temel taşla-

ından biri olduğuna inandığı Naruto'yu koruyarak Yahiko'nun izinden gittiğini düşünüyordu. Obito onu zor da olsa alt edip Nagato'nun gözlerini ele geçirdi.

SAVAŞ

Savaş böylece başlamış oldu. Sonrasında çekilen acıların ve yaşanan kayıpların tek sorumlusunun Obito olduğu bir savaş... Ama bir yandan da büyük bir değişime yol açmıştı. Öyle ki, Obito'nun koyduğu tehdit karşısında, bütün ninja dünyası birleşmeye karar vermiş, bir zamanlar birbirlerine lanetler okuyup, arkalarından kuyularını kazan köyler birlik olmuştu. Dünyayı birlikte kurtaracaklardı.

Obito savaş meydanında hem Naruto'yla hem de zamanında Kurama'yı zapt etmesini sağlayan *jinchūriki* Killer Bee'yle karşı karşıya geldi. Onun bir maskenin ardına gizlenmesinden rahatsız olan Naruto gerçek yüzünü göstermesini istedi. Obito'nun tek isteği, planının başarıyla sonuçlanmasıydı. Barış peşindeymiş gibi görünüp, aslında sadece Konoha'dan intikam almanın peşinde olan Nagato'nun aksine, Obito için birilerinin acı çekip çekmemesi önemli değildi. Planını beş *kage*'ye açmış ama istediğini alamamıştı. Şimdiyse sırada Naruto ve Killer Bee vardı; kapıyı *jinchūriki* olmanın acılarından açarak akıllarını çelmeyi deneyebilirdi. Onun yöntemi, karşısındakinin karanlık tarafları üzerine oynamaktan geçiyordu. İnsanları yanına çekmeye, onları dünyanın çaresizliğe mahkûm olduğuna ikna etmeye çalışarak başlıyordu. Maskelerin arkasına saklanıp durmasında çelişkili bir durum vardı. Kimliğini gizlemeye, Rin öldükten sonra başlamıştı ama Madara'nın kılığına girmekten ya da kendine Tobi gibi kimlikler yarat-

maktan gizli bir zevk alıyor gibiydi. Onun Naruto evrenindeki en karmaşık karakterlerden biri olmasının altında bu çelişki yatar. Kendini uzun zaman boyunca Madara olarak tanıtmasının sebebi nedir? Neden bir başkası gibi görünmek istemiştir? Bunun cevabını biraz da Madara isminin ninja dünyasına saldığı korkuda aramak gerekir. Obito onun kimliğinden çok, yarattığı bu korkudan beslenmek istemiştir. Ama elbette ki bunda, kendi hayatından, yaşadığı travma ve acılardan kaçmanın cazibesi de vardır...

İşte Naruto onun söylediği hiçbir şeye bu yüzden inanmıyordu. Bir savaş başlatacak kadar güçlü olup da kimliğini açık etmemesinde bir tutarsızlık görmüştü çünkü. Oysaki Obito, Rin'in ölümünden bu yana, ne yaptıysa hep kendi çıkarı için yapmıştı. Naruto ona inanmamakta haklıydı yani. Onun yalan söylediğini ta en baştan anlamıştı. Üstelik yalnızca başkalarına değil, kendine de yalan söylüyordu. O olmasa savaş da olmazdı, Ayın Gözü planı da. Onun maskesini indirip gerçek yüzünü görmek isteyen Naruto yalnız değildi. Savaş meydanında Kakashi ve Guy da onun yanındaydı. Onlarla birlikte Naruto, Obito'nun hâkimiyeti altındaki kuyruklu canavarlarla ittifak kurmayı çok geçmeden başaracaktı.

Naruto'nun bu kararlılığı Obito'yu rahatsız edip dengesini bozmuş, elinin ayağının titremesine yol açmıştı. Dövüş sırasında kendisi yara almamıştı ama Naruto'nun yüzünden tüm planları suya düşmek üzereydi. İçine bir kuşku düşmüştü şimdi. Naruto'nun gücünden değil, kişiliğinden ve kararlılığından ürkmüştü. Naruto ona, kendi henüz farkında olmasa da, eski Obito'yu hatırlatıyordu. Naruto ise rakibinin sinirini bozduğunu bildiğinden, bilhassa küstahça ve kışkırtıcı davranışlar sergiliyordu. Tek amacı gerçek

Obito'nun ortaya çıkmasıydı. Yaklaşan tehlikenin farkına varıp, sabrının sınırlarına ulaşan Obito meseleyi bir an önce çözmek için işi aceleye getirmeye başladı. Savaş onun için eskiden olduğu gibi "eğlence" olmaktan çıkmıştı artık.

HERKESİN HAYALİ KENDİNE

Obito on kuyruklu canavarı çağırmadan önce kusursuz bir dünyanın müjdesini verdi herkese. Nefretin, savaşların ve her şeyden önce fedakârlıkların olmayacağı bir dünya. Kâbusların değil, yalnızca sonsuz bir hayalin içinde yaşanacak bir dünya. Naruto buna, kendisinin zaten bir hayali olduğunu, bir gün *hokage* olmak istediğini söyleyerek karşı çıktı. Obito da bu *hokage*'lik hayalinin bireysel bir kapristen ibaret olduğunu anlattı ona. Naruto böyle hayaller kurarak sadece kendine ait bir dünyayı ve olmayan bir gerçekliği korumaya çalışıyordu. Obito'nun istediğiyse tüm dünyanın tek bir hayale, yani kendisininkine erişmesini sağlamaktı. Geçmişte ona bizzat akıl hocalığı yapan insanların, korunup sürdürülmesi gereken bir mirasları olduğuna inanan Naruto pes etmeyip itirazlarına devam etti. Obito'ya göre "umut"un arkasına saklanmak hakikatten kaçmaktı. Bilgelik mirası ve aktarımı gibi şeyleri de önemsememekteydi. Oysaki Naruto'nun hayaline doğru, yoldan sapmadan gidebilmesini sağlayan bu aktarımdı. Gerçekten de, gençliğinin getirdiği tüm saflığına ve hayalperestliğine rağmen ustaları miraslarını ona bırakmayı uygun bulmuştu. Jiraiya ona barış arayışını vermiş, Minato gelecekte Obito'yu alt edebilsin diye içine Kyūbi'yi mühürlemişti. Obito'nun sabrı, Naruto'nun bu amansız kararlılığı karşısında iyiden iyiye tükenmek üzereydi. Onunla konuşmak yıllar önceki

Obito'yu ikna etmeye çabalamak gibi; hayatta doğru seçimler yaptığını kendi kendine ispat etmeye çalışmak gibiydi.

MASKENİN ARKASI

Naruto çok geçmeden, Kakashi'nin de yardımıyla rakibinin maskesini kaldırmayı başardı. Gerçek kimliği ortaya çıktığındaysa açıklamalar beklediler ondan. O iyi kalpli ve yardımsever genç Obito nasıl olmuştu da böyle bir karanlığa gömülmüştü? Kakashi, onun kurtarıcısının neden bu yolu seçtiğini bir türlü anlayamıyordu. Dostluk adına hayatını feda edip, Konoha'nın kahramanlarının arasındaki haklı yerini alan o Obito nereye gitmişti? Bu sözlerinin ve sorularının ona işlemediğini fark eden Kakashi zihnen ve bedenen yorgun düşmüşken Obito ona son bir kez saldırmaya kalkıştı. Naruto ise araya girip ustasını onun elinden aldı. Naruto'nun hemen ardından söylediği şu sözler unutulmazdır: "Ekip arkadaşlarını ölüme terk edenlerden değilim ben!" Bu sözler aslında Kakashi'nin, Zabuza'yla dövüşen öğrencilerine söylediği sözün aynısıydı. Bunu fark edip toparlanan Kakashi, Naruto'nun temsil ettiği tüm değerleri ne pahasına olursa olsun savunması gerektiğini bir kez daha anlamıştı. Öfkeden iyice kuduran Obito son çare olarak on kuyruklu canavarı devreye soktu. Böylece, yeniden dirilen Madara'yla da birlikte kendini dokunulmaz ve yenilmez olarak görmeye başlamıştı. Fakat Naruto'nun pes etmeye niyeti yoktu elbette. Yanındaki tüm arkadaşları ve Ninjalarla birlikte son bir çarpışmaya girmeye hazırdı şimdi.

UMUTSUZLUĞA KARŞI UMUT

İlk hamleyi Obito yaptı ve tek seferde çok sayıda ninjayı öldürmeyi başardı. Bir ara Naruto tehlikeye düştüğünde Hinata gözünü kırpmadan atılıp araya girdi. Derken Neji yetişip, ikisini birden korumak için canını feda etti. Arkadaşının onun için öldüğünü gören Naruto üzüntüden yıkılmış, bir çöküşün eşiğine gelmişti. Obito ise onu bu halde gördüğüne sevinmişti. Naruto'nunki, zamanında kendisini de yere seren ıstırabın aynısıydı. Hazırlıklı olmadığımızda bizi sonsuza kadar değiştirecek kadar güçlü bir acıydı bu. Bizi yolumuzdan saptırabilecek, tarif edilmez bir üzüntü. Naruto onu anlayacak kıvama gelmişti nihayet. Çevresindeki onca ölümle allak bullak olan Naruto, Obito'ya gerçekten de kulak vermek istiyordu. Yaşadığı bu acıyı ondan iyi kimse bilemezdi ne de olsa. Obito kendi deneyimlerine dair her şeyi anlattıktan sonra Naruto'nun az önce söylediklerini tekrar etmesini istedi. Dostlarının ölümüne göz yummayacağına dair sözlerini. Amacı, Naruto'yu psikolojik olarak bitirmekti. Hemen ardından, ölüme dair kendi düşüncelerini sıralamaya başladı. Ölümün karşısında sözler ve prensipler beş para etmezdi. Hakikate karşı idealler ve umutlar aciz kalıyordu işte. Bu zihniyetini değiştirmemekte inat ederse çok geçmeden bütün yol arkadaşlarını kaybedecekti. O zaman da herkesin gözünden düşecek, sonunda en büyük düşmanı olan mutlak bir yalnızlığa sürüklenecekti. Obito ondan son kez pes edip kendi hayal dünyasını kabul etmesini istedi. Yaşayacağı acılardan kaçamayacaktı yoksa. Naruto matemin nasıl bir şey olduğunu biliyordu ama bu seferki acı hepsinden daha kuvvetliydi. Dahası, yaşadığı her şey Obito'nun anlattıklarına tıpatıp uyuyordu. Umudunu iyiden iyiye kaybeden Naruto,

daha fazla ölüm ve acı görmemek için yenilgiyi kabullenmek üzereydi.

DOSTLUK ADINA!

Fakat onun yenilgisini kabullenmemeye kararlı olan Hinata bir kez daha devreye girip, o tatlı sesi ve anlamlı sözleriyle Naruto'ya umudu hatırlatmaya başladı. Rin öldükten sonra Obito hayatta yapayalnız kalmıştı ama Naruto yalnız değildi. Hinata ona, bir zamanlar Obito'nun da canla başla savunduğu ideali, yani dostluğun önemini hatırlatıyordu. Her şey bir yana, şimdi pes ederlerse Neji boşuna ölmüş olacaktı. Hinata, Naruto'nun dostlarına güvenip inanmasını sağlayan cevheri yeniden canlandırmıştı. İkisinin arasındaki konuşmaları can kulağıyla dinleyen Obito, Naruto'nun ne tepki vereceğini bekliyordu merakla. Az önce, gözlerinin önünde yetişkin bir adama dönüşen Naruto, içindeki çocuğun yaptıklarından pişman olacak mıydı? Çaresizliğini görüp çöküşünü kabullenecek miydi? Yoksa pes etmeyip ona yeniden kafa tutabilecek miydi? İşte bu sonuncu oldu ve Naruto, dostlarının desteğiyle bir kez daha ayağa kalktı. Acılarını kabullenip yoluna devam etmeye karar vermişti nihayet. Onun için ölen arkadaşlarını işte bu ıstırap yaşatacaktı. Obito'nun dünyasına adım atmak ise gerçek dostlarını bir kalemde silip geçmek demekti.

Obito, Neji'nin ölümünden sonra çaresizliğe gömülüp pes etmesini beklerken Naruto her zamankinden daha kararlı bir şekilde geri dönmüştü. Bunun için çok eskiye gitmesine gerek yoktu; Obito'yla ilk karşılaştıkları ana dönmesi bile yeterliydi. O kendine özgü kararlılığı dostlarından ve hayallerinden geliyordu. Mutlak yalnızlığın nasıl bir şey olduğunu görmüş, dahası kıyısından dönmüştü. Şimdiyse

dostluk adına canını vermeye hazırdı. Yüreğinde kimseye yer açmadan yaşayacağı bir hayat her şeyden beterdi ne de olsa.

ANILARIN GÜCÜ

Öte yandan, hiçbir şey için geç kalınmadığını düşünen Kakashi, Obito'nun aklını başına getirmeye kararlıydı. Naruto'nun Nagato'ya yaptığını o da Obito'ya yapıp, geçmiş anılarını canlandırmak istiyordu. Fakat hayatta ıstıraptan başka dostu olmayan Obito bu dünyaya dair tüm umutlarını yitirmişti. Rin ölünce olan olmuş, iş işten geçmişti. Kurmaya çalıştığı bu hayali dünyayla yapmak istediği, yaralarını iyileştirmekten ibaretti. Kakashi ona, böyle yalnız yaşayarak hiçbir boşluğu dolduramayacağını söyledi. Kendini ve başkalarını reddederek mutluluğu bulamazdı. Hakikati reddetmek ise yalanlara teslim olup, kendi yanılgılarının içine hapsolmak demekti. Pek çok insan, yüreğini açarak kurtarmıştı kendini. En başta da Kakashi kendisi. Yalnızlığın mahkûmiyetinden, başkaları gibi o da acılarını paylaşarak sıyrılabilmişti. Dahası, insana çoğu zaman gaddar yüzünü gösteren hakikati, dostluğun önemini kavradıktan sonra kabullenebilmişti. Eskinin Obito'su hangi değerlerle yaşıyorsa, şimdi o da aynı değerlerle yaşıyor, bunu Naruto gibi öğrencilerine de aşılıyordu. Bu esnada on kuyruklu canavarın *jinchūriki*'si haline gelen Obito kendine hâkim olmakta güçlük çekiyordu. Onu ele geçirmeye çalışan Jūbi'ye ancak geçmişini düşünerek karşı koyabiliyor; Rin, Kakashi ve Minato'yla ilgili anıları, canavara karşı direnebilmesini sağlıyordu. Kendine başından beri yalanlar söyleyip durduğunu fark etmiş, ölümle yüz yüze geldiği bu anda hatıralarına tutunarak ayakta kalmaya çalışıyordu.

BENZERLİKLER

Fakat dövüş her şeye rağmen devam ediyor, Obito projesini tamamlayabilmek için elinden geleni yapıyordu. Bu esnada daha pek çok ninjanın hayatını kaybettiğini, Shikamaru'nun durumunun da ağır olduğunu gören Naruto üzüntü ve nefret karışımı bir duyguyla gözyaşlarına boğuldu. Fakat bu kez de Sasuke devreye girdi ve dayanması için yüreklendirdi onu. Herkes birbiri için savaşıyordu ne de olsa. Naruto'nun böyle sürekli ayakta kalmasına hiddetlenen Obito, düşmanlarını bir arada tutan bağı kabullenmemekte direniyordu. Naruto ne kadar yıkılırsa yıkılsın, her seferinde ayağa kalkmayı başarıyor; kendisinin bugüne dek inkâr ettiği her şeyin kanlı canlı karşısına dikiliyordu. Obito ona bu kez de, bütün o yol arkadaşlarının eninde sonunda ona ihanet edeceklerini söyledi. Ve işte o zaman acıların en derinini yaşayacak, işte o zaman köklü bir değişimden geçecekti. Naruto ise ona cevaben, ninja dünyasına çok katkıları olan o meşhur konuşmalarından birini yaptı. Bu sonu gelmeyen bir döngüydü ve Obito'nun, hem Naruto'nun hem de arkadaşlarının kararlılığı karşısında yapabileceği bir şey yoktu. Obito'nun, kendini yenilmez hissetmesini sağlayan orantısız kuvvetine rağmen Naruto ve etrafındakiler hâkimiyeti öyle ya da böyle ele geçireceklerdi. Köydü, klandı, kan davasıydı, bunların hiçbiri yoktu artık. Obito gibi muazzam bir güce karşı birleşmiş ninjalar vardı bir tek.

Bu arada Naruto yeni edindiği duyusal yetileri sayesinde Obito'nun anılarına nüfuz etmeyi başarıyordu. Nagato'yla mücadele ederken, onun sadece hikâyesini dinlemek yeterli olmuştu. Şimdiyse geçmişinden konuşmaya yüreği olmayan bir rakip vardı karşısında. Nagato'yu zamanında

zayıflıkla suçlayan Obito'nun ondan zerre farkı yoktu. Çok geçmeden, rakibinin de onunki gibi bir çocukluk geçirdiğini anlayan Naruto'nun gözleri dolmuştu. Sonrasındaki dövüşleri daha farklı olacaktı. Naruto onun karşısında, yanındaki pek çok yoldaşıyla birlikte durabilirken Obito'nun etrafında kimse yoktu. İyice yalnız kalmış ve bundan pişmanlık duymaya başlamıştı. Naruto ona maskesini çekip alacağını söyledi bir kez daha. Maskenin bir nesneden, bir görüntüden ibaret olmadığını çoktan anlamıştı. Obito pek çok karaktere bürünmekle aslında dertlerinden kaçmaya çalışıyordu. Naruto da onun gerçek yüzünü, çıplak gözle görülemeyen, derinlere gömülü tarafını ortaya çıkartmak istiyordu. Karşılığını Naruto'da da bulan değerlerin içine kök salmış gerçek kişiliğini görmek istiyordu. Onunla ilgili hakikatin farkına varmıştı. Obito ninja sistemine kafa tutuyorsa sebebi dünyayı daha güzel bir yer haline getirmek falan değildi. Dünyayı umursadığı yoktu ki. Sadece kendi isteklerinin ve çıkarlarının peşinden gidiyordu. Derken Naruto konuşmasına, Obito'nun bu dönüştüğü insanı Rin'in kabul etmeyeceğini söyleyerek devam etti. Obito başaramamış, her şeyi eline yüzüne bulaştırmıştı. Şimdi de, öne sürdüğü tüm iddialarını Naruto teker teker çürütüyordu.

Evet, Obito o hayali dünyayı barış ve mutluluğa giden kestirme bir yol olarak görüyordu. Oysaki Naruto ne kadar uzun olursa olsun, o yolu yürümekten yanaydı. Küçüklüğünden beri her günü bir mücadeleyle geçmişti. Gerçekleri ve acıyı kabulleneli uzun zaman olmuştu. Şimdi de, zirveye doğru yürüyebiliyorsa dostlarının desteği sayesinde olmuştu. İşin en güzel yanı, hayalleriyle gerçeklerin birbirlerine gitgide daha çok yaklaşıyor olmalarıydı. Durum böyle olunca da, pes etmek söz konusu bile olamazdı. Dünyayı arkadaşlarının da yardımıyla değiştirebileceğine emindi o.

Şimdi de sıra Obito'ya yardım eli uzatmasına gelmişti. Onun daha fazla kaçmayı bırakıp kendini olduğu gibi kabullenmesini istiyordu. Rin sağ olsaydı ona kötü adamlığı bırakıp sorumluluk almasını söylerdi. Bu yaptıklarına Rin'in razı olmayacağını Obito da anlamış, kendini inandırdığı yalan dünyanın farkına varmıştı. Dahası, koşullar başka türlü olsaydı, o da Naruto gibi olurdu muhtemelen. Bu da, Naruto'da kendini gördüğü anlamına geliyordu. Yaptığı her şeyden pişman olan Obito sonunda, hatalarını telafi etmek için ittifaka yardım edip Madara'nın kuvvetlerine karşı çarpışmaya karar verdi. Son nefesini vermeden önce mutluydu Obito. Kendini yalansız dolansız, yeniden bulabildiği için mutluydu. Arkadaşı Kakashi ve yeni silah arkadaşlarıyla omuz omuza savaşmak, yüreğindeki boşluğu doldurmaya yetmişti.

Obito karakteri, insanın ne yaparsa yapsın ikinci bir şansı hak ettiği inancını temsil eder. İnsan türlü gerekçelerle hata yapar ama aklın yolunu seçmek için hiçbir zaman geç değildir. Hayatta seçebileceğimiz pek çok yol vardır ve kimi zaman kaybolsak da, geri dönüp yol ayrımından yeniden başlamak mümkündür. Önemli olan, buraya nereden geldiğimizi unutmamaktır. Kendimizi kandırmayalım: Yalnızken, bir de kararlı ve azimliysek, yanımızda başkaları olduğundan daha hızlı hareket edebileceğimizi sanırız. Ancak yalnızlık, beraberinde bir kırılganlık da getirir. Yalnızlığın iyi yanları da vardır, kötü yanları da. Birlikteyken daha güçlü olur, daha uzaklara gidebiliriz. Hayallere ulaşmak

için kestirme bir yol yoktur. İlerleyebilmenin tek kuralı, yol ne kadar sarp ve zorlu olsa da yürümeye devam etmektir. Ve de bu yoldayken umudumuzu yitirdiğimizde etrafımızdakilerin varlığı güç verir bize. *Naruto* evreninde gördüğümüz en büyük güç budur işte.



"OBİTO'NUN, AMA AYDINLIK AMA KARANLIK, HEP BÜYÜK HEDEFLERİ OLMUŞ. TIPKI KENDİNDEN SONRAKİ NESLİN TEMSİLCİLERİNDEN BİRİ OLAN NARUTO GİBİ O DA *HOKAGE* OLMAYI KAFAYA TAKMIŞ. SONRA DA GÖZÜ KAKASHİ'DEN BAŞKASINI GÖRMEYEN RİN'E ÂŞIK OLMUŞ. ÇOK YETENEKLİ BİR ÇOCUK DEĞİLMİŞ AMA RAKİPLERİNİ HEP KENDİ SINIRLARINI ZORLAYIP ZAYIF YANLARINI GİZLEYEREK ALT ETMEYİ BAŞARMIŞ. YORGUNLUĞA VE TEHLİKELERE ALDIRMAYAN, GEREKTİĞİNDE CANINI FEDA EDEBİLECEK KADAR CESUR OLAN BU ÇOCUK ASLINDA TAM BİR AZİM VE İRADE ÖRNEĞİ. ONU DİNLERKEN İNSAN İSTER İSTEMEZ NARUTO'YU HATIRLIYOR. BU İKİ KARAKTER BİZE KARŞIMIZDAKİNİN ZİHNİYETİNİ BASİT BİRKAÇ SÖZLE DEĞİŞTİREBİLECEĞİMİZİ GÖSTERİYOR. GENÇ OBİTO'NUN İLK ZAMANLARDA, İHTİYACI OLAN HERKESE HER NE PAHASINA OLURSA OLSUN YARDIM ETMEK VE HEP DAHA YÜKSEKLERİ HEDEFLEMEK ÜZERİNE KURULU, ÖRNEK BİR HAYAT FELSEFESİ VAR. ASLINDA İSTEDİĞİ HER ŞEYİ OLABİLİRMİŞ, ONA KAPILAR AÇACAK OLAN ANAHTARLAR HEP ELİNİN ALTINDAYMIŞ AMA KADER ONUNLA AYNI FİKİRDE OLMADIĞI İÇİN BAŞARAMAMIŞ BUNU... HER ŞEY ÖLÜMLE BURUN BURUNA GELİP DE MADARA'NIN KORUYUCU BİR MELEK GİBİ ORTAYA ÇIKMASIYLA BAŞLIYOR. KAYALARIN ALTINDAN ONUN SAYESİNDE KURTULDUĞU İÇİN HAYATINI ONA BORÇLU OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR. AMA BİLDİĞİNİZ GİBİ HER ŞEY BÜYÜK BİR OYUNUN PARÇASI ASLINDA... SEVDİĞİNİZ İNSANI, ÇOK GÜVENDİĞİNİZ BİR DOSTUNUZUN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ DÜŞÜNÜN. İNSAN BİR

ANDA DİBE ÇAKILDIĞINI HİSSEDER. SİZİN İÇİN GELECEK DİYE BİR ŞEY KALMAZ, DÜNYA BİR ANDA KÖTÜLÜKLERLE DOLU, ACIMASIZ BİR YERE DÖNÜŞÜR. İŞTE OBİTO DA HAYATTA KALABİLMEK İÇİN HEDEFLERİNE VE HAYALLERİNE TUTUNMAK ZORUNDA KALMIŞ. HAYALİ, SEVDİKLERİNİN YANINDAN EKSİK OLMADIĞI, YİĞİT BİR *HOKAGE* OLMAK VE DÜNYAYA BARIŞIN HÂKİM OLMASINI SAĞLAMAKMIŞ. VE BUNUN İÇİN KENDİ KİŞİLİĞİNDEN VE VARLIĞINDAN BİLE SIYRILMAYI GÖZE ALMIŞ. TOBİ YA DA MADARA UCHİHA GİBİ MASKELERİN ARDINA GİZLENMESİNİN SEBEBİ BU BİRAZ DA.

BANA KALIRSA OBİTO TAM BİR CESARET VE MOTİVASYON SEMBOLÜ. OMUZLARINDA HEP AĞIR BİR SORUMLULUK TAŞIMASINA RAĞMEN HİÇBİR ZAMAN PES ETMEMİŞ. SADECE KENDİ ACILARINI DEĞİL, BAŞKALARININKİNİ DE YÜKLENEBİLECEĞİNİ SANMIŞ. OYSAKİ İNSAN TEK BAŞINA KOSKOCA BİR DÜNYAYI YENİ BAŞTAN İNŞA EDEMEZ. YALNIZLIK İNSANIN İÇİNİ YAVAŞ YAVAŞ KEMİRİP, SEVGİ OLMADAN DOLDURULMASI MÜMKÜN OLMAYAN BİR BOŞLUK YARATIR. OBİTO İŞTE BİZE BUNUN GİBİ YANLIŞ YÖNTEMLER SEÇEREK İNSANIN KAHRAMANLIKTAN KÖTÜ ADAMLIĞA DÖNÜŞEBİLECEĞİNİ ANLATIYOR."

LOUKAS,
18 YAŞINDA



NEFRET VE DOSTLUK - SASUKE

Kishimoto'nun eserinde Naruto ve Sasuke'yi birleştiren ortak bir amaç yoktur. Tam tersine, bu iki karakteri karşı karşıya getiren, kimsesizlikle başa çıkma yöntemleridir. Yalnızlıktan ikisi de çok çekmiştir ama aynı şekillerde değil. Naruto anne baba sevgisi olmadan büyürken Sasuke hem annesinin babasının hem de klanının ölümüyle yüzleşmek zorunda kalmıştır. Naruto sevdiği herkesi bir gecede kaybetmenin hissini bilmediği için onu tam olarak anlayamamış, iki karakteri birbirinden koparan bu olmuştur. Dahası, Naruto Sasuke'nin izlediği yola tanık olmuş ve bundan hep kaçınmıştır. Fakat bu, arkadaşını karanlıktan kurtarmak için canını, hem de pek çok kez tehlikeye atmasına engel olmamıştır. Onun duygularını layıkıyla anlayabilmesi ise matem hissini deneyimlemesiyle olmuştur.

Naruto çocukluğundan beri hep tanınıp bilinme peşinde koşarken Sasuke başkalarının varlığını görmezden gelmeyi seçmiştir. Fakat bildiğimiz üzere, Naruto onu hiçbir zaman bırakmamış, dostluklarını sürdürmek için en başından beri mücadele vermiştir.

ÇOCUKLUK

Sasuke, Konoha köyünde büyüdü. Klanın lideri Fugaku'nun oğlu olmasına rağmen en çok ağabeyi Itachi'den etkilendi. Fakat klanın en parlak gençlerinden biri olan ağabeyinin gölgesinde kalan Sasuke, babasının ilgisinden de yeterince faydalanamadı. Zamanının çoğunu Itachi'ye ayıran Fugaku onun gün geldiğinde klanın lideri olması-

nı istiyordu. Durum böyleyken Sasuke bir kenara itilmiş, çocukluğunu yalnızlık içinde geçirmişti. Ağabeyi Itachi de, istemediğinden değil ama, üstlendiği görevlerden vakit bulamadığı için küçük kardeşiyle ilgilenememişti.

Küçük yaştan itibaren, ailesinin hep örnek almasını söylediği ağabey Itachi köyün iç çekişmeleri yüzünden ayrı düşünce Fugaku nihayet oğlu Sasuke'yle daha fazla zaman geçirmeye başladı. En büyük oğlunun ihanetine uğrayan baba, bütün umutlarını Sasuke'ye bağlamıştı. Bir keresinde, ona ateş topu fırlatma tekniği olan *katon*'u öğretirken, Sasuke'nin ilk denemesinde başarısız olmasıyla hayal kırıklığına uğrayıp, onu Itachi'yle karşılaştırdı. Itachi onun yaşındayken çok daha başarılı bir çocuktu. Fakat üzerindeki bu yükten kurtulmak isteyen Sasuke çok çalışıp teknikte ustalaşınca babasının saygısını kazanmıştı. Bu ilk defa oluyordu. Ağabeyiyle kıyaslanmanın ezikliğinden ilk kez kurtuluyordu. Bu böyle devam edince babası ona nihayet klanın amblemini artık gururla taşıyabileceğini söyledi. Ama babasıyla ilişkisi bu şekilde değişmiş olmasına rağmen Sasuke'nin düşünceleri değişmemişti. Itachi'ye olan saygı ve sevgisi içten içe devam ediyor, onunla daha fazla vakit geçirmenin hayalini kuruyordu. Büyüklerine saygılı, iyi kalpli bir çocuktu Sasuke. Klanın parlak üyelerinden biri olan Shisui ortadan kaybolunca suç Itachi'ye atılmış, bu suçlamaları kaldıramayan genç adam, klanından gitgide uzaklaşmıştı. İşte tüm bunları bilen Sasuke, ağabeyinin çektiği sıkıntıları anlamaya çalışıyordu.

TRAJİK GECE

Sasuke için yine de işler yolunda gidiyordu tabii. Babasının saygısını kazanmış, geleceğe umutla bakmaya başlamıştı. Fakat o uğursuz gün evden, annesini babasını son kez gördüğünü bilmeden çıktı. Akşam eve döndüğündeyse, dolunayın ışığı altında gerçek bir kâbusla karşılaştı. Onu baştan aşağı değiştirecek acı bir gerçekle.

Dönüş yolunda sağda solda yatan cesetler görmeye başlamıştı aslında. Hepsi de klanının üyeleriydi. Eve yaklaşırken, üzerinden atladığı her cesetle birlikte kendini bekleyen kötü sona daha da çok yaklaşıyor, attığı her adım ona daha çok ıstırap veriyordu. Zamanın bile iyileştiremeyeceği kadar büyük bir travmaya yaklaşıyor, her geçen saniye içinden çıkılmaz bir uçuruma doğru yuvarlanıyordu. Peki neden oracıkta durup da geri dönmemişti? Altı yedi yaşlarında bir çocuk, ölüme adım adım ilerlediğini fark edememiş miydi? Fark etmişti elbette. Küçük yaşına rağmen ölüm nedir biliyordu Sasuke. Ancak ailesini sağ bulma umudunu yine de yitirmemişti. Üstelik ailesinin de yardıma ihtiyacı vardı belki. Şimdi geri dönerse onları hepten yüzüstü bırakmış olurdu. Annesi, babası, ağabeyi onun koruyucu melekleriydi hep. Onları sağ bulmak istiyordu.

Nihayet eve geldiğinde annesini ve babasını salonda yerde yatar halde buldu. Büyük acı içinde gözyaşlarına boğuldu. Olan biten hiçbir şeye anlam veremiyordu. Annesinin babasının başında Itachi'yi görmekse onda paniğe yol açmıştı. Ona her zaman kol kanat geren, klanının dâhisi olarak görülen ağabeyiydi bu... Itachi çok geçmeden hakikati anlattı ona. Katil kendisiydi. Bu katliam onun elinden çıkmıştı. Sasuke inanmadı ona. Aklı almıyordu çünkü. Itachi'yi hep sevgi dolu, saygılı ve ilgili bir ağabey olarak

görmüştü. Fakat bu ağabey şimdi ona tüm bunların yalan olduğunu söylüyordu. Aslında şerefli bir ölümü bile hak etmeyecek kadar aşağılık biriydi. Sasuke şaşkındı, yıkılmış, dünyası tepetaklak olmuştu. Üstelik, Itachi ona katliamı bir illüzyon tekniği kullanarak, en ince ayrıntısına kadar gösterince, bu trajediyi baştan sona yaşamak zorunda kalmıştı. Ağabeyinin amacı, onun yaşadığı bu travmayı daha da derinleştirip nefret ve intikam arzusuna dönüştürmekti. Itachi ona tüm bunları kendinin planladığını, klanın üyelerini, yeteneklerini test etmek için elleriyle tek tek öldürdüğünü söylüyordu. Kardeşinin onu, gözünü kan bürümüş, kalpsiz ve bencil biri olarak görmesini istiyordu. Tüm o sözler ve illüzyonlar bunun içindi. Oysaki kardeşini her şeyden daha çok seviyor, ona böyle bir acı yaşattığı için kendinden nefret ediyordu.

Sasuke şaşkındı. Hem annesinin ve babasının, hem de kendi klanının katili olduğunu söyleyen bir ağabey vardı karşısında. Hiçbir şeye anlam veremiyor, akıl sır erdiremiyordu. Sonunda, daha fazla dayanamayarak, korkup kaçtı oradan. Itachi onu bilhassa sağ bırakmıştı. İleride büyüyüp güçlendiğinde ona kafa tutabilsin diye. Küçük kardeşinin ondan nefret edip intikam peşinde koşmasını istiyordu.

SEVGİDEN NEFRETE

Itachi'nin gerçek niyetini Sasuke tabii ki anlayamamış, hayata dair her şeyi sorgulamaya başlamıştı. Ağabeyinin o gece anlattıklarını hatırlarken aslında her şeyin koca bir yalandan ibaret olduğunu fark etmişti. O ağabey sevgisi falan, hepsi sahteydi. Başta anlayıp akıl erdirememişti ama yaptıkları her şeyin göstergesiydi sonuçta. Bu, onun için

inkâr edilemez bir gerçekti. Babası onu ilk zamanlar epey bir ihmal etmişti ama araları sonradan düzelmiş, hem ona hem de annesine olan sevgisi yeniden güçlenmişti. Öyle ki, babasının izinden gidip Konoha'nın ileri gelenlerinden biri olmaya karar vermişti. Kısacası, ağabeyi de dahil tüm ailesi, kalbinde büyük bir yer kaplıyor; hayatta onlarla birlikte yaşayıp büyümekten başka bir şey hayal etmiyordu. Ama şimdi tüm bunlar elinden alınmıştı. Onlar olmadan ne yapacaktı? Tüm sevdiklerini kaybetmişken, hayatı nasıl anlamlandıracaktı? Sasuke o gece ailesiyle birlikte yüreğini, kişiliğini ve hayallerini de kaybetmişti...

Şimdiyse, ailesinin ve klanının ölümlerinden kendi öz ağabeyi sorumlu olduğu için doğru düzgün keder bile hissedemiyordu. Ailesinden geriye bir tek onların katilinin kalması kafasını allak bullak ediyordu. Naruto nefret ve intikam döngüsünden Jiraiya'nın barış felsefesi sayesinde sıyrılabilmişti. Itachi ise Sasuke'ye bambaşka bir şey bırakmıştı: intikam arzusunu körükleyecek bir nefret. Sasuke bu çağrıya kulak tıkayacak olgunlukta olmadığı için, matemle başa çıkmanın yolunu intikam almakta bulmuş, hayattaki tek amacı, Itachi'yi öldürmek olup çıkmıştı. Dahası, bütün yaşamının anlamını da bu intikam arzusunda bulmuştu. İşte bu arzuya sımsıkı tutunan Sasuke, bunu çok geçmeden görev bildi. Itachi'nin de ondan istediği buydu zaten. Ona başka bir çıkar yol bırakmamıştı. Fakat intikamını almak için tabii ki Itachi'yi alt etmesi, bunun için de çok çalışıp güçlenmesi gerekiyordu. Bu onda bir takıntı halini alırken kişiliğini de hepten değiştirdi. O kadar şiddetli bir travma yaşamıştı ki, ruhunda iyileşmeyecek yaralar açılmıştı. Üzüntü, nefret, intikam, kin... her şey birbirine girmişti. Itachi'nin, hafızasından silinmeyen

sözlerini kafasının içinde bütün gün evirip çevirdiğinden soğuk, mesafeli ve yalnız birine dönüşmeye başlamıştı.

Akademideyken herkesten uzak, kopuk biriydi Sasuke. Molalarda yalnız başına bir köşeye çekilip düşüncelere dalıyordu. Naruto onda bir farklılık olduğunu anlamıştı haliyle. Klanından bir tek onun hayatta kaldığını öğrendiğindeyse çelişkili düşüncelere sürüklendi Naruto. Bir yandan üzülüp endişeleniyor, bir yandan da ona daha çok yaklaştığını hissediyordu. Akademideki tek yetim çocuk olmamak, yalnızlıktan bir tek kendisinin mustarip olmadığını bilmek rahatlatmıştı onu. Gerçi okulun en yeteneklilerinden biri olan Sasuke'nin, üstelik bir de bütün kızların sevgilisi olması canını sıkmıyor değildi ama onunla iyi birer arkadaş olabileceklerini de seziyordu. Onu gayet iyi anlayabildiğini düşünüyordu çünkü.

Bir gün ikisi bir antrenman dövüşü için eşleştiler. Kendince deneyimli bir gözlemci olan Naruto, rakibinin bakışlarında başka türlü bir şey görmüştü. İnsanların bakışlarındaki karanlığı görmeye alışkındı ne de olsa. Sasuke'nin gözlerinde derin bir nefret görüyordu görmesine ama bu nefretin ona yönelik olmadığını da anlayabiliyordu. Sasuke gerçekten de Naruto'nun karşısına dikildiğinde onu değil ağabeyini görüyordu.

İkisinin ilişkisi çocuklukları boyunca gelgitli oldu. Birbirleriyle karşılaştıklarında ara sıra gülümsedikleri de oluyordu ama çoğu zaman gözlerini kaçırıyor, birbirlerini görmezden gelmeye çalışıyorlardı. Utangaç oldukları kadar gururlu da olan bu iki çocuktan hiçbiri ilk adımı atmaya cesaret edemiyordu. Aralarındaki bu ilişki böyle böyle, yedinci takımda bir araya gelene dek devam etti.

YEDİNCİ TAKIM

Evet, Kakashi günlerden bir gün Naruto, Sasuke ve Sakura'dan yedinci takımı kurdu. Takımın ilk toplantısında herkes kural gereği hayattan beklentilerini açıklarken Sasuke tek amacının, ailesinin onurunu kurtarmak olduğunu söyledi. Bunun için de tek istediği intikam almaktı ve bunu gizleme ihtiyacı duymuyordu. Derken sıra takıma katılma sınavına geldi. Kakashi'nin onlardan istediği basitti: Elindeki çanları ondan almaları gerekiyordu. Üç öğrenciye karşılık iki çan... Sasuke hemen atılıp çanlardan birini tek başına almaya kalktı ama aslında bu sınavın amacı, öğrencilerin takım halinde çalışmalarını sağlamaktı. Sasuke için bunun da önemi yoktu; takıma katılmak demek, ninja sanatlarında ilerleyip gelişmek, bu da amacına daha da yakınlaşmak demekti. Derken Kakashi, Naruto'yu gizlice yemek atıştırırken yakalayınca ceza olarak onu ağaca bağladı. Sonra da ona hiçbir şey vermeyip, Sasuke'yle Sakura'nın yemek yemelerine izin verdi. Ardından bu kuralı ihlal ederlerse hepsinin birden eleneceğini ilan etti. Fakat Sasuke'nin gönlü, işin içinde elenme ve dolayısıyla da hayattaki tek hedefinden uzaklaşma riski olmasına rağmen arkadaşını yüzüstü bırakmaya razı olmuyordu. Sonunda, Naruto'nun karnının durmaksızın guruldamasına dayanamayıp yemeğinden ona da verdi. Ancak Kakashi'nin asıl amacı da buydu zaten; hepsinin gerektiğinde yardımlaşıp, her şeye rağmen birlik olabildiklerini görmek istiyordu. Böylece sınavı üçü birden geçmiş oldular. Sasuke ise, prensiplerine hâlâ bağlı olduğunu, içindeki iyi yürekli çocuğun bir yere gitmediğini göstererek başka bir sınavı daha vermiş oluyordu. Nefret, duyarlılıklarını tamamıyla ele geçirememişti henüz.

BİR DOSTLUK BAŞLIYOR

Günlerden bir gün, görev gereği Kiri'ye giden yedinci takım yolda baskına uğradı. İki paralı asker, takımdan Naruto'yu kıskıvrak yakalamışken Sasuke bir an olsun tereddüt etmeden atılıp kurtardı onu. Naruto bu esnada elinden yaralanmış ve yarasından da zehir kapmıştı; iyileştirilmek üzere geri götürülmesi gerekiyordu. Fakat Naruto da acıyı umursamadan bir *kunai*'yi yarasına bastırarak zehiri çıkardı. Pes etmek onun kitabında yoktu ne de olsa. Sasuke'yle aralarındaki farklardan biri de bu bitmek bilmeyen motivasyonuydu. Korkunun ona engel olmasına izin verecek değildi.

Eğitimlere görev sırasında da devam eden Kakashi onlara çakra tekniklerini gösterirken, enerjilerini ayak tabanlarına vererek bir ağaca tırmanmalarını istedi. Naruto'yla Sasuke arasındaki ilişkiyi değiştiren şeylerden biri de bu eğitim olacaktı. Naruto içindeki canavarın kendi çakrası ona engel olduğundan Sasuke'nin biraz gerisinde kalmıştı. Sasuke'yi uzun zamandır kendine rakip olarak görmesine rağmen ona gizliden gizliye hayranlık besliyor, onun gibi olmak istiyordu. Bu eğitim sırasındaysa aynı şekilde Sasuke'nin de onu rakip olarak gördüğü ortaya çıkmıştı. Naruto'nun tek bir önceliği vardı, o da Sasuke'nin gerisinde kalmamak, hatta ondan daha yükseğe tırmanmaktı. Sasuke'yi ise onun bu kararlılığı motive ediyordu. Böyle bakıldığında sağlıklı bir rekabetti onlarınki. Bu sayede ağacın tepesine ikisi de tırmanmayı başarmıştı. Önemli olan, önce kimin çıktığı değil, birbirlerini motive ederek birlikte başarmış olmalarıydı.

GERÇEKLER ORTAYA ÇIKIYOR

Naruto ve Sasuke birkaç güne kalmadan Haku'yla karşı karşıya geldiler. Haku onları hemen bir ölüm dövüşüne davet etti. Asıl amacı başkaydı elbette; onları öldürmek gibi bir niyeti yoktu. Ancak bunun farkında olmayan Naruto ve Sasuke bu dövüşü son derece ciddiye almışlardı. Dövüş sırasında iyice bitkin düşen Naruto bir ara kendini yerde buldu. Bunu fırsat bilen Haku ona yüzlerce iğne fırlattığında Sasuke arkadaşını kurtarmak için kendini feda etti. Naruto çok şaşırmıştı; Sasuke'nin bu yaptığına akıl sır erdiremiyordu. Bunu ona en son Iruka yapmıştı. İğnelerin etkisiyle yere serilip öleceğini düşünmeye başlayan Sasuke'nin ise aklına Naruto'yla geçirdikleri zamanlar gelmişti. Bu fedakârlığını kendinin değil de adeta bedeninin yaptığını itiraf etti gözyaşları içinde. Ağabeyinden intikam almadan ölmek istemiyordu; üzüntüsü bundandı. Ancak ne olursa olsun, Naruto için yaptığı bu şey yüreğinin ne kadar temiz olduğunu gösteriyordu. Onu koruyabilmek için, hayattaki yegâne hedefinden bile vazgeçebilmişti. Sevdiği birini yitirmenin nasıl bir şey olduğunu bilen Sasuke bu acıyı bir daha yaşamak istememişti. Evet, bu dövüş iki karakterin arasındaki güçlü dostluğu ortaya çıkarmıştı. Duyguları sözcüklerle ifade etmek herkes için zorken, onlar için neredeyse imkânsızdı bu. Fakat Sasuke, Naruto'ya ne kadar değer verdiğini eylemleriyle kanıtlamış, dostluk intikamdan üstün gelmişti. Sasuke ölmüyordu aslında; iğnelerin etkisiyle vücudu hissizleşmişti sadece. Fakat bunu bilmeyen ve Sasuke'nin onun için canını hiçe sayabildiğini gören Naruto'nun içi kederle dolmuştu. Hemen ardından da, içindeki canavarın etkisiyle öfke bürüdü gözünü. İntikam almak istiyor, dostuna yapılanı ödetmek istiyordu. Dövüşün ardından

Sasuke kendine gelip aralarına katıldığında yedinci takım sevinçten havalara uçtu. O günden sonra bu iki çocuğun arasından bir daha su sızmadı, sıkı dostlar olup çıktılar.

CHŪNIN SINAVI

Üç arkadaşı bu kez de *chūnin* sınavı bekliyordu. Sınav sırasında Sasuke'nin karşısına Orochimaru çıktı öğrenci kılığında. Orochimaru, Sasuke'nin intikam arzusunun ve güce susamışlığının farkındaydı. Bir ara boynuna, gücünü on katına çıkarmasını sağlayacak lanetli bir işaret bıraktı. Sasuke bu gücün etkisine girdiğinde Orochimaru da onun bedenine girip gözbebeklerini ele geçirebilecekti. Orochimaru onu bir güç sarhoşluğuna iterken Kakashi de öğrencisinin üzerindeki laneti kaldırmaya çalışıyordu. Onun güce meraklı olduğunu bilen Kakashi, öğrettiği bin kuş tekniğini kullanmasını istiyordu.

Konoha'nın istilası sırasında Sasuke dövüş sonrası kaçan Gaara'nın peşine düşmüştü. Onu nihayet bir ormanın ortasında yakaladığında Gaara aralarındaki dövüş sırasında onun gözlerinde kendinden bir parça gördü. Yalnızlığın verdiği acıydı gördüğü. Nefret ve intikamla yanan bakışlar. Gaara'nın sözleri Sasuke'yi etkilemiş, içindeki nefretin yeterince büyük olmadığını fark etmişti. Nefreti daha da büyüyüp intikam arzusuna dönüşmeli, ona Itachi'yi öldürme gücünü verecek bir kararlılığa dönüşmeliydi. Dahası, hedefine ulaşmakta geç de kalıyordu. Sasuke dövüş sırasında bir ara yere serilmiş, ne yaparsa yapsın ayağa kalkma gücünü kendinde bulamamıştı. Gaara bu anda tam işini bitirmeye hazırlanıyordu ki Naruto müdahale edip arkadaşını kurtardı. Naruto'nun böyle kahramanlıkları yapacak kadar

güçlenmiş olması ise Sasuke'nin kendini her zamankinden daha zayıf hissetmesine yol açtı. Onu ve Sakura'yı asıl koruması gereken kendisiyken, yenemediği bir rakibi Naruto kolaylıkla yere sermişti. Naruto'nun gösterdiği bu ilerleme Sasuke'ye köyde zamanını boşuna harcadığını düşündürdü. Daha güçlü olup hedefine ulaşması için Orochimaru'ya katılması gerekiyordu.

BURUK KARŞILAŞMA

Günlerden bir gün, Itachi'nin Naruto'yu bulmak için köye geldiğini duyan Sasuke, arkadaşının başının belada olduğunu düşünüp onu her yerde aramaya çıktı. Itachi'yle karşılaşacak olmasından çok Naruto'nun hayatı için endişeleniyordu. Dostluğun önemi intikam isteğine bir kez daha üstün gelmişti. Çok geçmeden buldu da Naruto'yu; ama sadece onu değil, ağabeyini de bulmuştu. Onunla yüz yüze geldiğinde, geçmişte yaşadığı o trajedinin anıları su üstüne çıkmış, davranışları değişmeye başlamıştı. Ondaki bu değişikliği fark eden Naruto, karşılarındaki adamın, Sasuke'nin bunca zamandır öldürmek istediği kişi olduğunu anlamıştı. Sasuke yıllardır bu anı bekliyordu ama hiç de beklediği gibi olmamış, kendini Gaara'ya karşı olduğundan bile daha güçsüz hissetmişti. Sonunda Itachi onu kolaylıkla yere serdi zaten. Bu, Sasuke için, aralarındaki güç farkının biraz olsun kapanmadığı anlamına geliyordu. Konoha'da geçen onca yılını düşünüyordu şimdi. Itachi ona hem kendinin hem de nefretinin zayıf olduğunu söylüyordu. Bu uyarış Sasuke'nin hayatını değiştirmek üzereydi. Ağabeyinden ve intikamını almaktan ışık yılı uzaktaydı hâlâ. İçindeki nefreti güçlendirmek isteyen Itachi önceden olduğu gibi şim-

di de bir illüzyon numarası yapıp geçmişteki o katliamın dehşetini yeniden yaşamasını sağladı. Sonunda Sasuke bu yoğun duyguların etkisiyle kendinden geçip günlerce yataktan kalkamaz hale gelecekti.

DOSTLUK TEHLİKEDE

O yıkık haliyle Naruto'yu her zamankinden çok kıskanan Sasuke onu hastanenin çatısında bir dövüşe davet etti. Bu öfkeyle onu kolayca yere serebileceğini düşünen Naruto bunu dile getirdiğinde Sasuke daha da hiddetlenip alın bandını çıkardı başından. Onunla aynı ekipten biri olarak dövüşmek istemiyordu. Dahası, bunca yıldır hiçbir gelişim kaydedemediğini düşündüğü için ezik ve güçsüz hissediyordu kendini. Derken dövüş başladı ve iki arkadaş en iyi tekniklerini kullanarak saldırdılar birbirlerine. Dövüş bir ara öyle kızıştı ki Kakashi birbirlerini öldürmesinler diye araya girmek zorunda kaldı.

Naruto Sasuke'yi çocukluğundan beri bir rakip olarak görüyor, kendisi akademinin en kötü öğrencisi olduğundan Sasuke'yi geçmenin hayalini kuruyordu. Rakibinin bu kadar güçlü ve yetenekli olması motivasyonunu daha da körüklüyor, kendine sürekli onu örnek alıp, onun arkasında kalmamak için çalışıyordu. Ne kadar iyi olduğunu herkesten çok ona kanıtlamak, herkesten çok onun tarafından sayılmak istiyordu. Sasuke ise, Gaara ve Itachi'ye karşı giriştiği dövüşlerden yenilgiyle ayrıldığı için eski özgüvenini kaybetmiş, yakın dostuna karşı bile kin duymaya başlamıştı. Öyle ki, bu aşamada Naruto'nun hakkını teslim etmesi imkânsızdı. Çünkü onun eskiden bugüne kaydettiği ilerlemeyi kabul etmek, kendinin ne kadar geride kaldığını görüp razı olmak demekti.

USTA VE ÇIRAK

Sasuke'nin yaşadıklarına tanık olan Kakashi onun doğru yoldan sapmakta olduğunu anlamıştı. Dahası, ona baktığında kendi çocukluğunu görüyordu; acı ve matemle örselenmiş çocukluğunu. Nihayet, öğrencisinin aklını başına getirmeye karar verip, bu intikam sevdasından vazgeçmesini söyledi ona. İntikam daha fazla acıdan başka bir şey getirmezdi. Hayat onun için, Itachi'yi öldürse bile değişmeyecek, geriye bir tek büyük bir boşluk kalacaktı. Ustasının bu sözlerine öfkelenen Sasuke onu kimsenin anlamadığından yakındı. Matem acısını bir tek sevdiklerini kaybedenler bilirdi. Karşısındakinin, böyle bir kederi en derin yaşayan ninjalardan biri olduğunun farkında değildi elbette. Kakashi ona acı acı gülümseyip, insanın en büyük ilacının, yanındaki yol arkadaşları olduğunu söyledi. Fırtına ne kadar şiddetli olursa olsun, sonunda güneş hep doğardı.

YENİ BİR BAŞLANGIÇ

O günün akşamı Orochimaru, Sasuke'yi bulup ona getirmeleri için dört adamını gönderdi. Sasuke başta biraz karşı koysa da, fazla direnmeyip peşlerinden gitti. Köyü terk edip tüm köprüleri atmak istiyordu zaten. Gitmeden önce Sakura'ya uğrayıp her şey için teşekkür etti; ardından da başka kimseye haber veremesin diye bayıltıp yere serdi onu. Sasuke aslında Konoha'daki hayatından başka bir hayat görmemiş, arkadaşlarıyla paylaştığı mutluluk, içindeki boşluğu doldurmaya yetmişti çoğu zaman. Fakat yüreği tüm bunlara rağmen, sonunda intikamı tercih etmişti. Ona

yaşama gücü veren şey bu intikam hırsıydı çünkü. Sevdikleriyle bağlarını koparmak kolay değildi elbette, ama yolunu seçmişti artık.

SIKI DOSTLAR

Sakura'ya Sasuke'yi bulacağına söz veren Naruto hemen yola çıkıp peşine düştü ve uzun bir arayıştan sonra onu Son Vadi'de yakaladı. Burası, Konoha'nın kurucularından olan Hashirama ve Madara'nın da dövüştüğü sembolik bir yerdi. Naruto öfkeliydi; Sasuke'nin ayrılık kararına anlam veremiyordu. Onunla geçirdiği zamanları, birlikte göğüs gerdikleri zorlukları ve onun dostluğunu kazanmak için verdiği çabaları düşündükçe kafası daha da karışıyordu. Şimdi karşısında duran Sasuke ise ruhunda yeniden doğan nefret ve intikam ateşiyle canlanıp güçlenmişti. Naruto'ya, kendi hikâyesinin ne onu ne de Sakura'yı bağlayacağını söyledi. Kararını çoktan vermişti. Gaara'nın sözleri, Itachi'ye karşı çaresizliği ve Naruto'nun ninjalıktaki muazzam atılımı tüm hayatını sorgulamaya itmişti onu. Konoha'da geçen onca yılın ardından, ağabeyinin gücünden hâlâ bu kadar uzak olması kabul edilemezdi. Köyde onun için bir gelecek yoktu; oraya bir daha adım atmayacaktı. Tüm bunları duymak Naruto'yu afallatmıştı. Sasuke'nin, arkadaşlarına böyle küçümseyerek yaklaşmasını kabul edemiyordu. Onu köye getirmek için hayatlarını tehlikeye atan yine o küçük gördüğü arkadaşlarıydı çünkü. Sonunda, karşısındaki eski dostunun umursamaz tavırları karşısında öfkeye kapıldı Naruto. Onu Orochimaru'nun kötülüklerinden kurtarmaya kararlıydı. Sasuke'ninse tek istediği, sonuçları ne olursa olsun, intikamını alacak kadar güçlenmekti. Na-

ruto onunla dövüşmek istemiyor, iki arkadaş gibi konuşup anlaşmak istiyordu. Ama sonunda başka çaresi kalmadığını anladı.

Aralarındaki birkaç atışmanın ardından Sasuke içindeki lanetli işaretin harekete geçtiğini hissetmeye başladı. Itachi'nin ona söylediği şeyler gelmişti aklına. *Mangekyō sharingan*'ını uyandırıp muazzam bir güce kavuşmak için en iyi arkadaşını öldürmesi gerekiyordu.

Naruto, Sasuke'nin gözünü gerçekten kan bürüdüğünü fark ettiğinde onun için hiçbir anlamı olup olmadığını sordu. Sasuke ise hayattaki tek gerçek arkadaşının o olduğunu söyledi. Onu da bu yüzden öldürmesi gerekiyordu. Naruto, Sasuke'yi bu düşüncelere neyin sevk ettiğini, Sasuke de Naruto'nun onu kurtarmaya neden bu kadar hevesli olduğunu anlayamıyordu. Dostluk aynı dostluktu da yaklaşımlar farklıydı. Naruto dostluk adına onu intikam takıntısından kurtarmaya çalışıyor, Sasuke ise intikam adına en iyi arkadaşını gözden çıkarabiliyordu. Naruto başkaları için, Sasuke sadece kendisi için savaşıyordu. Naruto'yu asıl afallatan ise, gerçek bir dostun, dostunun kötülüğünü istiyor olmasıydı. İyi bir arkadaşın aklından böyle şeyler geçmemeliydi. İntikam almak için bir dostu hiçe saymak kabul edilemezdi. Aralarındaki tek ortak nokta yalnızlığın acısı gibiydi şimdi; diğer her şey bambaşkaydı. Sasuke'nin aksine, Naruto aile sevgisi nedir bilmeden yaşamıştı. O yüzden de arkadaşının şimdi hissettiği bu acıyı anlayamıyordu. Sevdiği birini yitirmenin acısıydı bu. Sevdiğinin elinden alınmasının acısıydı. Naruto'nunsa bir tek hayal gücü vardı elinde. Yaşamadıklarını ancak hayal edebilirdi. Örneğin Iruka'yla geçirdiği vakitlerde baba-oğul ilişkisinin nasıl bir şey olduğuna dair ancak bir fikir sahibi olabilmişti. Sasuke'yle olan ilişkisi de

kardeşler arasındaki bağa dair bir şeyler hissetmesini sağlamıştı. Fakat çektiği onca yalnızlıktan sonra, kardeş gibi gördüğü bu dostunu yüzüstü bırakamazdı. Bu yüzden içindeki canavarı uyandırmaya bile hazırdı. Aynı şeyi Sasuke de yapıp lanetli işaretini devreye sokunca iki dost arasında, bütün güçlerini ve tekniklerini ortaya koydukları bir dövüş başladı. Naruto'nun Jiraiya'dan öğrendiği *rasengan* tekniği ve Sasuke'nin Kakashi'den aldığı bin kuş tekniği çarpışınca ortalık büyük bir şok dalgasıyla sarsıldı, etraf birbirinden kopan iki dünyanın gümbürtüsüyle yankılandı. Sonunda canavarının yaydığı enerjiyle bitkin düşen Naruto kendinden geçmiş, gücü tükenen Sasuke de onun önünde öylece donakalmıştı. Fırsat önündeydi, o çok arzu ettiği güce hemen şimdi sahip olabilirdi ama bunu yapmaya eli gitmiyordu. Naruto'ya hayatında son bir kez bakıyormuş gibi baktı Sasuke. Karanlığa katılmadan önce son bir kez veda ediyormuş gibi. Derken güneş yavaş yavaş kaybolup yerini yağmur bulutlarına bıraktı.

FARKLI YOLLAR

Naruto elinden geleni yapmış ama geç kalmış, arkadaşının gitmesine engel olamamıştı. Bunun da tek sebebi onunla aynı şeyleri hissedememiş, onun hislerini anlayamamış olmasıydı. Matem nedir bilmediği için ikna edici konuşamamış, onu ruhuna kök salmış nefretten kurtaramamıştı. Sasuke'nin hissettiklerini, Jiraiya'yı yitirene dek anlayamayacaktı ama o zaman da geç kalmış olacaktı. Çünkü Sasuke Orochimaru'ya katıldıktan sonra nefreti kısa zamanda büyüyüp onu esir almıştı.

Naruto'nun bir hayali, Sasuke'ninse bir hedefi vardı. Naruto'nun hayali geleceğe bakıyor, Sasuke ise ilerleyebilmek için geçmişin acılarına tutunuyordu. Dahası, intikam arzusu onu sadece geçmişe değil, hayata da bağlıyordu.

Fakat Naruto'nun Sasuke'yi arayışı bununla bitmeyecekti elbette. Üç yıl kadar sonra, yanında Sakura, Sai ve Yamato'yla birlikte aramaya çıkan Naruto onu buldu nihayet. Sasuke'deki değişim inanılmazdı. Güçlenmesine çok güçlenmişti ama her zamankinden soğuk ve kalpsizdi şimdi. Güç kazandıkça hedefine adım adım yaklaşmış, attığı her adımla birlikte nefreti daha da büyümüştü. Naruto'yla ve doğduğu köyle bağlarını koparması hayattaki tek amacına daha sıkı tutunmasını sağlamıştı. Naruto'yla karşılaştıklarında onu aramakla boşa vakit geçirdiğini, bu sırada çalışsaydı *hokage*'lik hayaline daha da yaklaşabileceğini söyledi. Fakat bu, Naruto'nun doğru bildiği her şeye aykırıydı elbette. Dostunu geri getiremeyecekse *hokage* olmanın ne manası vardı.

Naruto'nun tüm bu dostane sözlerine rağmen Sasuke hem onu hem de Sakura'yı öldürmeye kararlıydı. Geçen seferki gibi canını bağışlamayacaktı bu defa. Naruto onu ikna etmek için yine elinden geleni yaptı ama Sasuke'nin kararlılığı karşısında aciz kalıyordu. İntikamını almaya öyle kararlıydı ki, gerekirse kendi canını bile feda edip görevi Orochimaru'nun tamamlamasına razı olabilirdi. Sasuke'nin bu yüzden ölmeye bile hazır olduğunu görmek Naruto'yu derinden sarsmış, üzüntüden gözyaşlarına boğulmuştu. Fakat daha da acısı, aklını başına getirmek için yapabileceği bir şey olmamasıydı.

İNSANLIK ADINA!

Sasuke sonradan, kendini hedefine tek başına varacak kadar güçlü hissettiğinde akıl hocası Orochimaru'yu öldürmeye karar verdi. Onu ortadan kaldırarak insanlığa bir faydasının olmasını istiyordu. Son nefesini vermek üzere olan Orochimaru'nun başına gittiğinde onunla ilgili düşüncelerini açıkladı Sasuke. Jiraiya'nın veya Naruto'nun, çevresindekilere aktarabilecekleri değerleri, prensipleri vardı; Orochimaru'nunsa güçten başka umursadığı bir şey olmamıştı. Genç Uchiha ondan kendisine herhangi bir şeyin kalmasını istemiyordu. Orochimaru onu nasıl kullandıysa, Sasuke de onu kullanmıştı bugüne dek. Oysaki içten içe hep nefret etmişti ondan. Orochimaru başkalarının hayatlarını sebepsiz ve gerekçesiz, gözünü kırpmadan almıştı. Sasuke de can almıştı ama bunu sadece ağabeyi Itachi'ye ulaşabilmek için yapmıştı. Şimdiyse, nefret ettiği onca yöntemiyle birlikte Orochimaru'yu dünyadan silmek istiyordu. Onun bugüne dek, insanları bir şeyler denemek için tereddütsüz öldürmesi, ağabeyinin, yeteneklerini sınamak için kendi klanını öldürmüş olmasından farksızdı. Biraz da bu yüzdendi akıl hocasına duyduğu nefret. Evet, Sasuke insani yanını aslında hiçbir zaman kaybetmemişti ve bu, Orochimaru olmayınca da değişmeyecekti.

İNTİKAM GÜNÜ

Uzunca zamandır beklenen gün gelip çattı. Sasuke, klanının onurunu kurtarmak üzere ağabeyiyle karşılaşmaya hazırdı artık. Bu kez şüpheye de yer yoktu; kalbi gerçekten nefretle doluydu şimdi. Itachi'nin ona özellikle de son

karşılaşmalarında yaşattığı aşağılık hissini unutamamıştı; yıllardır bugünü bekliyordu. Buraya gelene dek çok yol yürümüştü ama zafer onundu artık.

Sasuke dövüşe başlamadan önce, Uchiha klanından onunla birlikte sağ kalan diğer üyenin kim olduğunu bilmek istiyordu. Belli ki Itachi'ye yardım etmişti o da. Ağabeyinden sonra sıra ona da gelecekti. Uchiha klanının tek temsilcisi olarak bütün suçluları birer birer yakalayıp öldürmekti amacı. Katliam günü yaşadıkları bir kâbustan farksızdı ve bu kâbus bir hayale değil, sarsılmaz bir hedefe dönüşmüştü. Sasuke hiçbir zaman hayalperest biri olmamış, içindeki nefreti, hedefine ulaşmak için bir araç olarak görmüştü.

Nihayet, hafızalardan silinmeyecek bir dövüş başladı. Uzun bir güç savaşının ardından yorgun düşen Itachi sırtını duvara verip beklemeye başladı. Sasuke yanına gittiğindeyse gözlerini gözlerine dikip uzunca bir süre baktı ona. Ardından ona küçükken yaptığı gibi alnını okşadı. Hem bu dövüş hem de yıllardır içini kemiren hastalık bitkin düşürmüştü onu. Kardeşinden yıllardır sakladığı gerçeği açıklamanın zamanı gelmişti. Kendi ölümünü aynen böyle planlamıştı zaten. Özbeöz klanını öldürmenin bedelini küçük kardeşinin ödetmesini istiyordu. Fakat daha da önemlisi, Sasuke'nin, köyün en belalı ninjasını ortadan kaldırarak klanının amblemini yüceltmesini, böylece Konoha'ya bir kahraman olarak dönmesini istiyordu. Itachi yere yığılırken bardaktan boşanırcasına bir yağmur başladı. Derken kendi de iyice bitkin düşmüş olan Sasuke yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle kendinden geçti.

SARSICI GERÇEK

Sasuke uyandığında kendini bilmediği bir odada, yatakta yatar halde buldu. Hüzünlü ama sakindi. Kakashi'nin sözünü ettiği o intikam sonrası boşluğu hissediyordu içinde. Çok geçmeden, Madara kılığına girmiş olan Obito çıktı karşısına. Ona Itachi'yle ilgili bir gerçeği anlatmaya gelmişti. Almış olduğu intikamı henüz hazmedememiş olan Sasuke bunu duymaya hazır değildi, ama yapabileceği bir şey de yoktu.

Obito ona Itachi'nin klanını Konoha'nın ileri gelenlerinin emriyle katlettiğini anlattı. Bunu ninja dünyası için ve Konoha için, ama en çok da küçük kardeşi için yapmıştı. Dört yaşındayken tanık olduğu savaşın darbesini fazlasıyla yemişti Itachi. Öyle olunca da, barışı ne pahasına olursa olsun, gerekirse kendi hayatını karanlığa iterek de olsa korumaya azmetmişti. Itachi kendi klanının bir darbe girişiminde olduklarını öğrenmiş, yeni bir iç savaş daha çıkmasın diye yapmıştı her ne yaptıysa. Çünkü bu bir iç savaş olmakla kalmayabilir, zaman içinde diğer köylere de sıçrayarak bütün bir ninja dünyasına hükmedebilirdi. Evet, onun gözünde, bir savaşa engel olmak, öz ailesine ihanet etmekten daha önemliydi. Adının kötüye çıkmasına aldırmayıp kendi hayatından dahi vazgeçebilmesi hep başkalarının hayatını korumak adınaydı. Onun anlattıklarından Sasuke, ağabeyinin onu öldürmeye içinin el vermediğini de öğreniyordu. Sonrasında onun elinden ölmek istemesi de onun, köyün kahramanı olmasını istediği içindi. Tüm bu anlatılanlardan dehşete düşen Sasuke başta inanmak istemedi. Hayatı, nefretini ve intikam hırsını beslemekle geçmişken, şimdi altındaki temelin sarsıldığını hissediyordu. Ayrıca, gerçekte ne olup bittiğini bir yabancıdan öğrenecek

değildi elbette. Sonuçta aklına bir kurt düşmüştü ama gerçeği Obito gibi bir yabancıdan duymak istemiyordu. Obito ise ona başka bir soru sorarak devam etti: Neden hâlâ hayattasın? Bu basit soru Sasuke'de sarsıcı bir etki bırakmaya yetmişti. Obito haklıydı belki de. Itachi onun sandığı gibi biri olsaydı, o gün kendisinin de ölmüş olması gerekirdi. Dönüp aralarındaki son dövüşü düşündüğünde, Itachi'nin onu aslında Orochimaru'nun elinden kurtarmak için savaştığını fark etti. Son nefesini verirken bile küçük kardeşini düşünmüştü.

Sasuke başından beri, ağabeyinin söylediği yalanların farkına varamamış, onun yaşamasını istediği hayatı yaşamıştı hep. İçindeki nefretle sertleşip güçlenen birinin hayatını. İntikamını alana dek büyümeye ve şiddetlenmeye devam eden bir nefretle yaşayan, sonunda da intikamını alıp yeni bir hayata başlayabilecek olan birininkini. Obito gerçeği anlatmasaydı olacak olan buydu belki de. Sasuke Konoha'ya bir kahraman olarak dönecek, köylüler onun geçmişteki tüm hatalarına sünger çekecekti. Gel gör ki öyle olmamış; Itachi, kardeşinin yaşayacağı hayatın devamını istediği gibi yazamamıştı. Sasuke önceden bu intikam hikâyesinin sadece kendi meselesi olduğuna inanmış, klanının öcünü ağabeyinden almak için yaşamıştı. Dolayısıyla bu ne Naruto'yu ne de bir başkasını ilgilendirirdi. Fakat Obito ona Itachi'nin bu korkunç katliamı gerçekleştirmek için emir aldığını söylediğinde Sasuke fikir değiştirmişti. Bu hakikat gözlerini açmıştı. Çocukluğundan bugüne onun için belirlenen bir yolda yürüyüp durmuştu, ama artık kendi yolunu seçebilirdi. Gerçeği öğrenmek, nefretini ve intikam arzusunu dindirmemiş, aksine daha da alevlendirmişti. Sasuke kararını vermişti: Itachi'nin ondan istediğinin tam

tersini yapacak, ağabeyine bu acıları yaşatanlardan intikam alacaktı. Hayattaki yeni amacı, doğduğu köyü, ağabeyinin ondan bile daha çok sevdiği Konoha'yı yerle bir etmekti artık. Sasuke kendi acılarını kenara itip, ağabeyininkileri de sırtlanmıştı.

Sonradan, ışıl ışıl bir güneşin üzerine doğduğu durgun bir denizi izlerken ağabeyinin ölümü için ilk kez gözyaşı döktü Sasuke. Onları tüm bunlara iten koşulları değiştirmeye kararlıydı. Güneş onun için son kez doğuyordu; fırtına başlamak üzereydi.

KARANLIK MAHKÛMU

Evet, vicdanını susturmayı reddeden Sasuke kaosun tohumlarını atmaya karar vermişti. Obito'yla birlik olup Akatsuki'ye katıldı ve hemen ardından sekiz kuyruklu canavarın peşine düştü. Konoha'yı bırakıp gittiği için adı zaten çıkmışken, üstüne bir de Akatsuki'ye girmek Sasuke'nin uluslararası suçlu mertebesine yükselmesine yol açmıştı. Dizginleri çok geçmeden Obito'nun eline verdi. Kolay etki altında kalan temiz kalpli bir çocuk olduğu için Obito'nun ona çizdiği çerçeveyi benimsemesi zor olmamıştı. Itachi'nin hayatıyla ilgili hakikatin şiddeti aklını yitirmesine sebep olmuştu. Hayattan tek istediği, harekete geçip intikam almak, nefretini besleyerek daha da güçlenmekti. Yaptıklarının sonuçlarını zerre umursamıyordu. Sekiz kuyruklu canavarın *jinchūriki*'si Killer Bee'ye kafa tutması Kumo köyünün *raikage*'sini son derece öfkelendirmişti ama umurunda değildi. Itachi'nin yapmaktan korktuğu her şeyi yapmaya hazırdı o. Nagato'nun söz ettiği döngü buydu işte. Nefreti daha çok yıkıma yol açıyor, bu yıkımlar da daha çok nefret ve intikam hırsı doğuruyordu.

Killer Bee ortadan kaybolunca *raikage* bütün *kage*'leri bir araya getirecek bir zirve organize etti. Köyler arasındaki onca dargınlık düşünüldüğünde cesur ve önemli bir adımdı bu. Sasuke bu esnada Konoha'nın yıkıldığını ve sonrasında köylerin toplanmaya karar verdiğini duymuştu. Bunda Danzō'nun parmağı olduğunu öğrendiğindeyse gidip onu öldürmeye karar verdi. Itachi'ye klanını katletme emrini veren de bu Danzō olduğu için Sasuke'nin hedef listesinde zaten ismi vardı.

Öte yandan Sasuke'nin nerede olduğunu öğrenmek isteyen Kumo'lu bazı ninjalar bilgi almak için Naruto'yu sıkıştırmış, Naruto sonunda perişan bir hale düşse de hiçbir şey söylememişti. Arkadaşına bugüne dek ihanet etmemişti, bundan sonra da etmeyecekti. Sasuke ondan ve yol arkadaşlarından ne kadar nefret ediyor olsa da Naruto o uğursuz intikam döngüsünü kırmak için gereken gücü kendinde bulabiliyordu. Nihayet, dostunun hayatının tehlikede olduğunu anlayıp, *raikage*'yle görüşmeye ve Sasuke'nin canını bağışlaması için ikna etmeye karar verdi.

ACILARA KAFA TUTMAK

Naruto, türlü suçlar işlemiş olan, artık bütün insanlık adına da tehdit oluşturan birini kurtarmak için canını nasıl oluyordu da böyle kolaylıkla hiçe sayabiliyordu? Cevabı basit aslında: Artık büyümüştü Naruto. Acı deneyimlerle büyümüştü. Son Vadisi'nde karşılaştıklarında, matem nedir bilmediği için ayıplamıştı onu Sasuke. İkisi de kimsesiz büyümüştü ama yalnızlıklarını başka şekillerde yaşamışlardı. İşte Naruto bunu ve Sasuke'nin duygularını, ancak Jiraiya öldükten sonra anlayabilmişti. Sevdiği birini ilk kez

kaybetmiş, bu kayıpla gelen nefreti iliklerine kadar hissetmişti. Bu yüzden Sasuke'yle bu konuda da eşit ve denktiler artık. Fakat seçtikleri yollar hâlâ farklıydı. Naruto, ustasının düşüncelerine saygısından dolayı her türlü intikamdan vazgeçmişti. Bu manevi babadan kalan miras, rakibi her ne yapmış olursa olsun bağışlamasını gerektiriyordu. Ona aktarılan bu felsefeye sadık kalmak onun göreviydi.

Naruto'nun acıyla başa çıkma yöntemi Sasuke'ninkinden farklıydı. Evet, bu duyguyu biraz geç yaşamıştı ama bu, acısını dizginleyebilmesine engel olmamıştı. Bunda Sasuke gibi olmak istememesinin payı da vardı elbette. Öyle ya da böyle, dostunun duygularını anlayabiliyor, acı çekmenin insanı değiştirebildiğini görebiliyordu. Naruto için, kişiliğini kaybetmek demek, bu zamana dek inşa ettiği her şeyi yakıp yıkmak demekti. Nefretin pençesinde yaşamaksa hapis hayatından farksızdı. Kaldı ki, *hokage* olmak isteyen birinin zihni huzur bulmuş olmalıydı. Bu sadece kendisinin değil, herkesin iyiliği içindi. Sasuke'ye, annesini babasını yitirdikten sonra miras olarak bir tek nefret ve intikam kalmıştı. Ağabeyiyle ilgili gerçeği öğrenmesi ise yolunu hepten değiştirmişti. Konoha'yı bağışlaması imkânsızdı. O güç yoktu onda. O güne dek herkese inanmış, herkesin oyununa gelmişti; ama artık kimseye kulak asmadan, kendi yolunda gitmek istiyordu. Bu uğurda, karşısına çıkan tüm engelleri, kendisiyle ilgili olsun olmasın, ortadan kaldırmaya kararlıydı. Nihai hedefi olan Konoha'yı yok etmek içinse son bir engel kalmıştı önünde: Naruto.

Genç Uzumaki, eski dostunun yaşadıklarını nihayet anlayacak bir noktaya gelmişti ama bunda biraz geç kalmıştı. Nefret Sasuke'yi çoktan yiyip bitirmiş gibiydi. Sasuke'nin hayatının seyrini biraz da koşullar belirlemişti. İnsan, bü-

tün ailesi öldürüldüğünde başka nasıl bir tepki verebilirdi? Bağışlayacak ya da intikamdan vazgeçecek gücü kendinde nasıl bulabilirdi? Sasuke'nin intikam hırsı, Naruto ve diğer arkadaşlarıyla birlikte olduğu yıllarda enikonu azalıp gizlenmiş, Orochimaru'yla karşılaşana dek ortaya çıkmamıştı pek. Fakat onun Itachi'yle ilgili anlattıkları içindeki nefreti yeniden azdırmıştı. Tüm bunlar, yaptıklarını haklı çıkarmaya yetmezdi elbette; özellikle de son zamanlarda yarattığı yıkım ve kargaşayı. Ama Sasuke her şeye rağmen gerçekçi bir karaktere sahip olmuştu. Kendini sözlerle değil eylemlerle ifade eden, duyarlı biri olmuştu. Naruto'yla karakterleri ise taban tabana zıttı neredeyse. Naruto'da sınırsız bir bağışlayıcılık, düşmanına bile şefkat duyabilecek bir kalp vardı. İşte Sasuke'nin farkı buradaydı: Eyleme önem verirken sonuçlarını umursamıyordu. Nefret ve intikam ondaki acıma duygusunu tüketmişti. Ağabeyini öldürdükten sonra rahatlayıp huzur bulması gerekirken tam tersi olmuş, yaptığı her şeye yön veren intikam, hayattaki tek yoldaşı olup çıkmıştı.

NARUTO'NUN RİCASI

Naruto nihayet, yanında Kakashi'yle birlikte gidip *raikage*'yi buldu, intikamdan vazgeçmesi için yalvardı ona. Böyle yaparak ninja ahlakına aykırı davrandığının farkındaydı; "düşman" bir köyün liderine yalvarmak hoş karşılanmazdı, ama bu Naruto'nun umurunda değildi. Tek istediği, Kumo köyünün Sasuke'yi affedip canını bağışlamasıydı. *Raikage* ona zaman ayırıp, söylediklerini sonuna kadar dinledi ama ikna olmamıştı. Bunun üzerine Naruto bu kez de dizlerinin üstüne çöküp öyle yalvardı. İntikam döngüsünü ne paha-

sına olursa olsun kırmak istiyordu. Fakat *raikage* Sasuke'yi bağışlamamakta kararlıydı. Oğlan Akatsuki'ye katılarak bir numaralı hedefleri olmuştu. Naruto'nun iyi niyetini anlayabiliyordu ama intikamdan o vazgeçse diğer köyler vazgeçmezdi. Arkadaşı için bir şey yapamadığını gören Naruto gözyaşlarına boğulmuştu. Öyle çaresizdi ki, Sasuke'yi diğer arkadaşları, hatta Sakura bile öldürmekten yanaydı. Kumo'yla Konoha arasında bir savaş çıkmasını istemiyorlardı. Başta Shikamaru olmak üzere, onu Kumo ninjalarından önce kendilerinin öldürmesi gerektiğine inanmışlardı. Çünkü olur da Kumo öldürürse Naruto veya Sakura onlardan intikam almak isteyebilirdi ve bu da iki köy arasında savaş çıkmasını kaçınılmaz bir hale getirirdi.

KIYIM

Geçmişte ağabeyini kendi emelleri için kullanarak ona acı dolu bir hayat yaşatan Danzō'yu ortadan kaldırmaya kararlı olan Sasuke nihayet saldırıya geçti. Önüne çıkanı, gözünü kırpmadan öldürüyordu. Onun için geri dönüş yoktu artık. Kullanılan *sharingan*'lar onu öylesine delirtmişti ki, eski arkadaşlarını bile tanımıyordu. Artık kendi köyünün lideri olan Gaara bir ara onunla konuşup ikna etmeye çalıştı. İçine düştüğü karanlıktan istediği zaman çıkabileceğini, intikamın hiçbir şeyi çözmediğini söyledi ona. Sasuke normalde Gaara'nın sözünü dinler, söylediklerine önem verirdi, fakat şimdi onu uyandırabilecek kimse yoktu.

Sasuke çok geçmeden Danzō'dan intikamını aldı ama içini soğutmaya bu da yetmemişti. İşlediği her cinayetle birlikte karanlığa doğru daha da çekiliyordu.

İPLER KOPUYOR

Çarpışmanın sonlarına doğru Sakura Sasuke'yi öldürmek üzere karşısına çıktı ama başaramadı. Kakashi yetişmese az daha kendi canından da olacaktı. Sasuke'yi bu kez de Kakashi ikna etmeye çalıştı ama o da başaramadı. Sasuke eski arkadaşları da dahil, Konoha'lı herkesten nefret ediyordu. Zamanında, sırf savaş çıkmasın diye ağabeyinin hayatını mahvetmişlerdi. Bugüne dek mutlu mesut yaşayabildilerse hep ağabeyinin fedakârlığı sayesindeydi. Dolayısıyla onların mutluluğunu da düşman bellemişti kendine. Yapılacak bir şey kalmadığını gören Kakashi, eski öğrencisini öldürmek zorunda olduğunu anlamıştı.

Bu esnada Yamato'nun gözetiminden kaçmayı başaran Naruto Sakura'yı aramaya çıkmıştı. Sasuke'yle ne yapacağını bilemiyor, kendini büyük bir baskı altında hissediyordu. Aklını kullanıp, köyünün iyiliğini mi düşünmeliydi, yoksa bencillik olarak görülmesine aldırmadan dostunu kurtarmanın yollarını mı aramalıydı? Çok geçmeden Sakura'yı bulup, Sasuke'nin elinden son anda aldı. Sasuke'nin gözü dönmüş, öldürmekten başka bir şey düşünemez hale gelmişti. Kendi klanı adına, Konoha'lı herkesi ortadan kaldırmaya hazır gibiydi. Naruto'yla karşı karşıya geldiklerinde ona sadece iki seçeneği olduğunu söyledi: Ya onu öldürüp Konoha'yı kurtarır ve köyüne bir kahraman gibi döner, ya da başarısız olup onun ellerinde ölürdü. Naruto'nun buna verdiği karşılıksa tam ona yakışacak cinstendi: Ne başarısız olup yenilecek ne de dostunu öldüren bir kahraman olacaktı. Hayır, kararını vermişti o. Hem Sasuke'nin Konoha'yı mahvetmesine engel olacak hem de gerekirse onunla birlikte ölecekti. Konoha'yı kurtarmak için kendi canını feda etmeye hazırdı. Belki bu uğurda en büyük hayallerinden

vazgeçip toprağa girecekti ama hiç değilse onunla birlikte Sasuke'nin nefreti de gömülmüş olacaktı. Dostunu düştüğü bu beladan kurtaramadıktan sonra *hokage* olmuş olmamış umurunda değildi. Sasuke'ninse bu esnada sabrı iyiden iyiye tükenmişti. Öyle ki, onu dinlerken gözlerini kullanıp Itachi'nin *sharingan*'ını devreye sokmuştu bile. Naruto'yla bir an önce dövüşüp bu işi sonlandırmak istiyordu.

KARDEŞÇE BİR SEVGİ

Hatırlanacağı üzere, Dördüncü Büyük Savaş sırasında Naruto, Ninja İttifakı'nın baş düşmanı Kabuto'nun diriltiği Itachi'yle karşı karşıya gelmiş, Itachi ona olan güvenini anlattıktan sonra, Sasuke'yi bir tek onun kurtarabileceğini söylemişti.

Sonradan, Konoha'yı yok etmek için yola çıkan Sasuke de ağabeyiyle karşılaşmış, onun böyle bir insana dönüşmesi için tüm bunları neden yaptığını sormuştu. Her şey bir yana, o uğursuz günde, herkesi öldürürken onu neden sağ bıraktığını öğrenmek istiyordu. Kardeşinin bütün dünyada aranan bir hayduda dönüştüğünü görüp üzülen Itachi ise onu bu intikam sevdasından vazgeçirmesi gerektiğini anlamıştı. Birlikte, diriltme tekniğinin ustası olan Kabuto'ya kafa tuttular. Fakat Sasuke, Konoha'ya olan nefretinin onunla olan dövüşlerinden sonra bile dinmediğini, aksine daha da güçlendiğini fark etmişti. Evet, az önce sevgili ağabeyiyle omuz omuza savaşmışlardı ama bu, köyü yok etme isteğini ortadan kaldırmamıştı. Itachi son nefesini vermeden önce Sasuke'nin hafızasına girip, gerçeği ona en ufak ayrıntısına kadar anlattı. O katliamı gerçekleştirmekten başka bir seçeneği olmadığını anlamasını istiyordu. Itachi kendi klanını

ortadan kaldırmazsa bütün köyler arasında büyük bir savaş çıkabilirdi. Bunu ona zamanında anlatmadığı için pişmandı elbette; ancak Sasuke'nin bir şeyleri değiştirip, onun yapamadığını yapabileceğini ummuştu. Kardeşine hakikati açıklayıp, üzerindeki büyük yükten kurtulduğu için huzur bulan Itachi son anlarında, ondan bağışlanma dilemediğini ve onu ne olursa olsun hep seveceğini söyledikten sonra hayata gözlerini yumdu.

CEVAP PEŞİNDE

Ağabeyiyle bu buluşması ve onu yeniden kaybetmesi Sasuke'yi allak bullak etmişti. Konoha'dan intikam alma arzusu yerli yerinde duruyordu, ama önce sorularına cevap bulması gerekiyordu. Itachi, çektiği onca acıya rağmen Konoha'ya neden hep sadık kalmıştı? İnsan tüm varlığını klanına ve köyüne neden adardı böyle? Tüm sorularına cevap bulmak, sonunda da düşünüp kendi kararını vermek istiyordu. Bu cevaplarıysa ancak Orochimaru'dan alabilirdi.

Köyden ayrılışının üzerinden geçen onca yılın ardından geri döndüğünde işte bu sorular vardı zihninde. Geçmişiyle hesaplaşması onun için büyük bir adım olacaktı. Eski *hokage* Orochimaru'yla nihayet buluştuğunda ona köyün ve tüm ninja dünyasının tarihiyle ilgili sorular sordu. Bütün gerçeği öğrenmek, Konoha'dan intikam alıp almayacağına karar vermek istiyordu. Onun anlattıklarını sonuna kadar dinledikten sonra kararını verdi nihayet: Itachi'nin taşıdığı meşaleyi bundan sonra o taşıyacak, ağabeyinin dileğini yerine getirip köyü düşmanlarından koruyacaktı. Onun bir hiç uğruna ölmüş olmasını istemiyordu. Gerekirse Konohagakure'nin *hokage*'si kendi olacak, köyü kendi bildiği

doğrultuda değiştirecekti. Naruto onun bu kararından ve kendi saflarına geri dönmesinden çok mutlu olmuştu. Sakura'yla birlikte üçü yeniden bir araya gelmiş, üçü birden aynı amaç için dövüşecekti bir kez daha.

SON DÖVÜŞ

Savaşın sonuna doğru, verdiği tüm kararlardan dönüp başkaldıran Sasuke kuyruklu canavarlarla birlikte bütün *kage*'leri öldürmeyi kafasına koymuştu. İntikam ateşi içini bir kez daha sarmıştı ama bir kez daha canlanan bu yıkım arzusu biraz da sonradan yeniden yapmak içindi. Şimdiki hedefi tam bir devrim yapıp ninja dünyasını baştan aşağı değiştirmekti. Naruto da kuyruklu canavarların alıcısı olduğu için bir numaralı hedefi haline gelmişti. Bu yüzden onu Son Vadi'de dövüşe davet etti. Sakura'ya verdiği sözü yerine getirmeye kararlı olan Naruto, biraz da Sasuke'yi sonunda köye geri getirebilmek umuduyla kabul etti bunu. Naruto ve Sasuke böylece bir kez daha ayrı düşmüş oluyordu. Ninjaların ağabeyine yaptıklarını gözden geçiren Sasuke *hokage* olma sevdasına kapılmıştı. Eski *kage*'lerden Orochimaru'yla yaptığı konuşmadan, Hashirama ve Madara'nın Konoha'yı, çocukların güven içinde büyüyebilecekleri barış dolu bir yer olsun diye kurduğunu öğrenmişti. Madem öyle, en doğrusu bütün klanları aynı köyde buluşturup, düzeni yeniden sağlamak olmalıydı. Fakat tüm bu köylerin tarihi, sonu gelmez savaşlarla doluydu. Barış içinse ağabeyi gibilerin, sonunda bir hain ve haydut olarak görülme pahasına kendi hayatlarından vazgeçmesi gerekiyordu. Verdiği karardan bir an olsun pişman olmamış, doğduğu toprakları korumak için son nefesini verene dek

acılar çekmiş olan büyük bir ninjaydı ağabeyi. Gölgede kalmayı seçmiş olan gerçek bir kahramandı. Fakat Sasuke'nin onunla aynı yoldan gitmeye niyeti yoktu. Klanının yaşayan son ve tek üyesiydi bir kere. Ninja İttifakı ve eski dostları ona ne kadar yardım etmiş olursa olsunlar, bu koca dünyada tek başına ve yapayalnızdı. Şimdi de sırada, yapılmayı bekleyen bir devrim vardı. Dünyayı bu hale getiren suçluların, yani tüm *kage*'lerin ve kuyruklu canavarların yargılanıp idam edileceği büyük bir devrim. Hepsinin celladı da kendisi olacaktı. Bugüne kadarki ninja düzenini, tüm geçmişiyle birlikte ortadan kaldırmaya kararlıydı. Başkalarının bu konuda ne düşündükleri umurunda değildi. Bu devrimi kılıçla ve kanla yazacak, tüm çatışmaları bitirmek için gerekirse yasak tekniklere de başvuracaktı. Sasuke'nin bu düşüncelerini öğrenen Naruto, Itachi'nin felsefesine anlam verememişti. Sasuke, geçmişe bir çizgi çekerek ağabeyinin tüm o fedakârlıklarını da silmiş olmuyor muydu? Bu sözleriyle daha da hiddetlenen Sasuke, Itachi'nin intikamını, mezarını Naruto'nun kanıyla sulayarak alacağını söyledi. Naruto'yu aslında *hokage*'lik yolunda önündeki en büyük engel olduğu için öldürmek istiyordu. Eski dostunun, yaşadığı sürece, böyle bir devrimi yapmasına izin vermeyeceğini biliyordu çünkü. Naruto ise ölmeyi bir ihtimal olarak görmüyordu bile. Bu dünyadan göçmüş olan ninjalardan aldığı bir miras vardı her şeyden önce. Ayrıca, tüm köyler böyle bir araya gelmişken geleceğe karamsar bakmanın anlamı yoktu. Sasuke onunla aynı fikirde değildi ama düşüncelerinin doğruluğunu sözleriyle kanıtlaması da mümkün değildi. İnsan, gelecekle ilgili ancak kendi deneyimlerinden yola çıkarak öngörüde bulunabilirdi ama fikirler ancak eylemlerle doğrulanabilirdi. Kimin haklı olduğunu gelecek

gösterecekti ama öncesinde son bir kez dövüşmeleri gerekiyordu.

Dövüş hızlı başladı. İki arkadaş ellerinden geleni yapmalarına rağmen birbirlerine üstün gelemiyorlardı. Çok geçmeden, ardı arkası gelmez hamlelerden sonra ikisi birden bitkin düştü, hareketleri yavaşlamaya başladı. Sasuke her seferinde son darbeyi vurmak için atılıyor, Naruto ise tüm bu darbeleri ustalıkla savuşturuyordu. Nihayet, Son Vadisi'nde, daha önce yaptıkları dövüşte olduğu gibi, birbirlerinin üstüne son bir kez atıldılar ve hemen ardından ikisi birden bayılıp kendinden geçti.

KARDEŞLER BARIŞIYOR

Naruto ve Sasuke kendilerine geldiklerinde, tıpkı öncekinde olduğu gibi yağmur yağıyordu yine. İkisi de yaralıydı, ikisi de kan kaybetmişti. Öylece yan yana yatarlarken Sasuke Naruto'ya, neden hep önüne çıktığını sordu. Buna bir türlü anlam veremiyordu. Sasuke kaosun yolunu seçtiğinde herkes onu doğal olarak düşman bellemişti. Naruto'nun dışındaki herkes. O ise Sasuke'nin peşini hiçbir zaman bırakmamıştı. Naruto onun bu sorusuna gülümseyerek karşılık verip, ne yaptıysa dost oldukları için yaptığını söyledi. Aynı soruya bir kez daha aynı cevabı veriyordu. Onu hiçbir şey fikrinden caydıramamıştı, caydıramazdı.

Sasuke ona dostluğun ne olduğunu sorduğunda buna verebileceği tatmin edici bir cevabı olmadığını söyledi Naruto. Bir tek şey biliyordu; o da arkadaşını, omuzlarında onca yükü taşırken görmenin verdiği acıydı. Onun için üzülüyor, onu bu yüzden terk etmek istemiyordu. Geçen bunca yıl Naruto'yu olgunlaştırmıştı. Eskiden olsa, gururundan

ve utangaçlığından, duygularını bu kadar kolay ifade edemezdi ama değişmişti Naruto. Sasuke ise duygularıyla baş başa kalmaya alışmıştı. Eskiden Naruto için, dışlanmışlığından dolayı çok üzülmüştü ama bunu ona söyleme gücünü bulamamıştı kendinde. Naruto ona bir keresinde, onu bir rol model, ulaşmak istediği bir hedef olarak gördüğünü söylemişti. Onun kadar güçlü ve karizmatik olmaktı en büyük amacı. Aralarındaki bağ Naruto'nun çabalarıyla böyle kurulmuştu işte. Peki ama Sasuke ne bulmuştu onda? Tabii ki her şeyden önce, toplumdan dışlanmış olmanın yalnızlığını paylaşmıştı onunla. Naruto'yu ilk zamanlar tuhaf bulmuştu ama cesaretine her zaman hayran olmuş, samimiyetine ve kararlığına saygı duymuştu hep. Daha da önemlisi, Naruto'nun sımsıcak kalbi huzur vermişti ona. Fakat aynı hissin intikam hırsının önüne geçmesinden endişe de etmiş, Naruto'dan uzak durmaya çalışmıştı. Sakura'yla birlikte yedinci takım olduklarında ise kendini ilk kez bir ailenin parçası gibi görebilmişti.

NARUTO'LU ANILAR

Evet, Sasuke istese de istemese de Naruto'nun yaşadığı pek çok şeye tanık olmuştu. Çektiği zorluklar kadar üstesinden geldiği engelleri de görmüştü, edindiği dostlukları da. Kendisi hep bir terk edilmişlik ve yalnızlık hissinin içinde yaşarken Naruto pek çok insanla bağ kurmuş, kuyruklu canavarlar da dahil herkesin desteğini almıştı. En önemlisi de, Sasuke'nin yarattığı onca kargaşaya rağmen yüreğinde ona her zaman bir yer ayırmıştı. Tüm bu düşüncelerin ve gözlemlerin ışığında, artık bir karar vermesi gerekiyordu.

YENİ UFUKLAR

Aralarında geçen o ölümüne dövüş ikisinin de gözünü açmasını sağlamıştı. Birlikte şafağın söküşünü izlerlerken Sasuke Naruto'ya yolunu kaybettiğini itiraf etti. O güne dek izlediği kaos yolunun onu bundan sonra bir yere götüremeyeceğini anlamıştı. Naruto ise yolların kazanılıp kaybedilecek şeyler olmadığını söyledi ona. Dostunun aklını başına getirmek ve nefretin içten içe tükettiği hayatını bıraktırmak için elinden geleni yapmış, umut ettiği parlak gelecekte ona da bir yer ayırmıştı. Arkadaşının onu ne olursa olsun bırakmayacağını anlayan Sasuke gözyaşlarına engel olamadı. Hiçbir şey söylememişti ama Naruto için, onun dostluğunun samimiyetini anlamasına bu gözyaşları yetip artmıştı bile. Duygularını ifade etmekte her zaman beceriksiz olan arkadaşı, söylemek istediğini böyle söylüyordu sonuçta.

Çok geçmeden yanlarına Sakura'yla Kakashi de geldi. Sakura iki arkadaşının yaralarını iyileştirmeye giriştiğinde Sasuke başlarına açtığı belalardan dolayı özür diledi ondan. Bu sözlerinden etkilenen Sakura'nın da mutluluktan gözleri dolmuştu. Yedinci takım küllerinden yeniden doğuyordu. Naruto onu, yol açtığı tüm dertlere ve acılara rağmen bırakmamış, ona tüm yüreğiyle inanmıştı. Öyle ki, onu kurtarmak için kendi hayatını ve hayallerini bile gözden çıkarabilmişti. Aralarındaki dostluğu Sasuke ne zaman kırmaya çalışsa Naruto dağılan parçaları birleştirip yeniden ayağa kaldırmayı bilmişti. Bu yüzden çok sıkıntı çekmişti, ama bitmek bilmeyen umudu ve kararlılığı sayesinde Sasuke'yi geri getirmeyi başarmıştı.

DÜNYAYI YENİDEN KEŞFETMEK

Sasuke savaşın sonunda, kazanılan zaferde payı olduğu için affedilip ceza çekmekten kurtuldu. Altıncı *hokage* seçilen Kakashi onun serbest kalmasını sağlamıştı. Savaşta gösterdiği başarıdan dolayı sözü daha çok geçmeye başlayan Naruto da desteklemişti bu kararı. Sasuke sonunda bir seyahate çıkıp dünyayı yeniden keşfetmeye karar verdi. Yaptığı hataları telafi edip hayata bambaşka bir gözle bakmanın yollarını arıyordu. Naruto onu Konoha'nın dışında karşılayıp, dövüş sırasında düşürdüğü alın bandını verdi. Ardından, dağılan parçalarını toplayıp yeni bir geleceğe yelken açmaya hazır olan Sasuke, doğduğu topraklara son bir kez bakıp gitti.



Sasuke'nin hayatına baktığımızda yalnızlığın ona iyi gelmediğini görebiliriz. Fakat o bunu hiç fark edememiş, hayattaki tek arkadaşı belleyip sımsıkı sarıldığı yalnızlık hem kendine hem de çevresindekilere büyük zararlar vermiştir. Dahası, onu içten içe kemiren bu his güçsüz düşüp, başkalarının sözlerine kolaylıkla kanmasına ve gözünün önündeki gerçekleri görememesine yol açmıştır. Fakat onu suçlayamayız. Yaşadığı onca dehşet ve acıdır onu böyle yapan. Kaldı ki, çoğu zaman insani yanını da koruyabilmiştir Sasuke. Kishimoto'nun bize onun üzerinden anlatmaya çalıştığı ise, acıyla baş etmenin yolunun öncelikle acıyı kabullenmek ve çevremizdekilerin desteğine kucak açmak olduğudur. Naruto'nun yapıp Sasuke'nin yapamadığı budur.

Böyle bakıldığında Sasuke'yle Nagato'nun pek çok benzer yanları olduğunu görüyoruz. Sevmek bazen fedakârlık yapmayı da gerektirir. Sevdiğin birini yitirmek ise nefrete yol açar çoğu zaman. Bu öyle bir acıdır ki, içimizde doğan intikam arzusuna karşı koyamaz oluruz. Fakat yüreğimizdeki yangını intikam hırsıyla söndürmeye çalıştıkça nefretimiz ve intikamımız daha da alevlenir, içine düştüğümüz ıstırap döngüsünden çıkamayız. Sasuke'nin başına gelen de budur. Dizginleri içindeki nefrete bırakmakla aklın ve sağduyunun kılavuzluğunu elinden almış, kedere ve kargaşaya yol vermiştir. Sonunda da herkesin düşman belleği azılı bir haydut olup çıkmıştır. Kakashi'nin dediği gibi, insan dostluğun önemini çoğu zaman iş işten geçtikten sonra fark eder. Fakat önemli olan, hataların farkına varıp, yüzünü ileri çevirmek ve edinilen deneyimleri herkesin iyiliği için kullanabilmektir.



"NARUTO BENCE ŞİMDİYE DEK YAPILMIŞ EN İYİ MANGA! ONU BU KADAR SEVMEMİN PEK ÇOK SEBEBİ VAR, AMA NARUTO'YLA SASUKE'NİN ARASINDAKİ DOSTLUK BİRİNCİ SIRADA GELİYOR. DOSTLUKLA REKABETİN BÖYLESİ BİR KARIŞIMINA TANIK OLMAK SIRADIŞI BİR DENEYİM. İKİSİNİN ARASINDA SON DERECE DUYGUSAL VE DERİN BİR İLİŞKİ, İNANILMAZ BENZERLİKLER VAR. BİRİ DÜNYAYLA TÜM BAĞLARINI KAYBETMİŞ, ÖTEKİNİNSE BÖYLE BİR BAĞI HİÇ OLMAMIŞ; AMA İKİSİ DE YALNIZLIK NEDİR BİLEN VE DÜNYADA KENDİLERİNE BİR YER EDİNMEYE ÇALIŞAN ÇOCUKLAR. BİRBİRLERİNİ BU SAYEDE ANLAYABİLİYORLAR AMA YİNE BU SEBEPTEN AYRI DÜŞÜP BİRBİRLERİNE RAKİP OLUYORLAR. SASUKE, ELİNDEN HER ŞEYİNİ ALAN DÜNYAYI BAĞIŞLAYAMADIĞI İÇİN İNTİKAM PEŞİNE DÜŞÜYOR. NARUTO İSE, ONA TÜRLÜ ACILAR YAŞATAN BU DÜNYAYI İŞİN DAHA EN BAŞINDA BAĞIŞLAYIP, İYİLİK YAPARAK KENDİNE BİR YER EDİNMEYİ SEÇİYOR. KISACASI BİRBİRİNE BENZER OLDUĞU KADAR FARKLI DA İKİ KARAKTER. İKİSİNDE EN HOŞUMA GİDEN ŞEYLERDEN BİRİ DE, BİRBİRLERİNİ İÇTEN İÇE SEVİYOR OLSALAR BİLE BUNU SÖYLEMİYOR OLMALARI. DUYGULARINI SÖZLERLE DEĞİL HAREKETLERİYLE GÖSTERİYORLAR VE BUNU İZLEMESİ ÇOK KEYİFLİ OLUYOR!

KISHIMOTO İŞTE BU İKİLİKLERİ VE ÇELİŞKİLERİ ÇOK İYİ YANSITABİLMİŞ. İKİ ARKADAŞIN İLİŞKİSİNDE, ITACHİ'NİN VE ÖZELLİKLE DE JİRAİYA'NIN ÖLÜMLERİ ÖNEMLİ BİRER DÖNÜM NOKTASI OLUYOR. ÇÜNKÜ NARUTO SASUKE'NİN NELER YAŞADIĞINI İLK KEZ O ZAMAN HİSSEDEBİLİYOR. SONRA DA ONU KURTARMAYI DAHA ÇOK İSTEMEYE BAŞLIYOR. TERSİNE, SASUKE'NİN İSE BU OLAYLARDAN SONRA DÜNYAYI YOK EDİP İNTİKAM ALMA HIRSI DAHA DA ÇOK ALEVLENİYOR. YANİ BU NOKTADA DA AYRI DÜŞÜYORLAR. SASUKE ADALETSİZ GÖRDÜĞÜ MEVCUT SİSTEMİ SONA ERDİRMEK İSTERKEN NARUTO ONA BU DÜNYADA BİR YERİ OLABİLECEĞİNİ GÖSTERMEYE ÇALIŞIYOR. ARALARINDAKİ BU KARMAŞIK İLİŞKİ ÖYLE GÜZEL YAZILMIŞ Kİ! DUYGU VE FELSEFE DOLU BENZERSİZ BİR DOSTLUK VE REKABET. YAŞASIN KİSHİMOTO, YAŞASIN NARUTO!"

MEHDİ,
17 YAŞINDA

HAYRANLARININ AĞZINDAN

"Bence Sasuke, Naruto evreninde yer alan en 'gerçek' karakterlerden biri. Yaşadığı şeylere verdiği tepkiler, insani açıdan bakıldığında son derece doğal ve mantıklı. Naruto'nun kahramanları arasında karanlık tarafını en iyi dile getiren Sasuke bence. Bu haliyle Naruto'nun bazen fazlaya kaçtığını düşündüren iyimserliğine güzel bir tezat oluşturuyor. Oysaki intikam peşinde gitmeyi onun gibi Naruto da seçebilir, hatta arkadaşının yanında yer alabilirdi. Öyle olsaydı hikâye daha ilginç bir yere giderdi diye düşünüyorum.

Kimsenin anlamadığı, gözü intikamdan başka bir şey görmeyen bu antikahraman bazılarına itici geliyor ama onun acı ve nefretle büyüyüp insani yanını keşfetmesi hikâyeye başka türlü bir derinlik katıyor."

CHARLOTTE, 18 YAŞINDA



UMUT VE BAĞIŞLAMA - NARUTO

Naruto pek çok neslin kalbine dokunan bir karakter olmayı başardı. Fakat bazı sahnelerdeki gerçekçiliği, hatta bazen de vermek istediği mesajı sorgulanan, bu özelliğiyle kimi zaman ütopik de bulunan bir eser *Naruto*. Çatışmalar gerçek hayatta bu kadar kolay çözülemiyor elbette. Düzelmesi beklenen travmalar yıllar öncesine uzanıyorsa bu daha da zor oluyor. Peki kendimizi Naruto'yla nasıl özdeşleştiriyoruz? Gerçek dünyayla onunki arasındaki bağı nasıl kuruyoruz? Her şeyden önce, onun hayatının hiç de kolay olmadığını biliyoruz da ondan. Karşısındakini kendi deneyimleri sayesinde dönüştürebildiğini de. Öyle olunca, bu uğurda kendi hayatını neden tehlikeye attığını da anlayabiliyoruz.

Evet, çünkü Naruto acılarını güce çevirmeyi bilmiştir. Başkalarına bir şans daha vermeyi ise felsefesinin vazgeçilmez bir parçası yapmıştır. Naruto hüznü, yalnızlığı ve acıyı pek çok insandan daha iyi biliyordu. Yalnızlığa dair deneyimleri, kimsesiz büyümesinden geliyordu. Üstelik bütün çocukluğu, sebebini dahi bilmeden, köylüler tarafından dışlanmış bir halde geçti. Sonra bunun sebebinin, içinde taşıdığı canavar olduğunu öğrendiğindeyse dünyası başına yıkıldı. İnsan, onun yerinde biz olsak nasıl tepki verirdik diye düşünmeden edemiyor. Naruto kendinde bağışlama gücünü bulduysa, birilerinin onu görüp, ona dokunmasını istediğindendi. Hayattaki en büyük isteği bilinip tanınmak oldu her zaman. Bu yüzden de, acı çekenlere uzanıp dokunmayı önceliği haline getirdi. Başkalarına yardım etmenin önemini kendi yaşantısı öğretmişti ona. Iruka ona ta en başında el uzatmasaydı nasıl birine dönüşürdü kim bilir?

Bir başka Obito olup çıkardı muhtemelen. Üstelik, annesi babası Kyūbi yüzünden öldüğü için Naruto'yu uzunca bir süre ondan ayrı göremeyip nefret eden bir Iruka'ydı ona yardım eden. Hiruzen olmasa öyle de görmeye devam edecek olan bir Iruka.

Naruto'nun, istese Konoha'dan ve köylülerden defalarca intikam alabilecekken bunu yapmamış olması içindeki muazzam bilgeliğin göstergesidir. Yaşadığı zorluklar sayesinde edindiği bilgeliğinin. Umut ve kararlılıkla beslediği bilgeliğinin. Naruto kendi başına da pek çok şey öğrenmiştir elbette, ama sevdiklerinin desteği olmasa bu noktaya gelemezdi. Başkalarının onu fark etmesi, yalnızlığa açtığı savaştan dolayıdır. İlk zamanlar, nefret edileceğini bile bile yaptığı haylazlıklar hep fark edilme ihtiyacından kaynaklanıyordu. Öyle ki, fark edilmeden, yalnızlık içinde yaşayacağına nefret edilmeyi tercih ediyordu.

Naruto'yu tüm hikâye boyunca, düşmanlarının fikirlerini değiştirebilen, hiç değilse önceki hallerine döndürebilen biri olarak görürüz. Hep iyi niyetli, hep şefkatlidir o. Karşısındakini o noktaya neyin getirdiğini öğrenmek ister her zaman. Sonra da, sadece sözcükleriyle bile tepetaklak çevirebilir karşısındakinin hayatını. Ve de bunu, onların geçmişlerine dalıp kendi hikâyesiyle buluşturarak yapar. Amacı hiçbir zaman yenmek, alt etmek olmamış, öncelikle ikna etme yolunu seçmiştir. Naruto hep yardım eder onlara; düşmanları, onun içindeki iyiliği görene kadar da devam eder yardıma. Bu sürece hikâye boyunca pek çok kez tanık oluruz. Naruto değil, karşısındakidir değişen. Bunu fazla ütopik bulup eleştirenlere, Naruto'nun hiçbir zaman ilk seferinde başarılı olamadığını hatırlatmak gerekir. Bunun en iyi örneği Sasuke'yle olan ilişkisidir. İlk zamanlar,

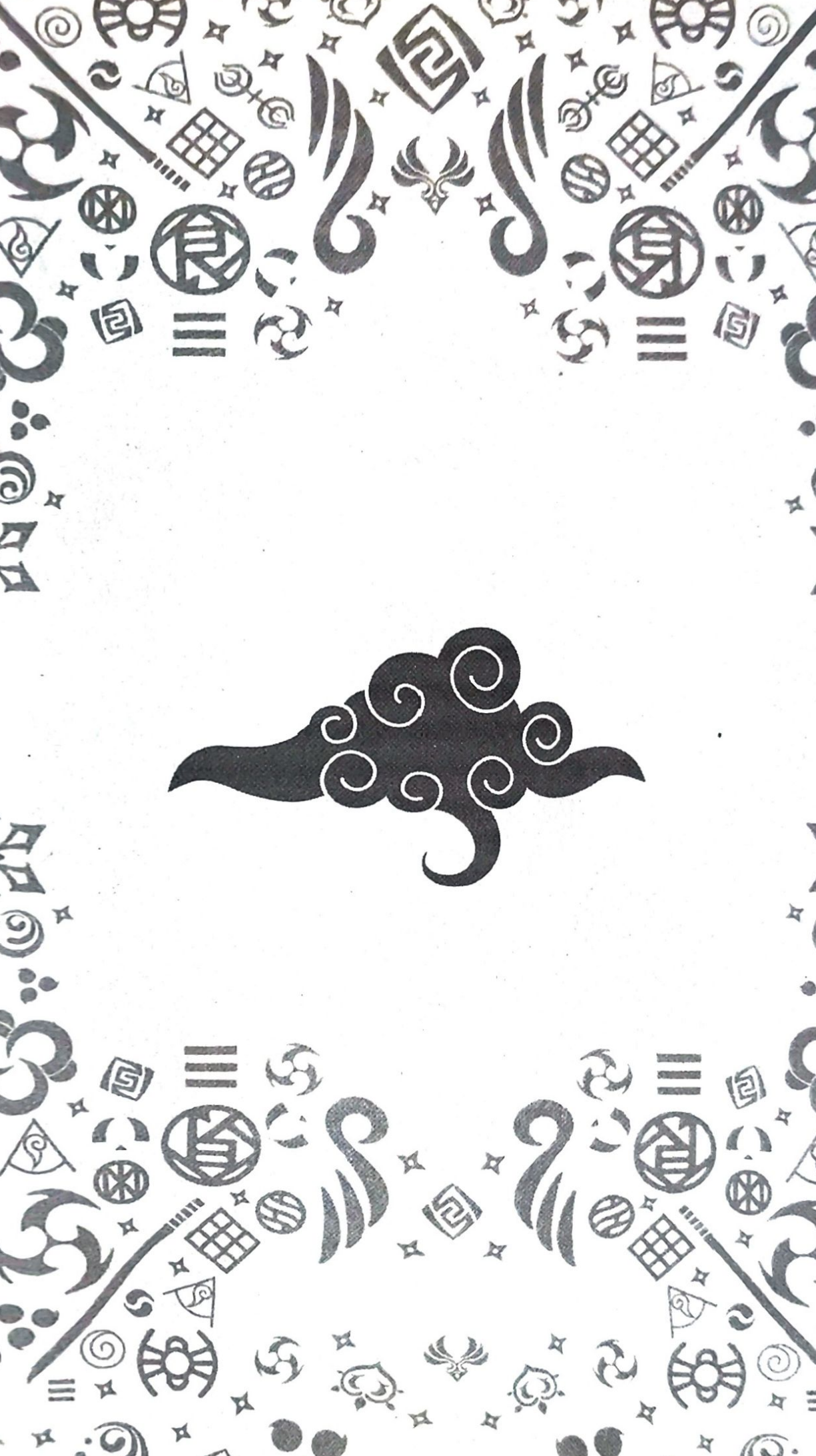
yas tutmanın nasıl bir şey olduğunu bilmemesinden kaynaklanan başarısızlığı, aynı deneyimi yaşadıktan sonra değişmeye başlamıştır. Bu yüzden de Sasuke'yi doğru yola ancak hikâyenin sonunda döndürebilmiştir.

Naruto böyle sürekli iyilik yaparak insanlara, sırası geldiğinde nasıl iyilik yapacaklarını da öğretmiştir. Gaara'nın örneğinde olduğu gibi. Naruto Gaara'ya nasıl yardım ettiyse, Gaara da *tsuchikage* Ōnoki'ye ruhunu ne zaman kaybettiğini sorgulatarak yardım etmiştir. Sonra da, gerçek kimliğini uzun zamandır görmezden geldiğini ve köyünün çıkarları için gözünü kırpmadan can alabildiğini fark eden Ōnoki, Gaara'nın sayesinde iyi bir insana dönüşebilmiştir. Gaara benzer şekilde, bütün ninja dünyasını, tabii yine Naruto'yla olan deneyiminden esinlenerek yaptığı konuşma sayesinde bir araya getirebilmiştir.

Naruto'yu sevilen bir karakter yapan başka bir şey de eğlenceli tarafıdır elbette. Koskoca Jiraiya'ya "sapık keşiş" lakabını takabilecek kadar umarsızdır Naruto. Yine hikâye boyunca ninja dünyasının efsane başka isimleriyle de dalga geçmekten çekinmez. Ama karşılarındaki Naruto olduğu için hiçbiri dert etmez bunu. Tersine, genç Uzumaki'nin bu özelliğini eğlenceli bulurlar. Kuralları her fırsatta yıkıp kendine alan açan Naruto, katılığıyla bilinen bir dünyaya gelmiş taze bir nefes gibidir. Kişiliği, kuralların hükmettiği bir düzende bir zayıflık olarak görülebilecekken, Naruto bu dünyaya kafa tutmaktan vazgeçmeyip bir iz bırakmayı başarmıştır. Öyle ki, sonunda zirveye kadar yükselip, herkesin tanıdığı biri olmayı bilmiş; akademinin en başarısız öğrencisi, ninja dünyasının kahramanı olup çıkmıştır. Fakat bunların hiçbiri, dostlarının desteği olmasa gerçekleşemezdi elbette. Onun bize vermek istediği en önemli me-

sajlardan biri budur. Dostları, en yitik zamanlarında bile yanındadır her zaman. Kakashi ve Jiraiya ona hep kol kanat germiş, Shikamaru ve Hinata ona yardım etmekten hiç geri durmamıştır. Savaşı tek başına bitirmeye kalkıştığında Itachi ona yol arkadaşlarının önemini hatırlatmıştır. Kushina ve Minato, ona olan sevgi ve inançlarını esirgemeyerek yol göstermiştir. Geçmişiyle ve travmalarıyla barışması Kuruma'nın dostluğu sayesinde olmuştur. Sonuçta, başına gelenlere sabırla göğüs gererek büyüyen Naruto hem kendine hem de çizdiği yola sadık kalırken, dünyayı kurtarıp değiştirmesine yardım edecek dostları hep olmuştur yanında. Naruto'nun belki de en büyük başarısı, geçmişi, en azılı düşmanlarına bile unutturabilmiş olmasıdır. En büyük hayalini gerçekleştirip yedinci *hokage* olması biraz da bundandır.

Kısacası başlı başına bir hayat dersidir Naruto. Karşımıza ne tür zorluklar çıkarsa çıksın pes etmemenin önemini anlatan, ilham verici bir karakterdir. Büyük hayallerimize giden kestirme bir yol olmadığının ve oraya yalnız başımıza gidemeyeceğimizin göstergesidir. Çünkü zafer, birlikte kazanıldığında daha güzeldir.







DİĞER ÖNEMLİ KARAKTERLER

KURUCULAR - HASHIRAMA VE MADARA

ÇOCUKLUK

Hashirama zor zamanlarda, pek çok ninja klanının birbiriyle savaşta olduğu bir dönemde dünyaya geldi. Ve de yetenekleriyle kısa sürede sivrilip erken yaşta ninja olmayı başaran bu genç adamın tek bir hayali vardı, o da dünyaya barış getirmek. Çocukların, hayatlarının baharında savaş meydanlarında daha fazla can vermelerini istemiyordu. Katıldığı savaşlarda korku ve dehşeti görmüş, kendi kardeşi Itama'yı da bu savaşlardan birine kurban vermişti. Tanık olduğu onca kan ve ölüm, gücünü daha barışçı amaçlar için kullanmaya itiyordu onu.

Günlerden bir gün, bir nehir kıyısında yaşıtı olan bir çocukla karşılaştı. Madara'ydı bu. Birbirlerinin soyadlarını bilmeden sohbete başlayan iki çocuk birbirlerini daha iyi tanıyabilmek için çok geçmeden yeteneklerini yarıştırmaya giriştiler. Hashirama'nın Madara'dan çok daha güçlü olduğunun anlaşılması uzun sürmedi elbette. Aralarında uzun yıllar sürecek olan rekabet de böylece başlamış olu-

yordu. Hashirama gibi Madara da savaşın tam ortasında doğup büyümüş, kardeşlerinin ölümlerine tanık olmuştu. Hangi klanlara üye olduklarını bilmeden süren sohbetleri, aralarında pek çok ortak yan olduğunu gösteriyordu. Her şey bir yana, yaşlarından beklenmeyecek olgunluklara sahip olan bu iki çocuğun da barışçı hayalleri ve idealleri vardı. Bu aralarında öyle güçlü bir bağ kuracaktı ki, sonraki yıllarda yaşadıkları engeller ve zorluklar birbirlerine olan güvenlerinin daha da artmasına yol açacaktı. Evet, iki arkadaş herkesin, ninjaların koruması altında barış ve huzur içinde yaşayabilecekleri bir köy kurmak istiyordu. Hashirama Senju klanından, Madara ise Uchiha klanındandı ama bunu, ortak hayallerinin önüne geçmesin diye açıklamamışlardı birbirlerine.

DÜŞMAN KARDEŞLER

Derken bir gün, Hashirama'nın babası aralarındaki bu dostluğu fark etti. Oğlunun arkadaşlık ettiği Madara'nın düşman klandan olduğunu öğrenince de bir tuzak kurmaya karar verdi. Hashirama çok geçmeden, Senju klanının lideri olan babasının zoruyla Madara'yı nehir kıyısında buluşmaya davet etti. Bu esnada gerçeği Madara'nın babası da öğrenmiş, en az Hashirama'nın babası kadar gözü dönmüş olan bu adam kendi de aynı tuzağı kurmaya karar vermişti. O günkü buluşmaya giderken Hashirama Uchiha klanının, Madara da Senju klanının orada olacağından habersizdi. Fakat bunun bir tuzak olduğunu tabii ki ikisi de biliyordu ve karşılaşır karşılaşmaz birbirlerini bu konuda uyardılar. Ancak Madara çok geçmeden, bu arkadaşlıklarını köyüne ihanet olarak gördüğünü anlatıp Hashirama'ya

kendisinin Uchiha klanından olduğunu söyledi. Kardeşleri Senju klanı tarafından öldürülmüşken, iki klan arasında bir dostluk köprüsünün kurulması imkânsız görünüyordu. Bu anlattıkları Hashirama'yı çok üzmüştü ama kabullenmekten başka bir şansı yoktu elbette.

İki klan arasında bu olayla yeniden patlak veren savaş tüm hızıyla sürüyor, pek çok insanın canına mal oluyordu. Eski dostlar da bu esnada, yetenekleri ve karizmaları sayesinde klanlarının liderleri olmuşlardı. Madara bir gün, küçük kardeşi Izuna'nın, Hashirama'nın küçük kardeşi Tobirama tarafından öldürüldüğüne tanık oldu. Bu, içinde günden güne büyüyen nefreti daha da azdırmıştı. Derken, Senju klanının Uchiha klanına hem askeri hem de psikolojik olarak üstün gelmeye başladığı bir zamanda Hashirama Madara'nın karşısına çıkıp ateşkes teklif etti.

ATEŞKES

Madara bu teklifi reddedip, kudretli *mangekyō sharingan*'ını devreye soktu. Fakat gün boyu dövüşmelerine rağmen Hashirama'ya yenik düştü. Tobirama tam Madara'nın işini bitirmek üzereyken Hashirama engel oldu ona. Eski dostuna hâlâ inanıyor, daha fazla kan dökülmesini istemiyordu. Madara sonunda, savaşmaktan usanıp bitkin düşmüş olan klanının da ısrarları üzerine, ona uzatılan barış elini tutmak zorunda kaldı. Ancak bu teklifin ardındaki niyetinden hâlâ kuşku duyduğu için Hashirama'ya bir şart koştu: Ateşkesi kabul etmesini istiyorsa ya kardeşi Tobirama'yı ya da kendini öldürmesi gerekiyordu. Sevdiği birini kaybetmenin acısı içinde hâlâ taze olan Madara bunun adil bir teklif olduğunu düşünüyordu. Fakat Hashirama sonun-

da kendi canını feda edip, gerisini ona ve kardeşine bırakacağını açıklayınca, eski dostunun kararlılığını gören Madara onun intihar etmesine engel olup ateşkesi kabul etti.

YENİ DÜNYA

Hashirama ve Madara bu kanlı savaşın ardından, en büyük hayallerini gerçekleştirmek için kolları sıvadılar. Sakinlerinin korkusuz, mutlu mesut bir hayat sürebilecekleri bir köy kurmak istiyorlardı. Konoha köyü işte böyle çıktı ortaya. Dostu Madara'ya sonuna kadar güvenen ve sevgisini ona göstermek isteyen Hashirama, köyün ilk *hokage*'sinin o olmasını istedi. Ancak köylüler onun bu isteğine karşı çıkıp oylama yapılmasını talep ettiler. Köyün yönetilmesi için Hashirama'nın daha uygun olduğunu düşünüyorlardı. Böylece ilk *hokage* Hashirama olurken, bir kenara itildiğini düşünen Madara kendini sorgulamaya başladı. Onu neden istememiş, neden kabul etmemişlerdi? Bu reddediş ve dışlanma içini yavaş yavaş kemiriyor, o zamana dek olmak istediği kişiden ve hayallerinden uzaklaştırıyordu. Bir ara kendi klanının üyelerini, Senju klanıyla olan ittifaklarını bozmak için kışkırtmaya çalışsa da başarılı olamadı. Onların üzerinde bir otoritesi ve gücü kalmadığını anlayınca da Hashirama'ya bir gün intikamını almak üzere geri döneceğini söyleyerek ayrıldı köyden.

Sözünde durup yıllar sonra geri döndüğünde Hashirama'yla Son Vadi'de karşılaştılar. Fakat aradan geçen zaman içinde gücüne güç katmış olmasına rağmen rakibine bir kez daha yenildi Madara. Hashirama için köyünün iyiliği her şeyden önce geliyordu; bunun için gerekirse kendi canını bile feda etmeye hazırdı.

YOL AYRIMI

Hashirama'nın Konoha'da yaptıklarından ilham alan diğer köyler bütün ninjaları ve sakinleriyle birlikte ona katılmaya başlamıştı. Hashirama bu esnada muazzam gücü ve şöhreti sayesinde, ortalıkta gezinip dehşet salan kuyruklu canavarları teker teker yakalayıp zapt etmeye devam ediyordu. Sonunda, köyler arasındaki barış devam etsin, kimse kendini diğerinden üstün ya da eksik hissetmesin diye canavarları paylaştırmaya karar verdi. Diğer köylerin *kage*'lerinin onun hakkında ne düşüneceği umurunda değildi; barışı sürdürmek için her şeyi yapmaya hazırdı. Fakat Hashirama tüm çabalarına rağmen büyük savaşın çıkmasına engel olamadı. İnsanların türlü sosyal, siyasi ve askeri güçler karşısındaki acizliği üstün gelmişti bir kez daha. Hayatını bu savaş sırasında kaybeden Hashirama, köyünü ve hayallerini kardeşi Tobirama'ya emanet etti. Meşaleyi ondan devralan Tobirama da köye hizmet etmeye devam edip ninja akademisini, özel kuvvetleri ve Uchiha klanının üyelerinden oluşan polis teşkilatını kurdu.

Madara bundan yıllar sonra yeniden ortaya çıktı. Hashirama'nın hücreleri sayesinde hayatta kalmış, zamanını Ayın Gözü planı üzerinde düşünerek geçirmişti. Hayallerin hükmettiği bir dünya kurmak ve bu dünyanın tanrısı olmak istiyordu. Bitmek bilmeyen savaşları ve çekişmeleri sona erdirmek için dünyanın tek efendisi kendisi olacaktı.



Hashirama ve Madara'nın hikâyesi, dünyaya barış getir-
menin ne kadar zor ve karmaşık bir şey olduğunu anlatır.
Bu iki adam, savaşın kasıp kavurduğu bir zamanda diyalog
kurup hayallerini paylaşabilmiştir. Sevdiklerini kaybetme-
nin ne olduğunu ikisi de iyi bildiğinden, barışçı ideallerin-
de birleşip hayallerine doğru emin adımlarla ilerleyebil-
mişlerdir. İlk karşılaşmalarında hangi klana ait olduklarını
gizleyerek dost olmuş, aralarındaki bağı, birbirlerine duy-
dukları güvenle derinleştirip güçlendirmişlerdir. Fakat bu
iki çocuk, yaşlarından beklenmeyecek kadar olgun ve yete-
nekli olmalarına rağmen savaşı durdurmayı başaramamış,
sonunda klanlarının baskıları yüzünden arkadaşlıklarını
da bitirmek zorunda kalmışlardır. Sonradan, ikisi de aynı
fikirlere ve ideallere sahipken Madara'nın hem kendi klanı
hem de Konoha'lı köylüler tarafından dışlanması iki arka-
daşın yollarını ayırmıştır. Aslında Madara dünyaya barış
getirme isteğini bir kenara bırakmış değildir; sadece barışa
farklı gözlerle bakmaya başlamıştır. Hakikati değiştirme-
nin imkânsız olduğunu düşünüp, hayallerden ibaret bir
dünya yaratmaya girişmiştir.

Bu iki karakterin hikâyesi bütün eser boyunca sık sık çı-
kar karşımıza. Yeni dünyanın kurucuları olan bu iki ada-
mın temsil ettikleri değerler diğer pek çok karakterde tek-
rar tekrar hayat bulur. Hashirama'nın mirası Konoha'da
nesilden nesle aktarılırken Madara'nın barış planlarını yü-
rütmek Obito'ya kalacaktır.

AZİM - ROCK LEE

ÇOCUKLUK

Bruce Lee'den esinlenilerek oluşturulan Rock Lee, hayata 1-0 yenik başlayan bir karakterdir. Bir ninjanın, *ninjutsu* ve *genjutsu* tekniklerini hayata geçirmesi için çakralarını kullanabilmesi gerekir ki bu yetenek Rock Lee'de yoktur. Fakat böyle bir eksiklikle yaşaması onu hiçbir zaman yıldırmamış, ninja dünyasının bir parçası olabilmenin yollarını aramıştır. Ve de sonunda, bu farklılığını kendine özgü bir güce dönüştürerek akademide kendine bir yer edinebilmiştir. Akademi demişken, hayatının belki de en zor yıllarını orada geçirmiştir Rock Lee. Fakat diğer çocukların onunla sürekli, hiçbir zaman ninja olamayacağını söyleyerek dalga geçmelerine zamanla alışmış; alışmakla da kalmayıp bunu kendine bir motivasyon kaynağı yapmıştır. Onun sırrı, başarılı olabileceği bir alan keşfedip, orada uzmanlaşmak için gece gündüz çalışmasında yatmaktadır. Bu alan ise çoğunlukla silahsız ve çakrasız, sadece vücut kullanılarak yapılan *taijutsu* teknikleridir. Rock Lee'nin o sıralar kendine örnek alabileceği bir rol model, bir akıl hocası olmaması ve buna rağmen başarılı olması kararlılık ve motivasyon gibi zihinsel güçlerdeki üstünlüğünün göstergesidir.

NİNJA

Evet, dediğimiz gibi, Rock Lee yaşadığı tüm zorluklara rağmen *genin* unvanını alarak ninja olma yolunda önemli bir adım atmıştır. Bu unvan ona, çalışıp çabalarsa her hedefine ulaşabileceğinin kanıtı olmuş, kişisel gelişim ve başarı-

da özgüven ve azmin ne kadar önemli olduğunu görmesini sağlamıştır.

Rock Lee *genin* olduktan sonra, ustası Guy'ın kurduğu takımda Neji ve Tenten'le birlikte üçüncü öğrenci oldu. Öncesinde yapılan konuşmada Guy ona usul gereği hayalinin ne olduğunu sorduğunda, hiç düşünmeden *taijutsu*'da zirveye çıkmak olduğunu söyledi. Hyūga klanının dahi çocuğu Neji gülmeye kalktığında Guy onu susturup Lee'yi sonuna kadar ilgiyle dinledi. Onda kendini görmüştü. Çünkü Guy'ın da onunkine benzer bir çocukluğu olmuştu. O da küçükken temel ninja tekniklerini çözemediği için diğer çocukların alay konusu olmuş ve o da yılmadan çalışarak basamakları tırmanmış, sonunda bir ninja ustası olup çıkmıştır. Onun bu hikâyesini öğrenen Rock Lee aradığı rol modeli nihayet bulmuştu. Guy onun için, hayallere kararlılık ve sıkı çalışmayla ulaşılabileceğinin canlı bir kanıtıydı. Çok geçmeden onun giyim tarzı da dahil her şeyini taklit etmeye başlayan Lee bir yandan da Neji'yi kendine rakip belledi. Ve de onu bir gün geçebilme umuduyla her zamankinden çok çalışıp, önüne çıkan engelleri birer birer aşmaya koyuldu.

ÇABALARIN KARŞILIĞI

Nihayet *chūnin* sınavları başladığında Rock Lee geliştirdiği tüm yeteneklerini sergileme imkânı buldu. Öyle ki, eleme turunda akademinin en güçlü adayı olan Gaara'yla eşleşip, ona dövüş sırasında zor anlar yaşatmayı başardı. Fakat ustasının onu tüm gücünü vererek dövüşmek için yüreklendirmesine rağmen Gaara'yı alt edemedi. Eleme sırasında yaşanan bir olay onun gelişimini görmek açısından

önemlidir. Rock Lee dövüşün sonlarına doğru Gaara'dan aldığı bir darbeyle düşüp bayıldı, fakat bilincini kaybetse de zihni tamamen kapanmamış, vücudu adeta kendi başına hareket etmeye devam etmişti. Bayılmasına rağmen vücudunun dövüş pozisyonundan kopmaması ne kadar sıkı çalışıp, çalıştıklarını ne kadar içselleştirdiğinin kanıtıydı. Derken gözünü kan bürümüş olan Gaara tam işini bitirecekken Guy araya girip kurtardı onu. Fakat Rock Lee'nin dövüşten aldığı hasar büyük ve kalıcı görünmekte, doktorlar hiçbir zaman ninja olamayacağını söylemekteydiler.

KIRILAN HAYALLER

Tıpkı Bruce Lee'ye olduğu gibi Rock Lee'nin aldığı darbeler de ağır olmuş, içinde büyütüp beslediği hayallerini tuzla buz etmişti. Antrenman yapmak bir yana, hareket etmekte bile zorlandığı bu zamanlarında derin bir depresyona giren Rock tüm hayatını sorgulamaya başladı. Bir süre böyle alçılar içinde, koltuk değnekleriyle dolaştıktan sonra nihayet bir umut ışığı doğdu: Tıp alanının en yetenekli ninjası Tsunade köye geri dönmüştü. Tsunade onu baştan aşağı muayene ettikten sonra, ameliyat edilmesi gerektiğini ama ucunda ölüm riski olduğunu açıkladı. Ama bu Rock Lee'nin umurunda değildi; hayallerini bırakmaktansa ölmeyi yeğlerdi. Neyse ki ameliyat başarılı geçti ve Rock Lee kısa bir iyileşme döneminin ardından vücudunu eskisi gibi kullanabilmeye başladı.



Rock Lee hem arkadaşları için hem de biz okuyucu ve izleyicileri için ilham verici bir karakterdir. Farklılıklarından dolayı yıllarca insanların alay konusu olsa da yenilmeyi reddetmiş; özgüven, azim ve sıkı çalışmayla her şeyin başarılabileceğini kanıtlamıştır. Hayat bazen acımasız yüzünü gösterse de gülümsemeye ve tekrar tekrar denemeye devam etmek gerekir. Neji gibi doğuştan yetenekli bir dâhiyi bile kendine rakip bellemesi onun içindeki azme ve çalışkanlığa olan inancının göstergesidir.

FEDAKÂRLIK – ITACHI

ÇOCUKLUK

Yaşından beklenmeyecek kadar olgun bir çocuk olan Itachi, dünyanın önüne çıkardığı tüm zorluklara rağmen içindeki saflığı koruyabilmiştir. Ama daha da önemlisi, büyüklerinden öğrendiklerini hiçbir zaman unutmayıp, olaylara belli bir mesafeden bakmayı bilmiştir. İnsanları anlamak için gösterdiği çaba, önyargısız düşünüp hareket edebilmesini ve hayatı yerli yerinde değerlendirebilmesini sağlamıştır.

Üçüncü Büyük Ninja Savaşı patlak verdiğinde henüz dört yaşında olan Itachi, savaşın pek çok dehşetine ve ailesinden bazı kişilerin ölümlerine erken yaşta tanık oldu. Bir gün savaş meydanında, ölmek üzere olduğunu sandığı düşman bir ninjaya su vererek yardım etmeye kalktığında adam aniden canlanıp üzerine atılmış, Itachi kendini korumak için onu öldürmek zorunda kalmıştı. Adamın neden böyle yaptığını sorduğundaysa babası savaşın, bireylerin üstünde, devletler arası bir mücadele olduğunu

anlattı. Birbirlerini tanımayan bu insanlar, birbirlerini, sadece köylerini korumak için öldürmekteydi. Tüm bunlara yine de anlam veremeyen Itachi hayat, ölüm ve insanın varoluş amacıyla ilgili düşüncelerine içten içe devam etti. Öyle ki, yaşıtları gülüp oynarken onun günleri böylesi felsefi meseleleri düşünerek ve antrenman yaparak geçti. Ve de sonunda, barışçı idealleri olan ve köyünü savaştan korumak için her şeyini vermeye hazır genç bir adam olup çıktı.

NİNJA

Itachi, Uchiha klanının dâhi çocuğuydu. Erken yaşta kazandığı bilgeliği sayesinde yetişkinler gibi düşünüp davranıyordu. Babası onunla gurur duyuyor, Konoha halkı sevip sayıyordu. Henüz on yaşında *chūnin* olup, on üç yaşında da özel kuvvetlerin başına geçerek tarih yazdı.

Ninja olduktan sonraki bir zamanda arkadaşı Shisui'ye savaşla ilgili fikirlerini sordu Itachi. Cevabını en bilge, en görmüş geçirmiş ninjaların bile vermekte zorlanacağı bu soruyu Shisui, çatışmaları engellemeyi bilmek gerektiğini söyleyerek yanıtladı. Ninjaların dünyası güçle yönetiliyordu ve ikna edici bir gücün yoksa sözcüklerin de bir etkisi olmuyordu. Onun söyledikleri aklına yatan Itachi o günden sonra tüm gücünü barış için kullanmaya karar verdi.

Itachi bir gün, bir görev sırasında yakın arkadaşlarından birinin ölümüne tanık oldu. Sevdiği birini, üstelik gözlerinin önünde kaybetmek onda bir çaresizlik hissi uyandırmış, sağ kalan diğer arkadaşlarını korumak için canla başla savaşmıştı. Babası onun, travma sonrasında ister istemez devreye giren *sharingan*'ını kullandığını öğrenince sevinmişti ama bunun için bir arkadaşının ölmesi gerekmesi

Itachi'yi derinden yaralamıştı. Hayatının bu karanlık döneminde, yeni doğan kardeşi Sasuke'den başka hiçbir şey keyif vermiyordu ona. Ailesiyle olan ilişkisi de gitgide bozuluyordu. Kyūbi yedi yıl önce, *sharingan*'ı elinde tutan maskeli bir adamla birlikte köye saldırmıştı. O sıralar kimse bilmiyordu ama bu maskeli adam, birkaç yıl önce öldüğü sanılan Obito'nun ta kendisiydi. Uchiha klanı o zamandan bu yana, türlü ittifaklar ve söylentiler yüzünden, köyün idaresinden neredeyse tamamen çıkarılmıştı. Sonra da bu dışlanmışlıktan dolayı gururu incinen Uchiha klanının üyeleri, liderleri olan Fugaku'yu başa getirmek üzere darbe planları yapmaya başlamıştı.

ANLAŞMAZLIKLAR

Ailesine duyduğu sevgiyle köyüne olan bağlılığı arasında kalan Itachi bir seçim yapmak zorunda olduğunun farkındaydı. Barışçı ideallerini paylaştığı Danzō'nun özel kuvvetlerindeyken köyün içinde kendi klanına bilgi taşıyan bir casusa dönüşmüştü. Babası da bir yandan, ondan kendi çıkarlarına olacak şeyler istiyordu ama Itachi bunlara çoğu zaman kulak asmayıp, köyün iyiliği için mücadele veriyordu. Amaç, anlaşmazlıkları barışçı yollarla çözmekti ama Uchiha klanının köyün ileri gelenlerine duyduğu nefret buna engel olacak gibi görünüyordu.

Itachi bir gün maskeli bir adamla karşılaştı. Obito'ydu bu. Ona Uchiha klanının kökenleriyle ilgili anlatacakları vardı. *Sharingan*'ın değişim geçirip, kullanıcılarını muazzam derecede güçlü kılabileceğini de ondan öğrendi Itachi. Kader ağlarını örerken Itachi, en yakın arkadaşı ve rol modeli Shisui'yle birlikte barışın hüküm sürdüğü bir dünya

yaratmanın hayallerini kuruyordu. Klanın en yetenekli ninjası olan Shisui, tıpkı Itachi gibi, köyüne derin bir sevgiyle bağlı olduğundan, klanını darbeden vazgeçirmeye karar vermişti. Ama o çok güvendikleri Danzō'nun niyeti başkaydı. Onun peşinde olduğu, Shisui'nin gözbebekleriydi. Nihayet punduna getirip sağ gözünü çalmayı başardı da. Çok geçmeden, Itachi'yle bir uçurumun kıyısında buluşan Shisui, Danzō'nun onlara ihanet ettiğini anlattı. Şimdi de, diğer gözünü de çalmalarından korktuğu için, onu arkadaşı Itachi'ye vermek istiyordu. Ona tamamıyla güveniyordu; Konoha'nın iyiliği için kullanacağından şüphesi yoktu. Sonunda, Itachi'ye barışçı ideallerini de miras bırakarak uçurumdan attı kendini.

Darbe zamanı yaklaşırken, klanın bazı üyeleri Shisui'yi Itachi'nin öldürdüğü yalanını çıkardılar. Bunun üzerine üçüncü *hokage* onu yanına çağırdı. Toplanan konseyde Danzō, bu anlaşmazlığı çözmek için Uchiha klanının tümüyle ortadan kaldırılması gerektiğini söyledi. Fakat üçüncü *hokage* Hiruzen bunu kabul etmeyip, barışçı bir yol arama çabasına girişti. Başarılı olamayınca da darbenin önü iyice açılmış oldu. Itachi'den, kendi klanını acilen katletmesi isteniyordu şimdi. Itachi bunu yapmadan önce bir çatıya çıkıp köy, klan ve ninja gibi şeylerin ne anlama geldiğini düşündü uzun uzun. Sonunda da bu anlaşmazlığı Shisui yokken tek başına çözmesi gerektiğine karar verdi. Köyünün ve klanının kaderi onun elindeydi artık.

KANLI GECE

Böylece, hem köyünün hem de Obito'nun oyununa gelen Itachi, kendi annesi babası da dahil olmak üzere, klanı-

nın bütün üyelerini tek tek katletmeye başladı. Fakat ona can veren insanların canını almak kolay değildi elbette. Karşılarında tir tir titreyip ağlarken babası, aralarındaki görüş farklılıklarına rağmen onunla gurur duyduğunu söyledi. Ardından onu bekleyen acılara karşı öğütler verdi ve Sasuke'ye göz kulak olmasını istedi. O kanlı gece yaşanan vahşete tanık olan küçük Sasuke'nin canını bağışladı Itachi. Bunun arkasında ağabeyinin olduğunu bilmeyen Sasuke ona sorular sorduğunda Itachi her şeyi kendisi yaptığını ve intikam almak istiyorsa bir gün ondan daha güçlü bir ninja olması gerektiğini anlattı. Söylediklerinin etkili olması için kardeşinin karşısında, sırf güç uğruna bütün klanını ortadan kaldırabilecek kadar gaddar biri gibi görünmesi gerekiyordu. Amacı, kardeşinin içine nefret tohumları ekmek, sonrasında gelecek olan intikam arzusunu olabildiğince derinleştirmekti. Çok sevdiği küçük kardeşini kimsesiz bırakıp giden Itachi köyden ayrılmadan önce son bir kez *hokage*'ye gidip ona göz kulak olmasını istedi.

Üçüncü *hokage*'nin, Danzō'nun ve iki ihtiyar ninjanın dışında kimsenin bilmediği gerçek uzun yıllar saklı kaldı. Itachi, ailesini, özellikle de küçük kardeşi Sasuke'yi aslında canından çok seviyordu. Ama şartlar böyle yapmasını gerektirmişti. Sasuke'nin ondan bu kadar nefret etmesini sağlayarak ileride bir gün, Itachi'yi öldürüp klanının şerefini temizleyen bir kahraman olmasını istiyordu. Onu aldığı emre rağmen öldürmemesi bundandı.

Bu noktada, Itachi'nin hayat yolculuğuna yakından bakmak gerekir. Itachi böyle yaparak tüm hayatını ve itibarını feda etmiş; geçmişine dair ne varsa bir kalemde silip atmıştır. Ama bir yandan, onu annesiz babasız, ağabey sevgisinden yoksun, mutsuz bir çocukluğa mahkûm ederek Sasuke'nin hayatını da mahvetmiştir. Böyle zor bir açmazda pekâlâ tarafsız kalabilecekken, darbenin vereceği zararları düşünüp sorumluluk almıştır. Böyle bakınca, daha çok korunması gerektiğine inandığı insanların canlarını kurtarmak için yine pek çok başka insanın canını almıştır. Ve de sonunda, sebep olduğu onca ölüm, acı ve nefretin sorumluluğunu ölene dek taşımak zorunda kalmıştır. Dahası, o uğursuz yol ayrımına gelip de, daha az kan dökülmesi için özbeöz klanını katletmeyi seçerek kendi hayatını mahvetmiş olmasına rağmen, kendisi için bir an olsun üzülmemiş, yaptıklarının bedelini ömrü boyunca ödemiştir.

Peki başka türlüsü olabilir miydi? İnsan, kendisine can verenleri öldürmeyi hayal bile edemez elbette. Ancak gerçek bir ninja olan Itachi, hayatta güzel şeyler olduğu kadar ölüm ve acının da olduğunu, bu acımasız dünyada gücün akla her zaman üstün geldiğini biliyordu. O da, küçüklüğünden itibaren, yaşıtı diğer pek çok çocuk gibi, daha sakin bir hayatın peşine düşebilirdi; ama doğuştan yetenekli bir çocuk olduğu için, Uchiha klanının lideri olan babası onu ninja dünyasına çekmişti. Her ne kadar yaşından beklenmeyecek olgunlukta bir çocuk olsa da çocuktu sonuçta; ona gösterilen hayatın neler getireceğini bilemezdi. İnsan o yaşlarda, kendine örnek aldığı büyüklerinin sözünden kolay kolay çıkamaz. Kaldı ki, *Naruto*'nun dünyasında ninja akademisinden başka bir okul da yoktu. Durum böyle olunca, Itachi en güçlü klanlardan birinin üyesi olarak ister istemez

ninja dünyasına girmek zorunda kaldı. Sonra da bu yolu benimseyip, klanına ve köyüne hizmet etmek için çok çalışarak iyi bir ninja oldu ve kendini barışçı ideallere adadı.

Itachi'nin Konoha Özel Kuvvetleri'ne girmesi babasını çok sevindirmişti. Kendi klanından biri nihayet köyün ileri gelenlerinden biri oluyordu ne de olsa. Uchiha klanının köyün idaresinin dışına itildiği bir zamanda Itachi değerli bir koza dönüşüyordu. Bu yüzden de babası ona her şeyden önce bir Uchiha olduğunu unutturmamak için elinden geleni yaptı.

Itachi'nin barışçı idealleri o ilk zamanlar çok da olgunlaşmış değildi. Köyün çıkarlarını korumak için görevden göreve koşuyor, bir özel kuvvetler mensubu olarak gözünü kırpmadan adam öldürebiliyordu. Ninja dünyasının güçle yönetildiğini ve bunu tek başına değiştiremeyeceğini biliyordu.

AYRILIK

Itachi, Konoha köyünden ayrılmasının ardından, Obito'nun örgütüne katıldı çok geçmeden. Örgütün ileride çok tehlikeli bir hal alabileceğini sezdiğinden, yapıp ettiklerini yakından takip edebilmek ve öğrendiklerini üçüncü *hokage*'ye bildirebilmek için katılmıştı. Evet, yaptığı onca şeye rağmen Itachi hâlâ köyünün iyiliğini düşünüyordu.

DÖNÜŞ

Itachi yıllar sonra, üçüncü *hokage*'nin ölümünün ardından Kisame'yle birlikte bir görev için köye geri döndü. Gö-

revleri, içindeki kuyruklu canavar Kyūbi'yi çıkarıp zapt etmek üzere Naruto'yu canlı bir şekilde ele geçirmekti. Fakat Itachi'nin asıl amacı bu değildi elbette. Konoha'ya dönerek herkese hâlâ hayatta olduğunu göstermek, dolayısıyla da Sasuke'yi rahat bırakmalarını sağlamak istiyordu. Kisame'yle birlikte Naruto'nun kapısına dayandıklarında, intikam hırsıyla yanıp tutuşan Sasuke, ağabeyini öldürmek üzere karşılarına dikildi. Fakat henüz yeterince güçlü olmayan Sasuke dövüşte yenilince Itachi ona nefretini daha da büyütmesi gerektiğini, yoksa hep böyle zayıf kalacağını söyledi. Sonra da Jiraiya gelince Kisame'yle birlikte kaçtılar oradan. Akatsuki'nin görevi başarısız olmuştu ama Itachi amacına ulaşmıştı. Hem Naruto'nun yakalanmasını engellemiş hem de küçük kardeşinin içindeki nefreti alevlendirmeyi başarmıştı.

Bu olaydan yıllar sonra Sasuke nihayet intikamını alabilecek kadar güçlenmişti. Ölümcül bir hastalığa yakalanmış olan Itachi de onun dövüş teklifini çabucak kabul etti. Fakat bu son dövüşünden önce Naruto'yu bulup, Sasuke köyü yok etmeye kalkarsa ne yapacağını sordu. İşin aslını bilmeyen Naruto da Sasuke'yi ondan daha çok düşündüğünü söyledi. Kaldı ki, köyü kurtarması için Sasuke'yi öldürmesine gerek yoktu. Taşıdığı meşaleyi devralan birilerinin olduğunu anlayıp mutlu olan Itachi gülümseyip ayrıldı yanından.

SON DÖVÜŞ

Beklenen an gelmiş, kardeş kardeşe dövüş başlamıştı. Itachi'nin ilk hamlesi bir dizi illüzyon tekniği kullanmak oldu. Hemen ardından da, Sasuke'nin bedeninde saklanan

Orochimaru'yu mühürlemeyi başardı. Amacı tabii ki onu Orochimaru'nun şeytani güçlerinden korumaktı.

Bir ara köşeye sıkışan Itachi, Sasuke'ye iyice yaklaşıp, ona küçükken yaptığı gibi alnını okşadı. Bu esnada Sasuke'nin sol gözüne *amaterasu* tekniğini mühürlemeyi başarmıştı. Nihayet hem gözbebeklerini çok kullandığından hem de hastalığından dolayı iyice bitkin düşen Itachi, hakikati o ana dek saklayabilmiş olmanın mutluluğuyla gülümseyip son nefesini verdi. Planladığı gibi, hem kendi klanını katletmenin cezasını küçük kardeşinin ellerinden almış hem de onun Konoha'ya, Uchiha'nın şerefini temizlemeyi başarmış bir kahraman gibi dönmesini sağlamıştı.

Evet, Itachi gözü dönmüş paralı asker rolünü son ana dek oynamayı başardı. Kendi hayatıyla ve o geceki katliamla ilgili gerçeği saklayıp köyünü koruyabilmek için koca bir ömrü yalan söyleyerek geçirmek zorunda kalmıştı, fakat bu yalanlara kendi hiçbir zaman inanmamıştı. Ne yaparsa yapsın Konoha'yı korumaya devam etmiş, barış hayallerini hiçbir zaman bir kenara atmamıştı. Naruto'yu tanımamıştı ama köyünün bir parçası olması, onu bir dost olarak görmesine yetmişti. Tanıdığındaysa eski dostu Shisui'yi görmüştü onda. Naruto'nun Sasuke'ye olan sevgisini anlayıp güvenmişti ona. Kısacası, Itachi kötülüğe ömrünün son anına dek yenik düşmemişti.

Hakikati saklama isteğinin ardında köyünü korumak kadar Sasuke'yi bir kan davasına kurban vermeme isteği de vardı. Çünkü gerçek öğrenilirse Sasuke ona yaşattıklarından dolayı Konoha'dan intikam almak isteyebilirdi. Fakat onun tüm bu çabalarına rağmen Obito Sasuke'ye ağabeyinin hayatıyla ilgili gerçeği anlattı. Sasuke bu duyduklarıyla allak bullak oldu, başta inanmak istemedi. Ama sonra anıla-

rı geri geldi, Itachi'nin onu ve köyü terk ederken gözlerinin yaşlı olduğunu hatırladı. Birlikte geçirdikleri acı tatlı pek çok hatıra zihnine üşüşmüştü. Ve de sonunda, ağabeyine bunca acılar çektiren köyden intikam almaya karar verdi.

DİRİLİŞ

Bir zaman sonra, Dördüncü Büyük Savaş sırasında düşman ittifakı, Nagato'ya yaptığı gibi Itachi'yi de diriltti. Sonra da Kabuto onları, kalan iki *jinchūriki* olan Naruto'yla Killer Bee'nin üzerine saldı. Fakat Itachi, Sasuke'yi hipnotize etmek için de kullandığı bir teknik sayesinde Kabuto'nun elinden kurtulmayı başardı.

ITACHI'DEN ÖĞÜTLER

Naruto Sasuke'nin, Konoha'dan intikam almak için Akatsuki'ye katıldığını söylediğinde, planının işe yaramadığını anlayan Itachi endişeye kapıldı. Sasuke, ağabeyinin çektiği acılara karşılık köyü yok etmek istiyordu. Oysaki gerçek bir ninja, diye düşünüyordu Itachi, barışı yaşatmak için hayatını feda etmeye hazır olmalıydı. Tıpkı eski dostu Shisui gibi.

Naruto Itachi'yle konuşurken, artık savaşı tek başına bitirebileceğini düşünmeye başlamıştı. Düşmanlarının bütün nefretine tek başına kafa tutabileceğine inanıyordu. Fakat Itachi onunla aynı fikirde değildi. Naruto'ya, sahip olduğu gücün gözünü kararttığını, bu yüzden arkadaşların önemini göremediğini söyledi. Şimdi herkesin sevip saydığı biri olduysa onların sayesindeydi. Onu yalnızlık acısından ar-

kadaşlarının varlığı kurtarmıştı. Böyle devam ederse doğru yoldan sapabilir, Obito'nunkiyle aynı kaderi yaşayabilirdi. Güçlü olmanın her şeye tek başına göğüs germek anlamına gelmediğini biliyordu Itachi. Hayat öğretmişti bunu ona. Naruto'nun bir gün *hokage* olmak istediğini bildiğinden, bu hayaline ulaşmak istiyorsa herkesin saygısını kazanması gerektiğini söyledi. Başka türlü mümkün değildi.

Itachi'nin bu hayat dersi Naruto'nun gözünü açmıştı. Bütün dostlarını, yol arkadaşlarını düşündü birer birer. Her şeyi tek başına halletmekte ısrar etmesi anlamsızdı gerçekten. Itachi onda eski dostu Shisui'yi görmüştü. Naruto'nun asıl gücü kalbindeydi. Naruto ona gidip Sasuke'yle görüşmesini ve meseleyi aralarında çözmelerini önerdi ama Itachi yıllardır yaptığı hatayı yapmayacaktı. Kafasında farklı bir düşünce vardı şimdi.

SON NEFES

Sasuke'yle nihayet buluştuklarında uzun uzun konuştular, Itachi ona tüm gerçeği anlattı bu kez. Sonra da birlik olup Kabuto'yu alt etmeye karar verdiler. Itachi, Uchiha klanının gizli *izanami* tekniğini kullanarak hedefini bir zaman döngüsüne hapsetti. Böylece Kabuto'yu etkisiz hale getirmekle kalmamış, aklını başına toplamasını da sağlamıştı. Sasuke'nin keyfi yerine gelmişti; ağabeyiyle omuz omuza dövüşmek ona eski güzel günlerini hatırlatmıştı. Itachi gerçeği en ufak ayrıntısına kadar görebilmesi için Sasuke'yi bir kez daha kendi zihninin içine çekti. Ardından, onu ne olursa olsun, sonsuza kadar seveceğini söyleyip hayata gözlerini yumdu.

ACILARIN EN BÜYÜĞÜNÜ O ÇEKTİ

Itachi herkesten farklı olduğunu başından beri biliyordu. Varoluşsal sorunlar üzerine kafa yorarken bir yandan hayatta önemli bir rol oynayacağını da seziyordu. Meşhur Uchiha klanının yetenekli bir üyesi olarak ninja dünyasından ayrı kalamazdı elbette. Ancak ninjalığı sorgulayıp kendince yeniden tanımlamaktan ve kendi değerlerini oluşturmaktan da geri durmadı. Klanıyla köyünün arasında kalmanın acısını fazlasıyla çekerken huzurdan ve dengeden uzak bir hayat sürdü.

Ninja dünyasında hiyerarşi her şeyden önemlidir. Bir ninja, üstlerinden aldığı emri harfi harfine uygulamaya mecburdur. Fakat bir ninjayı ninja yapan başka değerler de vardır. Anlaşmazlıkları barışçı yollarla çözmeye kararlı olan üçüncü *hokage* Hiruzen, Shisui'nin, karşısındakini illüzyon yoluyla manipüle etmesini sağlayan güçlü *kotoamatsukami* tekniğini kullanmasına razı olmuştu. Bu plan başarılı olursa, köydeki anlaşmazlık çözülecek, yalan dolanla oyuna getirilen Uchiha klanı gerçeği görebilecekti. Fakat güç ve iktidardan başka bir şey düşünmeyen Danzō'nun başka planları vardı. Shisui sonunda köyü koruyup iç savaş çıkmasına engel olmak için sol gözünü Itachi'ye emanet edip intihar etti. Ama onu bu şekilde yalnız bırakarak omuzlarına büyük de bir yük bırakmış oluyordu. Itachi Danzō'nun planlarından haberdardı; istese klanından yana çıkıp onu alt edebilirdi. Ancak Uchiha'nın yapmayı planladığı darbenin daha çok kan dökmekten başka bir işe yaramayacağını da görebiliyordu.

Onu yıllarca, kimseyle konuşmadan, tek başına düşüncelerle geçen bir ömre mahkûm eden, kendi ninja değerleriydi işte. Sonuçta mecburen kendi kendinin psikoloğu

olmuştu ama halihazırdaki dertlerine eklenen yalnızlık derdi, içindeki acının daha da derinleşmesine sebep olmuştu. Tüm dertlerinden arınıp huzur bulması ise ancak geçmişini Sasuke'yle birlikte konuşup yeniden gözden geçirmesi sayesinde olmuştu. Evet, hayatın ve ölümün anlamını Itachi ömrünün son anlarında da olsa bulmuş; Jiraiya gibi o da, bir insanın ancak öldükten sonra değerlendirilebileceğini fark etmiştir. Kişinin, hatalarının farkına varıp kabullenmesi, sonra da bu bilgisini başkalarının iyiliği için kullanması için hiçbir zaman geç değildir.

HAYRANLARININ AĞZINDAN

"Itachi doğası gereği fazla konuşmayan, ama konuştuğunda da sözünü dinleten biri. Ağzından çıkan her sözcük zekâ ve bilgeliğe övgü gibi. Kishimoto ona diğer bütün karakterlerden daha çok ruh vermiş bence. Onunki kadar dokunaklı ve etkileyici bir yaşam kimsede yok. Itachi ne bir psikopat ne de bir süper kahraman; sadece dünyaya inanılmaz berrak gözlerle bakabilen biri. O korkunç katliamı gerçekleştirdikten sonra tek varoluş amacı, canından çok sevdiği kardeşini korumak olmuş. *Naruto*nun tüm zamanların en iyi işlerinden biri olmasında Itachi'nin çok büyük payı olduğunu düşünüyorum. Onu bu kadar karmaşık ve büyüleyici yapan ise eser boyunca izlediğimiz karakter gelişimi. Onu ilk başlarda kötülüğün ete kana bürünmüş hali gibi görüyoruz. Kimsenin sevmediği, sadist ve sahtekâr, güce susamış biri olarak. Ama aslında barışın en kararlı savunucusu, ağabeylerin en fedakârı, ninjaların en bilgesi olduğunu sonunda anlıyoruz. Itachi yaşantısı ve idealleriyle bana da örnek olmuştur."

TITOUAN, 18 YAŞINDA



KIRGINLIK - KAKASHI

ÇOCUKLUK

Ailenin tek çocuğu olan Kakashi'yi, annesi o çok küçükken öldüğü için, babası Sakumo yetiştirdi. Haliyle, pek çok ninja gibi o da anne sevgisi bilmeden büyüdü. Babası ise köyün en güçlü ninjası ve onun rol modeliydi. Annesini kaybetmesi yüreğinde hep bir yara olarak kalsa da babasının yanında olmasından mutluydu Kakashi. Yeteneğiyle sıyrılıp, kısacık bir süre içinde ninja akademisinin her alanında başarılı oldu. Öyle ki, akademiden mezun olduğunda beş, *chūnin* olduğundaysa sadece altı yaşındaydı. Hemen ardından da, ileride *hokage*, sonra da Naruto'nun babası olacak olan dahi Minato'nun öğrencisi oldu. Minato çok geçmeden onu, Rin'i ve Obito'yu aynı takımda bir araya getirdi.

Babası bir gün, Kakashi yedi yaşındayken gizli bir görev için köyden ayrıldı. Sakumo bu görev sırasında zor bir karar vermek zorunda kaldı: Ya emirleri yerine getirip görevi tamamlayacak ya da görevi umursamayıp arkadaşlarının hayatını kurtaracaktı. Önceliği arkadaşlarına verince köye dönüşte hem köylüler hem de birlikte o göreve gittiği kimi arkadaşları tarafından aşağılanıp dışlandı. Görev sırasında verdiği kararı kimse onaylamamış, bunu büyük bir başarısızlık olarak görmüştü. Böylece, korkunç bir karalama kampanyasının kurbanı olan Sakumo sonunda dayanamayıp, oğlunu hayatta bir başına bırakma pahasına intihar etti.

Kakashi bu büyük travmanın ardından, babasıyla ilgili her şeyden kaçmaya başladı. Hayattaki biricik rol modeline, en çok hayran olduğu insana onu bırakıp gittiği için kırgındı artık. Sakumo'nun insanların hayatını kurtararak

yaptığı şey aslında kahramancaydı ama köylülerin çoğu gibi Kakashi de bunun büyük bir hata olduğunu düşünüyordu. Yine bu yüzden, ninja kurallarına harfiyen uyan; uymayan arkadaşlarını da her fırsatta ayıplayan soğuk ve ciddi birine dönüşecekti.

TRAJEDİYLE YÜZLEŞMEK

Henüz annesinin bıraktığı duygusal boşluğu bile dolduramamış olan küçük çocuk, hayatta en çok sevdiği kişi olan babasını da kaybetmiş oluyordu böylece. Babası vakti zamanında son derece yetenekli, bütün ninjaların ve tabii ki oğlunun saygısını kazanmış biriydi. Oğlu da onu kendine örnek almış, ninjalık yolunda emin adımlarla ilerliyordu. O sıralar köyün iyiliği Ninjaların hayatının önüne konuyordu. Fakat Sakumo hem ninja hem de takım lideri olduğu için hayattaki sorumluluklarının çok daha fazla olduğuna inanıyordu. Dahası, görevler sırasında arkadaşlarını kaybetmişliği çok olmuştu; bunun vicdanını nasıl yaraladığını iyi biliyordu. O gün o kararı da, ninja dünyasına hükmeden kurallara aldırmadan vicdanıyla vermişti. Durum böyle olunca, eskiden sevilip sayılan ninja bir anda herkesin alay konusu olup çıkmıştı. Ve de sonunda, aralıksız süren suçlamalara ve karalamalara daha fazla katlanamayıp kendi canına kıydı. Kakashi tabii ki tüm bunlara tanık olmuş, babasının düştüğü durumların acısını onunla birlikte çekmişti. Ancak eve döndüğünde babasının cesediyle karşılaştığı o gün, hayatı altüst olmuştu. Yaşadığı tüm bu tarif edilmez acı ve üzüntülerin yanı sıra bir de çelişkiyle yüz yüze kalmıştı Kakashi. Babasının yaptığına tepkisi ne olacaktı? Kimin tarafında yer alacaktı? Sonraki günler, tek ba-

şına kalıp bunları düşündü işte. *Sevdiğim, hayran olduğum, bana can verip büyüten babam... Ona bundan sonra ne gözle bakacağım? Hayatını kurtardığı silah arkadaşları da dahil bütün köy ona cephe aldı. Haklılar mıydı peki? Evet, babam kurallara karşı geldi, doğru, ama cezası bu mu olmalıydı? Bir insan, başka insanların canlarını kurtardığı için bu kadar acı çekmek zorunda mı?* Kakashi'nin, devam etmek için karar vermesi gereken o an henüz kendi de farkında olmadığı kadar önemli bir andı aslında. Sakumo hayatta en çok sevdiği insan olduğu için, onun şerefini temizlemek için pekâlâ intikam yolunu seçebilirdi. Bunu hikâyedeki diğer bazı karakterlerde görmüştük; sevdikleri ellerinden alınınca gözlerini nefret ve intikam bürüyordu. Fakat yaşından beklenmeyecek derecede olgun bir çocuk olan Kakashi bu trajediyi kendi içine gömmeye karar verdi. Bundan sonra babasının yaptığını hiçbir zaman yapmayacak; kendisininki de dahil hiç kimsenin hayatını kuralların ve emirlerin üstünde görmeyecekti. Zaten babası da, verdiği kararın yanlış olduğunu görüp pişman olduğu için intihar etmişti belki de. Öyle ya da böyle, Kakashi yolunu seçmişti. Yeteneklerini bundan sonra sadece köyünün iyiliğine hizmet etmek için kullanacaktı.

TAKIM LİDERİ

Kakashi göz kamaştırıcı yetenekleri sayesinde, henüz on üç yaşında olmasına rağmen *jōnin* oldu. Sonra da, ustası Minato ve yol arkadaşlarıyla birlikte Üçüncü Büyük Savaş'ta çarpıştı. İşte tıpkı babası gibi takım lideri olarak ilk görevine bu savaş sırasında katıldı. Minato düşman ninjaların ilerlemesini durdurmak için ön cepheye geçerken Kakashi'nin takımına stratejik bir görev verdi: Düşmanın

Ateş Ülkesi'ne, oradan da Konohagakure'ye geçmesini engellemek için Kannabi köprüsünü yıkmaları gerekiyordu. Minato cepheye gitmeden önce takımı karşısına alıp konuştu. Bu konuşma sırasında Obito, Kakashi'nin kurallara fazlasıyla bağlı ve katı olmasından şikâyet edince Minato ona Kakashi'nin trajik hikâyesini anlattı. Bu soğuk ve katı görünümü, yaşadığı onca şeyden kaynaklanıyordu. Anlattıkları Obito'yu derinden etkilemiş, Sakumo'nun temsil ettiği değerlere kendini yakın hissetmişti.

Kakashi on üç yaşında olmasına rağmen, babasının bir zamanlar taşıdığı sorumluluğu sırtlanmaya hazırdı ve de bunu, babasının aksine, kurallara itirazsız uyarak yapacaktı. Fakat tüm bu karşı duruşlarına rağmen hâlâ babasının kılıcını kullanıyordu ve bunu Obito da fark etmişti. Aslında babasını tam manasıyla inkâr etmiyor, o soğuk görünümünün altında henüz sönmemiş bir ateşin korunu taşıyordu.

Derken bu sabotaj görevi sırasında takım saldırıya uğrayınca düşman ninjalar Rin'i kaçırdı. Obito hemen gidip onu kurtarmaya yeltense de Kakashi engel oldu ona. Takım lideri olarak görevin her şeyden, Rin'den ya da diğer herhangi bir üyeden daha önemli olduğunu ona hatırlatmak zorundaydı. Ama bu, Obito için bardağı taşıran son damla olmuştu. Ailesinden biri gibi gördüğü dostunu kaderine terk etmesini söylediği için iğreniyordu Kakashi'den. Obito nihayet onun ısrarlarına aldırmadan, görevi bırakıp arkadaşını kurtarmaya gitti. Öncesinde söylediği şu sözler unutulmazdır: "Doğru, kurallara ve kanunlara karşı gelenlerin beş paralık değeri kalmaz. Ama arkadaşlarını yüzüstü bırakanlar ondan da değersizdir." Üstüne bir de, gerçek kahramanların, tıpkı Sakumo gibi, arkadaşlarının canını kurtarmak için kendi canını tehlikeye atanlar olduğunu

söyleyince Kakashi afalladı. Onun, babasıyla ilgili gerçeği biliyor olması; dahası, birinin babasını ilk kez övdüğünü duymak şaşırtmıştı onu. Fakat yine de bildiğinden dönmeyip, göreve Obito'suz devam etti.

PİŞMANLIK

Obito'nun söyledikleri aslında Kakashi'yi derinden etkilemişti. Hayatında ilk kez, birilerinin ona, babasını referans göstererek karşı çıktığına tanık oluyordu. Bir süre daha düşündükten sonra fikir değiştirip, Obito'nun yolundan gitmeye karar verdi. Bu esnada, yalnız başına kalan Obito düşman köyün ninjaları tarafından saldırıya uğrayıp ele geçirilmişti, ama Kakashi onu bulup, zamanında babasının kullandığı kılıç sayesinde kurtardı. Böylece Kakashi ve Obito ilk kez aynı yolda buluşmuş oluyordu. Kakashi'nin onu kurtarmak için düşmanların arasına dalması ve bu sırada bir gözünü kaybetmesine çok üzülen Obito kendi *sharingan*'ını devreye sokunca düşmanı bozguna uğratıp, bir yer altı mağarasına hapsedilmiş olan Rin'e ulaşmayı başardılar. Fakat tam onu da alıp gidiyorlardı ki düşman ninjalardan biri mağarayı başlarına yıktı. Bu esnada, Kakashi'nin tek gözü olduğundan, üstlerine yağan taşları göremediğini fark eden Obito onu kurtarmak için ileri atılmış, fakat bedeninin yarısı kayaların altında kalmıştı. Kakashi onu oradan çıkarmak için hemen işe koyuldu ama olmuyordu; o ağır kayaları tek başına kaldıramıyordu. Sonunda, mağaranın üstlerine çökmek üzere olduğunu anlayan Obito Kakashi'ye, *sharingan*'ının olduğu gözünü vermeyi teklif etti. Böylece dostlarını kendi öldükten sonra bile görmeye devam edebilecekti. Obito ondan ayrıca, delicesine âşık ol-

duğu Rin'e göz kulak olmasını da istedi. Kakashi sonunda dostu Obito'yu kaderine terk edip, mağaradan Rin'le birlikte ayrılmak zorunda kaldı.

Obito'nun savaşın tam ortasındayken söylediği ve de yaptığı şeyler Kakashi'nin, babasının yaptıklarıyla ilgili pek çok sorusuna cevap olmuştu. Obito, Sakumo'nun savunduğu değerleri savunarak, Kakashi'nin söndüremediği bir ateşi yeniden canlandırmıştı. Bu üç arkadaşın önünde bundan sonra başka bir engel kalmamıştı; onları artık parlak bir gelecek bekliyordu. Ancak savaşın yol açacağı dehşetlerin sonu yoktu elbette. Obito'nun, arkasında durduğu değerlere sadık bir şekilde, kendi canını feda etmesi Kakashi'yi derinden sarsmıştı. Obito onun yanlış yola sapmasını engellemekle kalmamış, üstüne üstlük hayatını da kurtarmıştı. Onun ölümü karşısındaki çaresizliği ise Kakashi'nin içini büyük bir kırgınlıkla doldurmuştu.

YENİ DERTLER

Kakashi, Obito'nun intikamını, mağarayı başlarına yıkan ninjayı öldürerek almaya kalkıştığında etrafları bir düşman mangası tarafından sarıldı. Obito'ya Rin'i koruyacağına dair söz veren Kakashi ilk iş olarak onu oradan uzaklaştırdı. Dostuna verdiği son sözü her ne pahasına olursa olsun tutmak istiyordu. Düşmana karşı tek başına dövüşürken bir ara zor duruma düştü ama o zaman da imdadına ustası Minato yetişti. Evet, sonunda canı kurtulmuştu ama arkadaşının ölümünden duyduğu sorumluluğun ağırlığı altında eziliyordu hâlâ. Rin'le birlikte başka bir görev sırasında, bu kez başka bir düşman köyün ninjaları tarafından tuzağa düşürüldüler. Üç kuyruklu canavar Isobu'nun *jinchūriki*'si

olan Rin, içindeki canavarın Konoha'ya yapılabilecek olası saldırıları koruduğunun farkındaydı. Bu yüzden köyünü korumak için canını vermekten bir an olsun çekinmedi.

KURBAN

Yaşadığı bu yeni trajedi Kakashi'nin içindeki hüznü ve kırgınlığı daha da şiddetlendirmişti. Sevdiği birini yitirmenin çaresizliğini tüm tazeliğiyle bir kez daha yaşıyordu. Obito'ya Rin'i koruyacağına dair söz vermiş olmasına rağmen, kendi yıldırım tekniği yüzünden ölmesine engel olamamıştı. Yaşadığı bu tarif edilmez acı *mangekyō sharingan*'ını devreye sokmuş, sonra da tüm bunlara dayanamayıp kendinden geçmişti. Rin kendini yıldırımın önüne bile bile atmış olsa da onun ölümünden kendini sorumlu tutuyordu.

Annesinin ölümü, babasının intiharı, Obito'nun kendini onun için feda etmesi derken Kakashi bu kez de Obito sayesinde daha da çok değer vermeye başladığı Rin'in son anlarına tanık olmak zorunda kalmıştı. Bu esnada görev başarıyla tamamlanmış, Kannabi köprüsü imha edilince savaş da sona ermişti ama tüm bunlar Kakashi'yi teselli etmeye yetmemişti. Geceleri gördüğü kâbuslar yüzünden uyuyamıyor, gündüzleri de türlü düşünceler yüzünden zehir oluyordu ona. Öncesinde kimi yaralarını Obito sayesinde sarabilmiş, babasının savunduğu değerlerle kendine yeni bir yol çizebilmişti. Ama bu savaş tüm dertlerine yenilerini eklemişti. Günleri sevdiklerinin mezarlarının başlarında geçen Kakashi pişmanlık ve kırgınlıklarla dolu hayatını sorgulamaktan kendini alamıyordu. Gerçi tek başına olmaya alışkındı ama kendini bu kadar yalnız hissettiği olmamıştı

hiç. Türlü düşüncelerle baş başa kalmış, kendisiyle amansız bir mücadeleye girişmişti. Bir tek ustası Minato hayattaydı; onun dışında kendini yaşama bağlayan bir şey kalmamıştı. Babası gibi yapıp kendi canına kıyabilir, sevdikleriyle hiç değilse bu şekilde buluşabilirdi yeniden. Karanlığa günden güne daha çok gömülürken yalnızlığı yaralarını daha da derinleştiriyordu. Nihayet Kakashi'yi böyle, acılara saplanmış bir halde görmeye içi el vermeyen Minato kafasını başka şeylerle meşgul etmesi için Anbu'ya, yani özel kuvvetlere soktu onu.

ÖZEL KUVVETLER

İşte Kakashi, köyün iyiliği için casusluk yapıp suikastlar düzenleyen özel kuvvetlere bu şekilde katıldı. Örgütün diğer üyeleri gibi o da, kimliğini gizlemek için maske takmaya başlamıştı. Fakat katıldığı görevler yüreğini gitgide daha çok karartıyor, hiçbir şey hissetmeden can almaya daha çok alışıyordu. Kakashi'yi özel kuvvetlere, içindeki acıyı unutsun diye alan Minato, bunun ona iyi gelmediğini fark edince bu kez başka bir görev verdi ona: Kushina doğum yapana dek başından ayrılmayacak, gözünü üstünden ayırmayacaktı. Fakat çok geçmeden, Konoha köyü, o gün o mağarada ölmeyip hayatta kalan Obito'nun saldırısına uğradı. Minato ve Kushina, hem Naruto'yu hem de köyü kendi canlarına pahasına kurtarmıştı ama Kakashi böylece bir kez daha sevdiği birilerini kaybetmiş oluyordu. O güne dek, Kushina'ya göz kulak olarak bir canın, yani Naruto'nun geleceğini korumak ona iyi gelmişti ama ölüm yüzünü bir kez daha göstermiş, onu hayatta bir kez daha yapayalnız bırakmıştı.

Kakashi zaman içinde akademide görev alıp, Itachi de dahil pek çok genç ninjanın sorumluluğunu üstlendi. Bir yandan da takım liderliği yapıyor, ekip arkadaşlarıyla samimiyetini artırıyordu. Zaman içinde, akademiden de tanıdığı Guy'la yakın arkadaş oldular. Guy, Kurenai ve Asuma onda şunu fark etmişlerdi: Kakashi her ne yapıyorsa bir an önce ölmek için yapıyor gibiydi. Bunun üzerine, o sıralar *hokage* olan Hiruzen'e gidip Kakashi'yi özel kuvvetlerden çıkarmasını istediler. Hiruzen de aynı fikirdeydi; Kakashi özel kuvvetlerdeki görev süresini tamamlamıştı. Böylece, özel kuvvetlerde geçen on yılın ardından emekliye ayrılıp sensei'liğe atandı. Bundan sonra sadece ninja olmak isteyen çocuklarla ilgilenecekti.

SENSEI

Kakashi öğrencileriyle ilk karşılaştığında, onların yaşındayken kendisinin iyi bir takım oyuncusu olmadığını hatırladı. Minato bunu görememiş, onu yine de Rin ve Obito'yla bir takım olmaya zorlamış, hatta bununla da kalmayıp, onu takım lideri yapmıştı. Amacı, takım işbirliği ve bağlılık gibi zayıf yanlarını çok geç olmadan düzeltmekti elbette. Gel gör ki, takım lideri olarak ilk görevinde Obito'yu kaybetmeleri Kakashi için büyük bir darbe olmuştu. Fakat şimdi durup mızmızlanmanın, yıllar önce ölmüş olan hocasını suçlayıp hayıflanmanın zamanı değildi. Ona verilen işe dört elle sarılırken Minato'nunkinden farklı bir eğitim şeklini benimsedi. Disiplinli bir hoca olacak, takım ruhuna aykırı davranan olursa gözünün yaşına bakmayacaktı. İşbirliği yapmayı beceremeyen, ninja da olamazdı. Fakat bu yöntemi daha ilk öğrencilerinde işe yaramadı; çocukların

sadece kendi şerefleri için dövüşüyor olmalarını düzeltemedi. Derken aynısı sonraki üç öğrencisinde de oldu; takım oyununu beceremediklerini düşünüp akademiden attı onları. Soğuk bakışları ve kalpsizliğiyle tanınan bir hoca olup çıkmıştı Kakashi. Genç ninjaları eğitme görevini kendi dertlerini unutsun diye vermişlerdi ama bu iş kolay olacağa benzemiyordu.

Bir gün, geçmiş *hokage*'lerin heykellerine bakarken düşüncelere daldı. Eski ustası haklıydı galiba, asıl yanlışı yapan kendisiydi. Derken, bunlardan adam olmaz diye bıraktığı eski öğrencileriyle rastlaştı yolda. Hepsi de durup onu saygıyla karşılamış, ona öğrettikleri için teşekkür üstüne teşekkür ediyordu. Takım oyununun değerini ve önemini onun sayesinde anlamışlardı. Kakashi için bu bir ilkti: birileri ilk kez ona şükranla yaklaşıyordu. Öğretmen, bildiklerini öğrencilere aktarırken onlardan da çok şey öğrenir gerçekten. Kakashi'nin yıllardır karanlıklara gömülmüş olan yüreğinde ilk kıvılcım böyle çakıyordu işte.

YEDİNCİ TAKIM

Kakashi çok geçmeden; haylaz Naruto, yetenekli Sasuke ve hırçın Sakura'dan oluşan yedinci takımın hocası oldu. Üçünün de, birbirinden farklı, güçlü karakterleri vardı. Bu takım ona eskiden üyesi olduğu üçlüyü hatırlatıyor, beraberinde acı dolu anıları da getiriyordu. Ama şimdi, geçmişte yaptığı hataları düzeltip, hikâyenin geleceğini olması gerektiği gibi yazabilirdi. Bir konuda kararlıydı: Yeni neslin, önceki nesillerin yaşadığı dehşetleri yaşamasını istemiyordu. Geçmişine saplanıp kalmış, acılarına gömülmüş olan Kakashi, şimdideki yerini ve rolünü görebiliyor, geleceğe umutla bakabiliyordu artık.

Naruto, Sasuke ve Sakura, önceki öğrencilerin aksine, sınavı geçmeyi başardılar. Sınavın amacı Kakashi'nin elindeki çanları almak gibi basit bir görevdi ama arkasında takım oyununa dayalı gizli bir strateji vardı. Sonrasında eğitimler ve görevler hız kesmeden devam ederken Kakashi'nin o soğuk bakışları da yumuşamaya başlamıştı.

Derken Sasuke, ağabeyi Itachi'yi öldürüp klanının intikamını alma sevdasına kapılınca yedinci takım dağıldı. Kakashi onu anlayabiliyordu; matem tutmanın ne demek olduğunu gayet iyi bilirdi. Onunla konuşup aklını başına toplamasını sağlayabilirdi. Hayat ona intikam hırsının hiçbir sorunu gidermediğini; gidermek bir yana, insanı daha da batırdığını öğretmişti. Yapılacak en doğru şey, sevdiklerinin varlığını kabullenmek ve yaralarını birlikte sarmaktı.

YENİDEN BULUŞMA

Bundan yıllar sonra, Akatsuki, Konoha köyüne saldırdığında başka bir Kakashi vardı karşılarında. Obito'ya verdiği sözü tutamamanın ezikliğini ve pişmanlığını içinde hâlâ taşıyordu. Öte dünyadan gelen babasıyla karşılaştığında, onu ve yaptığı tercihi anladığını ve onunla gurur duyduğunu söyledi. Geçmişiyle yüzleşmiş, onu terk edip giden babasını bağışlama gücünü bulmuştu kendinde. Nagato'dan sonra, dirilme tekniği kullanarak yeniden hayat bulan Kakashi, o güne dek yaptığı hataları affettirmek için kendini feda etmeye hazırdı artık.

KAKASHI VE OBITO

Kakashi Dördüncü Büyük Savaş'ta bölük komutanı olarak görev aldı. Fakat onu büyük bir şok bekliyordu: Düşman, Obito'nun ta kendisiydi. O gün mağaranın altında kaldığını sandığı eski dostunu kanlı canlı karşısında görmek onu altüst etmişti. Ama ona asıl acı veren, Obito'nun dönüştüğü kişiydi. İhtiyarlara her zaman yardım eden, arkadaşlarını ailesi gibi gören, Naruto gibi bir gün *hokage* olma hayalleri kuran o çocuk gitmiş, yerine en azılı suç örgütünün lideri gelmişti. Obito'nun nasıl bu hale geldiğine akıl sır erdiremiyordu. Kakashi'yi bu kasvetli düşüncelerinden çıkaran Naruto oldu. Oturup karalar bağlamanın zamanı değildi, karşılarında durdurulması gereken güçlü bir düşman vardı. Bunun üzerine çabucak toparlanan Kakashi başka bir boyuta geçip Obito'yla yüz yüze geldi. Kısa bir dövüşün ardından üstün gelip onu köşeye sıkıştırdı. İstese işini oracıkta bitirebilirdi ama eski dostunu öldürmeye gönlü el vermiyordu. Nihayet, onunla konuşup ikna etmeye, aklını başına toplaması için uğraşmaya karar verdi. Obito'nun serbest kalırsa ne gibi kötülükler yapabileceğinin farkındaydı ama yine de ona ikinci bir şans daha vermek istiyordu. Obito ise konuşmasına Rin'in ölümüyle başladı. Kakashi'nin ona verdiği sözü tutmaması dünyasını başına yıkmıştı. Sonra da geleceğe dair tüm umutlarını yitirmiş, sevdiğini elinden alan ninja düzenine başkaldırmıştı. Onun hayatta böyle yapayalnız ve sevgisiz kalmasına üzülen Kakashi, Naruto'nun hep yaptığı gibi, yardım eli uzattı ona. Kakashi'nin de acı çektiğini gören Obito ise ona uzanan bu eli tuttu. Kurduğu hayal dünyasında acılara yer olmayacak, bütün yaralar sarılacaktı ne de olsa. Fakat Kakashi insanın dertlerini, gerçeği reddederek çözebileceğine inanmıyor-

du. Hayatta yapayalnız kalıp, hayali bir dünyaya sığınmak içimizdeki boşluğu doldurmaya yetmezdi. Peki ama insan, içindeki derin boşlukları hayatın gerçeklerinden kopmadan nasıl doldurabilirdi? İşte ikisinin de aklını kurcalayan soru buydu. Kakashi gerçeklerle ne kadar yüzleşilmesi gerektiğine inanıyorsa Obito o kadar karşıydı buna. Dostluğun önemini ve hayata tek başına göğüs gerilemeyeceğini anlamış olan Kakashi, olmayacak bir hayalin peşinden gidip kimliğini ve değerlerini hiçe sayan Obito'yu kınıyordu. Obito ise mutluluğu ancak onu bu dünyaya bağlayan ipleri koparark bulabileceğine inanıyordu. Sonunda, onu ikna etmeye yönelik tüm çabaları boşa çıkan Kakashi, Naruto'yu ve ninja dünyasını kurtarmak için onu öldürmesi gerektiğini anladı. Çünkü Naruto'yu korumak demek, bir yandan da eski Obito'nun değerlerini korumak demekti. Sonunda Obito, Kakashi'yle olan dövüşünü kaybetmekle kalmayıp Naruto'nun felsefesine, kararlılığına ve iradesine de yenik düştü. Ve de o güne dek yaptıklarından pişman olup eski günlerine dönmeye karar verdi.

Fakat Kakashi her şeye rağmen doğru yolun hangisi olduğuna emin değildi hâlâ. Obito'yu bu noktaya getiren koşulları anlayabiliyordu. Aynı koşullarda kendi olsa pekâlâ aynı yolu seçebilirdi. Ama Naruto öyle değildi; doğru yoldan hiçbir zaman sapmazdı o. Bunun sebebiyse zora düştüğünde dostlarının yardımına kucak açabilmesiydi. Bu dünyaya inanmasının ve hayallerinden asla vazgeçmemesinin sebebi buydu.

Kakashi hayatı, hakikati ve geleceği korumak için son ana dek canla başla savaştı. Öğrencileri Naruto, Sasuke ve Sakura'nın ve tabii ki eski dostu Obito'nun da yardımlarıyla son zaferi kazanıp savaşı bitirdi. Savaştan hemen sonra da ninja dünyasının altıncı *hokage*'si olmaya layık görüldü.



Kakashi'nin hikâyesi, Masashi Kishimoto'nun eserindeki en acıklı hikâyelerden biridir kuşkusuz. Anne sevgisinden yoksun geçen çocukluğu boyunca Kakashi kendine hep babasını örnek aldı. Sonra da babasının, verdiği bir karar yüzünden yaşadığı zorluklara tanık oldu. Bu da yetmezmiş gibi, bir gün eve döndüğünde babasının cansız bedeniyle karşılaştı. Yaşadığı tüm bu trajediler ve ardından gelen tarif edilmez yalnızlık hissi onu yanlış bir yola saptırıp, babasının intikamını alma sevdasına düşürebilirdi. Fakat derin düşüncelerle geçen yıllar onu babasının yolunun tam tersini seçmeye itti. Derken, ninja kurallarının katılığına iyiden iyiye gömüldüğü bir zamanda, Obito ona, gerçek ninjalığın, babasının benimsediği değerlerden geçtiğini hatırlatarak doğru yolu bulmasını sağladı. Fakat hayat onu hemen ardından türlü pişmanlık ve kırgınlıklarla dolu başka bir döneme soktu. Tam iyileşip toparlanacakken yeni bir trajedi, dünyasını başına yıktı bir kez daha. Dostunun ölümü ve ona verdiği sözü tutamaması içinde, iyileşmesine bir ömrün yetmeyeceği yeni yaralar açmıştı. Kakashi bu sefer de karanlığa gömülebilir; köylerden, ninja dünyasından, ona bu mutsuzlukları yaşatan herkesten intikam almanın peşine düşebilirdi. Ya da kendi hayatına son vermeyi seçebilirdi. Ama yapmadı. Onu, geçmişine saplanıp kaldığı bu karanlık dönemden kurtaran, geleceğe umutla bakabilmesini sağlayan ise akademide hocalığını yaptığı öğrencileri oldu. En çok da Naruto değiştirdi onu. Karanlık ve yaralı yüreğine ışık getirip, yeniden herkesin iyiliği için çalışmaya o itti. Yine geçmişiyle yüzleşip, önce babasıyla, sonra da Obito'yla barışması hep Naruto'nun sayesinde oldu.

Kakashi'nin hayatı bize, acı ve matemle tek başımıza savaşamayacağımızı gösteriyor. Çünkü yalnızlık, içimizdeki yaraları daha da azdırmaktan başka bir işe yaramıyor. Kakashi'yi karanlıktan çıkarıp alan, yüreğini etrafındakilere açması oldu. Sonunda geleceğe umutla bakabildiyse, ona uzanan yardım elini tutabilmiş olmasındandır.



"Kakashi'nin bu hikâyede epey karmaşık bir rolü var bence. Anne baba sevgisinden yoksun büyümesi onu derinden etkilemiş. Üstüne bir de hayatı boyunca, değer verdiği pek çok insanı kaybetmiş. Onun hikâyede temsil ettiği şeylerden biri de ninja dünyasına ve de Konoha'ya duyduğu sarsılmaz bağlılığı. Sonradan Rin'le ve Obito'yla yaşadıkları onun hayatta sevgiye en çok yaklaştığı zamanlar. Kakashi gerçek hayatta görsek koluna girip yalnız olmadığını, artık her şeye tek başına göğüs germesine gerek kalmadığını söylemek isteyeceğimiz bir karakter. Ama neresinden bakarsanız bakın, o olmasa *Naruto* hikâyesi eksik kalırdı bence. Bu eseri unutulmaz yapan, karakterler ve geçmişleri arasındaki benzerlik bağları. Kakashi de bu açıdan, dostluğun önemini vurgulayan, Sakura, Sasuke ve Naruto gibi birbirinden tamamen farklı karakterleri o bağlarla bir arada tutabilen biri. Sonuçta onun hayatına ve öğretisine baktığımızda şunu görüyoruz: Güçlü olmak iyidir ama o güce yalnızlık eşlik ediyorsa yenilmek kaçınılmazdır."







BİTİRİRKEN

KAHRAMANLAR VE GEÇMİŞLERİ

Böyle bir hikâyede emeği geçenlerin adını anmadan bitirmek olmaz. Masashi Kishimoto'nun eserinde kahramanların ve antikahramanların arasındaki çatışmalar iyiyle kötünün arasındaki mücadeleden ibaret değildir. İlişkileri bundan çok daha derine iner çünkü. *Naruto*'nun öyküsünü okurken ve izlerken, kendimizi kolaylıkla o antikahramanlarla da özdeşleştirebildiğimizi görürüz. Bunda geçmişlerine sık sık dönüyor olmamızın etkisi büyüktür elbette. Masashi Kishimoto bu geri dönüşlerle birlikte, yarattığı karakterlerle okuru/izleyicisi arasında bir bağ kurulmasını ister. Böylece şimdide yaptıklarını daha iyi anlayıp, kafamızdaki izlenimlerini zenginleştirmeyi amaçlar.

Naruto evreninde rastladığımız karakterlerin çoğu, peşlerinde oldukları o devrimsel yıkıp yok etme planlarını sırf kendi istekleri için ya da eğlencesine kurmazlar. Altında çoğu zaman, çocukluk travmaları yatmaktadır. Başka dünyalar istemelerinin nedeni hâlâ kapanmamış olan bu yaralarıdır. Biz de onların geçmişlerini, yaşadıkları koşulları ve onları dönüştüren travmaları keşfederken onlara gitgide daha çok bağlanırız. Bu antikahramanlar genelde cehaletin getirdiği bir karanlıkta, yetişkinlerin kurguladığı yalanların ortasında büyüyen çocuklardır. Aslında hiçbirinin kötü doğmadığını görmek bizi onlara daha da yaklaştırır. Çünkü

koşulların herkesi kötü yola saptıracağını biliriz hepimiz. Ölümüne savundukları o kıyamet projelerinin arkasında yatan yaşamları gördükçe bütün antikahramanlar insanlaşır gözümüzde, daha anlaşılır ve gerçekçi varlıklara dönüşürler. Kahramanların ise, dünyayı kurtarmaları için, bu kötü adamları geçmişleriyle yüzleştirmeleri gerekir. Kaldı ki, kahramanların bu sözde düşmanlarıyla empati kurabilmeleri birer okur ve izleyici olarak bizim de işimizi kolaylaştırır. Tabii bu geçmişe dönüşler yalnızca kötülerle sınırlı değildir; bunlara, iyi adamları daha iyi anlamamız için de ihtiyaç vardır. Böylece, çocukluk deneyimlerine tanık olup, kötü yolu pekâlâ seçebilecekken seçmemiş olmaları gözümüzde daha da çok yücelmelerini sağlar.

Naruto'daki karakterlerin gelişimi o kadar iyi betimlenmiştir ki, bazen onların gerçekte de yaşamış olabileceklerini düşünür; gerçekten yaşamış tarihi figürlermiş gibi, örnek alınması gerektiğine inanırım. Böylesi kanlı canlı birer insana dönüşmelerinde animasyonun ve müziğin de etkisi vardır elbette, ama onları bu kadar gerçek kılan, karakterlerinin özüdür. Geçmişleri, hayat görüşleri ve psikolojileriyle temsil ettikleridir. Kısacası, bizim onların deneyimleri, seçimleri ve gelişimleri üzerinden anlayıp öğrendiğimiz her şeydir.

ATEŞİN İRADESİ

Naruto'da bilgi ve deneyim aktarımı her zaman ön plandadır. Örneğin Konoha köyünde, nesilden nesle aktarılan bir hayat felsefesi olan ateşin iradesi hâkimdir. Köyü ve sakinlerini olduğu kadar, gençlerinin hayallerini de korumayı amaçlayan güçlü bir iradedir bu. *Hokage* bütün

köylüleri kendi ailesinin birer üyesi olarak görür. Büyükler küçükleri hep koruyup kollar, ölmeden önce meşaleyi gençlere emanet ederler. Örneğin Asuma hem kendi çocuklarını hem de gelecek nesli Shikamaru'ya emanet etmiştir. Naruto da büyüklerinden çok şey almış, sonrasında kendi değerlerini Konohamaru gibilere aktarmıştır. Tüm bunlar, klanlar arasındaki tüm çatışmaların üstünde sayılan bu irade sayesinde olur. Bu iradenin ateşini devralmak, kocaman bir aile gibi görülen bütün Konoha'yı koruyup kollamayı kabul etmek demektir.

HAYAT DERSLERİ

Bir kez daha söylemeliyim ki *Naruto* gerçek bir başyapıttır. İçindeki karakterlerle birlikte büyüme şansını elde eden, benim gibi pek çok insanın kalbinde özel bir yere sahiptir. Bize baştan sona o kadar çok şey kazandırmıştır ki. Eserde geçen bütün karakterlere bu kitabın çerçevesi dahilinde yer veremediğimin farkındayım, o yüzden de Naruto'yu bütünüyle anlamak için (baştan) okumakta veya (baştan) izlemekte fayda olduğuna inanıyorum... Evet, okuyalım, izleyelim, Naruto'nun bize öğrettiği değerleri gençlere de aktaralım. Toshio Masuda ve Yasuharu Takanashi'nin, bizi her seferinde uzaklara götüren ve bize türlü duygular yaşatan müziklerine kulak verelim. Dahası, Kishimoto'nun bize sunduğu, fiziksel çarpışmaların çok ötesine geçen ahlaki çatışmalarını ve felsefi sorgulamalarını tekrar tekrar düşünelim.

Bu eserden alabileceğimiz en önemli mesajlardan biri, her ne kadar zor görünürse görünsün, bağışlamanın çoğu zaman tek çözüm olduğudur. İntikam peşinde koşmak,

başkalarına olduğu kadar, peşinde koşana da acı çektirir. *Naruto*'nun sonu, yazarının hayal ettiği gibi biter. Bütün köyler, o zamana kadarki anlaşmazlıklarını bir kenara bırakıp, dünyayı kurtarmak için birleşmiştir. Klanı, köyü ya da cinsiyeti ne olursa olsun, herkesin, hayatın zorluklarıyla başa çıkabilmesi için birlik olması gerekir. Yalnızlık yıkıcı olabilir. *Naruto*'daki pek çok hayatın mahvoluşunun arkasında yalnızlık vardır. Yaralarımızı sarmak için birbirimize ne kadar ihtiyacımız olduğunu bir gün herkesin anlaması dileğiyle.

Teşekkürler Kishimoto-sensei.





SÖZLÜK

Bijū: Hem *Naruto*'da hem Japon mitolojisinde, kuyruklu canavar.

Chūnin: Orta seviye ninja.

Daimyō: Derebeyi, bölge hükümdarı, büyük toprakların efendisi.

Genin: Ninja çırağı.

Genjutsu: İllüzyon sanatı.

Hokage: Konoha köyünün başı.

Jinchūriki: Bir *bijū*'nun mühürlendiği alıcı nesne ya da insan.

Jōnin: Üst seviye ninja.

Kage: Konoha, Kumo, Iwa, Kiri ve Suna köylerini yöneten en güçlü ninja.

Kunai: Ninjaların eskiden kullandığı, çeşitli işlevleri olabilen kesici aletler. Bazıları bıçak gibi atılırken, bazıları tırmanmakta kullanılır.

Ninjutsu: Dövüş ve casusluk kadar tıp, kimya, psikoloji, meteoroloji ve astronomiyi de içeren ninja tekniklerinin tümü.

Sharingan: Uchiha klanına özgü, genelde travmatik bir olaydan sonra uyanan kırmızı gözbebekleri. Uchiha'ya benzersiz bir güç verirken, bütün dünyanın korkup kıskandığı bir özelliktir.

Shinobi: "Ninja" sözcüğünün Japonca karşılıklarından biri.

Shuriken: Ninjaların fırlatarak kullandığı, yıldız şeklindeki silah.

Taijutsu: Silahsız, çıplak elle yapılan ninja dövüş teknikleri.





TEŞEKKÜR

Bu projenin sonuçlanıp hayata geçirildiğini görse mutlu olacağını bildiğim büyükanneme. Başından itibaren gösetrdikleri destek için Jihee, Nadine, Dominique, Adrien ve Muriel'e. Verdiği paha biçilmez öneriler için Sebastian'a ve projeye dair hiçbir zaman eksik olmayan hevesi için Tim'e. Naruto'yla ilgili fikirlerini paylaştıkları için Enzo, Rojin, Lou, Léa, Marie, Gabin, Pierre, Loukas, Mehdi, Charlotte, Titouan ve diğerlerine. Librinova'daki ekibe teşekkürler. Ayrıca Éditions de l'Opportun'e ve ilk baskıları okuyup desteklerini esirgemeyen tüm okurlara büyük bir teşekkür borçluyum.


KARARLILIK
決意
BAĞIŞLAYICILIK
許し
SADAKAT
忠誠
CESARET
勇気
DAYANIKLILIK
忍耐
ÖZGÜVEN
自信
誠実
楽観
SAMİMİYET
İYİMSERLİK


KARARLILIK
決意
BAĞIŞLAYICILIK
許し
SADAKAT
忠誠
CESARET
勇気
DAYANIKLILIK
忍耐
ÖZGÜVEN
自信
誠実
SAMİMİYET
楽観
İYİMSERLİK

ASLA PES ETMEM, ASLA SÖZÜMDEN DÖNMEM,
BU BENİM NİNJA YOLUM!



THG
0979545
VFB

Manga ve anime dünyasının en çok sevilen karakterlerinden biri olan Naruto'nun; bitmek bilmeyen hayat enerjisinin sırrını, onu her düşüşünde yeniden ayağa kaldıran benzersiz gücü ve yapayalnız geçen bir çocukluktan ninja dünyasının zirvesine uzanan ilham verici öyküsünü keşfetmeye hazır olun!

9 786259 983516